
Mirza Husayn Hamadani

Tarikh-i Jadid

(The New History of the Bab)

Mirza Husayn Hamadani *Tarikh-i Jadid*. [The New History of the Bab] H-Bahai: Lansing, Michigan, 2000.

Notes: Chronicle of the Babi movement written around 1880, translated into English by E.G. Browne, *The Tarikh-i-Jadid or New History of Mirza `Ali Muhammad the Bab* (Cambridge: Cambridge University Press, 1893). This manuscript facsimile is University of Michigan Microfilm, British Manuscript Project, 1321 (3). Marginal notes by E.G. Browne. Browne wrote of this MS that it was "given to me by the Babis of Shiraz in April, 1888," and that its orthographic errors suggested the scribe was not a man of great erudition (E.G. Browne, "Catalogue and Description of 27 Babi Manuscripts," *Journal of the Royal Asiatic Society*, vol. 29 (1892), pp. 440-41).

Denis MacEoin, *The Sources for Early Babi Doctrine and History* (Leiden: Brill, 1992), pp. 153-56, writes: "According to [Mirza Abu'l-Fadl] Gulpaygani, the author of the *Tarikh-i Jadid* was a certain Mirza Husayn Hamadani, who had originally been a secretary to an Iranian government minister, had accompanied Nasir al-Din Shah on his first European trip, had lived for some time in Istanbul, and was later imprisoned in Tehran for his adherence to Babism. In 1297/1880 he was employed as a secretary to the then Zoroastrian agent in Tehran, Manakji Sahib. Manakji was a soi-disant man of letters who encouraged others to write books and treatises, and, according to Gulpaygani, defaced the finished products with his own emendations and interpolations. Learning of Hamadani's religious affiliation, he asked him to write a history of Babism . . . For one reason or another, Hamadani left Tehran in 1299/1881-1882 and went to Rasht, where he died in the house of a relative . . . The close correlation between the Paris text of the Nuqtat al-Kaf and all versions of the *Tarikh-i Jadid* strongly suggests that the former must be substantially the same as the

text of Mirza Jani's history as used by Hamadani. There are, however, very major differences between the two accounts, particularly in several passages said by Hamadani to be quotations from the work of Mirza Jani. Close examination of the two texts makes it clear that Hamadani must have made use of a text of the history ascribed to his predecessor that was frequently very different from any of the texts of the Nuqtat al-Kaf now extant."

Scanned images kindly provided by Alan Campana, with thanks also to the University of Michigan Undergraduate Research Opportunities Program, 1999-2000.

p. 1	p. 2	p. 3	p. 4	p. 5	p. 6	p. 7	p. 8	p. 9	p. 10
p. 11	p. 12	p. 13	p. 14	p. 15	p. 16	p. 17	p. 18	p. 19	p. 20
p. 21	p. 22	p. 23	p. 24	p. 25	p. 26	p. 27	p. 28	p. 29	p. 30
p. 31	p. 32	p. 33	p. 34	p. 35	p. 36	p. 37	p. 38	p. 39	p. 40
p. 41	p. 42	p. 43	p. 44	p. 45	p. 46	p. 47	p. 48	p. 49	p. 50
p. 51	p. 52	p. 53	p. 54	p. 55	p. 56	p. 57	p. 58	p. 59	p. 60
p. 61	p. 62	p. 63	p. 64	p. 65	p. 66	p. 67	p. 68	p. 69	p. 70
p. 71	p. 72	p. 73	p. 74	p. 75	p. 76	p. 77	p. 78	p. 79	p. 80
p. 81	p. 82	p. 83	p. 84	p. 85	p. 86	p. 87	p. 88	p. 89	p. 90
p. 91	p. 92	p. 93	p. 94	p. 95	p. 96	p. 97	p. 98	p. 99	p. 100
p. 101	p. 102	p. 103	p. 104	p. 105	p. 106	p. 107	p. 108	p. 109	p. 110
p. 111	p. 112	p. 113	p. 114	p. 115	p. 116	p. 117	p. 118	p. 119	p. 120
p. 121	p. 122	p. 123	p. 124	p. 125	p. 126	p. 127	p. 128	p. 129	p. 130
p. 131	p. 132	p. 133	p. 134	p. 135	p. 136	p. 137	p. 138	p. 139	p. 140
p. 141	p. 142	p. 143	p. 144	p. 145	p. 146	p. 147	p. 148	p. 149	p. 150
p. 151	p. 152	p. 153	p. 154	p. 155	p. 156	p. 157	p. 158	p. 159	p. 160
p. 161	p. 162	p. 163	p. 164	p. 165	p. 166	p. 167	p. 168	p. 169	p. 170
p. 171	p. 172	p. 173	p. 174	p. 175	p. 176	p. 177	p. 178	p. 179	p. 180
p. 181	p. 182	p. 183	p. 184	p. 185	p. 186	p. 187	p. 188	p. 189	p. 190
p. 191	p. 192	p. 193	p. 194	p. 195	p. 196	p. 197	p. 198	p. 199	p. 200
p. 201	p. 202	p. 203	p. 204	p. 205	p. 206	p. 207	p. 208	p. 209	p. 210
p. 211	p. 212	p. 213	p. 214	p. 215	p. 216	p. 217	p. 218	p. 219	p. 220

p. 221	p. 222	p. 223	p. 224	p. 225	p. 226	p. 227	p. 228	p. 229	p. 230
p. 231	p. 232	p. 233	p. 234	p. 235	p. 236	p. 237	p. 238	p. 239	p. 240
p. 241	p. 242	p. 243	p. 244	p. 245	p. 246	p. 247	p. 248	p. 249	p. 240
p. 251	p. 252	p. 253	p. 254	p. 255	p. 256	p. 257	p. 258	p. 259	p. 260
p. 261	p. 262	p. 263	p. 264	p. 265	p. 266	p. 267	p. 268	p. 269	p. 270
p. 271	p. 272	p. 273	p. 274	p. 275	p. 276	p. 277	p. 278	p. 279	p. 280
p. 281	p. 282	p. 283	p. 284	p. 285	p. 286	p. 287	p. 288	p. 289	p. 290
p. 291	p. 292	p. 293	p. 294	p. 295	p. 296	p. 297	p. 298	p. 299	p. 300
p. 301	p. 302	p. 303	p. 304	p. 305	p. 306	p. 307	p. 308	p. 309	p. 310
p. 311	p. 312	p. 313	p. 314	p. 315	p. 316	p. 317	p. 318	p. 319	p. 320
p. 321	p. 322	p. 323	p. 324	p. 325	p. 326	p. 327	p. 328	p. 329	p. 330
p. 331	p. 332	p. 333	p. 334	p. 335	p. 336	p. 337	p. 338	p. 339	p. 340
p. 341	p. 342	p. 343	p. 344	p. 345	p. 346	p. 347	p. 348	p. 349	p. 350
p. 351	p. 352	p. 353	p. 354	p. 355	p. 356	p. 357	p. 358	p. 359	p. 360
p. 361	p. 362	p. 363	p. 364	p. 365	p. 366	p. 367	p. 368	p. 369	p. 370
p. 371	p. 372	p. 373	p. 374						

بسم الله الرحمن الرحيم

خورده چنان خرد دست نبرد است دریافت کنند و دانشندان
 بصیر بعین یقین بینند و هو شمندان ضمیر بنوار کیاست و دانش دانند
 در امر مذہب و دین ابدابعتیت و تقلید شایسته و جایز نبوده
 و این خطب عظیم و امر بزرگ را بدستیار بنویسی و طنون اودام
 در کنشوان نمود و در این فضای وسیع بر قاسات و پیروی
 طالبین ریاسات طیران نشاید کرد زیرا که اعم قبل جز بتقلید آباء
 و اجداد و تبعیت علما و ارباب اجتهاد در د و تکذیب انبیاء نمود
 و در شرک شرک مبتلا نخستند چنانچه در احیان ظهور مظاہر الهیہ
 گفتند انا وجدنا آباءنا علی ائمتہ و انا علی آثارہم لقصده و خلق را
 تقلیدشان بر باد داد ای دو صد لعنت بر این تقلید باد
 و در این راه پر خطر که نزدیکان در گاہ و رہ روان آگاہ از خشت
 زلت و خوف ضلالت بتضرع ایام و بی المصلین گویند و انبیا و مرسلین

Blind imitation in
 matters of religion
 has never been right.

"Verily we have found our
 fathers in a fault, &
 verily we will follow
 in their footsteps."

و مما بط و حی حضرت رب العالمین بعجز تمام لا تجلنی مع القوم الظالمین
خواستند که رانند و مقلدانند قدم شوان نهاد تا تو از تقلید آبا کندی
کا فرم من که نواز دین بوبری و در این خطب صحرا و بیابان
دریا که طریقتش مخوف و سپاهش غیر معروف است نباید تابع
رای و پیرو کسانی شد که بقیاسات منطقیه و دلائل فلسفیه و دلائل
و ارشاد بنمایند و بنور در قیاس هوی مقید و در دام لذات
و شهوات گرفتارند و با قوال آنان آنکه که تحصیل علوم برای
ریاست کنند و زهد و تقشف را دام عوامه گمانند و معتقد و منقاد
نشاید شد و چون خداوند رحمن در همه وجودی آیه عرفان خود را
نموده و در بر نفسی مراتب عقل را که قابل تجلی افعال معروف است
و در بجه گدازده که شخص مجاهد تواند بدان نور دراک و گوهر پاک
خود را مشرق معارف و توحید و مطلع انسانیت و تغیر
نماید لذا هر نفسی باید از جمیع مراتب انیت و نفسانیت منقطع
شده و از شهوت هواد و هوس کلینا صرف نظر نموده و در نهایت
توسل و توجه مجاهدانی سپیل الله دست در جمل المتین طلب اجتهاد
زند و بجد و جهد تمام مرحله های دای سلوک شود و در کمال صدق
و انصاف قدم در جاده شخص و تحقیق نهاد تا بقامی رسد که
خداوند عنایت و اعانت کند و بظهور امر و مطلع و حی خود باشد
فهمد باید زیرا که خیر مطلق و بلوغ براتب عالییه و کسب شرافت

"Till thou abandonest blind imitation of thy fathers, I am an infidel if thou canst bear away a scent of true religion" - (Masnavi)

Sophists, dogicians, & Philosophers, falsely so called, not true guides -

Not such as acquire knowledge or practice asceticism for the sake of obtaining ascendancy -

Since every man's soul is a mirror, capable of reflecting truth, it is incumbent on each one to strive after it, & search for it.

و ناسبت و تهذیب اخلاق که احدی از آن معاف نیست بنا بر آن
 زمان و نظر امر حضرت رحمت حاصل کرد پس باید شخصی مجاهد
 از ماسوی العبد پوشش و دل در غایت حق بندد و خود را از آزار بندگان
 حیوانیه و تعصبات و اعراض نفسانیته باز دارد و شوق نفس و نهیهای
 بد قدم در وادی طلب گذارد تا بدین مقام شفا نرسد و مصدق
 آیه مبارکه الذین جاءوا فینا لنهد بنهم سلما کرد و چون شخصی
 موفق با نیفتام شود و حق را بحقیقت و حقیقت بنا سد بگردد این
 نعمت با با قضا می مراتب مدینت و اناسبت لازم است که حق
 المقدور بنی نفع خود را از مراتب مطالب آگاهی دهد و از اشتبا
 و حیرانی بر ماند بنا بر این اینجا نب نیز بر زنده خود فرض دانست
 که در مدت سفر ایران و سیاحت بین فرق مسلمانان اطلاعانی که
 حاصل نموده بر سبب احتضار و حکایت در این اوراق بکار
 شد بد از ملاحظه آن ریفغ بعضی اختلافات و اشتباهات یعنی
 که در میان ایشان مشهور شده و تشریح شده و پاره مشرفات
 و مقامات بی اصل یا نسبت میدهند و با نواسطه حکم کفر قتل
 یکدیگر می کنند و جان و مال هم را مباح می شمارند و بار طوبت
 هفت یکدیگر را جایز میداند ترک کنند و این نفاق و تقابلی
 که باعث تفرقه و تمسک ایشان شده از میان برخیزد و یاکه
 خودشان تیره و تافت گشته با هم بطور خوشی بنشینند و از

The first endeavour must be to discover God's representation in the age.

The eyes must be closed against all other than God, & from lusts & prejudices.

After he has himself arrived at Truth, it is incumbent on him to proclaim it to others.

So the author of this work deems it his duty to set forth in this book the results of his travels in Persia, & an account of the different sects of Mussulmans with which he became acquainted.

In order that misconceptions concerning certain sects may be removed, & they may no longer be held in hatred, & worthy of death.

And that these differences of opinion may henceforth be settled by amicable discussion.

The Author, after having travelled about in Europe & India, & studied most religions, came to PERSIA, intending only to stay a short time - but was detained there, & had opportunities of mixing with all classes -

Amongst all these sects - Shaykhis, Muta'Sharri's, Sufis, Sunnis, Azifs, Philosophers, Dervishes, Nugayris, Mystics, & BABIS, he who at a loss to choose.

The Human Ordinances of God are one: then whence are these differences?

He continually heard - "So - and - so thinks or says thus - never God says thus"

انصاف بگویند و بشوند و اختلاف را از میان بردارند و الفت
و اتحادی میان آرند و پیش از این رسیده و تفهیمه و یکدیگر را کافر
و بی دین شمارند خلاصه پس از مدتی سیاحت در جمع فرنگستان
و هندوستان و سایر بنگل و ادیان انسانان سفر این پیش آمد
هر چند خیال توقف در آن خطه نداشتیم ولی اسباب چنان
فراجم آمد که مدتی متوقف بودم و با جمعی از اشخاص محالست و صحبت
داشتیم و با جمیع علما و امراء و عارف و عامی الفت و مراودت
مینمودم بعضی از این عیسوی بدین محبت تمسوخ نمودند و برخی مرا
از خودسان می پنداشتند و فرقی نمیکند ایشانند ولی از بس اختلاف
و فتنه قیامت در ایند بسبب ایشیخی و شریعی و صوفی و سنی
و عارف و حکمی و درویش و نصیری و سالک و بابی و دیگران و چون
طبع مایل بود عقل قبیل نکرد و علت اینکه اگر قرآن یکی است
و احکام الله در آن مندرج است این همه اختلافات رای
و احکامات مغایره و قوانین متفاوته از کجاست آنچه تفسیر کردم
رساله دولت را موافق و احکام دو و محمد را مطابق اسم ایم
آنچه شنیدم رای حقیر چنین است و حکم فلان چنان است
بود و حکم خدا در میان معلوم نبود خلاصه افسوس که این سیرت
مستطوره را با اختلاف و انحراف رای خودشان قسمی الواو کرده اند
که بجز اسم و رسم در او دیده و بغیر از اسمی حقیر و لغت

و نجاست و طهارت مجردی از معارف و معقولات شغله و نیشو باشند
 باشد مثل این متدلس و آئین بسین بدان ما که حضرت احدیت محض
 تفضل و غایت با آن بجهت خود را بسا رود و قومی را بخوابد از زلال
 معرفت خود سراب و از عطش جمل و غفلت براند و این ما را آن سبب
 شیت و اقصای حکمت در نهایت لطافت و نظافت در محلی ازل
 و جمع شود و پس از آن جسمی و زرع اطراف آن را احاطه نموده و در
 مسکن و زاد و ولد بکنند و هر یک جزوا مالک طرفی و صاحبی
 به اندوه که دام بطرز می در عومی ریاست و ادعای مالکیت نمایند
 و بدور و دور آن آب صاف لطیف را نوعی متعفن و کیف کنند
 که طبیعت از دیدن آن نفرت نماید و مع ذلک ما آن صوت گش
 که دارند و در از نور و نزدیک به آتش مبدن و داخل شدن
 در آن شریعه دعوت و دلالت نمایند نفیر بکنند و صغیرا نفر
 که این است نهلال زندگانی و سرمایه حیات جاودانی و با نیوا
 از هر حکمت و ملت مسافران طریق طلب طلب کنندگان با در حیات
 امید واری تمام پباید و پس از وصول خلاف اصول را مشا
 نموده محروم و بایوس مراجعت نمایند و بگویند اگر حقیقت اسلام
 در جهان این است هر روز خنده زند کفر و مسلمانان خلاصه از امت
 بکارند و انصاف میان آزند و اختلاف را از میان بردارند ممکن
 است که باز الشریقه را تصنیف و تجزیه نمایند و این شریعت

Trivialities occupy all their attention.

Those who come in search of Truth, seeing this, like turn away disappointed, saying: -

If the truth of Islam in the world be this, Infidelity will utter a thousand languages at Mohammedanism.

6.

The great fault of the Persians is their insincerity & untruthfulness, preventing all trust or co-operation, & essentially hindering progress.

بزرگترین عیب ایرانیان
بی‌صفتی و بی‌وفایی است
که مانع از اعتماد و
تعاون می‌گردد و اساساً
ممانعت از پیشرفت
می‌کند.

ما که را از همه ناسودگی و آلودگیها برآسند خلاصه اگرهای
پاک بزوان هرمان و خوشنودی صبح میخیزن و ترقی ندست
شیرعت و آبادی و آزادی ملک دولت و فرید قوت و شوکت
دولت آنچه بپند اولاً لازم است چند صفتی را ترک کنند که
اکنون در کین دکنیونیت وجودشان کمون و مندرج گشته و جهان
مان عادت کرده اند که فطری و طبیعی وضع تا لوی ایشان شده و لغد
زده فتح ان در کیمیر با و نظر انصوری و منظور نیست با و صفت
این اران صفها پیوسته مدت می کنند و ترا می جویند این
بدان ما که شخصی کشتی یکی از دوستان خود اظهار داشت که اگر در
در وجود من صفتی مذموم که مع عدم خود من نیست ملاحظه نماید
مرا تهنیه و تهنیت کن که ترک آن عادت کنم خواهش داد که
فحاشی در وجود شما نقضی موجود می بینم پاسخ داد که کدام
دیو کس میگوید من فحاشم و کدام زن قهجه بی ناموس فحش
داره ام که اینگونه تهمت صرفاً بمن نسبت میدهند
که ازین تبراً به خلعت را در ضمیر خود ثابت رطاب بیناید اولاً
چنان برزه در آئی و یا و سه الی عادی طبیعی را در ثانی مرا
جالت و عفلت از حالت خود و عدم تهنیه بر آن ذالت شما بشهر
و دعوی در رفع را مستلاً بودند آخر الامر جمعی از دانشمندان در
رگنی جمع شدند و تفتیش علت نمودند و گفتند با و حمد است

چون در این صفتها
پیوسته مدت می کنند
و ترا می جویند این
بدان ما که شخصی
کشتی یکی از دوستان
خود اظهار داشت که
اگر در وجود من صفتی
مذموم که مع عدم خود
من نیست ملاحظه نماید
مرا تهنیه و تهنیت کن
که ترک آن عادت کنم
خواهش داد که فحاشی
در وجود شما نقضی
جوجود می بینم پاسخ
داد که کدام دیو کس
میگوید من فحاشم و
کدام زن قهجه بی
ناموس فحش داره ام
که اینگونه تهمت
صرفاً بمن نسبت
میدهند که ازین تبراً
به خلعت را در ضمیر
خود ثابت رطاب
بیناید اولاً چنان
برزه در آئی و یا و
سه الی عادی طبیعی
را در ثانی مرا جالت
و عفلت از حالت خود
و عدم تهنیه بر آن
ذالت شما بشهر و
دعوی در رفع را
مستلاً بودند

در بحبوه فرنگستان واقفیم و در جمیع فنون و بهایع صنایع ما هر روز همه
 علوم و معومات واقفیم پس بجهت طبیعت و سبب کلیت که است
 در تشریح و رسم جواران همواره در ترقیات کلیه پس از تخیل و عقل معلوم
 و معین نموده که محض وجود پاپ است که در مملکت ایشان مصدق و خلا
 شده و در عوی خلیفه آن خلفای حضرت سیح با بنما بد مثل علمای ایران
 مردم را از کسب صنایع و کسب فواید و جسم و زر و کجای و اسبه
 باز داشته و ظاهر کلیت بزیرگان را که اندام مقصود است و باطن آن
 او را که کرده است به مراد خود نموده ایراد دانشگاهها بنمایند مثل الدنیا جیفه
 و طلبها کلاب و حب الدنیا را پس کل خطیبه الکوزق مقوم و اجرین
 محروم و امثال این کلمات را نوعی بگویش برش ایشان فرود کرده که
 ورقه نرید صنعت و حرفت و از دیاد تجارت در زحمت و در وقت
 نیستد این دنیای قدیم تویم را چنان بر ایشان مبرس داشته که در دنیا
 و عدم بقا شاه خانه عکسوت است چنانچه گفته اند انما الدنیا فانی للیس
 للدنیا ثمرت انما الدنیا کسبت نسجه العکسوت و حال آنکه در این ممت
 عکسوتی حکما و عقلائی اروپا فقه و ادوات و آلات و حاس
 و احساسی که دارند با المعانی که از کرات را در عالم دیده اند که در سی هزار
 سال نور او این کرده مبرسد با وجودیکه نور در هر ثانیه دو سبت هزار
 میل سیه میکند این از جمله کراتی است که حکما و عقلائی مهنایان مبدعه
 حسن دیده اند و کرات دیگر تا که بسوی دورتر و جادوب مبدیکند چشم

The Italians were a
 while ago in the same
 position, & discovered on
 consideration that the
POPE was the cause
 of the evil, & the obstacle
 to progress.

Discouragement of all
 useful arts & sciences
 by the Pope, & his
 parallels in Persia.

The wonderful results
 attained to by science
 in Europe.
 In Astronomy.

حتی بدون حساب لازم قوه ادراک آنها را کماکان نذارالی ماشاء الله
 و خداوند عالم عالم عدد و بیجا مسافت و وضع خلقت رنوع مخلوقات
 آنهاست و این گره در جنب آنها نشانه کونی است که در رحم جوگان قدرت
 و قوت و مشیت مبدع عوالم اسکان فرود به جذابت کرده خورشید
 متحرک و غلظان است خلاصه چون عقلمی اروپا و ایتالیا
 مراتب نافع و ذوق و ریاضی خناب پاپ را مدلل و مبرهن نشانست
 گماشتند با وجود اینکه داشت و جمع سلاطین فرنگستان و پاپ
 محکوم حکم خود می پذیرد و دیگر روز با اولاد و اخفا و چنان از میانش
 بروداشند که بجز اسم و رسم از او باقی نماند و دیگر احدی حرفی از مصیقت
 و سطر می از مسطور اتش نخواند پس از آن بصرافت رونق و رواج صناعت
 و تجارت و ترقیات سیاسیة و مدنیة افتادند اندک وقتی نمیکند
 که محمود امثال و افران شوند باری با وصف آنکه نتایج در و عکس را
 فهمیده و سنجیده و دیده و شنیده اند علی اسی حال ترک عادت
 و سلب این خصیلت را از خود نمی کنند کسیکه بد را پسندیده اند
 ما هم زینگیل چه بد دیده اند و حال آنکه در کتب احادیث این
 بسند صحیح مذکور و مسطور است که از حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام سؤال نمودند که شیعیان شما مکتب معاصی و منافی
 میشوند فرمودند می گفتند آیا زنا و لواط می کنند جواب دادند
 که ممکن است بماند پرسیدند که شرب شراب و قتل نفس می نمایند

So the peoples of Europe
 arose, & cast off the
 bondage of the Pope, &
 effectually broke his power.

But the Persians will not
 follow this example.

پانچ داؤد احتمال دارو عرض کردند دروغ میگویند فرمودند همال است
 و از این صورت ادعای تشیع می کنند و تارک دروغ گوئی نمیشوند و جمیع
 کتب منجوا شده میدانند که خداوند رحمن در جمیع کتب سماویه
 و فرقان دروغ گو را نرا ملعون خوانده و لعنت فرموده علی ای حال الکفا
 بدو عنمای خبیثه که تعلق با سموات و نیویه دارد نمیکنند و در امر بد
 و دین کا ذب چالاک و مغتری بی باکند چنانچه در مقامش مذلل
 و مذکور خواهد شد این سخن را ترجمه بهما وری گفته آید در مقام دیگر
 و علی بن عمده دروغ آن است در هر طبعی که دروغ

The Imam Ja'far-i-Sadiq, while admitting the possibility of the Shi'is committing any other crimes, declared it was impossible they could become liars.

In spite of this, & the knowledge that liars are accursed in every religion, they not only tell lies in worldly things, but in matters of religion.

و مرایت ینماید طبیعت ثانویه میشود و در آن وجه تولد ولد می
 کند و از آن نطفه و پیره تا عمل میاید من جمله یکی از نتایج آن منافق
 است که نوعی از شرک و کفر است و موجب انهدام ارکان دین پو

Injuring breeds hypocrisy.

منافقین بوده اند چنانچه حضرت خاتم النبیین فرموده که من بر این
 امت از کافر و سوسن کمتر هستم و گنئی اخاف من منافقین نظر انابان

The Tradition - "I fear not for this Church Infidel or Believer, but I fear the hypocrite who manifests faith & conceals inwardly unbelief."

و بطن الکفر و معنی اصلی لفظ کفر پوشیدن حق است علی ای نحو
 کان اثم از این که حق خدا باشد یا حق خلق و لو اینکه تقدیر ذره در حق
 باشد و الاهی است که سوشانیدن حق تعالی حلت ذکره
 که طایر و با هر فرزند شمس ظاهر است و احدی قادر نتواند بود و کافر
 کسی است که حق خدا را با سب و باس را شناسد و باس ندارد و سب
 از آن گنهار و چنان پسند ارم که این کفر و کافر می در هر وجودی علی

ما تبه موجود و مقهر باشد زیرا مسلمان متدین کسی است که حق
 که حق تعالی و ذوی الحقوق خود را بشناسد و دونه خود را از حق الناس
 کما یبغی بری سازد و قولاً و فعلاً با زار و اذیت احدی نبرد و اولی
 کس بیکه مال صغیر و کبیر را میخورند و برده ناموس مردم را میدارند
 و اولاک و اموال این دأرا منصرف میشوند و قوی ناحق میدارند
 و حکم بکفر و قتل سبندگان خدا می کنند میدانم چگونه مسلمانان و این
 داری خود اعتماد و اعتقاد دارند که مسلمانان این است که حافظ دارد
 حق بر طرف منجبه و پیر معان است ^{بصیرت} مآله اگر بعضی مردم مدیده
 و انصاف بکنند و کفر باطنی و شرک موجودی وجود خود را
 لایحظه کنند با حدی دیگر نسبت کفر و کافر می نمایند و بعضی
 همین خود بینی و خود پسندی است که باین همه معایب باطنی نظایر
 و مراثت و خصامات دنیوی و آخرتیه مبتلا شده و از کثرت
 غفلت و شدت تقلید لغت علت وجه آن میشود اینجا
 بما تو ما را آن رسد تا که بشناسیم نیکی را ز بد چون بد دل شد
 که نشناختن و پارسند اشتیاق حقوق نوعی از کفر و کافر می است
 لهذا معین و مبرهن میشود که منافق نیز نفسی از شرک حقیقی است
 قال ۴۳ و آله وسلم الشکر اخص فی امتی من دین النبیه
 فی بینه الظلماء علی الصحوة الصماء و منافق کانی استند که قلب
 و لسانش موافق به و قول و فعلش منافق نماید باطنی شیعی

If some of those pretended
 Muslims could see them-
 selves truly, they would
 never dare call anyone
 else "Infidel."

و ظاهری متقی داشته باشند و خود را با بس تپس و تزویر و زور و دور
 بیارند و خدا و خلق را بنحویست بخدمت خود و جمله دریا نبر میبندند
 چون کور کافر بر صلی و از درون مهر خدا عزوجل از رون طعمه زنند
 بر بازی و زور و دانش ننگ میدارند بریزد و اگر کسی ابراد کند
 که خلق فریبی بگیرد و خدا عه میسر است خداوند فریبی چگونه ممکن
 است جواب گوئیم که خدا فریفتن محال است ولی این المهان بکلیه
 شرعیه که با حضرت خبر الما که بن می کنند و شپهر در حد و
 و احکام خاتم النبیین میدهند که معاینه نموده و نشنیده که چه قسم
 اشخاص ظاهر الصلاح چه مقدار از غلامک و اموال مردم را با حق
 مشرف میشوند و بصالحه بر خود حلال و مباح می شمارند و
 علی هزار قسم اینگونه معاملات و مباحیات و مراهقات
 دیگر که با انواع و اقسام مختلفه زوی الحقوق با ملجا و لا بد صبح و صبح
 جزئیة می کنند و اگر تفصیل آنها مشروح آید ثمنوی خدا شود
 که حل شتر کر کشد عاقر شود از بار پر و همین کلمه صالحیت و
 که اکنون معمول و مصطلح شده با خدا و خلق جمله بازی میکنند
 و باطل حق الناس و پا مال کردن آن میگویند و چشم از حقا
 و انصاف و خدا می پوشند و این است معنی مشرک و واقعی انصاف
 مشرک مد رک انصاف در هید و تصور و تصدیق کنید اگر زنی
 از شوهر می هزار تومان هدیه داد با خواهری از ما در همان مبلغ از

If all the sins & hypocrisy
 of the ulema were written
 in detail, books would be
 composed which forty
 camels could not carry -

مستحق باشند و پس از مرافعه و محاکمه از احقاق حق خود عاجز شوند و لابد
 بصد تومان صلح کنند آیا آن نصد تومان دیگر بدینین حلال است
 است و بر بی الذمه میشوند و هر چند در این شریعت اینچنین احکام
 اکنون علما جاز دانسته و جاری نموده اند ولی سزاوار است که موافقین
 حضرت احدیت و شرطه تین و مروت نیست و کدنگ بدنه
 یکی از مقدسین و مؤمنین اگر صد تومان خمس تعلق گیرد آن صد
 تومان را در ظرف روغن و عمل و ماست میریزند و بسند فقیری
 بعضی خمس میدهند و هیچی از آن طرف با صد تومان که در آن
 پنهانست و بسند بیچاره مطلع نیست با آنکه وجبی از بسند بیچاره
 و با آنکه بیکت تومان بسند فقیری میدهند شرط آنکه بصد تومان
 قبول کنند و باین جمله های شرعی خدا با ما بازی میدهند و خود را
 بر بی الذمه میدهند در غضب مال و منال مردم همین که ضیغه صحت
 را جاری کردند از سوال و جواب روز حساب خود را آسوده میدهند
 و مطمئن میشوند و حال آنکه بگفته مبارکه العقود تابعه للتصود یعنی در
 و بیح وجه نمیتوانند مگر این حکم صریح صحیح شوند و با وصف
 اینجالت این منافقین محیل مذور بتزویرت بر شرعی مال و منال
 مردم را چنان بر خود حلال می کنند که شخص و زادی کفنی را بکند
 گویند زادی ما درسی داشت وقت مردن از پدر خود خواستگفتن
 حلالی کرد او را هم قبول نمود و نصف ثب لطلب کفن حلال

The legal quibble by
 which some Muslims
 pay their khums, getting
 a poor Seyfid to sign
 a receipt for 100 tumans
 for one tuman, &c.

از خانه بیرون آمد و در راهی کین کرد از قضا بیک نفر چاره از قاضی
 عقب افتاد و راست آمد و خورجین آن سخت برشته با برودار
 گرفت و در میان مخلفات آن چند ذرع چلواری دید شادی و شکر
 کرد که الحمد لله خداوند روف محرابان مرا نابوس نکرد که دست
 خالی برگردم و از ما در خود خجالت بگشتم صاحب چلواری را بنا کرد بسختی
 زدن که این چلواری را قبل از این حلال کن پس از مراجعت برآ
 بمادرش اظهار داشت که انقدر صاحب چلواری را زدم که فریاد
 میکرد و نعره میزد حلال کردم و با کریه و زاری پسند از زلفه بیشتر
 گفت حلالیت باد و این منافع حق چنان جنتی انانی این ملک شده
 که کوئی طینت و طبیعت ایشان را با همین صفت برشته اند و حیوان
 و عنودی و مزدوری و مبرزنی نیز چهار عنصر و ارکان اربعه این حلال
 و همین علت است که این ملت پیوسته مقلد رحمت و دولت
 و در لغت با هم متفق و موافق نیستند و نمیشوند و از کثرت نفاق و عدم
 وفاق و اتفاق است که فتنه و دلیل شده اند چنانچه شش ماه ما هم
 شراکت و رفاقت می کنند و شش سال شغشان را منحصر با دعا و فریاد
 و عداوت بنمایند اسم رافت و الفت را بجای از میان برداشته
 و بنامی ازیت و اضرار بمدیدار گذاشته اند و در حق هم از ظلم و ستم
 ذره فسه و کذاری و کم نمی کنند و ظلم که از نیایح و دم در و عکوبی
 است از این منافعی بوجود می آید و بطور مبرس و از زبان اد

Comparison of the case
 "Ulema to the thief
 who when dying asked
 his son to obtain for
 him a "lawfully
 obtained" winding sheet.
 The son waylaid a
 traveller, & finding some
 linen in his saddle
 bags, beat him till
 he cried out many
 times, "May this linen
 be lawful to thee."

Oppression the natural
 result of lying.

منافق شپرنمیشد و از پدر کاذب جاذب تربیت میشد و چنین است
 که بسی سخت است و همین که پامیکرد و بر او می افتد بر حکومت که قدم
 می زند آن حاکم دولت و آن دولت در عیلت را منهدم و متفرق میسازد
 و این ظلم در این حکومت در نهایت استقلال و استغفار سلطنت و حکمرانی
 وارد جمیع طبایع را تابع خود نموده و از فرط تعصبت و عداوت و حکم
 الناس علی دین ملوکهم بمکلی متصرف باین صفت شده و از کثرت شمار
 چنان باین مانوس شده اند که لیل مانع و پروانه بحسب پراخ و بر قدر
 شعده این آتش بر وبال ایشان تراشید و محترق می کند باز احتراز
 از سوختن نمیکند و پروانه وار پیروا پیوسته در حول آن طغند
 کوفی سمندند که با فروختن این آتش و سوختن خود تعشق دارند
 و این ظلم مثل مرض دق است که در این وجودات نرمن و سستی
 شده با وجودیکه آنها فانا وجود ایشان را نابود می کند و میکا پذیرند
 غفلت روز بروز حالت خودشان را بهتر تصور می نمایند و اطباء
 حاذق و حکمای عادل آنچه از کذا پی و منافع حق که باعث تولید نیش
 است منعشان می کند بمغادالات ن فریض علی منع جریض
 تر میشوند و این همه نبیا و اولیا که حکمای حقیقی و طبایع معنوی بودند
 اند و بدعت و رسالت مورشند مقصودی جز ارشاد
 و تربیت عبادند اشاعت و میخواستند وجود خاص و عام را از این
 نوع علل و امراض خلاص کنند و این ملل جاہل غافل محض ظالمی استیجابی

Oppression & Tyranny
of the Government.

در صد اذیت و آزار داشتن و سوختن و دگر کشیدن ایشان
 بر آید و مرعی داشتند با آن وجودات مجردة مقدسه آنچه را که قسم
 از ذکر آن نخل است چون ثابت و محقق شد که مانوس و متصرف
 شدن این صفات زدیبه سبب ردالت و ذلت و مایه خسارت
 دنیا و آخرت است چنانچه صاحبان این صفتهای ذمیمه در مردود
 بخیران دنیا و آخرت که خسران مبین است فرین بوده اند لهذا مشهور
 میباشد در صفاتی که باعث رفتنی دولت و ذلت و موجب رفاه
 و انتراحت و آسوده کی حسیح خاص و عام است دوستی و محبت
 و حسن اخلاق و اشجاد است و اگر بخواهیم فواید و ثمرات این
 صفات را چنانچه باید دانست ذکر کنیم این عمرهای کوتاه کفایت نماید
 ملی معنی حقیقی دوستی و محبت نه این است که کسی عیالی و اطفال
 و ذوی الارحام و هم شهری و هم ملت خود را دوست بدارد و در دنیا
 حسن اخلاق و اشفاق با ایشان معاشرت و مراودت نماید
 انسان انگیسی است که با جمیع نسی نزع خود در اعلی مقامات رافت
 و عطف و محبت قدم فرساید و مرحله پنجا باشد و در مراحل
 بعد بانی رسد در حق جمیع افرادی از افراد بشر قدمی فرو نکند
 و خود داری نماید و بیخ ذمی وجودی قولاً و فعلاً آزار و اذیت نرسد
 و نرسد چنانچه زار موری که دانه کش است که جان دارد و جان
 شیرینی خوش است و بیخ تنفسی بدیده تعارت نسکر و حقیق

Cosmopolitanism
 recommended.

No living thing should be despised.

Jesus rebukes his disciples for their disgust at the sight of a dead dog.

و تهنیتش و نظر کند تعجب خاطر به هیچ مخلوق و تصور نیست
 کند مخلوق عالم زیرا که اگر بظن بود و وجودش درین عوالم امکان
 لازم بود حکیم علی الاطلاق ابراهیم قوت و قوت و جان و
 روانش می بخشید و خلعت خلعت و لباس مستی نمی پوشید و کسکه
 از راه و در دوش انسانیت آگاه و طالب پیش و دانش است
 هیچ موجودی را در دو دنیا اند و در دنیا کند و در دنیا کند
 عیسی علیه السلام با چند نفر از اصحاب از راهی میگذشت سگ
 مرده متعفن را دید پس آن انسان از استهتام عفو آن طاعت
 تفر نمودند آنحضرت فرموده چرا ملاحظه تعفن چه آن را بنمای
 و نه انهای سپیدش را ببینید و تصور پاس داشتن حقوق و عقوبت
 بکنید نیک بین باشید اگر اهل دلیه و مع دلک بعضی مردان
 بعضی اینکه هیچ چیز از اشیاء و اجزاء عالم امکان را ندانند و به
 اخلاق و حسن آداب و اشفاق خود سپردارند و رفع معایب
 موجودی و وجود خویش بنمایند از فرط حماقت و سفاهت بر
 در صد بدگونی و عیب جوئی بندهگان خدا بر می آیند که دین را
 فلان فاسد و بهمان ملعون و کافر است این مردود است
 و آن مطرود و ملاقات زید با طوبت جائز نیست گشتن و دل
 گشتن و ازیت عمر و لازم است و این نیست که محض است
 خود پسندی و لغو عن و این صفت مذموم ترین جمیع صفات

زنده است و در هر طبعی که رسوخ کرد جمیع خصایص خود را
 انسانیت را از آن وجود سلب و منوع می کند و کبر و غرور و غلبه
 نبرازگان اربعه این صفتند و بواسطه همین خود پسندی است
 که از جمیع معقولات و محسوسات عقلیه جمیع مانده و از عالم
 انسانیت و معنویت دور افتاد و از کتاب و اجتهاد و کمالی که بر
 مزید رفاهیت و کنت ملت و باعث از دیار شوکت دولت است
 بونی نبوده اند و از وفور کبر و غرور است که دارند در مقام انکار و انقضای
 جمیع بندگان خدا ثابت قدم ایستاده و کمال حسد از اجتناب
 از ایشان دارند و همین خود ستایی و احترام باعث ذلت و رذالت
 و رحمت و خسارت دنیا و آخرت ایشان شده بعکس سایر اول
 و مل سوخته در تزلزل با وصف همه قهر عن و کبری که دارند
 این حدیث مشهور را خودشان ذکر می کنند و در جمیع انس و افواه مشهور است
 که حق سبحانه و تعالی بحضرت موسی فرمود که بپست تر از خود
 شتر کن و بد نگاه ناپا و سپس از جذبی قفص انحضرت مردا
 سکی متعفن در جالی دید و او را بکجه بردن کرد و بیمانی بیستی
 و خند قد می کشید و در آن حین محض صفای باطن فیض موطن
 دقت شد و اندیشید که تحمل این سگ بواسطه صفتی و حتی در بارگاه
 احدیت بپست تر از من است و من کجا هم دلیل و جرئت خود را با
 ترجمه در همان ساعت آن را رسانیدم و فوراً

God's command to Moses to
 find & bring the lowest &
 vilest of his creatures.
 Moses finds a dead &
 putrid dog, so lying on the
 ground he begins to drag it
 along, when suddenly he
 thinks within himself,
 "What right have I to
 prefer this myself even
 before this?" Then a
 voice comes from heaven
 "O Moses, if thou hadst
 dragged that dog one
 step further, thou wouldst
 have fallen from the rank
 of prophethood."

خطاب اشعر بر عقاب بسید که بان عمران اگر یک قدم اسکت را
 بیشتر و بیشتر می کشیدی از درجه پیغمبری معزول می شدی. بعد از
 در سر موسی حق نبفت. از زمانی کان نیاید بگفت در دل موسی سخنا
 ریختند دیدن و گفتن هم آمیخته شد خدا خود گشت و خدا آمد بخود
 چند پرتو از ازل سوی ابد بالعب که حضرت موسی با چو در درجه پیغمبری
 در تبه کلیم الهی حرات نمی کشد که خود را برده سک شفقتی ترجیح میدهد
 تر از خود تصورش کند و این مردمان نادان خودشان را بجمع اهل
 عالم ترجیح میدهند حتی از حضرت موسی سینه خود را برتر و بهتر میدانند
 و قافله دلیل میکنند که علمای امتی افضل من انبیاء نبی است این تقی
 عباد و بندگان خدا را از آن مردار سکت بدتر می شمارند و با این حدیث
 عداوت و مغایرت را پیش گرفته و از شایع و ثمرات مودت و محبت
 و الفت و اتحاد محروم شده اند و آنچه گشته و میکارند میگردند
 و غافلند از اینکه هر کسی مکافات کرده را بپند و مگر گشته از چندین سال
 سال خورده چه خوش گفت با هر کای نور چشم من بجز از گشته ندید
 ولی اهل اروپا و فرنگستان معنی دوستی و محبت را فهمیدند
 عده بد بعد از آن شجره چیده و این نکته در حقیقه را سنجیده اند
 که گندم اگر گندم برود جزو غذا عقلا وقت مای این عصر فرنگستان محض
 دوستی و مودتی که باشی نوع خود را بشود در ایجاد و اختراع اسباب
 بر آید که مخلوقات خدا از زحمت و دولت و فقری و عبرت است

Yet the Ulama do not
 hesitate to prefer them-
 selves before all men.

Quoting the Hadis - The
 Ulama of my church
 are better than the
 prophets of the Children
 of Israel.

Approbation of the
 efforts made to advance
 science & humanity
 in Europe -

شوند و ثروت و کثرت و استراحتی برسند و جان و مال ایشان
 از حوادث اتفاقیه محفوظ بماند و دولت و سلطنت نیز برینت سگوه
 و شوکت مزین آید پس از چند تنی تختی و تعقل از ثمره علوم و نتیجه افکار
 ابحار ایشان قوه بخار معین و معلوم گشت و از ان صد هزار قسم
 کارخانه جات براه افتاد و این همه امتعه و اقمشه بدیغه جدیده لظهور
 بوجود آمد و ثمرات حرفت و هنر و بدایع صنایع معلوم و موجود گشت
 و جمیع ممالک ایشان از قید و جزائی و بی نظمی رهید و امانی
 و ساکنین آن از بند بکاری و بی چینی و تقیری شلخص شدند
 زراعت و تجارت شان رونق و رواج کثی یافت ملت با ثروت
 و کثرت و دولت را شوکت و دولت حاصل شد و شخص دولت
 با جمیع ارکان و اعیان خود مستغنی از جور و تعدی و بی اعتدالی
 گردید و رسم رشوه خوری و پیش کشش گیری و ظلم و ستم نزدیک
 و فسوخ شد و اقدام بقوام عدالت و انصاف و با اتمام تمام فایده
 در زراعت و تکمیل اشغال مردم بود در رعیت نیز از فرط استغناء
 لوازم تربیت و معارف و حکمت و به اکمال مراتب انسانی و ثروت
 اقدام نمودند و چون همگی اجزاء اسباب کار را هم یکدیگر و لازم ملزوم یکدیگر
 بودند لهذا جمیع ایشان یکدل و یکتجه شدند و اتفاق و استیجاب و مغایرت
 پیش نهاد خود کردند و با نیواسطه تبریقات کلیه رسیدند و حدود
 جمیع امثال و اشراف ان اهل زمان خود شدند و از جمله اختراعات و صنایع

In praise of the justice
 & philanthropy of the
 Europeans, by their in-
 -corruptibility.

Railways.

ایشان یکی شمند فرات که مقصودشان از ایجاد و اختراع آن
 آسودگی و رفع ازیت حیوانات باکشی و رفاهیت مسافرن بود
 و اکنون فواید و نتایج آن را تصور کنید و به پیشیند هر جا یکباره
 در مملکتی که کشیده میشود چنانکه در آباد و رعیت را آزاد نماید و
 در سلم و خود پکار و فقیر میکند و در همه کد ام را علی قدر مراتب یعنی تسو
 میدهد و چه قدر باعث ترقی و تمول و سلب اتفاق و اتحاد رعایا
 میشود و جان و مال مسافران خود را از دست درازی دزدان و صده
 برف و بوزان زمستان و حدت حرارت جوای باستان جسم
 حفظ نماید خلاصه حضرت صدر اعظم اکرم محض یافت و عطفی
 که نسبت بانیمت داشت خواست که آنمایه غوث و دولت
 و اسباب اقبال و سعادت را با نیولایت بکشاند علماء اعلام عناد
 و فساد را برافراشند و عوام را نیز بشورش واداشند که بواسطه
 و رابطه راه آهن و ذهاب و ایاب فرنگها آب تاب از آیین ما می رود
 و مردم قسمه نمی تاب میشوند و میان دین بحرانی میرسد ولی در باطن
 مقصودشان این بود که مسدود و ابرور ایام چشم و گوش عوام را
 و از ارا دت و تقلید ایشان احتراز کنند و از فید اطاعتشان برسد
 و باین جهت بیان مینماید و بر آن فراوان واقفانه دلایل نموند و بسند
 صحیح حدیثها جعل کردند و نسبت نمت زیدتی اکبری بحضرت
 ایشان دارند و محض حجب یا ست و هوای نفس خود نمکند شدند

Their manifold advantages.

The chief minister of Persia wished to introduce railways into Persia.

But his benevolent design was frustrated by the ignorant bigotry of the Ulama.

Their real object being to keep the people from knowledge, lest they should lose their power.

که این ملت پس از هزار سال رحمت دولت با سترحت و سعادت می رسند
 یکی از عقلا می ایران محض دلسوزی و حب هم وطنان خود و بجهت مقصد واکا
 ایشان رساله نوشته ولی افسوس که انتشار و اشتها زیاد در ایران
 که مفاد الحق مران بیانات شیرین بذائقه عیان تلخ و ناگوار می آید
 بعضی ملاحظه بدون تحمل و تفکر در معانی و مقصود آن فوراً حکم بکنند
 مصنف می کنند اگر چه احتمال دارد از مطالعه این رساله بهمان
 فتوی را در حق اینجانب هم بهیست ولی بجهت الله که اولاً من از اهالی
 این بلاد و مقید بقیود و قبول احدی نیستم نه معتقد شیخ
 و نه در کیش کشم البته الله که بری از همه کشم و لیکن اگر در مذمب بعضی
 صفات رذیله مبالغه و اصرار کرده و با از عدم عدالت دولت
 و تربیت ملت ولی اعتدالی علما و امر از گری نموده و مسیما بداند
 با الله با احدی غرض شخصی منظور نبوده و کلیتاً با هیچ طبقه در مقام
 عداوت نبوده بلکه عمده مقصود این است که از ملاحظه آن حالت
 بیجان و غیرتی در وجودشان بوجود آید و قبح بعضی صفات ذمیه
 و امورات ذمیه بنظرشان حقیر بیاید بلکه ذره از ذرات قبائح
 اعمال و افعال با مانده کوه شاخ را سختی تصور نموده سفر حاصل
 کنند و احترام جویند و بعد با ارتکاب نمایند و کند لک اگر بعضی
 صفات حسنه از قبیل عدالت و مروت و محبت و راستی در ملت
 بر وفق حقیقت برآید بسته و تا گید در تعریف آن کرده و در بعضی

The author thanks God that he is not of this nation.

He has no personal end in view in his condemnations & censures.

از مواضع کارهای اهل اروپا و فرنگستان را شاید قول خود فرموده
 منظور حب هم وطنی و توصیف ایشان نبوده و نیست بلکه علت باطنی
 و قصد اصلی آن است که محرک جنبه تعصب این ملت شده و ایشان را
 تحریک و ترغیب بصفتا حسنه نماید و هر چند که دارای مراتب آن
 باشند بیشتر طالب دروغ تحصیل و تحیل آن شوند و با نیا بعضی لغات
 و شبهات بے اصل از میان اینطایفه مرتفع و منقطع شده و شس ازین
 مبالغه و اصرار و رادیت و ازازسم و طنان خود نمایند و مراسم
 عداوت و عناد را ترک کنند و لوازم الفت و اشقاد را در حق بیکدیگر برنی
 و منظور دارند خلاصه اشخص عاقل شرمی در کتاب خود نوشته
 است که ایملت دکاوت و فراست و استعداد ادراک جمیع علوم
 و هنر را دارند و قابل تربیت هستند افسوس که رؤسای ایشان
 بجهت حب ریاست خودشان مانعند و نمیکند ازند که اینطایفه چشم
 و کوشی باز کنند و نیک را از بد مهتیار به بند پس از اثبات این
 مطلب واقعه بر این قاطعه پان مثلثی نماید که چون همسایه است
 و عملی ملت بر کدام در وجود شخص مملکت یکنوع سمیت ریاست
 لذا وزیر دول خارجه هم بمنزله کجبان و قلعه چکی ملک است
 علی ای حال از پشت دروازه مملکت علی الصباح کسی درق الباب
 میکند و ازین دخول می طلبد وزیر دول خارجه بپرسد کیستی
 و مقصودت از آمدن چیست جواب میدهد که من عدالت و برترتم

- This only object is -
- ① To show the Persians their faults, & induce them strive to eradicate them -
 - ② To remove certain careless doubts by differences.

The Persians have great aptitude & capacity

But are prevented by their rulers from improving -

Imaginary dialogue between the Foreign Minister, & Justice who knocks at his door, asking to be admitted, but is refused.

آمده ام که در این ملک بانی عدالت بشوم و بنامی تربیت را بکنم و بسازم
نبی نعلمی و بی اعتدالی را بر اندازم وزیر حجاب میدهد که در مملکت عدالت
و تربیت بجد الله کمال عبتدال را دارد و محتاج بعدالت بستم شخص
بدلائل و برابین بوزیر ثابته می کند که من عدالت و تربیتم و دنیا
دید است که ازین ملک سفر کرده و در فرنگستان مقرر گزیده بودم
و هر در سال متجا وزیر است که این مملکت و اهل آنرا ندیده ام و قسم
باین خاک کند هشتمه ام چون فهمیدم که شخص طعم بدست یاری
نفاق این ملک را در آن کرده محض حمدانی و آبادی اکنون باز آمدم
که در تعمیر آن تدبیر کنیم و در تربیت ملت بسیار تربیت بهم
در راه باز گشاید وزیر در راه حکمرمی مندد و میگوید مملکت محتاج تعمیر
توسعت است محمد بنامی محکم و عمارات عالیله دارد و شخص حجاب
میدهد که من از فرنگستان انواع بدایع صنایع و کارخانه جات
آورده ام که در این ملک ایجاد واحداث کنیم و جمع امالی را از حیرت
و ذلت و فقری و کدانی و استیجاب بر بانیم و بغیرت و سعادت
و دولت برسانیم همچنانکه اهل اروپا را از صدقات قفوف و فاقه
و بی چسری مشغول نمودم و بغیرت و استراحت رسانیدم وزیر
می فرماید ما کارخانه جات لازم نداریم همه قسم متاعی از فرنگستان
میاورند ما منجریم در جایای ما اگر متمول بشوند یا غنی و طاعنی خواهند شد
خلاصه سپس از مکالمه و مباحثه زیاد که حجاب وزیر با المزه از جواب

عاجز میشود لابد و ناچار با نهایت ملابیت میگوید فرمایشات شما صدق
و صحیح است و از وجود شما مملکت آباد و ملت آزاد میگردد و شوکت
سلطنت و تشخص ملت زیاد میشود لیسکن من حکیمم که با وجود شما
بی هیچ وجه نمی توانم زندگانی کنم و حکمرانی بکنم و باید بالمره دست از ریاست
خود بکنم و از خود تجاوز نکنم و بموجب مقرری دیوانی اکتفا
و قناعت نمایم و چگونه میتوانم سالی دو پست هزار تومان مد اخل و صد
هزار تومان مخارج کنم و از کجا ممکن است از احدی تعارف پیش
کشش گرفتن و عمر و زید را گرفتن و بسپارن کشتن و بخشیدن و سیاه
کردن با این همه قهقار و اعتبار باید تابع قانون بشوم و رای خود را
کلیتاً کنار بگذارم و بر عایا و اتباع خود نتوانم یک نفس بی جنبه
بد هم در این صورت تا زنده ام مجال است بشماره دخول بدم
و اگر من مانع بشوم هیچ یک از اولیای دولت نمی گذارند که بتوانی
آخی در این مملکت همانی همه متفق و متحد میشوند و در مجلس شورای
تورا دشمن اعلی حضرت سلطان قلم میدهند و هزار قسم ر قلم
و فرمان بقتل تو صادر می کنند و قطع نظر از اتفاق و اتحاد ایشان
در عهد و عهد و م نمودن اسم و رسم تو از دفتر دوران علمای اعلام
بعضی اطلاع اجماع می کنند و هزار حدیث مخفی میکنند یعنی معتبر
عنوان مینمایند جان که سهل است خوردن خون و گوشت تو را
بر مسلمانان واجب و لازم میدانند و هر کس از تو برده حکم بکفر

و قاش می کنند و این که نخواهند که است که آنی توانی در این محاکم است
 و ایست بنامی سهل است از دوستان و مجربان تو بر که را بشناسند
 و در این ملک به پند آنی امانش نمیدهند چنانچه جمیع اهل اروپا را
 بواسطه رابطه و الفتی که با شخص تو دارند دشمن می شمارند و جان
 و مال ایشان را حلال میدانند و بکشتن و صدمه زدن طایفه بابی
 که اینهمه ناکید آید و اصرار موکد دارند محض این است که بشمارا در دست
 دارند و آلا با طایفه نصیری و علات که با عقا و علما مشرک محضند
 چه کاری ندارند و با خوارج و یازده فرقه امامیه که بحکم شرع
 کافر مطلق اند نزاع نمی کنند و با طایفه صادقیه و ما دو سنی که امامت را
 با م جمیع صادق علیه السلام فتی و او را احمدی نو خود میدانند
 و فرقه مختاریه که تقابلیت محمد خنقیه قایلند و صد هزار درجه از بابی با
 بدترند جنگ و جدل نمی نمایند خلاصه مقصود از شخص دانشمند
 اینست که این ملت در باره زبردستان خود مروت و رحمت ندارند
 و در حق ایشان دلسوزی و ترحم نمی نمایند و در قید فرید ریاست
 خود هستند در بند رعایت رعایت و اگر خیال مراعات احوال ملت
 بودند ابتدال و اصحکال ایشان باین درجه نمی رسید و در انتظار دول
 خارجه این متبذول و منقض نمی شدند و علت ذلت این ملت بواسطه
 عدم عدالت عامه و مروت تامه است و نه اینکه بیسج وجه عادل
 و منصف نباشند عدالت و انصاف ایشان مثل عبادت و بدین

End of the Minister's
 refusal to admit
 justice, in which he
 says that the per-
 -secution of the Bábí
 is on account of their
 attachment to Justice.
 Else why do they so
 violently persecute
 these, or in any way
 interfere with a dozen
 sects whose tenets are
 far more objectionable.

طایفه بنود و مجوس است که بیشتر اسباب ضلالت و کراهی ایشان
 شده و اگر با هم در مقام دوستی و اتحاد میبودند البته در صلح و صلاح
 حال اسم بر می آمدند و اسباب ترقی خود را فراهم می آوردند و آنچه
 که باعث تنزل بود ترک و کم می کردند و بعد از آن زمان اولیه خود
 می رسیدند و ما متحد و متفق نشوند و همه بانی و محبت را پیش نهاد
 خود نکنند محال است که بتوانند براتب تربیت و ترقی برسند و میگویم
 که این ملت از هر اسم الفت و محبت و اتحاد و کلی خیرند الفت
 و اتحاد در کمان دارند که تا رو بروی هم شدند و نشسته اند با هم هر با
 دارند و همین که یکی از ایشان اندک غفلتی کرد و جوابی او را پاره
 پاره می کنند و در وقت دردی با هم رفاقت و شراکت میمانند
 ولی هنگام قسمت مشغول جنگ و جدل میشوند و لیکن ادراک
 حقیقت و نواید و خاصیت محبت را چنانچه ذکر شد فراموش می
 نموده اند که چندین سال قبل مجمع اهل عالم موافق اعلانات روزنامه
 جات اخبار و اطلاع دادند که از آنکه مهندسان معلوم نموده اند
 که هزار سال دیگر و با اتفاقاً بعضی مندرجات نهایت چهار صد سال بعد
 معادن زو قال سنگی که در این کره است با تمام میرسد و آنوقت
 جمیع راههای آهن و کارخانه جاتی که درین عالم است و بعد در زو قال
 سنگ در کار و در گردش است معطل و معوق میماند و اگر کسی
 متبوع و اجترای نماید که قایم مقام زو قال سنگ شود دولت ملت

"I do not say," remarks the
 author, "that these people
 are without a certain
 friendship amongst one
 another, but it is the
 friendship of wolves."

The Europeans announced
 from observations by their
 engineers, that after 400 or
 1000 years more all the
 coal in the world will come
 to an end. This is true
 and another very - taking
 thought for posterity
 with no hope of recompense.

ما در دوله و ملل زمان نیز همین اتیان خواهد نمود و لذا بعد نسل
با ضعاف مضاعف مستحق و ضایع فراوان است چنین اشخاص را
مستحقان گفت که دارای حقیقت و مودت و محبت میباشند که از اهل
نال کارگسائی هستند که هر روز سال یا چهار صد سال دیگر بدنیاسی آیند
و این همه بدایع صنایعی که بجهت ایشان در بجهت گذاشته اند از گردش
و روش بازماند و فیوضات فرایش و درایش آن بجهت ایشان
باقی باشد و باین جهت است که اکنون در گرفتن قوه برق و فت رهوا
و غیره اختراعات مالا نهاییه کرده و می کنند و قتی که غنیمت سیاست
ایران داشتیم در اسکندریه با یکی از رفقا که مدتی در ایران متوقف بود
ملاقات نمودم مذکور داشت که در ایران نعمت فراوان است ملت
ناهدمان و امحق همین قسم مرئی گردید و بواسطه همین نا عهدمانی که در
بنای حسنه از واجبات را با جمیع نبی نوع خود گذاشته و از سعادت
سرمدیه و ترقیات کلیه محروم شدند و در زمان اینهمه اختلافات
و شبهات در میان ایشان پیدا آمد و باعث فقره و تهملگی و پیر
رصلت گردید و دولت نیز فرصت یافت و دست نقدی کشود
و شخص عدالت و تربیت محل اقامت ندید و تاب مقاومت نیاورد
لا بد فرسودار نمودیم چنانکه شخص اشخص حکیم در پانوات خود مثل
میزند و میگوید پس از هزار سال آن چاره بجهت تربیت و تعمیر باز آمد
و احدی را پیش نداد خلاصه با کمال اتفاق و اشخاص پیش نهاد خود

The first condition of
concord & good will in a
nation is that each
shall agree to respect
his neighbour's religious
opinions.

And in Europe no man
has the right to call in
question or investigate
anyone's faith.

But in Persia the Ulama
will never allow this.

مجال است که بمقام ترقی و مدنیّت و تربیت برسند انهم منوط و شرط
به شرط اولاً آنکه مثل بیخ علی فرنگستان هیچ وجه باین یاران
کسی رجوع نداشته باشند و همه را مخلوق خدا بدانند و ما همه بطور
رافت و عطف و مهر بانی سلوک نمایند و اهل سوئیه پیمان
فرنگستان و قتی بمقام سوئیه و تربیت رسیدند که در نهایت وقت
براقب و مواظبت امور متعده شدند مثل شروع گفتن و حلف و عهد
کردن و دیگران و ازیت بغیر نمودن و آنچه تعدی از ارجح بغیر باشد
و کارهای لازمه را و اگذاختن عمارت عباد نمودند مثلاً از جمله امور لازمه
قبول مذیبه نمودن و با و امر و نواهی آن عمل کردن است و در این
فقره احد را مجبور کرد و آنکه تو با معتقد و مقلد فلان مذیبه ملاقات
چنانچه در فرنگستان اشخاص سوئیه شده از مذیبه و مشرب
احدی پرسش نمی کنند و حق تقیض ندارند و اگر سوال کنند قبول
اهل تربیت میشوند ولیکن مجال است رؤسا و علما بگذارند که اهل ایران
متصف باین صفت شوند پس بهترین است که رعایت شرط و
نمانند و تقوت انصاف اشخاص را از کیش خویش رفع کنند
تا اتحاد و اتفاق بمیان آید و این همه قیل و قال و جنگ و جدال
مبدل بصلح شود اما در این ملت اسلام اگر چه زیاده از اعتدال
فرقه مختلفه است نصیری و غلات و خوارج و یازده طایفه امامیه
و غیر هم که هر یک از آنها منشعب چندین شعبه شده اند چون قرنهای اول

ایشان گذشته اکنون اگر بهم از هم حسته از دارند ولی جنگ و جدل
 ندارند اما طایفه بابیه چون جدیدالحدیث نهایت تاکید و اصرار را
 در اذیت و آزار این طایفه را دارند و بکمال جهد و کوشش در کشتن دین
 و کشتن ایشان میمایند و تمام نیت خود را صرف تمام کردن
 این طایفه نموده اند و سال آنکه در رسم آیین و عقاید ایشان هیچ
 اطلاع ندارند متمسک باقوال بعضی جهال معاندین شده بدون
 تحقیق حکم بفر و قتل این چاره پلا می کنند و چون اینجانب از
 احوالات و عقیده این اشخاص و مدت سیاحت ایران کاملاً
 مطلع شدم لهذا مراتب حقیقی نوعی در جنبه انسانی
 و دلسوزی محرک شد و باعث تحریر این رساله گردید که شاید
 از ملاحظه آن رفیع بعضی اختلافات و اشتباهات بشود و اینهمه
 و کدورت از میان برنهد و در طریقه الفت و اتفاق را پیش کند
 و حالت مروت و مردانگی و صفت غیرت و فتوت و جوان
 مردی در وجود ایشان بوجود آید و تصور مصون حدیث صدق
 مشحون کما الفقر وان یكون کفراً و الفقر سو ادالوجه فی الدارین را
 نموده تدبیری در رفع ذلت و رذالت خود و فکر کمری در مرت
 و ترقی ملت نمایند و پیش ازین در انظار دول و ملل خارجه خود
 نباشند و در لی بیخبری و زحمت کشی و نادانی و جهل باقی
 ضرب المثل اهل عالم مگردند اشهد بالله با وجودیکه من از اهل این ملت

The old sects in Persia, however heretical, are left alone, but the **BABIS** are persecuted because they are new.

Yet, though they are always trying to eradicate this sect, they know nothing certainly of their tenets.

Now since the Author, in the course of his travels in Persia, became well acquainted with the tenets & circumstances of the **BABIS**, he writes this book merely to give a true & fair account of them.

"I bear witness by God," says the author, "that though I am not of this nation, whenever I attentively consider the glorious past, & the ignoble present of Persia, I cannot help my eyes filling with tears!"

At the time when the Babi had declared his mission, as the earlier disturbances were taking place, the author was journeying to Persia via Trebisonde & Tabriz. In Persia he found the persecution of the Babis raging.

نیستم ولی بروقت که بدقت تصور غرت و سعادت سابق و دست
 و عسرت لاحق این طایفه را می بینیم بی اختیار چشم پر آب و حکرم
 کتاب میشود اوفاتی که هنگامه ظهور جناب سید علی باب و بروز غیبت
 و انقلاب ایران را مشاهده کرده و احاطه نموده بود از راه اسباب
 و طرب افزون وارد تبریز شدم و معاینه میدیدم و می شنیدم که بعضا
 علم و حکم دولت و حکام شرع و عرف در نهایت جد و جلت حشو
 میکردند و هر جا یکفرمانی از اتباع باب می جسته بدون سوال
 و جواب می کشید و بی فکر و در شش شقه و خفه می کردند و
 کلوله توب و لشک می نمودند چنانچه در یزد و شیراز مدتی این حکامه
 قتل و غارت دراز و در تبریز و نیشابور ابواب قفسه انگیز
 و خوزری باز بود و در مازندران و ریجان لشکر کشی و رعیت کشی
 چنان طغیان داشت که ساکینین شهر مدتی قلعه دار و هدف کلوله
 توب و لشک آتش بار بودند و احدی را بجان امان نمیدادند و بی
 کس را فرصتی و اجاره و ادبانش را غنیمتی بدست آمده بود
 محض عداوت و خصومت هر چاره بی خبری را که بفرشتهای نمود
 و می گفتند این بابی است بدون پرسیدن و رسیدن چنانش
 میکردند و چون مراد مقصود از مسافرت ایران کردش و سیاحت
 شهدا و نوشتن جغرافیا بود بهر بلده و هر قصبه و قریه که میرسیدم
 همین قفسه و آشوب را معاینه میدیدم و در تعجب بودم که اینگونه

زبان آیین جدید چه دیده اند و فهمیده اند و بطوری که رود و اندک که کشتن
 رستن و نشسته کردن و بس نمودن نمی ترسند و بر نمیکردند
 از جان و مال و عیال و اطفال میکنند و از این عقیده و آیین دست
 نمی کشند و حال آنکه روی هم رفته قریب ده هزار نفر ایشان
 کشته و سزاگ دهن آغشته و بولانیات فارجه آواره شده اند چه
 خاندانهای قدیم که خراب شد و چه قدر اشخاص معروف و مقربین
 از ملا و محمد و صاحبان عرفان و بزرگواران که از سیم و رور و جان و
 که شسته و خاکشان بالین و بشتر گردیدند آنها توبه و تفسیه و خود
 داری میکنند و نه اینها همه روزه از گرفتن و کشتن و بستن و انبیا
 انداختن فرود که اری می نمایند خلاصه از بعضی علما و دانشمندان
 اثنی عشره به سوال کم و کیف مذہب و مشرب ایشان را نمودم
 جواب دادند که اینطایفه باب را قائم میدانند و عیال هم با
 فخر ق میکنند از عیال را عیال الله و مال را مال الله میدانند
 و زنا و لواط و شرب شراب و محرمات مذہب ما را مباح و حلال
 میدانند و مسکونند یک زن را نه شوهر جائز و لازم است از سماع
 این مخرافات کمان بر سفاقت اینطایفه و اشتیاق تا اینکه
 حسنی از علما و فضلا و عقلا که ازین طایفه بودند دیدم و شنیدم
 که آنها نیکه گرفتند و گشتند بر یک صاحب و غیره بارای و رساله
 و معتبر بودند بمثل جناب آقا خوند صاحبین بشری و آقا سید...

The authors primary object
 was to study the geography
 of Persia - but at every
 place he arrived at he
 heard the same story of
 revolt & bloodshed &
 persecution - He then
 began to wonder what
 this new faith would be
 which made men to
 hold a fear less of death -
 10,000 of them having
 been killed or exiled -

Therefore he asked for
 information concerning
 the Babis from some
 of the Ulama, who
 answered that they
 were communists, &
 had their wives &
 property in common,
 & drank wine, and
 committed all other
 crimes, & that a
 woman was allowed
 nine husbands -

He therefore began to
 inquire that these
 sectaries must be
 fools, or madmen, till
 he came across some
 of their learned men -

And learned that they numbered amongst them many learned & pious men, like Mulla Husayn of Bushrawayh; & Abd Seyid Yahya of Dardab; & Mulla Muhammad Ali of Zenjan, &c.

And that a faith which could inspire such devotion, must have some good in it.

Two classes are always opposed to new truth -
① The rulers & the great.
② The clergy -
(especially the latter).

As he was much interested in studying the different sects he met with, he was anxious to discover the tenets of these also.

کوزانی و ملا محمد علی رنجانی و غیره هم از مشایخ این خوارنخواستگان حیرتم
افزود که نباید چنین مردمان عاقل و فاضل بیاره از حضرتان بروفان
بی معنی که در آنس و آنوا مردم بی خبر بشیرت مقصد باشند و در
فهمیدن مطلبی با بنظر رایگان و شادی کنان به بند و از ریاست
کلیه و املاک و اموال و نیویه و عیال و اطفال بمیل و رغبت چشم
پوشند زیرا که در هر زمانه دو طایفه با الفطره سر آمدند نفس
ظهور زندگی امر او عیان دولت و دهم علماء و مجتهدین ملت بعلت
حب ریاست و اوقالی و شخصیات شخص خردشان حتی الامکان
در اعلا درجه اعراض و انکار مستقر و مستقل و حاکمان در مقام
رد و ایراد و عدم قبول اثرات قدم و صاحب علم می شوند علی بن
طایفه علماء که ابریم زوال استقلال و حکمرانی و اوقالی خودشان
حکالت است که مقبل و موقن با بر می شوند مگر آنکه فی العصر در وجود
هر کدام استعداد و استحقاق باطنی ملاحظه کنند بقوه قدرت
و جذابیت خود منتقل و مخدولشان نماید خلاصه در جمیع ملل
و مذاهب سیر و تقیض منبند مردم و بنوشتن و ضبط نمودن عقاید
و این جنس زنی و کلی هر ملتی و شهر بعضی عیسی تمام داشتیم طایفه
که از اعتقادات این طایفه جدیده نیز اطلاع می بهم رسانیم
و از احوالاتشان شمه در سفر سیاحت نامم ایران ثبت نمایم ابتدا
پس از چندی تفحص چند جلد از کتب از ایشان مثل کتاب

بیان و رساله اقیان و بعضی الواح و مراسلات صحیف و مناجات
 تحصیل نمودم و در آنها هر چه ملاحظه کردم بجز فصاحت و بلاغت و غنای
 و نصیحت و بغیر از امر با لفظ اساع از ماسوی و عروج بمعارض و مدراج
 عرفان خدا و احکام اله و تجلی مراتب انسانیت و مذمت تحصیل
 علوم و معرفت و مذمت با اخلاق و حکم باز دیاد مواسات و مساوات
 در اموال و نهایت حفظ و حراست عصمت درین و خیال و محاسن
 اشفاق بانی نوع بشر و بگردیدیم و از کلمات ایشان کلمه را که بسیار
 در لفظیه و بیوم و آن بیسته موجب طلب من شد مضمونش این بود
 که ای عباد بطرز من و منانی باید منتفع از ماسوی اله شوید و متعلق افلاک
 اله گردید که افعال شما شایسته خدا و محتسبین حجت شود و خرق حجت
 ایشان کند و از این ششم یعنی عرفان خداوند چمن نظنون و الامام
 ذوسوس شیطان محبوب نشوند و از زلال زندگانی سیدی
 و از شراب سلسیل ابدی مزوق مشرب و بگردند مختصر آنکه پس
 از چندی طلب و درک جزئی مطلب با چله نظر از عقاید ایشان
 مانوس و مصاحب شدم در روزی در مقام صحبت و دلسوزی از شخص
 عارفی پرسیدم که شما ازین دین جدید چه دیده اید و فهمیده اید هیچ
 قسم از حق دست نمی کشید و افلاک با مجال قریب و دینداران شما
 کشته و شاک و خون آغشته اند و از وطن مالوف در اطراف عالم
 آواره کرده اند و ما را رسم از تکفیر نمودن و گرفتن و قتل و غارت کردن

His first intention was
 merely to include an
 account of them along
 with an account of
 other sects -
 Obtaining the Bayan,
Ihtā, & other of their
 books, he found in
 their doctrines nothing
 but what was good.

Especially was he struck
 with a command for all
 the believers in Bāb to
 endow themselves with
 divine attributes, and
 holiness, that their
 deeds might be a proof
 of their doctrines.

Finally he became
 acquainted with some
 of the sect.

At length he asked one of them plainly what it was that so attracted them, & why, if the Bab was really a prophet, he had not been able to save himself from an ignominious death.

On hearing these words, his friends became very sad, & approached him.

He then assured him that his object was merely to arrive at the truth of the matter - as a historian, not a partisan.

جان و مال این طایفه کوتاهی درضا بینه ندارند چرا زحم بسیار اطفال
 و جان و مال خود نمی کنند مگر جناب باب که بود و چه بود اگر صاحب
 کرامت و قدرت و خارق عادت بود لا محاله میبایست خود
 دانش را حفظ و حراست نماید که مدارش نمیشد و مان خوایش
 کنند و سرش را جانور یا نخورند از استیخاب بن کلمات چنان
 افسرده و پژمرده شد که خارق عادت و مافوق طبیعت بود و
 مقیم داری کافی را که حق کرد این محسن من مضمون طبق پس از
 ملاحظه این حالت چاره بند بود لکن و استیانت ندیدم بطور
 کفتم مردم از بی خبری خیلی حرفهای معنی نمیزنند و نسبتهای
 بی اصل میدهند و این دلیل بطمان مطلب نمیشود و ازین سوال
 چنان من خالی از انکار و اقبال و بری از رد و قبول است
 مقصودم از اجالات ایشانرا دانستن و فهمیدن بود مثل اینکه
 شخص مورخ معترض با دین و آئین کسی کاری ندارد و میخواهد
 از اجالات و رسم عادات و اعتقادات این قبیل اشخاص
 که صاحب دعوت و مالک ملک و ملت میشوند و اتفاقات و حوادث
 که بر آنها وارد آمد و دست داده بواقع مطلع شود و ثبت و ضبط
 کند و هر انیز مقصود همین بود و خواهش دارم که از بیان واقع
 و حقایق حالات ایشان کما فیغیر مرا محضر نماید
 از برای حق صحبت سالها باز گویم زنی از آن خوش حالها پس از آن

انتخض از احوالات آن سید بزرگوار

یاف نمود و برخی از وقایع کشت و بسن و سوختن و صدانیکه را بیان
 وارد آمد بود مگردد داشت و آنچه با هم که خود بعین الیقین دیده بودم
 مزید مدلل بر آن گردیدند افوق العاد و در دلم بحالت مظلومی و بردباری
 و تحمل و شکیبایی اینطایفه و بی اغندالی بر آن سخت زیرا که خدین
 طوائف ضالنه که راه که استوار ساختند جمیع علی ستمشال
 اغلب طوائف منوط که حیوانات پرست و بت پرست و کوساله
 پرست و مانی پرست و آتش پرست و لا غیر بسیاری صرف در ولایات
 خارج در ظل عدالت سلاطین عادل در کمال آزادی و امنیت
 خواطر اوقات گذرانند و احدی بر امر سد که از مذنب احدی
 کسی برسد و سوالی کند و با وجود آنکه اینطایفه از تفرق کرده
 و از صبری و غلات و خارجی و خاص و دیگری و لا مذنب صرف
 بدتر بنده بلکه در مراتب انسانیت و مدنیت و معقولیت را
 و اقربان خود نفوق و دشمنی را کفلی دارند و بواسطه عدم عدالت
 عامه و تنظیمات کلیه در ایران با شتمناه مورد انواع ظلم و
 مظلوم بی سبب واقع شده اند و آنچه در حق اینطایفه نسبت میشود
 و عدت کفر و جهنم است ایشان میدانند صدمه کی کذب نخب است
 صرفست لهذا محض حب بی نوعی و رفع ظلم و اتهام ازین طایفه
 در شریعت انسانیت و طریقت مدنیست خود را مکلف و بدیم

His friend then gave him
 some account of the life,
 activities, sufferings, &
 death of the Bab.

And being deeply moved by the sufferings of these people whose beliefs were in no way objectionable - at length he determined to try & get justice done for them by writing a book on them only -

So he invited his friend to come twice a week to his abode, & impart to him further information of the history & doctrine of the Babís.

This friend, seeing him to be sincere & in earnest, introduced him to another Babí of learning who had himself been present in most events.

فلازمه مروت و قدرت هستیم که احوال و عقاید ایشان را
در رساله خلاصه نویسیم تا ملاحظه کنندگان از عقاید این فرقه
بدیده اطلاع و آگاهی حاصل نموده از روی اشتباه و عصبیت و باطن
تفسیه و غفلت در حق حقوق خدا و هم وطنان و هم زبان
خودشان بیس از این اصدار در نظام نکنند زیرا که باطن امر و حسن
خاتمه بر احدی معلوم نیست در پس پرده که دانند که خرابست و گزشت
خلاصه از آن شخص خواجش نمودم که هفتاد و دو روز در سنگام فراغت
بمنزل ایشان آمده و از بدو وقایع ظهور این امر و حقا بد خودشان
کما هو الحقی تقریر کنند و اینجاب ثبت کنم که آنچه نوشته میشود
بیان واقع باشد و چون آن شخص ضمیمه که اینجاب بدون عرض
و مرض در تحقیق مطالب نهایت دقت و ایراد دارم و بدون
تحصیل و تحیل یقین اکتفا بر روایات شنیده و وقایع ندیده
ندارم لهذا از فرط انصاف خود معرفی شخص کامل عارفی را نمودم
که از کمترین و سابقین قوم و جمیع فضایل و کمالات و صفات
حمیده آراسته بود و گفت خواب ایشان در جمیع مواقع بود
و در کیفیات این مطلب بطور تحقیق آگاهی دارند و آنچه بگویند عین
یقین و صرف صدق است خلاصه پس از چندی اسباب
مراوده با آن شخص بزرگوار فراموش آمد الحقی شخصی بود کامل و دانشمند
و در جمیع مقامات عرفان و حسن اخلاق و آداب پیمند ماند

و قبل از قبول این امر نیند زبانه مقدس و مراض بوده چنانکه مذکور
 شده است که با وجود کنت و ثروت کلی و شخص ظاهری از کاشان
 یک سفر اتفاق جناب حاجی میر عبد الراح در ویش که سی و پنج
 سال مرزی بوده پای سارده تا مشهد مقدس رضایه مشرف میشوند
 و ریاضات شاقه انفرادی آن تبحر می بخشید پس از ورود بخراسان
 با جناب ملا نعمت الله اردبیلی و ملا یوسف علی خونی جناب ملا عبد الخالق
 یزدی که از جمله علمای فاضل کابل بودند ملاقات می کنند و جندی
 میشوند خلاصه مراتب صدق و صفا و بیانات وانی کافیه و تحقیقات
 ایشان بیشتر محرک و مؤید نوشتن این رساله گردید اگر چه این جناب
 خیال داشت که احوالات و عقاید ابطال یافته را بدون اظهار رد
 و شواهد نبوبد ولیکن جناب ایشان مذکور داشتند که اگر مقصود
 خیرخواهی نندگان خدا و رفع اشتباه و آگاهی ایشان است بطور
 اختصار و اجمال بدون تبیین و برهان نوشتن رفع اشتباه نیکند
 بلکه بیشتر موجب مباهله ایشان میشود و بر شبهات و اغراض
 شان می آید و چون در همان اوقات در شهر نجان
 بحسب اتفاق ایشان را با شخصی عالم مباحثه مفصلی میان آمد
 و علیه غریبی جناب عالم نمود و معاینه دیدم که جناب مغزی الیه
 با وجودیکه بالمره معذوب و عاجز از رد و ایراد شده بود باز هم
 قبل از اقامه و القای هر مطلبی فوراً بینه و برهان طلب میکرد

This man was, & had
 always been very
 pious, & though he
 possessed much
 wealth, he had gone
 on foot from
Kashan to Meshed,
 in company with
Haji Mir Abdul
Wasi, dervish.

Then he met Mulla
Ni'mat Ullah of
Ardabil, & Mulla
Yusuf Akh of Khuy, &
Mulla Abdul-Khaliq
 of Yezd - & was by
 them convinced -

Finally, urged by his Babi
 friends, he determined in
 his book to state not
 merely the bare facts,
 but the arguments &
 proofs of the doctrine.

و انکشافش به واحد می نمود و با دلایل و براین متعدد و فاطمه
 ساکت نمشد و سکونش نزلابد ابودنه از روی انصاف علی حال
 حق بجانب ایشان است اگر بکلی قطع نظر از نوشتن دلایل بر این
 لازمه شود رفع اشتباه و اختلاف نمی کند و فایده نمی بخشد و ما چون
 این امر در ذکر وقایع ظهور این امر از بیان اوله صرف نظر نمایم لیکن
 صورت محسوس و جواب و سوال ایشان را با جناب آفتاب بطور
 وقوع یافت با ایرادات و دلالی که طه فین بجهت اثبات ادعای
 خود اقامه می نمودند و آن غماض و خلاف لابد باید مفصلاً
 بنویسم و ناچار اینمضه مطبوعه خواهد شد لهذا رخصت خواهم
 ایشان در ذکر احوالات ظهور این امر هر جا سبب و دلیل مناسب
 و بیانی مطابق حکم عقل مذکور میداشت از نوشتن آن اغماض نمودم
 و در ذکر آنسید بزرگوار بجهت چندی مراعات احترام لازم
 دیدم و موافق اصطلاحات خودشان نوشتم زیرا که اولاً حسب
 فضل و داعیه و منسوب بخانواده بزرگ و سید قوم بوده
 و ثانی بواسطه تنه نمودن ملت و دوستی و تربیت ایشان در پست
 درجه شهادت را نموده و اسم چنین کسرا در او ب شخصت میبرد
 و احترامش را لازم میداند خلاصه اشخص عارف بیان نمود
 هنگامی که جناب حاجی سید کاظم تازه رحلت فرموده بود
 وارد عقبات عالیات خدمت و از ملائذ ایشان شنیدم که مرحوم

Therefore, during his narrative in every appropriate place he brings proofs & arguments.

سند علی الله مقامه از دو سه سال او انرا نام ذکر در کس و منبر
 خود را منحصر فرموده بودند مذکر ظهور حجت موعود و ذکر علامات ظهور
 و شرح آنها و ذکر اوصاف صاحب امر و مکرر بیان میفرمودند که با
 شاب باشد و تقلم بعدوم کسی نباشد و همچنین از نبی هاشم باشد
 و گاهی هم میفرمودند از راه کاشمش الظالمه باینکه در سفر آخری که بجز
 زیارت کاشمشین و سه من رای نمودند و از آنجا مراجعت فرمودند
 بکاشمشین و بعد از شخصی از اصحاب و دوستان ایشان از صفت
 نموده و قریب دوازده نفر از اصحاب و ملائمه بهم خدمت
 در آن باغ حاضر بودند که شخص عربی وارد شده و بستاند عرض نمود
 که خوابی کجکه جناب شما دیدم بعد از آن خواب را معروض داشتم
 حالت ایشان قدری مضطرب شده فرمودند بودند که تعبیر
 این خواب این است که رفتن من از این عالم نزدیک شده و باید بروم
 حضرات اصحاب حاضر از این خبر زیاده متعجب و محزون
 و مضطرب شده بودند ایشان در آنحضرات فرمودند فرمودند بودند
 که مدت اقامت من در دنیا با شما رسیده و این سفر آخر من است
 چرا محزون میشوید و از فوت من مضطرب میکنید مگر شما
 نمیخواهید که من روم و حق ظاهر کرد و چپ آنچه از جناب حاجی عبد
 الملک اصفهانی و جناب حاجی سلیمان خان قشقاغی و سایرین قلم
 که در این مجلس حضور داشته اند استماع شد بلکه از حاجی مغزی الهی

COMMENCEMENT OF THE NARRATIVE.

How Haji Seyyid Ka'im of Resht, during the last few years of his life, spoke chiefly of the imminent appearance of the expected Ka'im.

And described the qualities he must possess - viz -

Youth -

Freedom from book-learning -

A Hashimi

The Arab tells Seyyid Ka'im a dream he has had relating to him.

The Haji interprets it.

Haji Abdul-Mutallab of Isfahan, & Suleyman Khan Ashar were there & heard it all.

شد که مرحوم سید نجوم مخصوصاً و عدد ادراک ظهور را دادند که تو
خواهی بود و ادراک خواهی نمود و صد و این خطاب و تبارک بمضمون
مستور از ایشان منواتر و مشفق علیهم همه اصحاب ایشان است
از حضرات معروف نسخه خدی کسانی که تصدیق ظهور را بر عیاش
میسمودند چنانچه حاضرین اینجانب سنوز در قید حیاتند و آن
اخبار را رسید مرحوم اعتراف دارند جناب آقا خد ملاحسین بر
که از فحول علما و همت محرمیت با جناب سید مرحوم داشت باصراً
سوال از چگونه کی ظهور نمود جواب دادند پیش ازین گفتن مرا
دستور نیست اول شمس حقیقت از هر مشرقی اشراق نماید
آفاق را منور میفرماید و مرآت قلوب مقبلین را قابل قبول نجایات
انوار معرفت نماید باری جناب سید پس از مراجعت از شهر
من رأی چنانچه خبر داره بود رخصت نمود و من پس از سید
بجته اتمام ریاضتی که میکشیدم مسجد کوفه رفتم و معترف
شدم در اینجا جناب آقا خد ملاحسین بشردلی و ملا علی سلطان
و حاجی ملا محمد علی باری و شی و آقا عبد الجلیل ترک و جناب
عبد الهادی و میرزا محمد مادی و جناب آقا سید حسین
و ملاحسن نجفانی و ملا شیر و ملا احمد ابدال
بجسم از علما و فضلاسی دیگر دیدم که اعتکاف نموده و قسم
مشغول ریاضات شافیه بودند که باوقش متصور نبود پس از خدی

Mulla Husayn of Bush-
rawayh, an intimate of
the Seyyid's, tried to
come from him more
particulars about the
marks & signs of the
approaching Ra'ini;
but he replied that he
was not permitted to
say more.

Death of Seyyid Ra'ini.

The narrator goes to
the mosque at Rufa.
There he sees Mulla'
Husayn of Bushrawayh;
Mulla' Ali of Bistam;
Haji Mulla' Muhammad
Ali of Balforush; Atta'
Isa' - Jelil, Turk;
Mulla' Is'ad - Hadi, &
Mulla' Muhammad Hadi,
& Atta' Seyyid Husayn
of Yezd; & Mulla' Hasan
of Najistan; & Mulla'
Bashir & Mulla' Batevi,
Turk; & Mulla' Ahmad
Abd al, with others.

من نجف اشرف مشرف شدم و حضرات بهم پس از اتمام ریاضت
 طریق طلب و تقصص را پیش گرفته و سفارشتیار می کنند مفاد هر که چیزی
 جستاری نگ یافت او چون بجد اندر طلب التماسم او سایه حق بر
 بنده بود عاقبت جوینده با بنده بود لهذا در مراحل مجاهدت طلب
 خداوند باری تیر ایشان را هدایت و باری می نماید تا آنکه بشیر از
 می رسند و اول جناب آقا خند ملا حسین شردوی اورا که فیض حد
 حضرت اعلیٰ نمایند اول من آمن میشود و لیکن مرحوم حاجی میرزا
 حاجی که شخصی وارسته و جمیع کمالات معنوی و صفات سنی
 ارسته و صاحب صفای باطن و نفس مطمئنه و از معتبرین و
 اهل کاشان بود و جمیع وقایع ظهور را من البدو الی انتم بحشم
 یقین خود دیده و در این مرحله از کثرت مجاهدت و کوشش مدتی
 شهادت رسیده و مدتی قبل از وقوع کیفیت شهادت خود را
 مفصلاً بعضی اعلام نموده بود که در گذارش احوالات
 و اثبات این امر تصنیف فرموده و حالات هر یک از اصحاب
 و احباب را بقدر اطلاع نوشته من جمله در ذکر چگونگی تصدیق
 بخودن جناب آقا خند ملا حسین شردوی نوشته است که خود
 بلا واسطه از جناب میرزا عبد الوهاب خراسانی که از اجله علمای
 شنیدم که میفرمودند از جناب آقا خند ملا حسین کیفیت تصدیق
 شان را پرسیدم فرمودند پس از اشغال مرحوم سید اعلیٰ الله تعالی

Mulla Huseyn meets the Bab at Shiraz, & is the first to believe.

Mirza Jani of Kashtan who had seen all the events of this Zuhrah from the beginning till he was martyred, & has written an account of all the earlier converts, & announced his own approaching martyrdom gives a detailed account of Mulla Huseyn's conversion.

On the authority of Mirza Abdol-Wahhab, who had heard it directly from Mulla Huseyn -

According to this, Mulla
Musa came from
Herbelá to Shiraz to
be cured of preparation of
the heart from which
he suffered.

There he inquired after
Mirza Abu Muhammad,
the Bab with whom he
had been on friendly
terms at Herbelá formerly.

The Bab himself comes to
the door to greet him.

The Bab asks him if it is
not the case that from
Shiraz they are expecting
some one to take the
place of the departed
Sayyid: it is now five
^{months} years since he died;
has anyone yet appeared
to take his place?

The Bab then asks concerning
the attributes & marks of the
Sayyid's successor, & enquires
if Mulla Musa can see any
of them in him; the
latter answers that he
sees none of them.

حالت انقلاب و اصطرابی در وجود من بروز داشت و حکام
مجاہد و تفحص آنرا که بلاشیراز رفتم بعزم آنکه خفقان قلبی که داشتم
معالجه نمایم و چون در سفر بیکه حضرت سید علی محمد نقیبات تشریف
فرما شد، بوزن اظهار الثقات بمن میمودند بعد از ورود شیراز
تفحص منزل ایشان را نمودم بدر دولت میرای ایشان رفتم و باطن
نیز مایل بودم که در اینجا چند روزی را منزل کنم و قیالیه بودم
از قصص خود ایشان عقب در تشریف آوردم در را کشودند بعد
از دیدن دشمنان من متهم نموده و من بودم من از صبح
تا بحال میل نکردم بر رفتن کاروان مرا اکنون معلوم شد که سنجیدگان
شما بوده است خلاصه ملا اتفاق قسم در اطاقی نشستیم
پس از تعارفات رسمی فرمودند گویا عقیده شما سخنی با این بود
که پس از رحلت سید مرحوم لازم است دیگری قائم مقام او باشد
حال پنج ماه است سید مرحوم شده بعد از مرحوم سید صاحب
کسبت عرض کردم بنور کسبداشناخته ام فرمودند چگونه کسی با
صاحب امر باشد من قدری از صفات را بیان کردم علمای
و عملاً فرمودند این صفات را در من می بینی چون بیح و خیار
علم از ایشان در مدت دو ماه که در کربلا تشریف فرما بوزند ندیده
بودم و تحصیل علوم در مدارس و تعلیم و تلمذ خدمت اساتید
میدانستم نموده اند کفتم که در شما این صفات را بیح نمی بینم

چندی فرمودند پس از ساعتی در طاقچه چند جلد کتات بنظر رسید
 برداشتم دیدم تفسیری است بر سوره مبارکه بقره چون قدری خواندم
 دیدم تفسیری نظیری است نخب نمودم و رسیدم این تفسیر را که نوشته
 فرمودند جوانی ناز به کار نوشته و اظها علم و بزرگی زیاد و سینه ما کفتم
 کبست و کجاست فرمودند می بینی و بار من تلفت منی می بینی ندیم
 صفحه دیگر را ملاحظه نمودم نوشته بود تفسیر باطن باطن بنظم
 تفسیر باطن آمد و عرض کردم اینجا باید تفسیر باطن باشد و باطن
 باطن نوشته اند فرمودند من چگونه صاحب تفسیر زیاده بر اینها
 اظهار جلالت و عظمت و دانش مینماید وقت ملاحظه کنید
 من مجدداً عاوده در مرور نمودم دیدم تفسیر باطن باطن است
 که نوشته اند کفتم صحیح است و لیکن من حسنه ام شما بخوانید
 من متبع بشوم ایشان قدری خواندم علی رسم سایر نام عرض
 کردم کفایت میکند و بجز حجت نکشید وقت عصر چایی فرستاد
 و چند نفر از علمای نجفیه و تجار را نیز اطلاع داده بودند بیدین
 این جانب آمدند و در مقام صحبت بقوت جناب ایشان مرا
 مجبور بگفتن درس نمودند و بنا گذاشتند که فردا در مسجد ایلیخانی
 جمع شده و مشغول شنیدن درس بشوند فردا صبح حسب الوعد
 حضرات در مسجد جمع شدند و اینجانب نیز رفتم وقتی که خواستم
 مشغول تدریس بشوم دیدم با وجود طلاق لسان و فصاحت

Mulla Husayn finds the commentary on the Suratul-Baqara, & marvels at its eloquence, & asks who is the author. It is merely answered, "You will see."

Mulla Husayn makes a criticism on it, which turns out to be wrong.

Some of the Sheykhs & merchants come in to tea, & to see Mulla Husayn - who promises to give them a sermon next day in the Masjid-i-Ilkhanî.

However at the appointed time, Mullā Husayn finds himself unable to speak, as he feels sure it is due to some hidden influence.

کونی زبانم را بسته اند که هیچ وجه قادر بر تکلم نیستم تعجب نمودم
که بر روز دیگری خلاف عادت و طبیعت بی جنبه نیست و متحیر بودم
که این جناب نهانی کیست و آن مقدر پنهانی از برون دل و عقده
لسان من مقصودش چیست که مرا در این مجالس از من بمن
نموده و از خودی خود کرده و لهذا محض عدم قدرت و شدت حالت
چسبیدن شدم و قوه بیان مطلس در خود ندیدم لکن با اختصاصاً
و اعتذار کوشیدم مجلس منقضی شد و متحیرانه بمنزل آمدیم
و متفکر بودم تا روز دیگر باز هم هنگام تدریس خود را پیشتر از روز
لا بعلم و احکم دیدم ناچار عذر جناب را خواستم و برخوایتم و کلامت
روز دیگر بهین منوال گذشت در نهایت حالت افسردگی و حیرت
از مسجد بیرون آمدم جناب ایشان فرمودند رفقای دیگر نیز
خودشان بروند و شما خود شها پاید چون بجایه رسیدیم
فرمودند که صاحب امر را بگدام بران و در چه رتبه میتوانی ^{بیت} مناسبت
و با وجودیکه سرگشته و کم گشته و ادبی طلبی گدام لیسیل را بر وصول
محبوب و مقصود خود مقدم میدان و اعتقاد و اعتماد کامل
بدالات و ارشاد آن داری عرض کردم شئونات علمیه و
علمی که مبدأ منشأ و مرکز جمیع علوم نبیا و اولیای سلف
و خلف ^{بیت} فرمودند این صفات را در من می بینی و چه میشود اگر

The same thing occurs again.

The Bab again summons him & questions him concerning the signs.

The Point of Knowledge.

من صاحب این صفات باشم عرض کردم صحیح است هر چند جناب
 شما صاحب تقدس و تقوی و دارای زهد و ورع هستید و لیکن
 این مقام عالی اعلی را علم لدنی و معومات لایمنا بهیه الهی دلیل
 و در خیل است بر وفق تعجب ساکت شدند و من با خود گفتم این جوان
 زاهد و عابد چه تصور کرده است که اصرار در اظهار این مطلب دارد
 علی ای حال باید سئوال از جناب ایشان پرسید و سوال نمود که آیا
 استماع نموده باشند و شواهد جواب بدینند تا از خیالات و
 خود منصرف بشوند سئوال که در زمان سید مرحوم همواره اکنون
 خاطر م بود و حل از ای مشکل میدیدم و تا زمان انتقال مرحوم
 بطور کفایت فرصت سوال و رفع اشکال نشده بود از جناب
 ایشان پرسیدم فوراً جواب شافی کافی بدون تأمل فرمود
 فوق العاده متخیر شدم مسائل مشکله دیگر سوال کردم باز هم
 در نهایت احاطه و استیلا چنان جواب قاطعی بیان فرمود
 که مات و بهوت گشتم و با خود اندیش کردم که این همان شخصیت
 که چند یوم قبل عبارات تفسیر سوره بقره را درست بنمود و اکنون
 چه شده که منبع و مبداء جمیع علوم ربانیه شده و خیالات برین
 فطیه کرد در آخرین دیدم متورک در نهایت استقلال و جلال نشسته
 و دست چپ را بر روی زانوی چپ گذاشته و دست راست را

The Bab again asks him
 if he sees these signs
 in him, & is answered
 in the negative.

Mulla Huseyn marvels at
 his persistent return to
 this point:

And determines, as a test,
 to ask him some question
 which he cannot answer.

He accordingly asks the
 Bab a question which
 he had long had in his
 mind, & at once received
 a full & clear answer.

He tries him with other
 questions, with the same
 result.

The Bab then begins to recite verses, in which Mulla Husayn's inward thoughts & doubts were answered, until between 70 & 80 were recited.

A great fear falls on Mulla Husayn.

And wishes to rise & flee, but the Bab bids him remain.

Mulla Husayn's inward struggle.

نیز مای آن بنا ده و شروع فرمودند تلاوت آیات بدیعه و در آن
 حين هرگونه خیالی که بخواطرم خطور میکرد فوراً لبان آیات جواب
 نازل میشد تا آنکه بمشاد آید و با قریب هشتاد آیه از آن مهبط وحی حضرت
 زنت العالمین صا در دظا هر کردید و در صین نزول آیات از شد
 خشیت و خوفی که داشتم منظم سکوت ایشان بودم پس ساکت
 شدند و من شدت و بهشت بمانند مقصری که از سلطان مقدر
 قهار بپا نشد بگریزد و عجزم کردی سخن برخواستم فرمودند بنشین کجا
 میروی هر کس نوراً با بحالت به چند گوید دیوانه شده حسب الامر
 لابد انستم ایشان بحرم تشریف بردند و در آن حین خیالات در
 و دراز با من انباز و سراسر شدند و حت بعضی شئونات مکتبه
 و احتمال صدمات و نبویه آنچه مرا با جناب و احترام باز داشتند
 و هر چند تخیل و تعقل نمودم در محضر حضرت رب الارباب نمی توانم
 هیچ عذر و ایرادی منقذ شوم و جواب بهم و مغفرتی حسند
 طریق اقرار و گریز گاهی غیر از مقام تسول ندارم و زیاد از حد شوق
 و مضطرب بودم پس از ساعتی برخلاف روزهای دیگر جای
 خودشان آوردند و نزدیک با بنجان نشستم و همی اظهار طاعت
 فرمودند و حال مرحمت نمودند ولیکن من حالت مجانین داشتم
 باز هم از کثرت حیرت مرخصی خواستم فرمودند حالت من غیر است
 و تو تلفت نیستی و هر کس ترا باین احوال به چند حمل بر جنون تو می

بِسْمِ اَرْشَادِ عَالِي دِكْرِ مَرْحُومِ فَهْ سُوْدُو وَ كَذَلِكْ دَرْ مَجْلِسِ دِكْرِ تَفْسِيْرِي
 دِيْدِمْ كِهْ بَرْ حَدِيْثِ جَارِيَهْ نُوْشْتِهْ اَنْدِ وَ مَرْحُومِ سَيِّدِ دَرْ زَمَانِ حَيَاتِ مَيْرُوْدِي
 اَنْ حَقِيْقَتِيْ كِهْ ظَا هِرْ خُوْا هِدْ شَرْحِيْ مُتَقِنِ بَرْ حَدِيْثِ جَارِيَهْ مَيْسُوْبِيْدَا ثَرْ
 فَهْ سُوْدِهْ اِيْشَا زَا ظَا هِرْ دِيْدِمْ دِيْنِهْ رُوْزِيْ مُتَقَرُّوْا شَرْفَابِ مَيْتِ
 جَنَابِ سَيِّدِ مَرْحُومِ شَدْمِ دَرْ كِتَابِ خَانِهْ تَشْرِيْفِ دَا شُدْدِ دَرْ بِيْنِ
 صَحِيْبَتِ سُوْاْلِ مُوْرْمِ كِهْ چِهْ اَسُوْرَهْ يُوْسُفِ رَا دَرْ قُرْآنِ اَحْسَنِ
 الْقَصَصِ نَامِيْدِهْ اَنْدِ فَرْ مُوْدُوْنْدِ دَرْ اِيْنِ زَمَانِ مَوْقِعِ بِيَانِ جِهْتِهْ اَنْ نِيْسْتِ
 فَايْنِ فِقْرَهْ كَمُوْنِ خُوْا طَرْ مِ تَا اَنْ كِهْ يَكِ رُوْرِدُوْنِ اِظْهَارِ وَا بَرَا زِ
 اِيْنِ جَنَابِ فَرْ مُوْدُوْدِ خُوْا طَرْتِ هَسْتِ كِهْ وَ قَتِيْ اَزْ جَنَابِ مَرْحُومِ سَيِّدِ سُوْاْلِ
 مُوْدِيْ كِهْ بِيْجِهْ جِهْتِهْ سُوْرَهْ يُوْسُفِ رَا اَحْسَنِ الْقَصَصِ نَامِيْدِهْ اَنْدِ جَوَابِ
 فَهْ مُوْدُوْدِ كِهْ اَلْحَالِ وَ قَتِ بِيَانِ اِيْنِ مُطَلَبِ نِيْسْتِ وَ لِيْكِنِ اَلْكَوْنِ مَوْقِعِ
 بِيَانِ اَنْ اَسْتِ تَفْسِيْرِيْ دَرْ كِهْمَالِ فَصَاحَتِ وَ بِلَاغَتِ اِظْهَارِ
 فَرْ مُوْدُوْدِ فَلَاحِهْ مَرْحُومِ حَاجِيْ سَيِّدِ جَانِيْ دَرْ مَوْقِعِ تَصَدِيْقِيْ مُوْدُوْنِ
 جَنَابِ اَقَا خِدْمَاتِ حَسِيْنِ تَفْصِيْلِ مُفْصَلِيْ وَ شَرْحِ مَبْهُوْطِيْ نُوْشْتِهْ اَسْتِ
 وَا اِيْنِ جَنَابِ اَرْچُوْنِكِيْ مُصَدِّقِ شَدْنِ جَنَابِ اِيْشَانِ اِنْجِهْ شُنِيْدِهْ
 وَ بِنُظُوْرِ يَقِيْنِ وَ تَحْقِيْقِ فَمِيْدِهْ اَمْ اَكْرِ نَحْوَا هِمِ شَسْتِهْ ذِكْرِ كُنْمِ اِيْنِ اَهْمَامِ نَامِ
 قُوْهْ اَدْرَاكِ مَرَاتِبِ اَنْ نِمَا زَنْدِ كِرْ كُوْمِ عَقْلِيَا بَرْ كَنْدِ وَ رُوْبِيْمِ
 پَسِ قَلْمِيَا بَشْكَندِ وَ لِيْكِنِ جَنَابِ حَاجِيْ مَلَا مَحْمُوْدِ عَلِيْ بَارُوْدِيْ شَسْ كِهْ اَزْ جَمْلِهْ
 فَضْلَا وَ تَقْدَسِ وَ تَعْوِيْ شَهُوْرِ بُوْدِ اِنْ شَرَطِ صَفَايِ بَالِهْنِ بَعْضِ

Mulla Huseyn sees another
 commentary on the
 "Hadis-i. Jaruyye".

Bab refers to a question
 Mulla Huseyn had once
 asked of the late Seyyid
 (Haji Seyyid Kazim) as
 to why the Siné-i.
 Yusuf was called in the
 Kar'om "The Best of
Stories"; to which he had
 not then received an
 answer.
 The Bab then proceeds to
 explain & comment it in
 the most eloquent manner.

47
The conversion of Hafez
Mulla Muhammad
Ali of Balfurush was
much more rapid.

Many others of the Ulama
who had some previous very
definite idea to
Shi'ism are converted.

Then they scattered in various
directions to preach the
good news, without at
first at all realizing the
violent opposition they
were to encounter.

دیدن و خدمت رسیدن بدون نیت و برهان حجت و
خواستن که طلب دلیل بعد الوصول الی المدلول قبیح از عیان شود
دایمان آورد و چون حجت را نفس خود حجت بدون دلیل شناخت
مقبول بجناب قدوس و بهم سفر حضرت ایشان تا آنکه منظمه شد و صاحب
مقامات عالیہ انبیه بر ذرات و تجلیات کلیه گردید خلاصه سائر
علم و مجاہدین که مجاہدین مرحله طلب بودند رسید اہمیت معشوق
حقیقی بی حسد و نخود شیراز آمدہ بودند ہر یک بزعمی اورا کشف
حضور و حقیقت ظہور را نمودند و ہر کدام بعد رطافت و اندازہ نظر
از سخنانہ معرفت باوہ ایمان و عرفان روش و جمع عورات و علاقہ
و ہستیہای خود را فراموش کردند و پروردہ اعتیادات و نبویہ
و سنونات ظاہرہ ملکیتہ را در دیدند و پیراہن ناموس و سنگ و
چاک و صفحہ دل را از زنگ و غبار اندیشہ مذمت و سرزنش
اعیار پاک و نمزہ نمودند و از مرایای افسدہ نیزہ عکس صبح مویز
و توہم از بت و آزار معوضین را زدودند و ہمگی منقضی
المراحم در نہایت تحمیل وجود و تحصیل مقصود مرخصی حاصل
نمودہ و ہر کدام لطفہ فی رشد و مبشر ظہور و مسیح آیات
شدند ولی از حدت حرارت حب و شوق و زودنی کہ داشتند
بمع وجہ و اہمہ از حدت و معاندین و عتسانانی با عراض و انکار
معرضین نمیکردند تا آنکہ ظہور این امیر اہمالا گوش زد طلب

فناص و عام گردید بعضی مسکرت قلبی مقبل گشتند و در آن اوقات
جناب آقا خدایا حسین عازم اصفهان شد جناب علامه محمد صادق
خراسانی که در اصفهان مدرس بود ایشان را ملاقات نموده
و از مراتب مطالب مستخف گشته پس از ملاحظه صحیح و آیات ایمان
آوردده بود ولی تعظیمی که از جناب مقدس خراسانی ملاقات
شنیدم این است که میفرمودند پس از ملاحظه آن همه آیات
و عنایات با بهره بسیج وجه بحال ایراد و انکار نمودم زیرا که خداوند
رحمن در قرآن صریح فرمودند که اگر جمیع جن و انس مجتمع شوند
از آیتان آن به مثلی قرآن عاجزند و این هزار و دویست و نشت
سال که میگذرد صاحبان بلاغت و فصاحت ابدان بحال
جبروت و جبارت تصور این خیالی را نمیکردند و این آیات نیز
مشیتی با قرآن ندارد براتب انصاف و املح است و در مقام
الضفاف نمیتوان ایراد نمود و منکر شد ولی تخریر ماندم و تعجب
نمودم که از این جوان عامی امی چگونه این آیات محکم متقنند
مانند غیث اطل نازل شده است و خدایا با وجود این
همه صحیح و آفره چگونه انکار و تکذیب کنیم و چه قسم با بقیة النبیین
این تاجر مدرس نخوانده تحصیل کرده اقرار نمایم با نبی و اسطه جدیدی
مشغول ریاضات شاقه شدم و پیوسته قائم التعلیل بودم و در
و طلب هدایت و معرفت حق را می نمودم تا آنکه یک شب ال

In this way the news was soon spread all over Persia -
Mulla Musayn went first to Isfahan & converted Mulla Muhammad Sadiq Khorasani -

The latter's account of his reasons for believing - chiefly by reason of the incomparable eloquence of the Bab's writings -

Still he was unwilling to regard an unlettered merchant's son as the promised Ha'im.

And therefore occupied himself with prayer & fasting, & asking guidance from God.

صبح با کمال خضوع و خشوع بمناجات و کریمه وزاری و تضرع مشغول
بودم قبل از صبح قدری بخود آمدم و ملتفت شدم و بخود عنایت نمودم
گفتم که این همه نوحه و ندبه نمودن و متوقف در عالم صورت بودن کمال
رسمیه و اعتبارات اسمیه محبوب و محروم کشتن یعنی چه کرد
خدا بسته و قادر بار او خود نه و یفعل بالشیء و بحکم ما برید سوود ایا
مکالمه سر به بد هوشش ندیم چون هوش آدم کشف غطا
و حرق حجابات باطنیه من کردید و در وجود عالم القطع و اطنبانی
مشهود و موجود دیدیم که شنیدنی و گفتنی نیست من عاجزم
ز گفتن و حلق ارشید نش حالی که غیب می آید پدید جزند
انحراف ثوان شنید اگر چه نظیر حکایت جناب ایشان در عالم
مجاهد و مکاشفه مرا واضح تر و بهتر بدیده یقین دیده شد
ولیکن از ذکر این متبیل مقولات و انتشار آن اعتذار دارم
زیرا که آن حواهر موجودات بهیج وجه عیننا و التفاتی با طهار
این کسب و اوقات نداشت و هر چه از آن مظهر قدرت کماله
نظهور میرسد راضی به ابراز آن نمود وجود خود را محبت و ایثار
دلیل دعوت میدانست که وجوده اثباته و دلیل آیه غلامه
جناب آقا خند ملا حسین شبرونی که ملقب باب الباب بود
به ولایتی که میرسد صاحبان بصیرت و فراست را مومن
و موقن مینمود تا وقتی که بخراسان وارد شد و در آن جمعبرا

His final conversion, &
the consequent peace
of mind which he
experienced.

دست می فرمود و مرحوم حاجی میرزا حانی در کتاب خود نوشته است
 که جناب آقا خنده ملا حسین بشرونی که مقلب باب الباب بود اجازت
 عیوبت شریفیائی حضور حضرت اعلی را نمودند و از شرط عبودیت
 و خضوع و خشوعی که داشتند تا ما که در آنوقت محل توقف
 آنحضرت بود پیاده رفند و در جمعه با مستورا نند و کلیما نه حرکت
 می فرمودند پس ارشاد فیائی و استغاضه فیوضات علییه
 آنحضرت ایشان از شهید شدن وارد توقع بعضی ظلمهای
 و صدمات شدید مطلع و ما موربعاً و دست خراسان نموده
 و فرمودند که از راه مازندران روید زیرا که در آنجا اطلاع درستی
 ندهد و جناب ایشان رحمت اموریت بمازندران کثیر
 آورده و جناب قدوس وارد شدند و حضرات اصحاب سید
 در آن مجلس حاضر بوده اند مذکور میباشند که روز اول در
 جناب باب الباب چنانچه شایسته شان ایشان بود در صد
 مجلس نشستند و جناب قدوس در پائین بعیت ایله جناب
 الباب فاضل بی بیل و عالم نخبه کامل بود و از جناب قدوس
 فضل و مقامی مشهور نبود و خراسانکه در عنقه که معظّمه
 حضرت اعلی بوده و چون آنروز گذشت فردا صبح جناب قدوس
 در صدر مجلس حاضر و جناب آقا خنده را در نهایت خضوع
 و خشوع دیدم بحال ادب در مقابل ایستاده و تا آنوقت مقامات

Mulla Huseyn, now
 entitled Babu'l-Bab,
 finally arrives at
Khorasan.

Later he went on foot from
 thence to Makru to visit
 the Bab who was then
 imprisoned there.

The Bab then told him to
 return to Khorasan by
 way of Mazandaran, where
 the doctrine had not yet
 been preached.

Mulla Huseyn did so, &
 there met Haji Mulla
Muhammad 'Ali (Jenabu'l
Ruddus)

On the first meeting
 taking place, Mulla
Huseyn took the seat
 of honour, being the
 most accomplished -
 but next day he
 vacated it for Jenabu'l
Ruddus, & himself
 humbly took the lower
 place.

علمیه و علوم و درجات متعالیه باطنی جناب قدوس بر کسی معلوم نبود و در آن
 رئیس روزات علوم لدنیه و ظهورات اسرار معارف و حکمتهای الهیه جناب
 ایشان مشهور جناب بابا شده بود باین چه صبح را در مقام ارادت
 و عبودیت بسپاره بودند ما وجودی که جناب قدوس خندان تحصیل
 کرده و نظر بر فضل نداشتند علی امی حال گویند در یکشب سه هزار بیت
 بیانات عالیه و شرح کافی در تفسیر لفظ الله بعد از شسته بودند قریب سی
 بیت از سونات علمیه و خطب و مناجات از ایشان در قریب صد صادر شده
 خلاصه بعد از چندی جناب بابا عازم خراسان شدند و پس از آن از
 امر توقیفی سراسر از وی صحاب صادر و در صورت امکان استطاعت تکلیف
 بر قس خراسان شده و در توقیف او میرزا احمد از فقهی که از اهل کاشان بود
 مرحوم سید بود واقعه ما زنده را از اظفار نمودند و بعد از آن جناب قدوس با چند نفر
 از اصحاب عازم خراسان شدند پس از چندی مراجعت فرموده بازندان سیر
 روند بعد از ورود بازندان آنجا جناب بابا بقی قیامی ارسال فرموده که شعر زیر
 ایشان با هفتاد نفر از اصحاب و کیفیت شهادت خودشان و امر حرکت ایشان
 از خراسان بود و آن توقیف را شهادت از لایه مینامند جناب بابا پس از این
 آن توسیع با جمعی از اصحاب محترم سپردن آمده عازم بازندان شدند
 بعد از ورود منزل میامی جمعی از اصحاب که قریب بیسی نفر بوده اند ایشان
 میشوند و پس ایشان بر مردمی بود زیاد متراض و معتمدین العابدین نام
 از شاگردان مرحوم شیخ و از وفور خلاص و حرارت ضعی که داشت در پیچیده

Jenabu'l-Kuddus said
 to have written 3000
 verses in one night, &
 a commentary on
 "Alahu's-Samad".

After a while Mulla
 Husayn set off for Khorasan.

The approaching struggle in
 Mazandaran foretold in a
 letter to Mirza Ahmad
 Azgandi.

Jenab-i-Kuddus also sets
 off for Khorasan with
 some companions, but
 soon returns to Mazandaran.

Letter from Bab to Mulla
 Husayn foretelling his own
 & the latter's martyrdom, &
 that of 70 believers. This
 letter is called "Shahadat-i-
 Ezeliyye".

On receiving this Mulla Husayn
 with his companions at once
 sets out for Mazandaran.

At Miyané he was met by
 30 believers, headed by
 the aged Mulla Zeynel
 Abidin, a disciple of
 Sheikh Ahmad Akbari.

ساله نازه داماد کرده خود میگوید این سفر آخرت است اتفاق من با که خیال داماد
 حسابی جنبه تو دارم و آن بر مرد با پیش سفید همه با پای سپید وید خلاصه نجیب
 بحوالی ما نذر آن که وارد شدند اطراف فرمودند و هر کجا حرکتی هم مینمودند هر روز
 زیاده از نیم فرسخ و یک فرسخ نبود اصحاب علی بن مسکین و دیگران نظاری سببید که
 این قسم تا مل و توقف در حرکت مینفرند مینفر موند معلوم میشود پس از
 چند روز دیگر خبرتقال اعظم حضرت شهباز غازی محمد شاه نور الله مصحح رسیده
 و آنجا حرکت کرده و در ملو نند شظا را بنی بر را می کشیدم آریم دبی بود
 از دوات سواد کوه در آنجا تشریف داشتند فوراً حرکت نموده وارد سواد کوه شدند
 و فریضه بجا آوردند و چنان که عادت خات ایشان بود که هر روز دو مرتبه
 موعظه مینفرمودند و صحابا مندر که بذر الله و ترغیب تندیب اخلاق لقطع شیوه
 بسبب تالار قند بعد از قرائت خطبه و بیان موعظه و نصیاح و مذمت بعضی
 حوادث و حرکات فیمه این بی بقا و ناسر موزید حضرات مذکور که
 عقل سلیم جمع ضدین نشاید و این دنیا داری با تو این انکمال این نوقت
 نماید و تحصیل ذهاب انجیل مذیب مطابق نیاید زیرا که از بد و ایجاد عالم
 امکان الی الان آنان که تاملت خداوندی و مستعد اذ فطری در مقام
 معرفت حقیقت عرفان و اکمال مراتب عبودیت و ایمان برآیند در این بین
 تا از لاک و اموال عیال و طحال خود چشم پوشیدند و از اعتبار ظاهر
 کلیه و جمیع من فی الامکان و جان خود که شدند سحرکت قدم نمانی
 مساعد و مستعد نشدند چنانچه در هر عصر و اوان الی الان جمیع نیا و ایا

The news of the death of Muhammad Shah arrives. They were then in a village in Sawad Kuh called Arim.

The last sermon before the struggle commences.

Incompatibility of true religion with love of this world.

و صفیا تا از صراط شئونات و تعلقات این کهنه رباط کد کشند و ما وجود
 احاطه و استلای قدرت لایطه اصحاب و انصار خود استقامت تمام باقیام در یک
 انواع صدمات شدید و جنگبانی در تحمل تمام کالیف عقبه ساقه نمودند و تمام
 تمام قدام ذر شهادت فعلی نفرمودند شواهد مجربین قوم خود را از درکات
 صلاحت و وطن و شرک شرک رهنه و بمدان بقین دامن ایمان برسانند
 لذا حضرت سید الشهدا علیه الآلاف تحیه و ایشنا محض هدایت و ارشاد
 و اثبات حقیقت مهداد و امر خود با جمیع اعوان و انصار در نهایت استقامت
 و استقرار در عرصه جانباری با قلم شهادت فعلی قیام فرمود و پس از چندین
 سال از زینجه شهادت آنحضرت حقیقت شریعت نبوی رضی گرفت و جوانان
 این دین مبین مهتر اجماع یافت و مانیز محض تعقیب و آگاهی بی نوع خود از انوار
 و کامل و جاہل و عاقل و عارف و عامی و کجبه رفع شبهات و اعتراضات
 معرضین و دفع عقولت عاقلین این عصر و ادان آئینده بروقی رضای حضرت
 محبوب مهور و ماچاریم که فعلا بحقیقت و حقیقت این امر مد بع شهادت داده
 و حکمت اثبات صدق و صدیق خود را سمیع من فی الملک چشم پوشیده در
 اعلامی امر صاحب امر صدقات صعب مستصعب را که احدی از احاد و انصار قادر
 بنظور آن نیست و فوق طاقت بشر است منجمل شده و بدل جان بیعوض بر این
 لطلان و عادی ارباب غرض قرار بدسم و با قلم این قسم دلایل بر سر
 و بر با حقوبین امر متعالی را مدلل و مبرهن نموده و بمعاندین و مجبورین تمام محبت
 نمایم و مستمدا بنید که ما بعد از ورود ما زندان مسیح و چه من الرجوه

سخنهای نمازگرم و ما را بدوین سؤال و جواب لازمه انواع عقوبات تسبیح
 و عذابهای شدید و تشدید می کند درین شهر بارفروش از حین این صحاب کهن
 بنامند و مقصود اصلی این نیز از ورود بان سرفراز بلاد محسن آقا مه شهادت فعلی بود
 و در وجه رفیقه شهادت فائز شدن است هر گکه تمام تقاضای نهایت رضا و غیب حاجت
 و جد و سه و قدرت و طاقت حمل این بزرگان را دارد و ما و هر کس که بقدر ذره
 احتمال بخورد در وجود مسیبه تکلیف الا لبطاق بر احدی روانست مکلفست برین
 اکنون جمیع صحاب و اجباب و اعیان کامل نموده و از همین منزل برود از اجتماع این بزرگان
 آن اصحاب فادایا بریار میشد و عرض کردند ما در بدو حرکت قطع نظر از جمیع اعتبارات
 دنیوی و تعلقات ملکیه نمود و کان نشانی مصمم گشتیم عهد و جمعیت ایشان بود
 سی نفر بود یکی صاحب علم و فضل کامل و متخص و متمول بودند و لیست نفرات
 در آنجا است پس سرت مستعد ما اقدام شهادت شدند و سی نفر دیگر علت بعضی موا
 ناچار معذرت و ترخیصی خواستند و از آن منزل مراجعت نمودند مصحح تاریخ گوید
 جمعی از مرتقبین نقل نمودند که در همان محل خسوفات علیحضرت محمد شاه مرحوم را
 با صحاب دادند و حال آنکه هنوز در تیر حیات بودند چنانچه پیش از آن در ارض
 اقدس همین خبر افتابا با اخبار دیگر از وقایع و فتن الله که بعد در ارض اقدس واقع
 شد یکی از اکابر و اعیان خراسان که حال حاضرند داده بودند پس از آن
 بزرگوار با صحاب سوار شده بارفروش تشریف بردند خبر بعید العلماء
 حکم کردند که از ایشان وارد شهر شوند بواسطه سابقه شورش و عدوان
 که با جناب قدوس داشتند و ایشان را نیز از اخلاص کشتیان آن میدانستند

Sermon continued.
 After their arrival in
 Mazandaran there will
 be no escape from
 martyrdom.

Therefore let those who
 feel prepared to die for
 the cause remain.

But let anyone who for
 any reason does not
 feel prepared to abandon
 all including his life,
 depart in peace.

Conclusion of sermon, &
 effect produced on hearers,
 of whom 230 were present.

Of these 200 went on, & 30
 turned back.

Entry into Balfurush

The Sa'idu'l-Ilmiyah
 forbids their entrance.

لهذا در صد و شوش بر آمدند و مانع از ورود ایشان شدند جناب آبا
 قلی از اصحاب که قدری از دیگران پیش افتاده بودند بمانندین فرمودند که بواسطه
 وفات پادشاه و اغتشاش طرق دشواری بر سپل میمان و پناه بردگان
 بر ششما واقع و وارد شده ایم بمقتضای اگر م الضیف ولو کان کافرا
 چند روزی در بلد الا مان خود بمانعت اقامت بدمید و در صدد
 اذیت ما بر نیاید زیرا که در هیچ دین و آئین آزار و اقدین و غزای
 دیار و امانت به پناه آورده کان جایز و شایسته نبوده و نیست
 و آنچه اقبیل و دلائل اظهار داشته و در نهایت ملامت بنامی
 استمالت را با صراحت استشهد متابعین و مشایعین شریعت حضرت رسول
 ملک علام حسب الامر علمای اعلام علی الخصوص بروفق حکم جناب
 سعید العلماء قبول نفرمودند و از ملاحظه آن همه ملامت و استمالت
 ایشان بیشتر جری و جور در بی چشمه امی و دست درازی بتاراج
 جان و مال ایشان شدند و جناب آبا قلی بواسطه تمام حجت و دفع
 منازعه تسلیم را پیش گرفته مر حجت فرمودند و آن سلیمان مقدس و متابعین
 شریعت اقدس از عقب ایشان رفتند و شخص جاری سیدی
 خالی کرده جناب آقا سید رضا که شخصی کامل و فاضل و زیاد با تقوی و تقوی
 بود از حرارت حتی که داشت در رکاب جناب آبا قلی همه جا پیاده
 آمده و در آن حین هم پیروی ایشان مید و مید و هدف آن کوله
 جانستان گردید و فوراً تسلیم نمود و کذلت و نفر دیگر از اصحاب

Mulla Huseyn, who with
 some others was in advance,
 addressed his opponents,
 & claims shelter in the city.

Honour the guest, though
 he be an infidel.

These enemies, so far from
 being touched by Mulla
 Huseyn's gentle words,
 thought they were a sign
 of weakness.

Mulla Huseyn therefore
 retreated with his followers,
 followed by the rabble, one
 of whom eventually fired
 a gun at them, & killed
 Aká Seyyid Riza, &
 two others.

شدند نمودند پس از آن جناب ایشان مراحت نموده و فرمودند
 اکنون تکلیف ما را منحصر داشتند به دفاع رضا تقضار الله و نسیمت
 دست تقضه شمشیر برده و مشغول به دفاع شدند با وجود نهایت
 ضعف ظریف و دست لرزشی که داشتند شجاعت و جلالتی در آنروز
 از ایشان بروز نمود که هر کس که دیده حق بین داشت معاینه میدید
 که آن گونه قوت و قدرت خارق عادت رزوق قوه بشر است نیست
 مگر من عند الله خلاصه در نهایت اقتدار مشغول به دفعه و کبر و دار
 بودند تا وارد شهر شدند یک نفر از معاندین ایشان تیری انداخت
 و گرفت آنجناب در صدد قصاص برآمدند الحاح زیاری نمود از او
 در گذشتند باز همان اصل رسیده جاہل تیری پر سیا چمه بردی
 ایشان خالی نمود و صدمه شدیدی بانجناب وارد آمد لدا غضناک
 کشته و حمله بر آن نموده و از نبرد رختی را پنهان خود قرار داده و تفتک
 پاسبانان و جناب ایشان دیدند با دست راست شمشیر او را نمیکرد و با دست
 چپ شمشیر را بر بر نفسش نواختند و دو نیمه اش ساختند و بعد از آن بد رخا سعید
 اعلام شدند با وجود آنکه قادر بر دخول بودند و اکثری از محارکیننده کان از ملاحظه
 دست ایشان فراری منواری جدی داخل نشدند تا آنکه مانند و حرکات
 در صفحه رو کار باد کار ماند و موجب عتبار اولی الا بصار کرد و خلاصه بعد از آن شامی
 و صبح را گذارند شامی تا آنکه وارد سبزه میدان شدند و بکار و انفسه در آنجا
 منزل نمودند باز هم حضرات اعلیٰ شهر اطراف کاروانسرا را احاطه نمودند و جانشینان کاروانسرا

Mulla Hussein threatened
 tells his followers to defend
 themselves.

Mulla Hussein's extra-
 ordinary valour on
 that day.

The Bab's take up their
 quarters in the Sabz-i-
 Meydan in the old
 caravanserai there.

همه و باقی ماندگان از کربلا در آنجا
 بودند و بسموت علی ای حال بطریق

Their opponents again surrounded the caravan-
serai, & wish to set fire
to the door, but are
repulsed.

The Fatal Azan.

پش بزنند چند نفر از اصحاب بیرون آمد و ایشان را متفرق کردند بعد از
مرحبت آنجناب فرمودند کسی برود در بلندی و اذان بگوید شخصی رفت
هنوز چند کلمه نطقه بود که هدف کلوله کردید جناب ایشان فرمودند
اذان باید تمام گفته شود و دیگری رفت هنوز اذان را با تمام
نرسانیده او را نیز با کلوله دیگر شهید نمودند و دیگری فوراً رفت
و بقیه اذان را با تمام رسانید و در همان مقام ملحق بر فقهای خود
کردید و بدرجه شهادت رسید علی انظار مقصود آنجناب این بود
که در اعلائی کلمه اللبیه مراتب استقامت و جانفشانی خود و برجا
را با آن طایفه جاہل غافل محسوس و مشهود بدارد و عدم تین
و ترجمه مسلمانی آن مدعیان طایفه اسلام را باہل عالم معلوم
و مبرہن کند ماید و در این عصر و زمان اگر خدا نرخصت و معتقد
نباشد لا اقل ملت قرون و عصا رستقند در این وقایع بیخیزانند
بدقت تعقل و تحیل میکند و مظلوم را از ظالم و جاہل را از عالم حق را
از باطل امتیاز می دهند و از ورطه غفلت و ضلالت نجات
می یابند چنانچه گویند مجتہد حکم قتل حضرت سید الشہداء را ہفتاد
نفس از علما و مجتہدین معتبرین مہر کردند و حکم بقتل آنحضرت
نوشتند و فتوای خارجی بودن ایشان را دادند تا کردند
انچه را بخارج از اندازہ گفتن و شنیدن است و بعد از ہزار
سال بخطای افعال و خلاف اعمال خود مقرر و معترف شدند

اکنون بی خردانه و ابلهانه بسینه و سر خودشان میزنند و توجه
و ندیده میکنند و سختن بیعت و تنها گذاشتن آنحضرت را
در صحرای کربلا و کربلا و کربلا و کربلا و کربلا و کربلا و کربلا
و همواره یا لیتنا کتا معکم میخوانند و کذا کت با اولیای این ظهور
و نفس حجت موعود این ملت بشطرنجی شعور از قوط غفلت
و غرض و هوای نفس خود بر عی داشته و میدارند آنچه را
که در هیچ عصری از اعصار روزگار واقع نشده و دیده و دو
ران نقلی باین فاشی و سستی باین واضحی ندیده و کذا الکسیج
طایفه از طوایف اهل عالم باین درجه صابر و قادر متحمل این همه
صدمات و ستم نبوده اند و باین درجه در مصائب شدید
شاد و شکیبائی توانائی نداشته اند و عقل سلیم کواهی میدهد
که چنین اشخاص فاضل عاقل تا صورت شاد بمقصود را معاینه
و مشهود نبینند و یقین کامل حاصل نکنند و بکجه حقیقت امر
پی نبرند و من عند الله نامور و موید مگردند و صاحب اقتدار
باطنی و اسرار غلبه نشوند و بقامات عالیه طینان و بدرجات
علیای عبودیت نرسند و افتداه مزه ایشان مبط الصفا
و فیوضات الهیه و منبع بدایع بروزات و ظهورات غیر ثناییه
مگردند و باستقامت و صرار تمام قیام در اقامه شهادت فعلی
نمیکنند و نقد و جو و خود را در بوتنه بلا با شش ظلم معاندین

The Sa'idul-Ulema continues to incite his people to besiege the caravan camp.

This fighting continued 5 or 6 days, when Abbas Kuli Khan, Larikhan arrives on the scene.

Abbas Kuli Khan sends his son-in-law to Mulla Musayyib to apologise for the inhospitable conduct of the Balfurushis, but requests the Bab to leave the town.

Mulla Musayyib agrees to depart on condition of being allowed to do so unmolested.

منی که از زند و عیال و اطفال خود را بوظه مزارت و هلاکت فی انظار
 اولیا را چون بوصل افتد نظر اکمالات ایشان اجل باشد شکر سحران
 چون شکر موسی داشتند و ارا دلدار می نداشتند خلاصه عید
 العلماء از اطراف و نواحی جمعیت نیاید جمع کرده اطراف
 کاروانسرا را محاصره کردند تا پنج یا شش روز مشغول منازعه
 و مجادله بودند در آن اوقات مقرب اشفاقان عیالینان
 لارجانی وارد بارفروش گردید و از وقایع گذارسات
 طرفین مطلع شد و امان خود را خدمت جناب باب الباب
 فرستاد و پیغام داد که اگر چه اهل ولایت جهالت و تقصیر
 کردند و شما غیب بودید و ایشان وارد شدید حرام
 شمارانطور نداشتند و از حفظ نادانی در صدد اذیت برآمد
 و چون اعلیحضرت شهرمار رحلت فرموده امور جمهور خارج
 از قانون نظام شده خاصه آنکه فیما بین شما هم چون اتفاق
 افتاده بهترین است که شما از این آبادی تشریف برید
 آنجناب جواب فرموده بودند ما از رفتن مضایقه نداریم
 ولی بشه طاکمه راه بدهند و اذیت نکنند هر که شما تعهد میکنید
 که شما تیار در صدد خون ریزی و فتنه انگیزی بر نیایند ما حریفی
 در رفتن نداریم سرکار ایشان تعهد میشوند و امان خود
 سعادت قلبی بیک را میفرستند که با جناب ایشان همراهی کند

نانو هکله با منی زید و لیکن جماعت معاندین و خسرو قباد کلانی که
 در شترارت و شقاوت نظیرند اشک و از جمله روسای الواط
 و اشترار بود باطنیا مکر و خدعه در نظر داشتند و فرار کرده
 بودند که از عقب بروند و بجایت خسرو قاده کلانی در جنگل مصیبتی
 حضرات را برهنه و شسته کنند خسرو قاده کلانی بر خدعه سوار
 برداشته با اتفاق عاجله سعادت همراه بیست و یک داماد و
 سوار شدند بعد از چلی فیلد مسامحتی عاجله و داماد عباسیجان
 مرخصی خواسته را حسب نموده با اتفاق حضرات همراهی
 کرد تا نزدیک نجاره واده خود رسید و در آنجا حضرات اصحاب
 با نجاب غرض کردند هر کدام نماز است و آن مکان در تب بمصره
 شش طبریه بعد از نجاب نعیم ادا فریضه پادشاه شدند هر دو جهت
 غنیمت دانستند اندر عسکر کرد که ما میخواستیم برویم انعام کار آمد
 حسب الامر نموده از نجاب بیع مصلحتان بعد و قدر بر نفس خود
 دادند است و شمیران نجار را هم خواست نمود ایشان فرمودند
 از این نماز گذر زیرا که شخص بزرگ آنها را نموده است و محال است
 با حد بدیم جواب گفت هر گاه بمن ندهید حکم قتل شما در دم
 و اموال شما را حلال است باینسان که گفت است جا بود
 محفوفت خسرو را گرفته چند قدم عقب برد و آنچه بصورت
 را از بیع نقد آورد که از او نیست آن بزرگوار کرد و قتل
 را دادند

Abbas' Rulitehan agrees,
 & lends his son-in-law,
 Sa'adat Kuli Beg, to
 escort the Babis safely from
 the town -

But a noted rough & thief
 called Khusran Kabale
 determines to follow &
 plunder them -

Sa'adat Kuli Beg returns
 but Khusran continues
 with 100 horsemen with
 the Babis.

The Babis dismount near
Sheykh Tabarsi to pray.

Khusran takes this oppor-
 -tunity to disband his
 present for accompanying
 them so far.
 Having received his money
 he further demands the
 horse & scimitar of
Mulla Husayn -

Khusran uses menaces.

Mirza Muhammad Taki
 seizes Khusran's hand to
 stop his demands -

Rhusrau is killed.

پس از مایوسی و اتمام حجت بفریب خنجر جمعی را از صدمه شرارتش امین
 بعد از کشتن او همراهانش متفرق شد. رفقه چون و دیشان نزد
 یک بود با جمعیت زیادی حجت ذآ آمدند و درین راه بحضرات رسیدند
 و دست بدعا و نیما کتو و ند چون جنگل بود و راه جدل و عبور تنگ
 بود آنجناب باصحاب فرمودند اسبابهای خود را بریزید و بپوش
 اطاعت نمودند و خود را بمقبره شیخ طبریه رسانیدند پس از ورود
 آنجناب باصحابی نه بودند که در این منزل مقصود حاصل
 می شود و در باب حقت و حد نیز بمقصود خود حاصل می کردند
 و وقتی هم که با رفروش تشریف می بردند بعد از ورود بان
 زمین نه موده بودند که در این سرزمین خونهای مجاهدین
 و مقربین درگاه الهی مجانبه افی سبیل الله ریخته و بسی جانها
 پاک ریختن و خاک آغشته خواهد شد و اکثری از اصحاب منصور
 آنجناب را ادراک نموده بودند خلاصه بعد از آن چند
 نفر سوار فرستاده و اسبابها را جمع آوری نموده آوردند
 و در یک موضع جمع کردند و فرمودند در صورت اتحاد و
 در این قیل اوقات معدوم کرده که فرصت و مهلت دارید جدا
 و مغایرت در اموال فانیه دانستن خلاف مراسم تجرید
 و تفرید است از نغایر و تفرقه بگذرید و جمعیاً با اتویه از او در
 این دو روز بهر مهند شوید لهذا ناظری و طباشی معین

The Bábís enter Sheykh
Tabarsi's Tomb.

They agree to share their
goods in common.

نزد پنجم شام و نهار و در یکدیگر برادر و ارحلقه میزدند هر دو نفر
 یکتاب متعارف غذا میدادند و در نهایت خورسندی و مسرت
 قنغم بودند و بیسج وجه خزن و اندوهی نداشتند گویا وجود
 ایشان با جوهر تسلیم و رضا سرشته بودند و قریب بیست
 شبانه روز بهین منوال آسوده احوال و فقط پذیرائی قضا
 یای الهیه بودند ولیکن باران امان میداد که احدی از
 منزل خود حرکت کند بعد از آنی که هوا معتدل و صاف
 شد هم ایشان حسه و قاعده کلانی بگفت دما ایشان
 یکدل شده با جمعیت زیادی از سواره و پیاده بدور
 قلعه آمدند و قسبه اکثر اصحاب در خارج حصار بودند خبر
 بانجناب دادند فرمودند کمانیکه در بیرون قلعه هستند از
 جای خودشان حرکت ننمایند و مابقی دیگر نیز بیرون بروند
 و در محال بی اعتنائی و مناعت نشیند جمیعاً اطاعت نمودند
 شخص موثق صدیقی که از بقیه اسیر اهل قلعه بودند کور
 میداشت که ما حسب الامر در اطراف بیرون قلعه نشسته
 بودیم حضرات بجدی نزدیک آمدند که تیر کلاو له ایشان
 از بنا گوش و اطراف وجوانب نمیکذشت باطننا جزئی
 انظر ابی و اشتیم انجناب تشریف آورده فرمودند بیسج
 وجه مضطرب نباشید اگر فی الواقع مجاهدانی سبیل آید

They appoint a steward
 & a cook & all have
 their meals together.

They remain for 20 days
 undisturbed, by reason
 of the continuous rains.

Attack on the Babis by
 the comrades of Khorasan.

Account of this attack by
 one who survived the
siege

وخالصا رضات الله محض جانفشانى و اعلاى كلمه الهيه باين ورطه
بلا و عرصه ابتلا قدم گذاشته و از جمع دنيا و ما فيها گذشته
و قيام باقامه شهادت فعلی نموده ايد در مقام رسنا با مقامات
تمام بنشیند و سر تسلیم پیش آرید اگر چنانچه مشیت حضرت
احدیت بشهادت شما تعلق گرفته زهی شرف و سعادت
شما و هرگاه گذشته شدن شما را خدا نخواهد بدف این تیرهای
مرا و فو نخواهد شد و این ذره از ذرات قدرت
و عنایت اوست و هر کس بهر نفسی که نشسته است در
کلوله تفکک اگر سر خود را حرکت بدهد و سر او دست داشته
باشد که کلوله از او بگذرد و هنوز بدرجه اطمینان نرسیده
و بمقام تسلیم و رضا فائز نگشته و در طریقه عبودیت
ثابت قدم و صادق القول نیست و از اثر کلمات
ایشان چنان قوت قلبی حاصل نمودیم و بنوعی در بندل
جان مایل شدیم که با کمال خرمی و خوشحالی نشسته
و دلیرانه سینه را سپر کرده نقطه ورود و پذیرائی تیرها
معاندین بودیم حضرات سوارها بدور ما اسب زیاد
تا خشد و آنچه تیر انداختند با وجود نزدیکی با حدی ایستایی
رسم خطای تیرهای ایشان گواهی بخطاکاری خود
میداد پس از چندى جناب بابا بابا از قلعه بیرون

Mulla Husayn disperses the enemy miraculously.

Haji Mulla Muhammad Jali (Jenabu'l-Ruddis) & his followers join Mulla Husayn in the castle of Sheikh Tabarsi.

Haji Mirza Jani's account of the operations by Jenabu'l-Ruddis to fortify the castle, & organize the defence.

بیرون آمدند و چند عدد سنگ ریزه برداشته بوی ایشان انداختند
 و فرمودند این کاری است که حضرت جانوب با عسکر طاوت نمود
 و چند دقیقه طول بکشید که بی اختیار به یکی متفرق گردیدند و راه
 فرار پیش گرفتند خلاصه از وقوع این فقره چندی که میگذرد
 جناب قدوس با جمعی از اصحاب وارد قلعه میشود و افاضی
 که مرحوم حاجی میرزا جانی مرقوم داشته مختصر مفیدش این است
 که بعد از ورود و آن بزرگوار حد حد و د قلعه را معین نمود و امر
 بکشیدن قلعه فرمود و کذا لک صاحبان هر صنعتی را امر نمود
 که بر کسبی لکنه صنعت خود را کاملاً ظاهر نماید که سایر اصحاب فایده
 برند بنا مشغول بنائی و خباط مشغول خیاطی و شمشیر ساز مشغول
 شمشیر سازی گردیدند اگر چه اهل کسب و صنعت در میان ایشان
 زیاد کم بود و اغلب اهل علم و فضل و از جمله علما و متدسین بودند
 و مقصودشان این بود که به یکی از نتیجه صنعت و هنر همه گیر فایده
 برند و حضرات علما و فضلا نیز به تحقیقات و قایق علوم معلقه
 و پمانات حقایق عرفانی بردارند تا چند نفری که از اهل
 علم و فضل نیستند استفاضه فیضی کنند و بدرجه کمال برسند
 و جانفسانی و تصدیق ایشان از روی معرفت و حقیقت
 باشد نه محض تبعیت و ارادت خلاصه خبر قلعه ساختن ایشان
 با طرف منتظر گردید اول جلوس اعلی حضرت شهریار گردون

The news of the Báb's preparations reached Teheran, the Sardar Mulla representing the case to the Shah.

Orders are issued to destroy the Báb's.

Arrival of the troops near Sheykh Tabarsi.

Night attack by the Báb's on the troops, whom they disperse, killing 130, & themselves losing none.

The news of this defeat reaches Teheran, by Mehdi Kuli Mirza is appointed Governor of Mazandaran with orders to destroy the Báb's, and Abbas Kuli Khan Laristani is ordered to assist him.

The Prince arrives with 2000 or 3000 troops, & encamps 2 farsakhs from Sheykh Tabarsi, in Dik-Bazi, & while awaiting the arrival of Abbas Kuli Khan, writes a letter to Jenabu'-'Rudhai to ask him his reason for taking up this attitude.

وقار ناصرالدین شاه خلد آله ملکه و سلطنته بود و عبد العلی اعرضه
بنجاکای ملازمان آستان حضرت سلطان معروض داشت
بر وفق اشتباه کاری و استدعای مشارالیه بر وسای
نظام انحدود به اعدام حضرات حکمی صادر کردید لهذا جمعی محض
مقاتله و مجادله آفنده و در قریه که قریب بقعه شیخ طبرسی
سکر با ساختن و بنای منازعه را گذاشتند و از اینطرف
نیز محض مدافعه شب جمعی پورش برده ده با سکر با گرفته
و ایشان را متفرق نموده و یکصد و سی نفر را کشتند و لیکن
از حضرات یک نفر کشته نشد و جناب قدوس فرموده
بودند که در این دعوا کشته شدن احدی مقدر نشده
خلاصه این خبر بطهران رسید شاهزاده والا محمد یقینی
میرزا را حاکم مازندران و نامور بدفع ایشان نمودند
و بمقرب انخاقان عباسقلینان لاریجانی نیز نوشتند که
از شاهزاده نصرت و تبعیت نماید و نوآب والا با
دو سه هزار نفر عسکر و اردو و فرسخی قلعه شیخ طبرسی
کردید و در ده باز و منزل نمود و نظر و رود بقیه افواج
و عساکر منصوره و عباسقلینان بود و در آن اوقات
اطراق مکتوبی حجت جناب قدوس نوشت که بمقتضی و صلح
شما حیت نزاع شما مذهبی است باید و لیتی بهر صورت این

اوضاع را موقوف نمایند و دست از این طرفه بردارید آن بزرگوار
 مقرون با مضمون جواب نوشت که ما نهایت نفرت و کراهت
 را از حضورت و کدورت داریم تا چه رسد بمجادله و مقاتله
 آنهم با اعلیحضرت شهنشاهی کانی در صد نزاع و جدال با
 دولت برمی آیند که در سه هوای سلطنت و سروری داشته
 باشند به امثال این اشخاصیکه در این محوطه بورطه بلا گرفتار
 شده اند و از فرط عبودیت و بندگی پشت پای بمت
 برابر مقنناتی و آقائی خودشان زده و از کمال تجرد
 ترک محراب و منبر امانت و جماعت و ریاسات کلیه خود
 را نموده و از جمیع تعلقات دنیوی و مشغولات ملکیه گذشته
 و قدم بعالم تجرید و تفرید گذاشته و جمیع ریاسات و کانی
 انعام را با هوش ازانی داشته اند و لیکن با رجب
 تکلیف دینی بعلمای اعلام اسلام که هزاره دولت و
 شصت سال است خود را غنچه بطهور صاحب امر میدانند
 و پیوسته دعای فرج میخوانند اظهار ظهور را بخت موعود
 و ابلاغ آیاتش را نمودیم و گفتیم قبل اینکه غلب علمای
 اعصار سلف متمسک بوهومات شدند و از سعادت
 و معرفت نبی عصر خود محروم گشتند و عوام نیز از فیض
 عرفان ظهور مظاهر الهیه ممنوع و ریشخند و الی الان در پای

Haji Mulla Muhammad
 Ali's answer to this
 letter.

ضلالت و کراهی متحیر و منظر مانده اند شما نیز پس از ظهور
امثال طوائف قرون ماضیه نظر فرق مختلفه بنود و زرد
و یهود و عیسوی منظر و محجوب نشوید بعضی از ایشان
اعتنا نکردند و قومی استهزا و سخریه نمودند و برخی در مقام
طعن و لعن بر آمدند و جمعی قیام منازعه و مجادله کرده و بدو
تخصص و تجسس و بی کشکو و بسج حکم بکفر و قتل این مظلومان
دادند و عوام را بقتله انگیزی و خونریزی مکلف و مجبور
نمودند و اعلی حضرت سلطان را با الاشبهاء بلر
گشتی دادند و تا انقراض عالم غبار این ننگ را
بدانان دو دمان این دولت علیه باقی گذارستند
و اگر فی الواقع مجتهد و مجاهد و مینه حق باطل بودند و بد
و ظهور این امر بر ایشان واجب و لازم بود که علی
ای شوکان در صد و تحقیق بر آیند و تشخیص این امر است
اعظم و الزام از جمیع امور بدینند و آتی نیا ساینده است
نوند تا آنحضرت را ملاقات کنند و بدون غرض باطنی
و هوای نفسانی صحبت بدارند و صدق و کذب داعیه
ایشان را تمیز و تشخیص بدهند و بر اهل عالم ثابت
و مبرهن و دارند تا بنندگان خدا از ضلالت و حیرت
بر آیند و گذارند پایان کار منجر بگیرد و دار بشود و بمنابع

و مجا دوله و ولتی و ملتی بکش و شخص دولت محض عدم شخص
این مطلب آن امراست احدیت و مطلع ربوبیت را در اقصی
بلا و خود محسوس نموده و با قلیل رعیتی که از همه دنیا و مافیها
رسته و سلسله جمیع اعلیقات را کشته اند کمر همت بمقابلت
و مقاتله بسته و بر روی خود ابراب شغرت و شماتت
سایر دول و ملل را بکشاید و بگوید اختلاف در مذنب
و دین و انحراف از انصاف و آئین بدرجه رسیده
که توب و تفکک مفرق و ممیز حق و باطل گشته و لیکن
تو پچی و سر باز آتیاز دهند و حقیقت و مجاریش علمای
اعلام باید قدم رنج فتنه نمایند و از عهد و تشخیص و تشخیص
این مطلب بر آیند اگر ثبونات علییه و بر این حقه حقیقی
مشکل و تحقیق حق و باطل حاصل فغم المظلوم و اگر با نعم
ساکت و قائل نشوند مباحله میکنم و خداوند عالم را حکم
فرستد از میوهیم و اگر ببا هله نیز کفایت نکند آتش
میا فروزم و بمیان آتش میرویم تا بدون شک و ما
و کشتن بندگان خدا صدق و کذب داعیه طرفین
معلوم و میرتین کرد و اگر بهیچ یک از این فقرات
اقدام و اعتنائی نکنند تا با کسی کینه وری نداریم
مرد ما یم هستیم غریب و مظلوم و در این بیابان

offers, if allowed a safe
conduct, to depart for
Baghdad.

But if all his offers are
refused, & they are
attacked, they will
fight resolutely.

کرفا رتعدیات و صدمات فراوان کشیده ایم راه بدیه
و مانع نوید تا از این ملک مجتلا سفر کنیم و بجانب عتبات بریم
و هر گاه راه ندهید و طرف چاره را از چهار طرف بر ما سد
کنید و کلیتاً مقصود شما کشتن این مظلومان باشد چاره
جز دفاع نداریم و بشهادت فعلی بر جمع عباد و اتمام
حجت و ابلاغ حقیقت امر و احقاق حقیقت خود را مینمایم
و لیکن از شاہزاده آزاده بدون تحقیق و نصیحتش
بر بختن خون سه بار بیچاره انباز شو و بکشتن این مظلومان
تیغ تعدی مکش و توسن ستم تند متاثر زیرا که بر علیحضرت
سلطان داد که این امر را مشبه و او را بی حبه کینه و
بموده اند و الا ممکن بود که بقوت تدبیر و انصاف رفع
این اختلاف را چنان کنند که شمیری از علاف کشیده
و سخنی از ظلم و اعتساف شنیده نشود و فرعون
با وجود ادعای الوهیت و این همه عظمت و اقتداری
که داشت و علی الظاهر حضرت موسی را خانه زانو خود
می پنداشت و بواسطه قتل نفس و فرار نمودن و قهر
کردن آنحضرت قادر با جرای حکم قصاص بود باوصف
این سبک سلوک ایشان با آنحضرت ظاهر ابر و وفق
تحقیق و عدل و داد بود چنانچه آنحضرت را طلبید پس

از گفت و شنید فراوان بر بان طلب نمود بخضرت فرمود
 بیضا و عصا جواب داد اینها نوعی از سحر است پاسخ
 فا تو ایشل بدان کنستم صادقین را شنید با از همه قدس
 وسطوت و ثرعن مستخر و تعرض کرد با مخارج کثیره از
 اطراف و اکناف فریب هزار نفر یا اضافه بجز جمع نمود
 که آیتان بشل کرده باشد و گذاگت با ردن الرشید را
 که علمای خاند ملعون دبی ایمان میدانند قریب چهار
 صد نفر از علمای کامل فاضل راجع نمود که جواب حسنی
 جاریه را بدین و حقیقت مطالب او را معلوم و
 کنند برخلاف این ایام که زیاده از سیصد نفر مجتهدین
 مجاهد و محققین فاضل در کمال تحقیق تصدیق بصدق این
 امر بدیع دارند و با الدلفاق بحقیقت این ظهور را منع
 اقدس شهادت میدهند و از این همه اشخاصیکه هزار و
 دویست سال است خود را مترصد و منتظر این ظهور
 میدانند از فرط غفلت و غرور که در بیخ وجه از رو
 انصاف و تحقیق بغیر ضابطه در صد و تشخیص و تجویز این
 مطلب معظم بر نیامده اند تا بدون منازعه و مجادله صدق
 و کذب و داعیه طرفین بر اولی الا بصار هویدا و آشکار
 گردد و محض اغوای از باب غرض در پای دولتی باین

Even Pharaoh preserved
 a show of justice in in-
 vestigating MOSES'
 claims.

The رساله حسنیه was
 written c. A.H. 95-8.
 Concerning the حسنیه
 see Rieu's Catalogue of MSS.
 in Br. Mus. vol. 1 - p. 20.

So the hapful &
 accused Hārūn-r-
Rāshid assembled
 nearly 400 ulma
 to give an answer
 to Hāsaniyye-i-
Jāriyye. (a servant
 of the 'Ja'far')

But in this most holy &
 wonderful zuhūr, though
 more than 300 learned
 & pious men have believed,
 the majority of the
 ulma take no pains
 to enquire into the
 matter, but blindly
 persecute.

همه اقدار و اعتبار با قلیل رعیت خود در مقام مقاتله و مقابله
 بر نیاید افسوس که کوشی شنوا و خالی از غرض نیست که این
 رزمه را شنود و دیده بنیاد بمرض نه که این بهنگار را بنیاد
 کو عقل سلیم در آکی که ادراک این نکته لطیفه را کند و این علت
 عدمه را معلوم و مبرهن دارد که در شریعت غرأ در هر امر
 اکتفا بشهادت عدلین می کنند چنانچه در حکم قتل که اعظم
 از سایر احکام است بشهادت عدلین ظاهری فتوا بوسیله
 میدهند و مع بذاسبب چیت که شهادت سی نفر عالم
 فاضل را که اغلب ایشان صاحب رأی و احکام بوده اند
 و مجاهدانی سبیل الله از مال و جان دست بسته اند
 و محض اعلائی امر خدا از رسم و رسم خود چشم پوشیده اند
 و در مقام شهادت فعلی و جانفشانی همه ثابت قدم
 ایستاده اند در این امر بدیع مسموع و مقبول نمی دانند
 اگر برغم خودشان این اشخاص را بکراه و مرتد میدانند
 و میگویند استباه کرده اند و بضلالت افتاده اند اولاً
 این فقره مسلم و مبرهن است که سیصد نفر عالم با وجود
 اجتهاد و کمال مجاهده و میزان عقل و علم و قواعد حقه که
 در دست دارند محال است که در امری اشتباه کنند و
 حال آنکه هر یک از این اشخاص مدتها ریاضت و حجت

In their own law - Two
 Just witnesses suffice
 to prove any, even the
 most important matter.
 And here they pay no
 attention to the witness
 of 30 men, not only
 just, but learned.

کشیدند و تحمل انواع مجاهده و مشقت شدند تا بس منزل
مقصود راجی برزدند و بر یک هزار قسم ایراد گرفته
و حجت خواهند و دلایل و بر این طلب نمودند که حل عقده
هر یکی از آنها هزار درجه مشکل تر از شق القمر بود و تا آن حجت
موعود و مالک الملک وجود را در عوالم غیب و شهود
بکمال قدرت و استیلا محیط و متصرف ندیدند و مشاهده
انواع اقتدارات باطنیه و آثار غیبیه نمودند رفع شبهات
و خرق حجابات ایشان که محکم تر از ستارگان بود و کرده
و تا آن مبدء او منشأ علم من لدن را با قلم بر این قطعه
و قواعد عقلیه و شواهد علییه باعث و نتیجه امر کن ندانستند
یقین کامل حاصل نمودند و با همه ثمرین و کتب و سخنوت ملائک
از روی عجز و انکار خاضع و ساجد نشدند و سایر اس
از بجزیری و نادانی چنان گمان می کنند که این اشخاص
بهولت و آسانی تارک آقائی و حکمرانی و بدون سبب
طالب عبودیت و جانفشانی گشته و حال آنکه از این
معنی غافل اند و نمی دانند که هر یک از این اشخاص
فردا فردا در مقام تحقیق حقیقت این امر و تصدیق بصدق
آن چه قدر که تردید و توقف و چه مقدار وحشت و اضطراب
در گشته مخصوص که حسب ریاسات دنیوی و علایق

ملکیت و نحو آن علوم ظاهریه و کثرات وجود از حصول مقصود ایشان
را منع می نمود و بپای طلب ایشان در هر قدم قدمی محکم میزد
و آنان فانا بخیلات نفسانیه و توهمات دوز و دوز از
ایشان می افزود با وصف این مالت در عالم تردید
و طلب چون هر که ام بقدر بصیرت از آنچه ندیدنی
و نهفتی بود دیدند و باندازه ظرفیت و طاقت از هر چه
کفشتی و نشینی بود شنیدند محرم سوادق پس ارشاد
و مدرك حقایق مالا یدر که الا بصار کشید و کاشف
دقایق استار معارف مکنونه مستوره کردید ندید جمع
مالا عین رات را با دیده حسن و یقین دیدند و تمامی
ملاکات آن سعادت را با کوشش سر و پودش بل حد و مرشد
و باین جهت مردانه و مجده بانه سلسله جمیع علایق و عوالم
را گشودند و از قیودات ملکیت بکلی رستند و بعالم حقیقت
و معنی پیوستند و اکنون هم از شدت شوق وصال
و جذبات انوار جلال و جمال حضرت ذوالجلال
با دای شهادت فعلی و جانفشانی مترصد و منتظر
بشد کی قلم را زهره باشد که سب بر نویسد بر
بر صحایف زبان خبر زانکه و صف این صفت زبان
بر تراست که بیان بروی تواند برد دست توانیا

اگر مسکونند این اشخاص بنحالی سه وری و حب ریاست
و حکمرانی و طمع مهتری و برتری داخل در این طریق بدیع
شده اند این لیبی روشن و مبرهن است که محض فتراد
همت است و قیاس بنفس خود کرده اند که علوم ظاهریه
را اسباب کسب زخارف دنیوییه و حصول تشخصات
و اعتبار بمعنی فته ار داده اند برخلاف اغلب این
اشخاص که پیشتر صاحب زای و احکام و قبله انام
و مقصدای عوام و مالک املاک و اموال بی حد و
مزبوده و در کمال آسوده کی و استقلال عزت و ریاست
و حکمرانی داشته و مع ذالک بنا بر صای حضرت
محبوب از وظیفه عبودیت و منقطع از همه شئونات
ظاهریه دنیوییه گذشته و بجهت تیغ و آگاهی این
نفوس مجرب به خالصا لوجه الله مردانند و مجرد اند قدم
باین ورطه بلا دعرصه فنا گذشته و آماده جان
فشانگی گشته اند و افعال این دارسته کان
و از همه دنیا و ما فیها گذشته کان کواهی بصدق
اقوال ایشان میدهد و شخص عاقل منصف میداند
که محض هدایت و رفع غفلت دیگران از جان و جمع
من فی الامکان گذشته کار هر بوالهوس و کس

End of Jenābu'l-Huddūs'
letter to the Prince Mehdi
Kuli Mirza.

The Prince's answer, in
which he promises to
assemble the Ulema to
inquire into the matter,
his real object being only
to gain time for more
adversaries to come up.

Meanwhile the Prince
occupied himself in
devising or torturing all the
Babis he could find, by
amongst them Mulla
Yusuf Ali Ardabili.

Haji Mirza Jafar, the
chronicler of these events,
with Muhammad Taqi
Khan, Nuri, & some others,
were coming to Sheykh
Tabarsi with BEHA
(the mystery of whose Being
was still concealed in the
veil of the divine wisdom).

[See p. 215]
at p. 278.

نیت بلکه در این مرحله مخوف مخصوص در خطر عظیمند و
خاصان از خیت زلت متزلزل و هراسانند خلاصه
پس از ملاحظه این مکتوب حضرت شاهزاده بنای
تدبیر و تدویر را گذاشت و در جواب زشت مطالب
مرفوعه شامبر و فوق حساب و قانون صواب است
بجهت اقیانوس طلب طرفین علما راجع می کنم و این مطلب را
معین و مشخص بنمایم ولی در باطن فطر رسیدن
عساکر منصوره بود و تدبیر در تدارک شیخین تمین
و از اصحاب و انصار آن بزرگوار هر کس پایید
دمی فهمید که از اهل بیان است بیکرقت و در اوت
و آزار ایشان بیح و بی درد گذاری و خود داری
نیکر و من جمله جناب آقاوند بلا یوسفعلی اربوسی
با یکفر دیگر بقلعه میرفتند ایشان را گرفت و بهار
برده جس نموده بودند و در همان اوقات که این
فته بروز نمود مرحوم حاجی میرزا جانی محرز این
وقایع با عالیجا محمد تقی خان نوری و چند نفر
دیگر خدمت جناب بجا روح ما سواه فداه که هنوز
سرو جود ایشان در سراوقات حکمت الهی مستور
بود رسیده و مستدعی رفتن قلعه شیخ طبری شده

بودند مرحوم حاجی میرزا جانی نوشته است که ما مکرر استعدا
 رفتن و همراهی نمودیم و جواب فرمودند اگر برویم نمیکند از
 وارد قلعه شویم و این فقره غیر مستر و مقدر است و لیکن حسب
 استعدا و اصرار فدویان قبول فرمودند و اقل از
 مقدار یک و یکم میگویند چهار هزار تومان نقد بجز سایر
 اسباب و ملزومات دیگر برداشته بودند و در دو
 فرسخی قلعه شیخ طبرسی اهل اردو مطلع شده جمیع
 گرفته و برهنه نموده و بخیمال کشتن بار و برده بودند
 چون جناب ایشان از اعظم و اشراف مازندران بعد
 بعضی از سه داران حمایت و مانعت کرده نگذاشتند
 و روانه بازار فروش نمودند و در و در و بار فروش
 بنجاب ایشان بقدری اذیت و صدمه اواد آمده
 بود که بیان از نوشتن و زبان از کفن خجل منقلب
 و مرحوم حاجی میرزا جانی را و و نفر از تجار کاشی
 که مبلغی از صاحب منصبان آنجا طلب داشتند بعضی
 چهار صد تومان گرفته مستخلص نمودند و حال آنکه قبل
 از وقوع این مقدمه جناب قدوس در خطبه از لیه
 بصراحت تمام کیفیت شهادت خود را باصحاب
 و انصار اعلام فرموده بودند این خبر بمع اغلب

Beha is unwilling to proceed,
 telling his companions that
 they will not be allowed to
 enter the castle, nevertheless
 he ultimately yields to their
 entreaties.

Two faravahs from the castle
 they were captured by the
 soldiers, & stripped, & carried
 back to the camp to be killed.

But some of the Mazandarani
 chiefs interceded for them,
 & had them sent back to
 Balfurush.

Haji Mirza Jani was
 ransomed by two merchants
 of Kashan for 200 tumans.

اختیاب دور و نزدیک رسید و بر حد و ثاب این جا و شرفین
 قطعی داشتند پس از آنی که شنیدند آن بزرگوار اصحاب افضلاً
 در قلعه شیخ طبرسی گرفتار محاصره عساکر کیره شده اند
 ستماً میدهند که عساکر قریب اقلیل جمعیت را بضراب
 توپهای قلعه کوب و پلاک و بجزون و خاک آغشته میکنند و از
 راجان املن میدهند و بجز کشته شدن هیچ وجه مفر
 و نجاتی ندارند مع ذلک بدون تکلیف بکمال رضا و رغبت
 از جمیع علایق و آمال خود چشم پوشیدند و از ولایات
 بعید محض شهادت و جانفشانی بتمام سعی و اهتمام مجتلاً
 آهنگ آن عرصه فنا و فضا نیستی را نمودند نمیدانم این اشخاص
 چه دیده و فهمیده بودند که در نهایت استغنا و استقامت
 پشت با بعالم امکان و جمیع من فی الاکوان زدند و در
 جانفشانی آنهمه سعی و اصرار داشتند الحق حرق جمیع
 شبهات معرضین را نمودند و هیچ وجه محل حملی و مجال
 احتمالی جهت ارباب غرض باقی نگذاشته و بر منصفین
 طرق ایراد و اظهار را از همه جهت سد و دداشته
 و بر اهل بنیاد و دانش روشن و مبرهن است که
 افعال ایشان حارق عادت و کرامت و خارج از
 طبیعت و طاقت بشر و بصورت ادنی مراتب آن غیر ممکن

The eager flooring together
 of the Bábís at Shaykh
Tabarsi for a certain
 martyrdom.

شهدای طلعت نار من
 بدوید سوی دیار من
 سرودان کنید نار من
 که من شهنشه کور من

و میسر است و اگر بنظر حدید ملاحظه کنند بنمید که این اشخاص
 خلق جدیدی بودند کما الز بر آنچه دیدم فماتوا الموت
 انکم صادقین بار اوده ایشان صورت وجود پذیرفت
 و در این عالم شود و مشود اولی الا بصار کردید و خلعت
 خطاب الذین یجاهدون فی سبیل الله باموالهم و انفسهم
 اولئک اعظم درجه عند الله و اولئک هم الفائزون
 از قامت استقامت شان مفاخرت یافت کویا وجه
 ایشان را با جوهر عشق و محبت سرشته و عالم تسلیم
 و رضا در مداین قلوبشان مندرج گشته و محض شهادت
 و جانفشانی قدم بعالم شهود گذاشته بودند
 که محض استماع انخادش عظمی و فقه فنانچه در شدند
 گذاشتند و از وحشت و دبیشت بکلی گذشتند و بلا
 توقف خود را بموقف هلاکت و جانباری رسانیدند
 و رسیدند بقامی که مقصود حقایق جمیع اولیا و صفیا
 بوده گذاشتند از منازلی که با اول منزل آن جویا
 شجیلات و اولیام قدرت ورود و طایران عقول
 و افهام قوه نزول ندارند و لیکن ماجرای ایشان
 که مبر از شوایب چون و چرا و معرا از معایب
 ریب و ریاست حقیقت این امر را حکما هموا الحق

Therefore invoke Allah
 ye be faithful.

محقق و مشخص داشت و هیچ وجه مجال ابرادوی بجهت معروضین
 با وی نگذاشت و گمانی تمام حجت بجمع مجربین نمود زیرا که
 افعال بندگان خدا اگر لادنی باشد مورد هرگونه ایراد
 تواند شد و اگر محضاً لادنی باشد مقدس از نسبت
 هوا و هوس و انکار همه کس خواهد بود از عصبی بجهت
 ریاسات دنیا چشم پوشیدن ممکن است و لادنی
 ترک دنیا را نمودن هم میسر است و لیکن با اختیار تمام
 از جمع دنیا و مافیها قطع نظر کردن و در سه سودا
 مذهب و دین از جان شیرین گذاشتن و از شدت
 حدت حرارت محبت و جذبات تجلیات مقام قرب
 در نهایت میل و مسرت خود را فدا نمودن منزه است از
 احتمالات خیالات نفسانیه و وساوس شیطانیه
 و این کار از قوه اهل دنیا بغفل نیاید زیرا که اعظم
 صفیا از حمل این بار کران هر اسان شدند و در
 نهایت ترزل طلب استعانت و استقامت نمودند
 و رتب سلم رتب سلم کفشد بجزا کا برا و لیا با قلیل نفوی
 که من عند الله موید بودند از عهده این کار برآمدند و در
 معرکه نفا و عرصه ابتلا داد مردی دادند و در میدان
 عشق و محبت کوی سبقت و سعادت از جمع اهل عالم

ر بودند و در عالم شهو و معنی عبودیت و نتیجه عشق و محبت با اهل
بصیرت محسوس و مشهود نمودند علی ای حال اعمال این جا بر موجودات
پنج وجه مشابیهت و سمیت مشیت با افعال سایر نامس اندارد
وسعت صدر و علو قدرشان عالی تر است از ادراک و هم
کوته نظران و دامن تقدیرشان پاک تر است از آلائش
نسبت های بی معنی جاها را در حق ایشان لم و بعم کفن
و ایراد گرفتن شیوه ملحدین تا خلف است و عیب جوئی
و بد گوئی طریقه منافقین اعصار سلف و در هر عصری حالین
ملت و غافلین امت که جمیع اعمال و افعال ایشان
مربوط است با غوا و اراده و هم و خیال و منوط است
بغلبه ظن و کمان محض و سوئه خیالات و ابدیه تکذیب و
از مقربان درگاه الهی نمودند اعلی الاتصال در خیال انکار
و استهزاء بودند نوح اندر بادیم کشتی بساخت صد
مثل کوازی پی شخرت ساخت چون خدا خواهد که پرده کس در
میش اندر طعن پاکان برد و این همه مذابح مختلفه
از نتیجه اختلاف خیالات است اما از این خلاف و اختلاف
گروهی خلاصی یافته اند که از عالم وهم و خیال گذشته
و از قید و بند موهومات رسته اند فضای بیابان
و هم و خیال بی پایان است و طریق مقصودش تفقود

و دانش از مقصد محروم و مردودند و اکثر مردمان در
 تلال و جبال آن ضلالت و مضل گشته اند و صحرای کتی که بخند
 خاک از حیرت است و مبنی بر ضلالت و سالکان این
 سبیل که راهی نیافته اند و بغیر از غولان نحیل
 ظاهرا اصلاح و لیلی نخسته اند نقشهای این خیال نقش
 بند چون خلیلی را شد افنون گزند گفت بذار بی ابراهیم
 را و چونکه اندر عالم وهم اوقفا و غرق گشته عقلهای
 چون جبال در بحار و بیم و کرد اب خیال عالم وهم
 خیال و ترس و بیم هست ره رورای یکی سدی عظیم
 و تاکی از حدودات موهوم مداین ظن و مکان و تلال
 جبال عالم خیال مگذرد به حد دارالامان ایقان
 زسد و از مشرب یقین که عینا یشریب بحا عبایا و الله
 است سیر آب نشود و از درکات ترود و اضطراب
 و کشمکش تشکیک و تخمین نجات نیابد و راه با من
 ثبات و تکلیف نبرد و بمقام سکون و اطمینان فصل
 و راجع مگردد و ابدا لدهر در کرد اب تحیل و تحیر
 سرگردان بماند صد بزاران کشتی با هول و سهم
 تخمه تخمه گشته در دریای وهم زین خیال رهزن
 راه یقین کشت نهاد و دولت مرد دین این ره

مختلف شد از برون زان خیالات ملون در درون خلاصه
 باعث احتمال احوال این ملت و جدال و قال ایشان نیز
 اراده و امضای و بهم و خیال است نسبت و ش باشد خیال
 اند درون توهمانی بر خیالی بین روان بر خیالی صلحشان
 و جنگشان و زخیالی نامشان و ننگشان باری چون
 مال خیال شاهزاده اکرم بجای بقدر و س مبرهن مستم
 کردید که مقصود ایشان کلیتاً رسیدن قشون و زدن
 شیخون است و در شبهای تاریک قرار متقابل و مقابله
 را گذاشته اند علی آتی حال آیه کریمه و مکر و مکرانه و اله
 خیر الما کرین را قرائت نموده و فرمودند امشب رسید
 نفر بجبهه مدافع و محاربه باید آماده شوند بعد از آنکه حضرت
 متعدد حاضر شدند خود آن بزرگوار سواره شده و
 جناب باب الباب بهم در رکاب جناب ایشان
 سوار شده عازم اردو شدند اهل اردو و خیال
 اینکه عبا سقلینان سر قیاب است و باید ادایشان
 آمده است شادی میکردند حضرات اول سبزه قور
 خانه رسیدند و قورخانه را آتش زدند و اطراف
 عمارت نواب شاهزاده را احاطه نمودند صدای
 های هوی لشکر بلند شد آتش جنگ و جدل شعله
 و کفید

Jenabul Huddas saw
 through the Prince's
 stratagies for gaining time.

And according to the verse
 "They plotted, & God
 plotted, & God is the
 best of plotters," he
 prepared a night attack
 with 300 men on the
 royal camp.

The royal forces imagined
 the Bab's to be Abbas
 Kuli Khan & his men &
 let them pass.
 The Bab's first went fire to
 the arsenal.

Defeat of the Prince's troops.

در کردید عساکر منصوره تا ب مقاومت نیاورد و منهرم شد
و گریز را برستیز ترجیح دادند و انصار آن بزرگوار با ستقامت تمام

مشغول نگه دار بودند و در مدافعت مجاهدین بودند و جمیع اصحابی را که
در اردو و محبوس بودند مستخلص نمودند و عمارت نواب شاهی هزاره

آتش زدند نواب سلطان حسین میرزا خلیفه حرم خاقان خلد
آشیا ن فتحعلی شاه طاب تراه و نواب داود میرزا

خلیفه حرم نعل سلطان و سرکار میرزا عبد الباقی چون
در گریختن جا بک و چالاک نبودند از شدت اشتعال

آتش مشعل گشتند و سوختند و نواب محمد یقلی میرزا که
در گریختن دانا و توانا بود بر شادت و جلالت تمام خود را

از بام بلند بزر انداخت و در میان جنگل ستواری و مخفی گویید
اصحاب ما ز نذرانی که قریب بیک صد و بیست نفر بودند

در نرسایشان آقا رسول بهمیزی بود با بعضی دیگر شوی
بنیاد شدند آنحضرت فرمودند ای اصحاب بیح و جدالتفا

و اعتنا به بنیاد کنید و دامن همت خود را آلوده غبار غنیمت
نمایید اصحاب ضعیف ما ز نذرانی اموال بسیار و صحر

خالی از اغیار دیده جمع کردن غنیمت را غنیمت دانستند
و از اثر نرسار فرمایشات آن بزرگوار غافل بجهند

تا صبح پدید گردید و هوا روشن شد قریب هزار نفر از

Release of Babi prisoners.
The Prince's house set free to

Nawval Sultan Mueyn
Mirza, & Nawval Da'ud
Mirza, & Mirza Abdul
Baki are killed.

Flight to escape of Mirza
Huda Mirza

Some of the Mazandaran Babis
with Abul Rasul at their head,
began plundering, though
expected not to do so.

از عمار جنگی در پناه گریه پنهان شده بودند همیگه و دیدند
اهل قلعه بعد و دقلیلی بستند و با وجود قلت جمعیت بعضی
متفرق و برحی بار دار شده اند لهذا جرئت یافتند و فرصت
را منتقم نمودند و اطراف ایشان را گرفته شروع نمودند
تیر انداختن جناب باب الباب شمشیر کشیده و با ایشان
حمله ور گردیدند و با ایشان فرصت فرار نماند که ناگاه
یکی کبلوله انداخت و بدان جناب قدوس رسید و مر وارد
دندانهای ایشان در صدف ایشان ریخت و نصف صورتشان
مخروج کردید جناب باب الباب از ملاحظه آن صدمه در
میان آن ربه بازوی شجاعت حسیه را بر اقرخت و بادای
جرای اعمالشان پرداخت مرحوم حاجی میرزا جانی زلفه آ
که قریب سیصد نفر را در آن حمله از کسب شقاوت و قنات
آسوده ساخت و بقراصلی خودشان راجع فرمود بقیه
دیگر تاب مقاومت نیاوردند باز هم فراری و متواری
گشتند و جناب باب الباب استنادند تا جمیع اصحاب
جمع شدند آنوقت عازم قلعه گردیدند و لیکن به دو جهت
و صدمه برایشان وارد شده بود اول آنکه سه نفر
از اصحاب شهید شده بودند و باین واسطه بود که آن
بزرگوار سیصد نفر بیشتر اجازه مدافعه نداده بودند

When morning dawned, the
Babís are still there, busy
in collecting the spoil, &
scattered - Seeing this
about a thousand of the
soldiers who had only fled
a short distance, returned,
surrounded them, & began
to fire on them.

Haji Mulla Muhammad Ali
is wounded in the mouth.

Mulla Hussain kills nearly
300 of the enemy -

Puts the enemy to flight
once more -

And leads his followers back
to the castle -

Three of the Babís were killed
in this engagement -
The reason thereof -

و آن سه نفر زیاده از عدد مقرر رفته و کشته شدن ایشان بن

سبب بود و ثانی آنکه بعضی از اصحاب ضعیف متوجه کج نمودن

غنیمت شده و تاخیر در مراجعت نموده و از هم دور افتاده و متفرق

گشتند و صدمه حرکت ایشان بر آن بزرگوار و آرد آمد زیرا که

دیر بر عاقله وارد است خلاصه جناب بابا بابا زاید الوصف

از آن الم شالم و محوم بودند و از آن بزرگوار کمال انفعال شده

زیرا که آنحضرت بخوردن غذا قادر نبودند و مدت سه ماه غذا

میل نفسه نمودند مگر گاه کاهی چایی و حویره و این فقره خلاف

طبیعت و فارق عادت و کرامت عجیبی بود که سه ماه غذا

نخوردند نه رنگ ایشان تغییر کرد و نه بنیه ایشان تحلیل رفت

و نه در قوای بدنشان تبدیلی و خللی راه یافت و نه در آن مه

بقدر زوره اظهار الم و همتی نسیم نمودند خلاصه خبر شکست شاهزاده

که بعباسقلیخان سرتیپ رسید و از هزیمت ایشان مطلع

گردید افواج خود را جمع آوری نموده در باره فرسوش با نواب

شاهزاده ملاقات کرده با فواج و افزه و عساکر قاهره

بجانب قلعه شیخ طهمسی مسافر کردند بعد از ورود بسکر

ساختن و با سلیمان ترتیب دادند مشغول شدند و کما

از شبها بطرز شیخون بجانب قلعه پورشس میروند و لیکن

جناب قدوس قبل از وقت با اصحاب خبر میدادند که

Regrets at the pellagry
induced in by some of the
Bairis, in the evil results
which followed the capture.

Sorrow of Mulla Hussein at
the wounds of Jemal-
Kuddeh & the severity
thereof.

For 3 months Jemal-
Kuddeh was unable to
eat solid food.

The news of the Prince's defeat
reaches Abbas-Kuli Khan,
who collects his men, & joins
the Prince in Badkubush.

They commenced operations
at Sheykh Tabarsi.

که امشب فتنه ظهور بجت بر عود بنای شبیخون دارند نوز و نفر
 بجهت مدافعه آماده شوند عا کر منصوره بجان اینکه ایشان
 مطلع و مستخضر نشدند با قسام تدابیر مختلفه بگرفتن قلعه و عزم غلبه
 عازم شدند و محض ورود بجوای قلعه جمیعاً از همان نوز و نفر
 شکست خورده باز همای کاری و جراحت شرمساری بر
 کوزه و شرمساری می شدند بعد از چندی که زمان جنگ
 و جدل امتدادی یافت جناب باب الباب خدمت حضرت
 قدوس معروض داشتند که پیش ازین طاقت ملاحظه جرات
 صورت مبارک را ندارم استعدا آنکه اذن بدیبه
 که امشب خود را فدا کنم و از قید شرمساری و انتظار جان
 نزاری برهم آن بزرگوار اجازت داده و با صاحب بنشین
 فتنه بودند که از آنجناب یاری کنند و قاعده تقاضا
 و محاربه آنجناب بدین پنج بود که خودشان پیش میرفته
 و چند نفر سوار دیگر از عقب بقیه اصحاب پیاده شب
 کلاه غدیر کذارده و غدا راه را حمله بستانند
 و دستها را تا مرفق بالا نموده یا صاحب الزمان کویان
 خود را بقلب شکر میزدند و با غدا ره بانیکه خودشان
 در قلعه ساخته بودند پنج هزار زیاده ارزشش نداشت
 آدم هزار تومان شقه میکردند خلاصه آنجناب با اصحاب

Mullā Husayn with permission
 from Jenābū'l-Kudūs to
 expose himself to death, &
 his request is granted.

The manner in which the
 Bab advanced to the
 attack.

بهین چشمه ار در نهایت نکلین و وقار رو بجانب اردو نهند
 و داد مردی و دیرری در آتش دادند با وجود اینکه
 عسکر جنگی طرف مقابل زیاده از هفت هزار نفر بودند
 در بین یک ساعت هفت سگرا ایشان را متصرف شدند
 با تعلقان چون چنین دید لباس مبدل پوشیده باد و
 نفر نوگرا از اردو بیرون رفت در پناه تلی و بروایتی در پناه
 درخت کهنه پنهان کردید چون شدت تاریک بود و باران
 سرعت یبارید حضرات بملاحظه اینکه مبادا بجهت یکصد
 بزنده بیزمانه ای که در اردو جمع کرده بودند بروایتی
 خرمهای سو فالی که لعنجا بود آتش زدند که قدری روشن
 بشود و یکدیگر را بشناسند چونکه بجهت نشان شالهای سفید
 بگردن همایل کرده بودند عباستقلیان شپش بروشان
 افتاد جناب بابالباب را بنظر آورده کلولا بجانب
 ایشان انداخت بسینه ایشان وار و آمد و کذا لک
 کلولا دیگر خالی نمود آنهم کار کردید چون میان شدند
 که حتما در آتش شهید می شوند لهذا در همان بین گیر و دار
 بشخصی منبره موده بودند که در ترک اسب من سوار شو
 و هر وقت کفتم مرا بقلعه برسان معجلاً بر کرد پس از آنکه
 ضعف بانجناب غلبه نمود من موده مرا بقلعه برسان

They are opposed by an army
 of 7000 men, the Bahis, in
 the space of one hour, loose
 7 of their miles.

Abbas Kuli Khan with his
 servants, disguise himself,
 & hides in a tree.

The Bahis night fires to be
 able to distinguish each
 other.

By the light of the fires
 Abbas Kuli Khan singles
 out Mulla Hussain, and
 shoots him in the breast.

و آن شخص جناب ایشان را بدالان قلعه رسانید و پیمان
 آن جان را بجان آفرین تسلیم فرمودند جان بجانان
 داد از خود باز رست بر سر بر ملک جاویدان نشست
 و جسد ایشان را خدمت حضرت قدوس آوردند آن بزرگوار
 در کمال استغنا با سر عصا اشارت بان جسم مبارک فرمودند
 که بگذارید و بروید و در فلان موضع قبری بکنید و خودشان
 نه گریستند و نه از جای خود حرکت فرمودند و نه رنگ رخ
 صورتشان تغییر کرد و کسندۀ قبر آنجناب مذکور و دست
 که پس از اتمام قبر آدم بعقب پرده که اذن ورود بظلم
 صدای همهمه صحبت بگو شدم آمد گوشه پرده را بزمی آهسته
 بلند کردم دیدم که آن بزرگوار بالای سه جناب باب الباقی
 نشسته اند و پرده از روی انورش بر کفقه مثلغولند از ملا
 انجالت وحشت بر من غلبه نمود متوحش و مرتعش شدم
 که ناگاه آنحضرت فرمودند فلانی قبر با تمام رسید عرض
 نمودم بی فتنه بودند داخل شو نعش را ببر و از حجره شدم
 و جسد آنجناب را از پیش روی آن بزرگوار برداشته
 بروم و با لباس دفن نمودم و لیکن در آنشب به عمارت منصرف
 شکست فاحشی وارد آمد و کلاً فتنه از نمودم و در کان
 و اجزای اردوی حضرت آیت از هم متلاشی و مفرق

Mirza Huseyn is carried
 back wounded to the
 Castle of Sheykh Tabarsi.

His corpse is brought & laid
 before Jenabu'l-Kudus.

گشته بود و بسیاری هم از اصحاب قلعه از شدت تیرگی
 هوا و بارندگی باران راه قلعه را کم کرده در اطراف پراکنده
 شده بودند همین که صدای مناجات اهل قلعه بلند شد
 اصحاب هوای آواز اذان و مناجات خود را بقلعه ^{منته} رسانیدند
 چونکه عادت و قسور اهل قلعه این بود که ثلث آخر شب
 بیدار میشدند تا طلوع صبح صادق با ثانی خوش و طرزی
 نیکو با حضرت قاضی الحاجات مشغول مناجات و تلاوت
 آیات بدیعه می شدند و با کمال خضوع و خشوع در اعلا
 درجه سوز و گداز با حضرت دادار بند نواز راز و
 نیاز می نمودند بر خلاف اهل اردو که شغشان شرب برآ
 و زنا و لواط و افعال ذمیه و اعمال منتهیه و ترک صلاح
 بود خلاصه بعد از آنکه اصحاب بقلعه رسیدند و از
 شهادت جناب باب الباب مطلع گردیدند بوق
 اعاده هند و پرموده گشته و حساب نمودند از
 اول محاربه تا آنشب در رکاب ایشان چنانچه حضرت
 قدوس در خطبه شهادت از لیه بصراحت خبر داده
 بودند بدون زیاده و نقصان هفتاد نفر از اصحاب
 بدرجه شهادت رسیده بودند و لیکن در آنشب از اهل
 اردو زیاده از چهارصد نفر مقتول و پستتر از هزار کس

Many of the Bábís lost their way to the castle, but found it on hearing the azan, & the prayers & reading of verses which the Bábís used to engage in during the last third of the night.

Grief of the Bábís at the loss of Mullá Husayn. They compute that from the day when the Khutbá (or Shahádat) i. e. Ezeliyye was preached up to the death of Mullá Husayn, exactly 70 of them have been killed (See p. 52).

مجروح شده و سیخ نفر از صاحب منصبان معتبر بهلاکت
 رسیده و باقی دیگر متفرق گردیده بودند و سه کار جلادت
 آنرا عبا سقلجان سرتیپ نعل صاحب منصبان را برداشته
 و به آمل رفته و مشغول عزا داری شدند این خبر که بعد العلام
 رسید زیاد از حد مضطرب و متوحش گردید مکاتب
 متعدده سواتره به کار عبا سقلجان نوشت که آفرین
 بر جلادت و رشادت شما هر چند که رحمت زیاد است
 کشیدی و جمعی از اقربای خود را بکشتن دادی و فتح
 نماینده نمودی ولی افسوس که خدمت نمود را با انجام برین
 جمع کثیر را طعمه شتر کردی و چند نفری از پیر مردمان
 ضعیف نجیب را زنده گذاشتی و بر کشتی ولی حیف که
 بعد از همه این رحمت و شفقت دستگامت شاهزاده
 آماده رفتن قلعه و دستگیر نمودن آنچه نفر اشخاص پیر
 رسیده از کار و امانند است و آخر الامر که این
 فتح نمایان بسم ایشان زده خواهد شد و جمع اموال
 اسبابان را تصرف خواهد نمود البته انجام این امر
 اهم را بر جمع امورات خود مقدم دانسته و قبل از حرکت
 شاهزاده خود را بقلعه برسانید که ریاست بازند
 بازیچه و کارگر چکی نیست اهتمام کنید که لشکر این نفع معظم

Of the enemy, 400 were
 killed, & 1000 wounded

The army returns to Amul
 Disquietude of the Salid &
Ulema

His letter to Abbas Kuli Khan

بنام شما زود شود و بدست یاری سه کار با تمام و بدست شما بنام
 برسد و علمای آمل هم شرح مفصلی با تا کید اکید رشته
 بودند که بهر قسمی هست عباقلینان سرقیب را معتجلاً روانه
 کنند و نگذارید تا مثل و توقف بنمایند و بهر نوعی ممکن است
 محرک ایشان بشوید علمای آمل هم سه کار عباقلینان
 با صراحت و کمرار تکلیف مینمودند که در عزیمت قلعه تسخیل
 کند و سه کار سرقیب هم اگر چه میدانست مطالب
 مرفومه سعید العلماء بلخی بر صدق منیت و صحت ندارد
 ولی بجهت رفع شهر مندی از زمان لاریجانی که شوهر پاک
 ایشان را بکشتن داده بود و از اولیای دولت
 نیز مخالفت میکشید میی داشت که اگر بتواند از عهده
 تلاقی مافات بر آید لیکن در باطن و ایمنه داشت و میر
 که مثل سفر گذشته شواند کاری صورت بد و ثانی
 اغلب افواج ایشان مجروح و محتاج بهعالجه بودند و بقیه
 دیگر فتنه کرده در اطراف و دیات چهارنج فرسخی
 پنهان شده بودند لہذا علمای آمل محض طفره و قتل
 جواب گفت که اگر فی الحقیقه جنگ جدا است شما که معتقد
 و مجاهد و پیوا هستند بوقت بر حرکت کنید و بانی جہاد
 بشوید تا دیگران هم با اتباع تبعیت کنند چون علماء جواب

Abu's Huli Khan is importuned
 by the Ulama of Amol to
 return to the siege, a
 counter, though with many
 misgivings.

He suggests to the Ulama that
 as it is a religious war, they
 whom it chiefly concerns, should
 join in it.

بروفق نداشتند ناچار جبار زدند که جنگ جدا است
 جمعیت کثیری از کسبه و اراذل و الواط جمع شدند
 و بمکی علما با طلاب حرکت کردند باطناً بجهت غارت و
 وغنمت آوردن و ظاهراً بجهت تکلیف شرعی و اکثر هم
 با رفروش رفتند و از اینجا با شاهزاده عهد یقینی
 روانه شدند در دبی که یکفرسخی قلعه بود و وارد
 شدند و جمعی را بجهت جاسوسی فرستادند که از احوال
 اهل قلعه اطلاع حاصل کنند و لیکن بناب قدوس
 بنه از وقایع مذکور مطلع بودند یا صحاب هم بودند
 بر وید جمع گشته بای مخالفین را بر بالای چوب
 نصب نموده بدور خاک ریز قلعه به ترتیب تمام مرتب
 نماید حسب الامر آن بزرگوار سر بای مقتولین را
 در اطراف خاک ریز قلعه به ترتیب روی چوبها نصب
 کردند عساکر مضمره و جماعت جدا دکنندگان
 نزدیک قلعه رسیدند سر بای را که روی چوبها
 در اطراف قلعه نصب گم بر دند و بطور همسبی و نشان
 باز و رویایشان بسیار شده بود در اید الوصف
 متوحش و مضطرب شدند در اینجا پنزده نفر سوار
 از قلعه یا صاحب الزمان گویان بیرون آمده و جمع

The Ulama were therefore
 compelled to go, & collected
 a mob of ruffians to
 accompany them.

or Baijwush they join the
 Prince Mehdi Kuli Mirza,
 he proceed to a village one
 farsang from Sheykh
 Tabarsi.

Jerrabul-Kudus commands
 his followers to strike on
 poles all round the castle
 the heads of the enemies
 they had slain.

When the attackers drew near
 enough to the Castle to see
 these grim signs of their
 recent defeat, with open
 mouths, & black faces, a
 great fear fell upon them.

At this moment 15 Babes
 on horseback emerged from
 the castle, & crying aloud
 "Ya Sahibul-Zaman"
 attacked them.

Route of the attacking force,
500 strong -

The enemy see that it is
hopeless to storm the castle,
so prepare to besiege it.

Arrival of reinforcements
from Teheran.

آن سوار را که زیاده از پانصد نفره بودند را کشته
و بعضی را بنجاک بلاک انداختند خلاصه پس از آن بر اهل
اردو مسلم گردید که بغلبه می توانستند از عمده برآیند لهذا
سه روز که داشتند که در اردو روزها بنجاک را چهارچوبه و منجوق
می ساختند و در شبها میبردند نزدیک قلعه بصب میکردند
و خاک ریز تر تیب میدادند و کم کم پیش میآمدند و از اطراف
جمعیت فراوان بامداد ایشان می آمد و از دار الخلافه
شبه قورخانه و توپ خانه می آوردند و اهل قلعه کشته
بیرون میآمدند و گاه کاسه از بالای برجها تیر می انداختند
اما حضرات علما بجهت باطلاب بجهد آمده بودند با وجود
آنکه در دو فرسخی قلعه مسننل داشتند شبها از غلبه و اجهت
و خوف خراب ندانستند و بیکدیگر وصیت میکردند
بتراب شاهزاده و سه کار عباسقلیخان نقرین مینمودند
و سعیدالعلماء را لعن میکردند که بی حبه ما را از تحصیل و مباحثه
و تلاش معاش بازداشتند و بهملکه انداختند با چنین
جماعتی که از جان گذاشته و از دنیا و ارسته اند
مجادله کردن خود را بهتملکه انداختن است آینه گریه
و لاتلقوا باید یکم اتی التملکه و در زبان ایشان شده
بود یکی میگفت بموانع چندی تخلیف شرعی من مقتضی

The cowardly dread of the
Umma, who begin to
sink away on various
pretexts.

این جبارا کون نیست دیگری مذکور میداشت شرعاً من بعدوم
و مجبورم بر اجبت زید می گفت من اولاد کو چک دارم
چکنم عمر و می گفت من خوجی بجهت عیال خود نکند آشته ام باید
بروم و اگر لازم شد ثانیاً مراجعت کنم فلان آقا میگفت
حساب من با مردم معلوم نبود اگر شهید بشوم تضییع مال
نموده ام و نسبت بعیال و اطفال خود ظلم کرده ام تضییع مال
شرعاً فعل حرام است و خداوند هم راضی بظلم نیست
دیگری میگفت من هم بجنب نفر مقروضم و کسی را ندارم
که برابر منی الذمه کند اگر کشته بشوم مدیون منی مانم طلب
نمیکند از من از پل صراط بگذرم دیگری ناله میکرد که من جنبه
از مادرم آدمم و مادرم گفته بود اگر بروی شیر خود را بریز
حلال منبکنم میرتسم عاقبت عاق مادر بشوم یکی کر میگردد
که من نذر شعی کرده بودم که اسال بگر بلا بروم بگذر
طواف ضریح مطهر حضرت سید الشهداء مقابل است
با ثواب صد هزار شهید و هزار حج مقبول میرتسم
شوانم و فابنذر خود بکنم و از چنان فیض عظمی محروم شوم
بعضی میگفتند ما که از این اشخاص چیزی که بدل بر کفر باشد
نمیده و نشنیده ایم و اشهد ان لا اله الا الله وان
محمد رسول الله و علیاً ولی الله میگویند نهایت بظهور

حضرت قاضی قائلند بکذا باشند بصر صورت از سفینها
 بدتر نیشد که بیج وجه دو از ده امام و چهار ده معصوم
 تبرک ندارند و مثل عمر کسی را خلیفه میدانند و عثمان
 بریح بعلی ابن ابیطالب میدهند و ابو بکر را جانشین
 حضرت رسول قرار میدهند چرا با ایشان رجوعی
 ندارند و با اینها محض همین اختلافی که صحت و سقم در
 معین نشد در صد و مجادله بر آمده اند خلاصه در بیان
 اردو از هر زبانی زمره و از هر کسی صدائی بلند
 شد و هر کسی مترقی ترانه بود و هر کدام افسانه را
 دست آورید خود نموده منظر بهانه گریز بودند سرگام
 عباسقلیخان چون چنین دید رسید که وحشت ایشان
 سایر عا کر اثر کند و واهمه آنها اهل اردو را
 مضطرب و متفرق نماید ناچار عذر حضرت علی
 با مقلدین و متابعین ایشان خواست حضرات هم
 خوشحال و خرم شده در نهایت سرت و دعا کون
 مراجعت نمودند و اهل دانش دانند که قدر ایمان و ادا
 ایشان چه مقدار بصر که بحکم عباسقلیخان بجا داند
 و باذن ایشان برکشند و انقدر شاعر نشند
 و با خود فکر مگردند که اهل بصیرت و ارباب قرأت

*Abbas Kuli Khan is obliged to
 accept the excuses of the Ulama
 to allow them to depart.*

Censure of the Ulama
in exposure of their
Hypocrisy & confessions.

با فعال و اعمال ایشان متخرمی کنند و میگویند که هر که جهاد
با ایشان موافق حکم خدا جایز و لازم بود در این مرحله ایشان
سمت تقدم داشتند و چرا در بد و امر تقدم در این کار نکردند
دس از آنی هم که با جهتام و حکم سرکار عبا سقیانیان قدم
بهر صند جهاد نخواستند اگر مردمان مجاهدی بودند و در دین
داشتند بدون مقابله بر کشتن ایشان جنتی نداشت
و اگر کفر ایشان غیر محقق و مقانده شان بر خلاف رسالت
خدا بود چرا عبا سقیانیان را منع نمودند و تابع رای ایشان
شدند باری جهاد رفتن ایشان محض تبعیت هوا و
مراجعتشان هم از روی هوس و خواہش نفس بود پس
علا بذاکر کسی بدقت و دبدبه بصیرت ملاحظه کنند جمیع
افعال و اقوالشان را صرف غرض دلی مواخذ بنید و در
که حرکات ایشان کلامی بر نفسانیت و برخلاف
حقانیت است علوم ظاہریه را اسباب کسب است
و تحملات و فنیویه است و داده اند و دین را بدین
و دنیا رفسر و خسته و آئین شرع را بجهت تصرف
مظالم و مال امام و ثلث اموات و جلب تعارفات
مرافعات و اخذ و جوہات احکامات غیر ما انزل الله
آموخته اند و بدون زحمت ذراعت و تجارت این همه

گفت و دولت اندوخته اند بارے بعد از شهادت حجاب
باب الباب حضرت قدوس اوضاع فنا و انقطاع اصحاب
پیش بنا و خواطر نمودند و اسباب تجرد و صعود ایشانرا
بکثرت ترتیب دادند و خواسته شد که جانهای آن جنود و مجرود
از زندان ابدان زودتر ربانی یابند و در فضایی
روح افزای قرب حضرت جانان مقرر گزیند و مدت
مجادله و زمان شهادت پیش از آن امتداد نپذیرد
زیرا که محض ارتفاع آواز و ظهور و اعلائی امر الهی و اتمام
حجت و ابلاغ دعوت بر جمع اعم و اهل عالم فی سبب بجان
فشان نمودند و قائم با ظهار اسرار این امر بدیع شدند
و لای نذارا بلند فرمودند که سموع مجموع منجبین دور
و نزدیک کرد و و همگی از این هنگامه آگاهی حاصل کنند
و هر کدام که صاحب استعداد فطری و قابل هدایت
باشند در معنی زمان و هر دو را عصا را البته نظر بحسن
طبیعت اصلی متفحص و مهتدی خواهند شد و رفع حجاب
عقل و اعترافناشان خواهد کرد و چون فهمیدند
که صدای وقایع احوالات و داعیه ایشان یکمانند
مرتفع گردید و بسع جمع دول و ملل رسید و مقصودی
هم جز این ندانسته شد لذا در جانفشان و رسیدن بعوالم

Anecdote of the Bab (now
that their object in spreading
the message is more widely known
as news of the future was
accomplished) to have done
with the matter as soon
as possible, to attain to
their independence.

غلب جاودانی تحلیف نمودند من جمله یکت روز از
 حجه که نشرفت داشتند بیرون آمدند شلتوک
 و افری دیدند باصحاب فرمودند از ورود باین
 قلعه مقصود امر حق را ظاهر نمودن بوده نه شکم چرانے
 و اگر منظور رعایت خویش نفس و پرورش این جسد
 فانی بود در خانهای خود انواع طعمه و اغذیه لذیذ و شسته
 حراکذ آشتید و باینجا آمدید و اگر محض جانفشانی آمده
 آذوقه و عارفه لازم ندارید اصحاب عرض کردند بهره
 امر فرمایند در اطاعت حاضریم فرمودند باسبها
 و کوفند با و کا و با بدبیه بخورند چونکه زیاده از دست
 اسب و چهل پنجاه کا و شیر دو و سیصد یا چهار صد
 کوفند داشتند و اغلب آن از حضرات اهل مازندران
 بود که پس از مصدق شدن بقدر امکان با خودشان
 از آنچه داشتند بقلعه آورده بودند خلاصه محض اقبال
 امر آن بزرگوار ملاحظه مکنه اشتن آذوقه را نمودند در
 اندک زمانی آذوقه ایشان تمام شد و چون
 اطراف قلعه را محاصره نموده بودند بجهت تحصیل آذوقه
 از قلعه بیرون رفتن ممکن نبود چنانچه چند نفر
 بجهت آنحضرت محض تحصیل قدری جای رفقه بودند ایشان را

The Baluch had 200 horses, 40
 or 50 cows, & 300 or 400 sheep.

Provisions run out.

افند

Mulla Sa'id to some other
Babís who had left the
Caste to try to get some
tea.

Mulla Sa'id's learning &
accomplishments.

گرفتند بزرگترشان جناب ملا سعید زرکنا دی بود صاحب
کمال کاملی شده بود چنانچه بعد از آنکه بعضی از علمای نور
و خانوادۀ میرزا محمد آقای نوری عریضه خدمت حضرت
قدوس عرض کرده و از علم جفر و نجوم مسائل چند
سؤال نموده بودند آنحضرت بجناب ملا سعید فرمودند
که علی العجله اجمالاً جواب ایشان را تو بنویس که قاصد
ایشان معطل نشود تا بعد بر سبیل تفصیل جواب نوشته
شود و ایشانم در اسخالات محاصره و تعجیل قاصد معجزاً
در نهایت فصاحت و بلاغت خطبۀ ایشان نمودند و در ضمن
مراعظ و جواب مطالب قریب بصد حدیث از احادیث
معبره در حقیقت ظهور انجنت موعود و اعانی چند
در باب نزول اصحاب و انصار آنحضرت در حل
طبریة و شهادت ایشان نوشته بود بطریقی که عین
نور از فضل ایشان متعجب و متعجب شده و میگفت در مقام
انصاف نوشتن این نوع مطالب خارق عادت
بزرگی است و از ملا سعید بکه ما دیده بودیم این همه
فضل و فصاحت بعد است این قوت را لا بد و کرامت
نموده اند و او هم بکرامت منزه است باری بعد از گرفتن
ایشان را با همراهمان خدمت نوآب شاهزاده

بروند و از احوالات اهل قلعه و عدو اصحاب و قد
 آذوقه ایشان بهر قسمی خواستند اطلاعی حاصل کنند
 و از ایشان چیزی بشنوند و بفهمند ممکن نشد و فایده
 نخب شد چون ایشان را صاحب فضل و فهم وافر دیدند
 گفته توبه کن ما تو را رها کنیم و کشته نشوی جواب
 داد هرگز کسی از امر حق توبه نکرده که من توبه کنم
 شما تاب شوید که برخلاف امر حق تعالی و رضای
 او عمل میکنید و ارتکاب اعمالی مینمائید که تا
 الحال احدی مرتکب نشده از این قبیل صحبت
 زیاد داشته بود و آخر الامر ایشان را با کت
 و زنجیر باری فرستادند و در میان میدان
 در کمال خواری بار فقاے دیگرش که گویا پنج نفر
 بودند شهید نمود با روی مقصود ذکر قلت آذوقه
 اهل قلعه بود پس از آنکه آذوقه ایشان تمام
 رسید و اوضاع عسرت و تنگی روی داد و سخت
 حضرت قدوس عرض کردند که اسبها از کج
 تلف میشوند فهم بودند هر کدام را لاغرند از قلعه
 بیرون کنید و آنها نیکه فریه هستند ذبح نمائید
 و بخورید که اکنون بر شما مباح است ولی مباحی که

The captives are brought
 before the Prince Masud.
 Huli Murza, the Indian
 negotiates them on the
 behalf of the Portuguese
 garrison & some members
 of the Council, & offers them
 ransom to be allowed.

They are offered their
 freedom if they will
 renounce their errors.

They take the Prince's word
 it is the only answer required.

The captives are sent to
 chains to Sidi

where the 6 of them are
 cruelly martyred.

The fodder for the horses
 runs low. Jendab!!
Hendab orders the lean
 horses to be turned out
 of the castle, & the bar
 ones to be killed &
 eaten.

بقدر وسی و چای منہ و برنج غیر بوعادی شده خوردن گوشت اسب
معلوم است که چه مقدار ناگوار و دشوار خواهد بود با وجود این از وفور تسلیم
و رضامندی که داشتند بقدر قوت لایعوت میخوردند و بقضای اللہ صبا
و شاکر بودند و چون در انقلعه از قدیم آثار حمامی بود و حضرات
از تعمیر کرده بودند روزی آن بزرگوار از حمام بیرون آمده
بودند دیدند که صحاب گوشت اسب کباب کرده میخوردند فرمود
به بنیم این رزقی که حضرت محبوب بجهت اجتنابی خود مقدر فرموده
چگونه است قدری گرفته بکینند و گفتند این کباب که بسیار
خوش مزه است پس از آن آن گوشت اسب بدان ایشان
ذوعی لذت میداد که بهکی حیرت میگردند و می گفتند کویا طعام
بشتی را مسید بد و ما غذائی باین خوش مزه کی و لذت نخورده
بودیم و بعد از تمام شدن گوشت اسب شروع نمودند علف
خوردن تا آنکه برکهای درخت و علفی که در قلعه طبری بود تمام شد
و موافق حدیثی که وارد است چو جاهای زمین را نیز خورند و علف
از گوگرد و اجزایاب تر شده بود و اگر بجهت تحصیل علف از قلعه بیرون میرفتند
ایشان را هدف کلوله می نمودند لهذا از قلعه بیرون رفتن را موقوف و ترک
خوراک کردند و در مدت نوزده روز هیچ وجه قوتی نیافتند مگر در بیستم
یک پیاله آب گرم میآشامیدند و بزیا ربت جمال قدوس قوت
می یافتند ولی چون نظر آنحضرت تعجیل در فایز بود لهذا همه روزه سیاب

The horse flesh also comes
to an end, & they begin to
eat grass & plants.

When also being used up, they
eat the leather of their
saddles.

For 19 days they had only
water to live on.

ضعف اصحاب از هزجته فراهم میآید و قوت طرف مقابل زیاد میشد من جمله
 چهار برج در چهار سمت قلعه ساخته و بقدری بالا برده بودند که زمین قلعه را
 با کلوله توپ میزدند و هر کس را میدیدند هدف کلوله مینمودند و چون اصحاب
 چنین دیدند شروع کردند بزی ز زمین نقب کردن و در آنها منزل
 گرفتن و زمین مازندران هم که بآب نزدیک و منبع رطوبت است
 علاوه بر آمدن باران که آنهم ممتد و مزید بر علت میگردد و آنکه و پنکش
 در میان آب و گل منزل داشتند و از شدت رطوبت جمع آبها
 ایشان پوشیده و متلاشی شده بود و سر ووش غنچه بکوش هوش هر
 یکت سیرود و مر بدن را خست غیامانی پوش پیش از آن کت مرک
 پوشانند بدن اینچنان وارسته شو که بعد مرک مردوات را آراید از کفن
 و کتلهای ایشان بپشت چسبده بود یعنی زمان ورود به عالم ملکوت
 نزدیک است ملکوتش باشد به نهی ایشان از ضعیفی و لاغری بشود شرح
 شده بود یعنی اینچنان ضعیف و دل خسته میشوند که گهای رخسار ایشان بمانند
 که باز زد گردیده بود بعضی گرا، عاشقان صادق دل پرورد و آه سرد و
 و رخساره زرد است و برای عروج به عروج معادیت و شهادت آماده گشته بودند
 و کرد کلوله توپ پروانه وار میکردند اسباب نجات و مایه حیاتش
 میدانستند و در میدان جانبازی چنان کرم جولان شده بودند که فرس
 و هم و قیاس الهی از موحدین بگردایشان نمیرسید و مقام یقین ایشان بدرجه
 رسیده بود که یقین از یقین ایشان مشتق گشته و حقیقت از حقایق ایشان

Meanwhile, as the Bab's
 became more straitened,
 the enemy were waxing
 in strength, & had built
 four towers commanding
 the interior of the castle.

The Bab's therefore began
 to make underground
 tunnels to hide in.

Continued rain increased
 their misery.

They become reduced to
 skeletons.

مختلفه معرفت از معارف شان معرفتی حاصل بود و انقطاع از انقطاع عساکر
 منقطع شده بود از عالم بیولا و حسد شراری می جستند و در نزول ملایا
 علی بن مزید می گفتند و اگر در حضور ایشان کبی از اصحاب شریعت بیاید
 میوشید و اعزای وجودش از هم متلاشی میگردید از ملاحظه حال
 او سرور می شدند و مطلقا متاثر و متاثر نمی گشتند چنانچه کلوه خیمه
 انداختند بر پیش اطاق آمده انش گرفت جناب شیخ صالح
 شیرازی رفت که آتش را خاموش کند کلوه دیگر بر سر خود دو نیم
 خورد و کردید بهین که نفس او را برداشته کلوه دیگر آمد یک دست آقا
 میرزا محمد علی ولد جناب آقا سید احمد که والد آقا شمس حسن عزیز بود
 برو کرد الگ آقا سید حسن عزیز نیز در حضور پدرش مقبول گردید
 و طفلی بود سن ده سال و پانزده مرغ نیم بسمل مال بر مال میرزا و کما
 و خون می غلظید پدرش آه از دل بگشاید و گفت حق بدی بر تو
 سلال باد روز دیگر کلوه خیمه ره آقا و مالای خوب بست منزل
 حضرت قدوس آقا خوند ملا محمد صاحب دق که مشهور مقدس خراسانی
 بودی خیمه را از جا برخاست و عوض کرد مولانا از جای خود بان
 حرکتی لغز مانند در نهایت آسودگی و مسامت فرمودند که اگر محبوب
 عالم نخواهد ما بضر و صدمه کلوه کشنده شویم چرا فرار کنیم
 فغم المطلوب و اگر نخواهد مسلمانان کشنده نخواهیم شد پس چرا برخیزیم
 جناب مقدس خراسانی میفرمودند فوراً کلوه از میانجا برخاست

Till at last they used to
 rejoice over each one of
 their comrades who was
 killed, that he at length
 had escaped suffering,
 & attained to happiness.

A shell strikes the roof of one
 of the buildings & sets it on
 fire - Sheykh Sulikh &
 Shuraih in going to put it
 out is shot. While some
 of the Babris were picking
 up his body, Mirza
 Muhammad Ali (son of
 Afa Seyyid Ahmad, the
 father of Afa Seyyid
 Moseyn "the beloved")
 had his hand shot off.
 Afa Seyyid Moseyn was also
 killed in his father's
 presence. He was only a
 child of ten.

Another day a shell fell on
 the wooden roof of the
 building where Jenabul-
 Huddis was - Mulla
 Muhammad Sadik, who
 was sitting with him,
 begged him to get up &
 leave the spot, but he
 declined to do so.

و در هوای خالی گردید و حال آنکه رسم کلوله چهاره بر این است که پس
 از افت آن زمین فرو برود و بعد بسرون آمده از هم منگاشی
 میشود خلاصه روزها اسباب فحای اصحاب بیشتر و بیشتر فراهم
 می آمد و اهل اردو هر روزی تدبیرهای تازه در گرفتن قلعه مینمودند
 جمله زیر یک برج را خالی کرده بارود ریخته آتش زده برج را خوب
 کرده بودند حسب الامر آن بزرگوار اصحاب در همان شب برج را منجم
 ساخته بودند ولیکن در این احوال نیز در دیوار قلعه را سوراخ نمودند
 و دیکر بر زبانه بارود گذاشتند و آتش زدند و دیوار را خراب کردند و
 حباب قدوس غرض بودند فتنه بودند و بگرفتند بر دیوار انقضی که ما
 گفتیم قلعه را بسیار بد و خرابی برج را تخریب نماید تا ششماه لازم داریم
 الحال دیگر حضور باین مائیت در وقت تعیینی به نشیند کسی قدرت
 بر دخول ندارد و آمدن ثواند ولی اهل اردو اول کوجه سلامت را
 همین که با جسمی نزدیک قلعه رسیدند با تیر و تفنگ فرماخ فریب
 بیرون دویدند و با ایشان در آتش کشیدند و همی از یک کوه چلی کشیدند
 من جمله عبد الله خان سردار در آن کوه و در تعقل کردید و در
 هم از اهل قلعه گشته شد و فوطلبهای اردو مایوسانه برگشتند اهل
 قلعه نعلشهای خود را ریخته نعلهم برزند و در میان اهل اردو مشهور
 شده بود که نتیجه جنگ کوجه سلامت ملا و مذامت شد و بعد
 از آن چون دیدند که اهل قلعه خرابی دیوار قلعه را فاش کردند و نعلهم

The enemy succeeded in
 making a mine &
 blowing up a portion
 of the wall, & thus
 effecting a breach.

The enemy attempt to
 make an entry through
 the breach, but are
 repulsed by a party of
 20 Babris. & Abd' Allah
Whom Sendak is Killed.
 Two Babris were also killed.

The enemy organise another attack in force: they distribute 5 standards amongst the troops, promising that those who plant the first one on the castle shall receive 500 timanis: the second, third, fourth, a fifth, 400, 300, 200, to 100 timanis respectively.

7000 men are engaged in the attack.

The first standard bearer is shot as he is planting his standard on the castle.

Another picked it up as he tried to plant it, but was also shot.

The Babis succeed in repelling this attack also.

شماره بالا جماع آماده شویش و یورش کشیدند و سرداران سپاه و
 بزرگان اردو جمع شده و قرار گذاشتند که پنج علم بردارند و هر کس علم اول
 برد و سر خاک بزرگ قلعه نصب کند پانصد تومان باو بدهند و علم دوم
 چهار صد تومان و هر علمی که عقب تر زد و صد تومان کمتر بدهند
 تا حد آخری نصب تومان برسد تو بخانه را بطور شایسته کی تنظیم
 کرده و هفت هزار نفر از سواره و پیاده و نظام نظم و ترتیب
 در حال استقامت حرکت نمودند همین که نزدیک قلعه رسیدند
 سردار اولی علم خود را بالای خاک ریز رسانیدند که تیری بسای او زدند
 افتاد تا تیا پرولی و لیسبی کرد و درخواست تیر دیگر بگوش
 آورد با علم کمون کردید اهل قلعه دست شمشیر برزید باکم
 کردند و بای برهنه در میان ایشان افتادند و در آن روز شجاعت
 و جلاوتی از ایشان ظاهر و نمایان گردید که دیدد دوران ندیده بود
 و موجب حیرت و عبرت شد بلکه نوعی از خارق عادت ببینند
 و چنان انجمنیت کثیره را متفرق نمودند که هر کس رشادت و جلاوتی
 داشت و جماع و لیسبه تر بود خود را از دست ایشان توانست بماند
 و کبر زد و الا سایرین از شدت اضطراب و اضطراب را در فرار
 کم کرده و قدرت نیز یافته که ریز داشتند خلاصه ماندگ زمانی
 و در یکی آن عساکر جنگی منظم و منسحق گردیدند و اهل قلعه بدون
 تعاقب کنند مراجعت نمودند چون شب شد بزرگان سپاه

در مجلس جمیع سرداران مشغول شورت کشیدند و گفتند که رفتن قلعه نعلبه
 امری است محال بجز شکست خوردن و مفتضح شدن و سر بار
 چهار دیکشن دادین مری و بجهت ندارد و سپهسالاران افشار که شخص
 مدبر و جنگ آرموده بود و از در آن اختلاف فرستاده بودند که بهتر
 بتواند قلعه را منصرف شود ما یوسی حاصل نمودیم و مراجعت نمودیم
 یعنی آباد نقل مکان کرد و نواب شاهزاده و سرکار عباس قلیخان
 نجاک بابی مبارک همایونی عرضیه معروفه داشتند که این جنگ
 با وجود تاجا بد و تلاش از عهد و نصرت بر نیامدند و از فرار معلوم
 شدن ایشان غیر مقدور است ولیکن نواب شاهزاده پس از آنکه
 از مقابله و محاربه با المومنی حاصل نمودنای نزو بر آنکه است
 و شرحی بجناب قدوس نوشت که بیس از این راضی ما ذبت سلطان
 نشویدند ما و است که ظرفین مشغول مجاوله هستیم در ستراحت و آسوده
 هیچ وجهند آشته ایم و ما از خیال جدال بکلنی گذشتیم و در
 مشارکه هر نوعی که میل شماست معمول مبداریم که رفع اینهمه جنگ
 و جدل بشود مکتوب ایشان را حضرت قدوس ملاحظه نمود و فرمود
 بر چند خدعه در رنجتن خون این مظلومان نموده و چون نزو و ایشان
 بروقی نقد است و مقصود ما اینر جان باختن و ازین گهسته با
 گذشتن است بر حسب آمال و خیال ایشان حرکت میکنم لذا
 جواب نوشند که اگر اطمینان و راه بدینید و رجوعی نداشته باشد

Council of war held by the chiefs of the army.

Suleyman Khan Afshar refers to Aliabad.

The Prince & Abbas Kuli Khan write to Teyran to report their inability to take the castle.

The Prince again writes a letter to Jendul-Kudus, saying that it is now 9 months since they began the siege; that they are wearied of it, & wish to raise it, offering the Bab's terms.

Jenabul-Hudud (Haji Mulla Muhammad Ali Balfurishi) answers the Prince's letter, & offers to surrender the Castle on condition of the garrison being allowed to march out with the honours of war.

The Prince & Abbás Khan gladly accept these terms, write a treaty to that effect, & swear on the Kurán to observe its provisions.

از بلاد شام سفر میکنیم و بملکت دیگر میرویم نواب شاهزاده از ملاحظه کتب
ایشان زایه الوصف خوشحال شد قرآنی با اتفاق سرکار عباس علی خان
مهر کرده و عهدنامه نوشته و در ضمن اظهار نمودند بهر جایی که میل داشته
باشید در رفتن هیچ وجه مخالفت و مخالفت نخواهد شد و خواهند
فانقات گشتند آن بزرگوار بواسطه فرستادن قرآن و حفظ احترام
ان قبول نموده و فرمودند هر چند مقصود مشهور است ولی محض
رعایت حرمت قرآن و اجابت دعوت ایشان مقام فادری
علا با با قدم تسلیم و رضا طلی نمودن نیکو دستخس و گویا بزبان حال
مترنی باین مقال گردیدند دعوی مرغالی کرد است جان کی ز طوفان
فن دارد فغان وقت آن آمد که من عریان شوم جسم بگذارم
سراسر جان شوم عشق خود بی چشم در وقت خوشی خوی دارد
و مبدم بنده کشتی گشتش به از هزاران زندک سلطنت امر
این بندگی باین من از عشق زنده بودن است زندگی زین جان
و تن تنگ من است تا نسوزم کی خنک گردد دشمن ایدل
من خاندان و فرزندش خلاصه ایسی جنبه آن بزرگوار فرستاد
بودند سوار شدند و پرویت و سی نفر از اصحاب باقی مانده بودند
در بعین و بسیار ایشان روانه گردیدند در خارج اردو بجهت حضرت
مغزلی ترتیب داده بودند بانجا وارد شدند بعد از آن نواب
مستطاب شاهزاده ملازمی خدمت جناب قدوس فرستاد

A horse is sent for Jenabul-Hudud, & he, with the 230 Babis who still survived marched out of the Castle.

Quarters are appointed for the Babis outside the camp.

یا از آن بدید که ما ساقی بانجا بیایم و با شما تحت کشیده نشریف سازد
 بیاورد که قدری صحت بداریم و قهاری در رفتن شما بگذاریم از کوه
 با چهار رود نفر و بقولی هفت نفر منزل شاهزاده نشریف برود بعد از
 طی تصرفات ظاهریه خواهمش کردند که نهار سس کنید اصحاب
 اسلحه را از خود دور کنند که موجب وحشت و وسوسه اهل اردو
 نشود بس اصرار و تکرار نمودند ایشان هم پیغام دادند که اسلحه را از خود
 دور کنید اصحاب نیز قبول کرده بر حسب اطاعت و تسلیم جمیع
 اسلحه خود را ریختند و اهل اردو اسلحه و آلات را جمع نموده بردند
 و قبل از آن گفتند بزرگواران حضرتان نهار پیاورد همین که اصحاب
 بدون اسلحه در مسیر سفره نهار نشستند عساکر منصوره اطراف ایشان
 احاطه نموده و یک مرتبه تلیک کردند و در میان ایشان ریخته
 بعضی نهار از شربت شهادت سیر ایشان کردند و جناب قدوس
 با اصحابی که با سوار ایشان بودند گرفتند ولی عجب همانی منزلت
 و همان لوازی کردند بعد از سه ماه که سینه کی که اعلف هم راضی شد
 بودند و منت در شان نبود با کلام خدا دعوت کردند و صحبت
 نمودند هنوز لقمه از خان اکرامشان نخورده بودند که بدون درنگ
 بآیه تفکیر سیرشان کردند و اینقدر خون ایشان در کوه اکی جمع
 شد که صدق مفاد حدیثی که وارد شده بود که در آن زمین
 قدری خون ریخته شود که تا زانوئی آب برسد ظاهر و با هر کردید

The Prince sends a messenger to Jenabul-Kuddus to invite him to come & discuss the terms. He accordingly goes with 14 (some say 7) of his followers.

The Babís are requested to lay down their arms, which are a menace to the army, & company.

The Babís are served with breakfast, but just as they have begun to eat a volley is fired on them by the soldiers & many are killed. Jenabul-Kuddus with those accompanying him is seized.

The troops loot the castle.

The Prince's triumphant entry into Balghwish with the following Babi prisoners: -

Haji Mulla Muhammad Ali (of Balghwish) -

Ali Mirza Muhammad Hasan

brother of Mulla Hussein of Bushrawayh.

Mulla Muhammad Sadik

(of Khorasan)

Haji Mirza Muhammad Hasan

(of Khorasan)

Sheykh Ni'matullah of Amol

Haji Nazir of Kazwin

Mulla Yusof of Ardabil

Ali Sa'adat Abul-Azim

(of Khuy)

and some others.

و روز دیگر بقصد ریخته اموال و اسبابی که در آنجا بود بنیامین روز و آنرا
 منزل کوچ کردند و جناب قدوس را با جناب آقا میرزا محمد حسن افغانی
 باب آلباب و آقا خند ملا محمد صادق خراسانی و میرزا محمد صادق
 خراسانی و حاجی میرزا محمد حسن خراسانی و شیخ نعمت الله آملی
 و حاجی نصیر قزوینی و ملا یوسف اردبیلی و آقا سید عبد العظیم خونی
 و چند نفر دیگر را کند و در پنجره نموده بار سوان او خاری بر وجه تمام
 طبل شادی و کوس فتح و قهر و زنی میزدند و اظهار افتخار مینمودند
 گویا حاکم محروسه را از دولت رسیده پس گرفته و با تصرف
 در هندوستان نموده و بدولت فخریه انگلیس بخش داده و بدو
 چنان واقفانستان و بلخ و بخارا تصرف کرده و اسرای
 خود را از ترکمان با ترجمان دریافت داشته و بعلیه تمام دارالسلام
 بغداد و کربلا و نجف را متصرف گشته و از پادشاهان عظام و
 کردگان نظام اسیر آورده بودند که آنهمه خزینه و خود نمائی میکردند
 خلاصه شهر را آیین بسته در این مقام وارد نمودن آن چند نفر را
 مرتاض سه ماه که سینه کی کشیده شور و سروری داشتند که غیر متصور
 و محصور بود بعد از ورود لشکر جناب قدوس بنواب سلطان
 شاه هزاره اظهار داشت که مراد از اختلاف روانه کن تا خود را
 سلطان در این خصوص بر وفق حقانیت رسیدگی و حکم فرمای
 نواب شاه هزاره قبول فرمود ولیکن این خبر سعید العلماء

Jenabul-Kuddus requests the Prince to send him to Tegeran before the Shah -

رسید خدمت نواب شاهزاده پیغام و شنیدند که زینهار که درین
 کرد که او مرد سنورئی است و زبان نرمی دارد و بحضرت ملاقات علیحضرت
 قبیله عالم را فریب میدهد و او را زردمن بفرستد من هزار تومان میدم
 لهذا بقول هزار تومان و بروایتی چهار صد تومان شاهزاده گرفت و آنرا
 نزد سعید العلیا و فرستاد و سعید العلیا پس از ملاقات بان
 بزرگوار اظهار شگفت و شغف زیادی نمود و با دست خود در گوش
 ایشان را برید و تبریز آنهی که در دست داشت بفرق ایشان
 زد و همان ضربت باعث هلاک و شهادت ایشان شد بعد از آن
 در میان میدان محض طلبیه مبارک ایشان را از بدن جدا نمود
 چون ایشان را شهید کردند سعید العلیا گفت بروید و پیش او را
 آتش بزنید رفتند با سفال ریخ آتش زدند آتش اشر نمود و بر
 جنبه سعید العلیا دادند و آنچه کرده که مبادا مردم بفرمانند و راو
 خدمت و طاعت کنند همچنان گفت بروید و فوراً بدنش را قطعه
 قطعه کرده بصبحرا بیندازید رفتند و بهمان قسم معمول داشتند
 و شب را از قراریکه مرحوم حاجی میرزا جانی نوشته بعضی از اصحاب
 که مواظب و غیر معروف باین اسم بودند رفته جمع قطعات
 همگی ایشان را جمع کرده و شبانه در مدرسه خوانه دفن نمودند حاج
 حاجی میرزا جانی نوشته یکی از اصحاب موثق حکایت کرده که روزی
 در خدمت آن بزرگوار بودم قبل از ظهور این قیام معلوم و ابراً

The Prince at first intended
 but the Sa'idu'l-Ulema
 entreated him not to do so
 him, saying "he is an
 eloquent & amiable person
 & will deceive me through
 his specious utterances."
 So the Prince hands Jomali
 Khudiv over to the Sa'idu'
 'Ulema for the sum of
 1000 (some say 400)
 tumans.

The Sa'idu'l-Ulema then
 cut off his ears & then
 killed him with a
 battle-axe - & his
 disciples then cut off
 his head.

They then tried to burn the
 body, but failing to do so
 cut it into small pieces
 & cast it about.

Haji Mirza Jaxi says that
 some Babís (not known
 to belong to the sect)
 went at night to buried
 the fragments in an old
 Medrese.

Amān'ī. Kaddūs had long before, while passing that same Meдресe with a friend, & speaking of the changeableness of the world, pointed to it, & said, For instance, this college was once inhabited, & now is in ruins; & in a little while they will bury here some great men, & it will become most flourishing. & men shall come from far countries to visit it.

So again a little while before, while passing the ruins of this Meдресe, he had alluded to some of the details of his cruel death.

Another mention of the prophecies contained in the Khat'eh-i-Ezelijye.

Again he had foretold his martyrdom to his wife & mother-in-law.

این مقدمه بفرج صحیح و ارفقه بودیم از در بهمان مدرسه خواجه عمور نمودیم
 آنحضرت از تغییرات وضع عالم بیانی فرموده و بطریق مثل اشاره
 نمودند که مثلاً این مدرسه در زمانی معمور بود و الحال محض و پشید
 و غنقریب است که چند شخص بزرگی را در اینجا دفن نمایند و در وقتها
 درجه معمور شود و مردم از بلاد نامی بعبیده زیارت بیایند
 و کد لک در بهمان سالی که شهید شدند قبل از آنکه بخراسان بروند
 روزی با یکی از اصحاب از بهمان میدان که متصل ایشان شد
 عبور میفرمودند نظر ایشان تا لار سو فال بر سخی افتاده بود
 بودند در همین سال شخص بزرگی را در همین میدان بحال خواری
 شهید می کنند و نعش او را با همین سو فالها آتش میزنند و آتش
 حیا میکنند و او را نمیوزاند و این قوم حیا نمی کنند و آبی سرد کشیده
 سکوت فرموده بودند و همچنین در خطبه شهادت الذکره که
 بنجانب باب الناب در زاد خراسان نوشته بودند و لصرحت
 خبر شهادت ایشان را با مژگان و نفرین اقیبا و صلحی و شهادت خود را
 نکرده داد و مرقوم فرستاده بودند که من بدست خود نعش
 خود را دفن خواهم کرد مقصود ایشان آن بوده که کسی آنها را دفن
 نخواهد کرد و من جمله در بهمان سال مکرر بخرا^{سط} و زن پدر
 خود فرستاده بودند که در این سال بشما با انواع صدمات بجا
 محبت من میرسد و لیکن صابر و شاکر باشید و در روز و بلا و نازل

قصه راضی و شکیبا شوید و نیز در حدیث مقبره وارد است که حضرت
 قائم زان ریش داری سمیده نام که بودی راده است در فاران
 طهران شنید میگفت بدست نادر آهین و چون آن بزرگوار قائم باطن
 این امر شدند چنانچه در حدیث وارد است صاحب امر بودند و
 سمیده ریش دار گویا مراد عبد العلیا بوده که از صفات مردی
 بره بداشتند و غالباً زن طبعیت بودند و دستمه آهینی نیز
 همان دستمه تبریز آهین بود که بفسق آن بزرگوار زدند در جدید
 الاسلامی و با بودی ناده کی ایشان هم شکی نیست بمجه اهل نازدگان
 اطلاع دارند و مقصود قسم از فار طهران نازدگان است و دیگر
 آنکه بعد از شهادت آن بزرگوار عبد العلیا بقیوت شدید مستلا
 گردید و خداوند عنصر بار را از وجودش اخذ فرمود چنانچه
 در قلب الاسد تا بستان و منتقل آهین پر از آتش شدید
 میگردد و همراه او مسجد می آوردند با وجود آنکه پوستین زروی کلبه
 پوشیده و عبا ی ضخیمی روی پوستین کشیده بود نماز را منجلاً
 میخواند و فوراً راحت نمونند و منقلباً را میسند زیر کرسی
 میگذاشتند و لحافهای ضخیم متعدد روی کرسی می کشیدند
 از شدت برودت بدن زیر کرسی می غلطید و متصل میگردید
 و بواسطه عدم عنصر آتش و قوه حرارت میتوان گفت که ضمه
 و قوه مردی نداشتند خلاصه بعد از شهادت آنحضرت ظاهر

The old prophecy that
 the Ra'im will be
 martyred by a bearded
 woman called Sa'ida
 from of Jewish extraction
 with an iron pestle in
 Farān of Teherān.

Its explanation &
 application.

The Divine vengeance
 overtakes the Sa'idu'l-
 Ulama, & ever after he
 suffers from a terrible
 coldness & shivering
 which nothing can alter.

Haji Muhammad Ali Hamra, one of the Ulama of Balghurish, expresses his disapprobation of the conduct of the Sa'idu'l-Ulema; says he does not regard the Balis as bad; & twice the bodies of such as had been put to death by the Sa'idu'l-Ulema.

By reason of the position he took up, half Balghurish were quiet.

آنت که جناب حاجی محمد علی حمزہ کہ شخص مجتہد ماضی بود و صاحب
 نام ایشان از صاحب گفت و کرامات میداشتند زینجا چند
 نفر فرستاده بود قطعات نعش آن بزرگوار را در میان مدر
 دفن کرده بودند و جناب ایشان ہم ابداراضی بافعال سعید العلماء
 نبود و اورالین و طعن نمینمود و فتوای خون احدی از این حضرات
 نداد بلکه بیکس را بحکم سعید العلماء شهید میکردند جناب ایشان
 میفرستادند و دفن میکردند و اگر مردم از ایشان منتقمه اهل
 قلع میشدند میفرمودند من این اشخاص را بدینسانم و بیکویم
 و لطف بار فرودس باین جهت ساکت بودند و در اوایل امر مرا
 از بدگفتن و اذیت نمودن منع میفرمودند ولی در او آخر که فتنه
 شدید شد سکوت بخوره و در بروی خود بشد زهد و ورع و علم
 و فضل ایشان بر همه اهل مازندران مشهور بود و چنانچه عدم
 دیانت و شدت فتن و دنیا داری سعید العلماء معلوم و مبین
 گردید ای بسا عالم زدانش بی نصیب حافظ علم است لکن سبب
 گفت ایزد سبحان اسفاره بار باشد علم کان نبود در جو
 تیغ دادن در کف زنگی مست بر که آید علم را نادان بدست
 علم و جاه و منصب و مال و قران هفتند آرد در کف بد کوهان
 چون قلم در دست خداری بود لاجرم منصور برداری بود
 چون سفها را بود کار و کپا لازم آمد بقتلون الا انبیا

انما حاصل از احوالات اصحاب قلعه اگر بنحو اقسام مختصری از
 و مجمل از مطلق آنها کنیم مقصود از دست مرود و عشری انشاء
 حالات ایشان بسیار نبرد ولی لزوماً بر سبیل اجمال حصاً
 از چگونگی حالات چند نفری بجهت اطلاع و نمونه ذکر میشود متن جمله این
 اصحاب اخوی جناب باب‌الباب آقا میرزا محمد حسن بودند و حاج
 حاجی میرزا جانی نوشته است که من خود خدمت جناب ایشان
 رسیدم وقتی که والده و همیشه خود را از کربلا لفظه وین و از فرزند
 لطفان آورده بودند و همیشه ایشان زوجه جناب شیخ ابوباب
 قندوتی بود و جناب شیخ ابوباب نیز مرد فاضل حکیمی بود که
 فاضلی مثل ایشان بهر سده در نهایت صدق و خلوص نیت مرتفع
 بودند و نوعی اخلاص و محبت داشتند که بعضی ذکر اسم مبارک
 حضرت اعلی بی‌شمار اسکن معرفت از دیده بصیرت ایشان
 رخساره محبت جاری میکردند و مکرر دیدم که هر چند از نوشته‌جات
 حضرت اعلی روح ما سوا فداه قرانت مینمودند از شدت
 فسوح و سرور بخود میشدند و نزدیک بود غش کنند و از زوجه خود
 نیز ذکر می‌نمودند که سه سال قبل در کربلا ایشان را عقد کردم خرنی
 سواد فارسی داشتند و الحال عالم تفسیر آیات قرآنی و اسرار مسائل
 قاضیه و لطائف مسائل توحید شده اند بحدیکه آدم باین بزرگی
 و ادراک و فهم عبارات و درک اشارات نمانده‌ام و این کمال است

Brief account of some of the
 officers Bábís who were
 in Sheykh Tabarsi

① Áká Múzá Muhammad
Haban, brother of Mullá
Huseyn of Bushrawayh.

His sister was the wife of
Sheykh Abú Tarál of
Hazvin, a most pious &
 learned man, & a
 believer.

Her learning & accomplish-
 -ments.

These endowments she had
acquired from association
with Jenab-i-Tahiré
(Kurratu'l-Ayn).

Her cheerful contentment
in spite of her extreme
poverty.

از برکت محبت حضرت اعلیٰ روح ما سواه فدا و شرافت فیض
خدمت جناب طاهره علیها بیات الله تحصیل نموده و چنان چه
در رضائی از و دیده ام که از کتبه من ماضی ملاحظه شده زیرا که
در این مدت سه سال یکدینار خرجی نفرستاده بودم و در نهایت
عسرت گذران می نمودند و بهج وجه اظهار می کردند و الحالی
که لظهران آمده اند مطلقاً از گذشته صحبت نمیدارند با وجودیکه حسب
الاشارة جناب باب الباب میخواهند بخراسان مشرف شوند
و بجز یک دست لباس مستعملی که پوشیده اند بهج وجه لباس دیگر
ندارند ابد اظهار احتیاج لباس و محتاج راه نمی کنند بلکه بخو
حکمت معذرت میخواهند بطوریکه من بحالت نکستیم و عظمت
و عفت و تقوای ایشان نیز بجدی است که خدا و حصر ندارد و
این مدت نامحرم صدای ایشانرا شنیده است و لیکن والده
ایشان من جمیع البهائم تفوق بر دختر خود داشت و حسب
فهم و کمالات کثیره بود و اشعار بسیار و قصاید عالیه مصیبت
فرزند ان خود ساخته بود چونکه جناب باب الباب خبر شهادت
خودشان را با ایشان داده و از مراتب وقایع آیته ایشان را
مستحضر فرموده بود با وجود این کمال وجد و سرور را داشتند
و بی نهایت خورسندی و شکرگذاری می نمودند که خداوند فرزندان
تقریبان قبول فرموده خدا کند که ازین فیض عظمی محسوس شوند

The noble character of the
Mother.

Her poems on the death of
her sons.

Her acquiescence in &
resignation to her
martyrdom.

و بایست درجه علیا فائز گردند محل تعجب است که چه نوع خانواده
 مبارکه بود و اند آن پس با که در غرضه محبت و جان بازی کوی سعادت
 و سبقت از یگانگان بودند و آن دست و پا در که در تسلیم رضا
 ثابت قدم تر از کوه کران بودند حقیر میرزا جان و قتی که خدمت جناب
 میرزا محمد حسن رسیدم زیاده از بیست و سه سال نداشتند بکنوع و قاری و
 و اطمینانی از ایشان مشاهده نمودم که در بزرگواری و جلالت قدر جناب
 ایشان و اله و متعجب شدم بعد از شهادت جناب بابالباب
 حضرت قدوس شمشیر و عثمانه انجناب را بایشان مرحمت نموده
 و سرلیپ سرمازان سلطان حقیقی فرمودند و در شهادت انجناب
 اختلاف است که در اردو در سفره شنید شد و یاد میدان
 با فردش با اتفاق جناب قدوس ایشان را در غم شهادت رسانیده
 و از جمله اصحاب سرکار جلالت آثار رضا خان سپهر مجید خان رومانی
 امیر آخو را اهل حضرت سلطان ماضی محمد شاه غازی بود و انجناب
 جوانی بود رعنا قد و زیبارنج و با انواع کمالات صوری و مغربی
 آراسته و صاحب اخلاق حمیده و او صاف پسندیده بسیار
 باوقار و پر هیز کار و ولیم نفس و کریم الطبع و زیاده از حد شجاع
 و مردانه بود و در طریق محبت و عبودیت حضرت اعلی از منصب
 و مواجب دست کشید و چشم از رسم و رسم و نام و رنگ و آرایش
 و علامت دوست و دشمن پوشید و در قدم اول در خدمت او

Hají Mirzá Janí continues
 his eulogies on the noble
 family, & describes how
 he first met Mirzá
 Muhammad Hasan when
 he was only 17 years old

There is a difference of
 opinion as to whether
 Mirzá Muhammad
 Hasan was killed in
 the camp among
 those who had just sat
 down to breakfast, or
 in the Mezdan of
 Bal-furish with Jenáb
Kudús.

② Rizá Khan, son of Muham-
mad Khan, Turkman,
 Master of the horse of
 the late King, Muhammad
Sháh.

His beauty & piety.

His abandonment of his appointment & wages for the cause.

His meeting with the Bab at Khānīk near Teherān.

و جاء و حلال و آنهمه اقتدار و اعتبار که داشت گذشت و قدر چهارم
 تومان لافس در این را مصرف نمود و بمبالغهای کلی متضرر گردید و چنین
 مرتبه نقد جان خود را بر طبق خالص نهاد و در مقام ایشان بود
 برآمد من جمله زمانی که حضرت اعلی روح ما سواه فداه در جوار دلگشا
 نفسیه فانی وارد شدند بکجه امتحان صحاب فرموده بودند
 که اگر چند نفر سوار بود از قید کید معاندین مستخلص میشدم
 به نبود مجلس استماع این فقهه چند نفر سوار همزمند زبردست
 مشکل مسلح شده از آنچه داشتند قطع نظر کرده و غم سفر
 نمودند و معجلاً خود را خدمت آنحضرت رسانیدند من جمله صاحب
 میرزا قاسم باغلی استرآبادی و جناب ایشان بودند بعد از شرفیابی
 آنحضرت بمبسی فرمودند کوه آذر بایجان هم حقی دارد و آن
 مراجعت بمکی ایشان کردند و جناب رضا خان پس از معاودت
 مشغول بخدمتگذاری اجبای الهی بودند و غالب تحمل ذیاب
 و ایاب جمع اجباب منزل ایشان بودند من جمله جناب قدوس
 حسینی در منزل ایشان تشریف فرما بودند و همچنین جناب
 بابالباب نیز مدتی در منزلشان توقف و تشریف داشتند
 در حق این سلسله سلسله هیچ وجه در خدمتگذاری خود داری فرمودند و در آن
 و با آنهمه جلالت قدر در انجام مهمات بندگان الهی بجان و دل بیگانه
 چنانچه حضرت قدوس وقتی که در مازندران ابتدا اظهار این امر برد

① Mirza Kurbān Ali of
Ashtabad.

The services rendered by
Rizā Khān to the believers.

فرمودند بحسب ما علی مطلع گردید و بجد تمام در مقام اذیت آن بزرگوار
آمد خباب رضاحان خود را فوراً بماندگان رسانید و هر وقتیکه آن
بزرگوار از منزل بیرون تشریف میبردند با انبیه شخص احرامات
ظاهر می کرد که داشت شمشیر خود را می کشید و بسردوشش میگذشت
و بسیار در جلوس ایشان می افتاد و معاندین از سطوت
استقامت ایشان جز نت بجزارت نمیکردند و اگر کسی بدیده
انصاف بدون غرض و تعصب جاهله ملاحظه بین حالت و حرکت
ایشان را نماید و اندر یقین کامل حاصل کند که نفس انزع
ارادت و استقامت خارق عادت و خارج از اندازه طاقت
و جو صله ثبیر است و تصور مراتب آن غیر ممکن و مقصود است
زیرا که محال است کسی با اختیار خود از ریاست و منصب
و عزت و دولت و شوکت کلیه بی جنبه بگذرد و بدون تکلیف
و ترغیب احدی از اعتبار و همتدار و احرامات شخصی خود و هم
چشمی مانند و همتداران و شجاعت و شجاعت ایشان و طبع
کند و بدون مشاهده مطلوب و ادراک مقصود با شمشیر کشیده
و پایی پیاده در جلوس کسی نیکه و شها در میان ملا اعدا قدم
فرسائده و در این باره جان خود را صادر داشته شد حضرت
امیر با انبیه جلالت قدر و سولت و سطوتی که داشتند با صحابه
کبار فرسودند هفت نفر با چهار نفر شمشیر بکشند و با شمشیر

Even the companions & friends of Ali were not so ready to wear dangers for him.

مسیح پاسبند حضرت سلمان که مدت خدمت در خدمت ایشان
بر سایر اصحاب داشت و آن بزرگوار را مقتدر و منظورم مسیده
و حق او را مقصود ملاحظه میکرد و با وجود این شمشیر خود را زیر عبا
بسته و پنهان نموده بود و حال آنکه از اهل بیت محبوب می شد
و زمان عمر نفیس تا آخر رسیده بود و صاحب شوکت و در پادشاهی
و اقتداری هم نبود پس در عفو آن جوانی و ایام سباب زندگان
و حکمرانی بدون تکلیف از جان جمیع من فی الاکوان گذشتن
و شمشیر بر بند روی دوشش گذاشتن و با وجود کمال شخص و احترام
و زیادت شوکت و عزت پیاده در جلو اسب محبوب خود درین
کاری است که الی الان از قوه بشری بعمل نیامده است
و بعد ازین را خداوند عالم است خلاصه ایمان منوال بدست
درما زندران بودند تا در خدمت بوده آن بزرگوار مشرف
شده و مراجعت نمود و در خدمت بدست نیز حاضر بود و انواع
خدمتهای شایسته بجا آورد و پیوسته مصدر انجام خدمات
عمده و کارهای بزرگ مشکله میبود و بعد از اینکه جمعیت بدست
متفرق گردید ایشان ناخوش شدند و با اتفاق جناب میرزا سلیمان
قتل خلفه جرم شاه عباسی نوری که ایشان هم باطلوار کمالان آریسته
و با انواع معارف پر استه بود در نهایت مخلص بود و طهران
آمدند و ناخوشی رضا خان قتل نوری عادل کشید همینکه پیوسته

Rizā Khan accompanied
Jenāb al-Hudūd to
Mashhad, & was present in
the funeral at Badāsh.

There he was taken ill, &
in company with Mirzā
Suleymān Kuli, son of the
late Shāh-e-Bāshī,
came to Tēherān.

حاصل نمود پس نگاه قلعه گرم شد و بود بجهت ماری و نصرت بنجیل
 حرکت افتاد چون از جلم شا میر و معروفین بود نمیتوانست بدون
 تمسید مقدمه حرکت کند باین جهت در مقام اظهار ندامت از افعال
 گذشته برآید و اسناد عالی ماموریتی خود که برود و از عهد
 تلافی باقات برآید در پیشگاه حضور عالیحضرت سلطان استبداد
 باجابت رسید و با تفاق نواب مستطاب شاهزاده
 عهدی قسلی میرزا مامور بفتح قلعه گردید با تئیه و تدارک فزاون
 و تخیلات و افزه بهر ای نواب شاهزاده بازندران رفت
 و همیشه در مجلس شاهزاده میگفت چنین و چنان میکنم در
 شاهزاده نیز امیدداری حاصل بنمود و و عهد و حکومت شاهزاده
 با ایشان مبداد و همیشه پیش رو سپاه و منظم نظام بودند
 تا روزیکه بد اسباب محاربه فراهم است و دیگر صلح صورت
 پذیرفت در روز اول جنگ مشغول اسباب ناخشن و بازی
 کردن شد و همین بهانه اسباب را مطلق العنان نمود و خود
 با جوان صفایمختی گردانید و زمان ورود زانوی حضرت خود را
 بوسیده سجده شکر بعمل آورد و مجدداً مراجعت بمیدان نمود
 و زبان لطمعن و لعن نواب شاهزاده کشود و گفت امروز
 کدام مردمانه مردمیستواند که مانند من بپست پای نیست بنجیل
 و عیبباران نظامینوی بزند از قید کید برای نفس امام

Being unable to get away
 from Teheran untroubled,
 he begged to be sent
 with Mehdi Kuli Mirza
 against the Bábís, &
 on its arrival at Shirvan
Tabarai he at once
 joined the Bábís.

After paying his homage
 to Jenabul-Kudús he
 again rides out in front
 of the Prince's army,
 (his late companions)
 and reproaches them,
 inviting those who are
 not hard-hearted to
 join him.

بره و خود را ملحق با دلنمای خدا کند و من از سر خود وقتی
 راضی می شوم که درین میدان شجاع و خون آغشته کرد پس از آن
 با شمشیر برهنه مانند شیر کرسنه در میان ایشان افتاد و در هر
 دلیری کشتاد و بوجی داد مردی داد که موجب تعجب جمع زبکان
 اردوی بجا یونی گردید و یکی از فرزند طحیرت می گفتند این نوع
 جلالت و شجاعت کویا تا زنده با و کرامت شده و یا روح ناریست
 که در قالب ایشان دمیده اند و مکرر اتفاق افتاده بود که درین
 آتش زدن توپ کردن توپچی را با شمشیر انداخته بودند و از بس
 از ایشان کشته و از سر کرده تا صاحب منصب با شجاع و خون
 آغشته بود نواب شاهزاده و سردار آن لشکر از همه مشتبه تا او در جنگ
 کینه کشی بودند تا شبی که فردای آن روز در راه بود آنحضرت
 به اردو تشریف بر برد چون جناب رضاخان میدانست از شدت
 عداوت او را با انواع عقوبت و ذلت می کشند لهذا همان
 شب به اردو رفته در منزل صاحب منصبی که با او رفیق و صید
 بود رفت و آمد بعد از این که واقعه قتل اصحاب رخ داد
 در صدد تعقیب رضاخان برآمدند و تهاجد کردند تا آنکه ایشان را
 یافتند و همان سه کرده و دو هزار تومان نقداً از او بجزای قتل
 کردند و بر قدر بیشتر کرد و استام نمود مفید نیفتاد و در آن سال هزار
 محض عداوتی که با ایشان همبرسانیده بود حکم کرد ایشان را

The chiefs of the army
marvel at his bravery.

The night before the surrender
of the Castle, knowing that
if he fell into the hands of
the Prince he could expect
no mercy, he took refuge
in the shade of an officer
who was his friend.

After the slaughter of the
Babis in the camp they
searched for him, & found
him.

His friend readily offered a
ransom of 2000 tumans.

با چوبه مارچه کردند سپهسالار بی کرب و پنجاهه شد جانش رفت
 و جان دیگر زنده شد و از جمله اصحاب قلعه شخصی بود مرشد نام
 از جمله عرفا و عتقاد در فهم و فضل بی بدل بود و همه جای علم
 سباحت کرده و با هر سلسله و طایفه بسر برده و با جمیع امرا
 و اعیان دارا اختلافه معاشیه و مجالش بود روزی که اصحاب
 اهل قلعه را گشتند و دستگیر نمودند و عهد خود را شناسیدند و نقض
 پیمان و ندادن ایمان بقرآن و کفر باطنی خود را آشکار کردند
 و از جمله چند نفری که زنده و دست بسته نزد نواب شاهزاده
 آوردند یکی جناب مرشد بود و سپهسالار خان بسیار با ایشان
 فریق و آشنا بود و چون پیش مرشد افتاد گفت جناب
 شما بچه جنه در این ورطه گیر افتادید شکر مرقدای را که من در آنجا
 بودم والا ازین مهملکه خلاصی بجهت شما ممکن نبود جناب مرشد
 جواب داد هر گاه ردایت حقوق محبت و دوستی میخواهد
 بنمایید بخواید ابد الیدر جان و روان من از نواب احسان شما
 استنان حاصل کند شما عظیم کن و از فیض شهادت محروم
 میشد سپهسالار تعجب نمود و بر وفق نصیحت با ایشان
 صحبت داشت پاسخ داد که من حرب و شیرین و گرم و سرد
 و سبت و بلند و شب را فوق طاقت خود سیرایت کرده
 و همه مسلکی سالک شدم و با هر فرقه سلوک داشتم و با صاحب

Rizá Khan is cut to pieces by the Prince's orders.

④ Murshid, the Araf.

He was one of the few Bábís who escaped the first treacherous massacre, & was brought before the Prince, bound.

Suleyman Khan recognized him; he offers to intercede for him.

He declines the offer.

Amazement of Suleyman Khan.

هر طریقه مصاحب بودم و در هر نهایی فحش و سب بر نمودم حقیقتی ندیدم
 بجز آنکه در این مقام از رفع اعلا که بچشم حسن ندید بنها دیدم و بگویند
 بهوش نشنید بنها شنیدم و چندی با ایشان در عوالم محبت قدم
 فرسادم و مرحله چا بودم اکنون نینجامم از ایشان دور و حجب
 ما شدم مرا نیز با ایشان سخن کنید و از قید بستیم برانند آرزویم
 مرگ من در زندگی است چون رجم زین زندگی بایندگی است
 و هر قدر سر کار سلیمان خان نصیحتش گفت نیز برفت و نظرش
 بجانب قاتل بود و منتظر که چه وقت ادا و کشتنش را بنمایند
 چون ایشان را فوق العاده شنید شربت شهادت دیدند لهذا
 لجنه شمشیر آید از سیرایش کردند و سر کار سلیمان خان بسیار
 سر کرده کان از استقامت ایشان زاید الوصف متعجب
 شدند و کدالک جهان دیگر را اهل اردو و محفی کرده بودند که از کشتن
 برید بملکه چشمش حضرت قدوس افتاد که بگفت و در پنجره میزند
 بی خستی با بچوش آمد و خودش بر آورد که ایگاشس کور شدیم
 دشمارا باین حالت نمیدیدم دنیا بی مال و دهنه یاد را که ثابت
 که مرا ببولای خود ملحق کنید هر قدر گفتند ساکت شو و مگوزارها
 هستم فریاد میکرد که مگر نمی بینید که من از اینها هستم تا آنکه دیگران
 فهمیدند و او را میخیز بر رند و بدرجه شهادت رسانیدند و تمامه
 اصحاب را که زنده با کند و در پنجره بار فروش برودند چند نفر را فرود
 خنیدند

⑤ Another young Babi had
 been concealed by the soldiers
 but when he sees Jem'al-
 Huddis lead away in
 chains, he cries out,
 - Would that I were blind
 that I might not see this
 sight -

The others discover that
 he is a Babi, & kill him.

مثل آقا خاندان محمد صادق خراسانی و آقا سید عظیم
 ترک و حاجی نصیر فروزینی و میرزا حسین قمی و چند نفر را
 بسیاری فرستادند و در اینجا شمشیر کردند و چند نفر را هم
 در بار فروشش بدرجه شهادت رسانیدند و در نفرهایم
 قابل فرستادند که یکی ملا نعمت الله آملی بود که الحق محمود عین
 کمالات و صاحب فضل و از محققین عصر خود بود و دیگری
 میرزا محمد باقر خراسانی قاضی که ایشان نیز علاوه بر علم
 و فهم صاحب صنایع و تدابیر کافیه و زیاده شجاع و دلیر بود
 و اغلب تدبیرات قلعه را ایشان می نمودند و جناب نیک
 را بخاری و ذلت تمام شبیه نمودند و جناب میرزا بهت را
 که میر قاضی منجواست شهید کند بنای بهر زکی و قیامت
 گذاشت آتش غیرت ایشان شعله ور کردید محبوب عالم را
 مارد نمودند بندای بازوی خود را لغوت و قدرت
 مردانگی از هم باره کرده بچاکلی و چالاکلی دست شجاعت دراز
 کرده حربه را از دست میر غضب گرفت و چنان بر کردش زد
 که سرش ده پانزده قدم دور افتاد پس از آن مردمان
 تماشائی حمله ور شدند چند نفر را روانه سفر اصلی خودشان
 نمود و چند نفر دیگر را مجروح ساخت آخرالامر از دور آنجا فرود
 تیرباران کردند و مردوزن از شجاعت و جلالت و مردانگی مردانه

Some of the Bábís were not
 killed, but sold into slavery,
 as Mullá Muhammad
 Sábiké of Khorásán, &
 Aká Seyyid Azim Turke,
 & Hají Nasir of Kázwín,
 & Mirzá Husayn of Kúm -
 others were sent to Sári,
 & married there -
 others to Amol - viz. Mullá
 Nímat Ulláh Amolí - &
 another - Mirzá Muhammad
 Bábiké of Khorásán.

The latter succeeded in breaking
 his bonds, & seizing the
 executioners knife, with
 which he cut off his head;
 he then attempted the on-
 -lookers, some of whom he
 killed & some of whom he
 wounded.

But at last he was shot
 down.

مرد تعجب داشتند که چگونه آن زنجیر ای محکم آهنی را از هم
 کسخت و در میان چندین هزار دشمن که آماده قتل او بودند
 چنان کارزار بزرگی کرد و بعد از تسلیم نمودن ایشان دست بکوشش
 کردند و دیدند قدری گوشت اسب کباب کرده بود است که بخورد
 نتوانسته است دل جمعی بر جو اندازی و مظلومی ایشان آتش
 گرفت و از جمله اصحابی که مراد قدم بعالم تحقیق و مجاهده نهاد
 و بمقامات عالیه رسیدند و صاحب درجات رفیع و حالات
 عجیبه گردیدند جناب آقا سید احمد سنائی که واعظ فاضل
 بی بدل بود و در بلاغت و فصاحت بیان و طلاقت لسان
 نظیر نداشت و در جمیع مازندران بوسع وزهد و تقوی و تقوی
 مشهور و معروف میبود و قتی که دید حضرات اصحاب در قلعه طبریه
 مستحصن شده اند و جمیع ایشان عالم و فاضل و صاحب معرفت
 و کمالات معنوی و در تقوی و تقدس کامل تر از انبیا
 زمانند بغیر است فطری دریافت کرد و فهمید که اگر چیزی
 بر ایشان مشهور و معلوم نشده بود اقدام به حواری نمیگردد
 و خود را بمرتبه بلذکت نمی انداختند و هنوز اول روز حادثه ایشان
 بود و گرفتار محاصره شدید گشته بودند و همچنین همی از اهل
 شه میرزا و دسک مسر که دو فرعه معتبر است و نزدیکان مقبر
 شیخ طبرسی واقع است بهین خیال می فهمند که این قسم

⑥ Aká Seyyid Ahmad of
 Semnán.

The inhabitants of two
 important villages called
 Shah Mirza & Dasak
 ask Seyyid Ahmad what he
 thinks about the Babís.

اشخاص فاضل کامل با وجود وفور علم و کثرت معرفت بجهت
 نباید از جان و مال و سنگ و ناموس خود بگذرند در این مرحله
 بر خوف و خطر قدم گذارند لهذا در صد و تحقیق و تفحص بر
 می آید و خدمت جناب آقا سید احمد سمغانی میرسانند مراتب
 خیال خود را اظهار میدارند جناب ایشان نیز جواب میدهند
 که من بزم در حالت ایشان جبروت دارم و زیاد با علم که در صد
 تحقیق مطلب ایشان بر آیم حضرات نیز میگویند که ما در
 و معرفت شما شکی نداریم اگر جناب شما روید و بحقیقت و تعبیه
 ایشان تصدیق بفرمائید ما نیز اطاعت میکنیم و با آن ذوق
 و جمعیت ما بداد ایشان میرویم و معما کن نصرت و یاری میفایم
 ما بوجوب که در آن اوقات احدی جبروت نداشت که از ایشان
 ذکر می کنند و یا اسمش از زبان راند تا چه رسد بر فتن قتل
 و ملاقات و صحبت کردن با ایشان مع ذلک جناب آقا
 سید احمد محض سنیکی فطرت و پاک طینت مردانه مستقیم فتن
 قلعه و مشخص نمودن صدق و کذب داعیه حضرات میشود و قرار
 میگذارند که جناب ایشان پس از تحقیق مراجعت نمودند و حضرت
 اطلاع به بد و از حقیقت مراتب آگاهشان نماید اگر در دعوی
 خود صادق و محقق باشند بکلی تصدیق نموده و با آن ذوق بسیاری
 و نصرت ایشان بر روند جناب آقا سید احمد از فرط مجاہد

Seyyid Ahmad confesses to
 the villagers that he himself
 is in doubt.

The villagers ask him to go
 to Sherkh Tabari to
 investigate the matter, saying
 that they have perfect
 confidence in his judgement
 of his intentions, & will
 abide by his decision.

Atal Seyyid Ahmad
 accordingly goes to the castle.

و انقطاع قدم فرسای آن ورطه بلا شده بعد از ورود قلعه
 ملاقات با حضرت قدوس و سایر اصحاب شاه مقصود خود را
 پیچا ب ریب و ریاض شود و معاینه می پسند و ادراک می کند مطابق
 و مراتبی را که مدارک عقلمای عالم از ادراک آن عاجز است لهذا
 در نهایت خلوص نیت موقن و مصدق می شود و دیگر از ان مقام
 حقیقت راجحت نگردد نعمت باقال هر که محرم دل در حرم بار بماند
 و آنکه این کارند است در انکار بماند و با مالی آن دو مزرعه اخبار
 داد و آنچه دلم در طلبش می یافت در پس این برده نهان بود فیت
 و حضرات نیز در صد و تهنیه رفتن قلعه برآمدند که در خلال آن هوا
 اطراف قلعه اعسا که منصوره شدت هر چه تمامتر محاصره کردند
 و طریق دخول و خروج از همه جهت سد و نمودند و حضرات
 نیز با این واسطه از رفتن قلعه ممنوع و محروم گردیدند با الله اکثر مردم
 در دین ندانند و در بند دین داری می شد و در رفتن هوا
 و به سس گرفتارند و الا احدی از خارف و عامی در مقام
 تفحص و طلب بر نیامد که مطلب با وثابت و محقق نگردید
 طبیب عشق میخا دم است و مشفق لبیک چه در در تونه میزند
 که را دروا بکنند محجب تر از احوالات مذکور تفحصی است
 که سر کار جلالت آثار عبا سقل خان بنوا بستطاب است
 در مقام تعجب تعریف کرده بودم حاجی میرزا جانی نوشته است

The Jesuit Ahmad believes a
 is convinced, a sends word
 to the vicapero, who tried
 to come & join him, & bring
 provisions, but by this time
 the soldiers had surrounded
 the castle, & they were
 unable to do so.

که از شخص صدیق غیر مصدق که زیاد موثق و صادق بود
 دو سال بعد از مقدمه و حادثه فسله طبریه شنیدیم که مذکور شد
 که در مجلس بودیم ذکر وقایع محابه حضرات قدوس جناب باب المانی
 بمیان آمدن اب استکباب احمد مراد و سرکار عبا یقیناً حضور
 داشتند شاهزاده اکرم از سرکار عبا غلی خان احوالات ایشانرا
 متفسر کردید جواب داد بیان واضح و حقیقت مطلب اینست
 کس نیکه که باران دیده اند اگر طبریه را میدیدند هیچگاه دست کربلا
 فراموش میکردند و اگر ملاحین را میدیدند یقیناً بر حضرت
 سید الشهدا ^ع میبندیدند و اگر حالت مرا مشاهده میکردند
 حکما میگفتند این شمر و سنان است که با سیف و سنان
 آمده است بجهت مبارک قبله عالم قسم است اقا خدا حسین
 یک روزی از قلعه بیرون آمد عمامه سبزی بر سر داشت و کفنی
 بگردن انداخته میان میدان میدان ان ایستاد و گفت ای قوم چرا
 بدون تحقیق بهوای نفس اناره و باغهای اهل غرض در حق ما این
 درجه ظلم می کنید و بر سبکتن خون این مظلومان بجهت اتمام
 اینمانند از خداوند عالم شرم کنید و لا اقل راه بدید
 که از این ملک برویم من دیدم که حالت اهل اردو متعجب گردید
 بنا کردم به تیرانداختن و با اهل لفظ م کفتم همه که کشیدند
 این بود که صدای ایشانرا نشنوند باز دیدم که صدای ایشانرا

Mirza Jani relates how
 two years after the events
 of Sheykh Tabarsi he
 heard from a man who
 was most truthful &
 upright, but not a Bab
 of a conversation between
 the Prince Ahmad Mirza,
 or Abbas Kuli Khan on
 the subject of the siege.

Abbas Kuli Khan tells
 him that the truth of the
 matter is that any one
 who had seen what occurred
 at Sheykh Tabarsi would
 have forgotten Karbela,
 & any one who had seen
Mulla Husayn would have
 believed that Husayn
 himself had returned to
 earth, & any one who
 had seen him would have
 thought that Shirvan had
 come back.

He describes how Mulla
 Husayn one day comes
 forth from the castle &
 appeals to the troops,
 'approaching them with
 their cruelty.

The troops are somewhat
 affected.

They are ordered to fire on
 him, & to shout so that
 his voice might not be
 heard.

بلند شد بطوریکه همه کی ندای ایشان را شنیدند و در آن صحن آهنگی
 اهل جنگ خاموش شدند و اکثری از سواران احوالشان تغییر کرد
 کفتم مبادا لشکر فریب بخورند فرمان به تیرانداختن و همه کرده
 و آدم دیدیم ایشان شمشیر خود را از غلاف کشیده و سر با آسمان
 بلند کردند و گفتند الهی بر این کرده انعام صحبت نمودم فایده بخشید
 و پس از آن بر زمین و بسیار رحمت کردند قسم بخدا آرزو شمشیر زدن
 از ایشان مشاهده نمودم که فوق قوه بشر بود سوارهای با تیر
 بودند که فرار نکردند و طاقت آوردند و در آن سخن که کرم محارب
 بودند بیک نفر سرباز رسیدند سرباز درختی را پناه خود قرار داد
 و تفنگ را سر کرد چنان شمشیری با دواخت که با درخت
 و تفنگ شش قسمتش حمایت و در آن مدت مجادله مسیحیت
 شمشیر را منحرف کردند هر چه زود راست بود و هر کس که
 افتادند ملا حسین شمشیر میزد از آثار ضربه شمشیر متناهییم بدن
 بحسب کسی که اطلاع داشتند قدغن کرده بودم که با جدی
 ابراز و اظهار می کنند مبادا موجب کراهی ایشان بشود
 و در محارب بستی و کوتاهی کنند و لیکن نمیدانم با بیظرافت چه نزد
 و چه دیده بودند که بگریخت و بهجت تمام بمیدان جنگ
 می آمدند و با نهایت وجد و سرور مشغول مجادله می شدند
 و بقدر ذره در صحن ایشان آثار خوف و حزن مشاهده می شد

Mulla Hussain raises his face
 to heaven & says, "O God! I
 have completed the prayer for
 these people, & it is of no use.
 Then he threw his sword, &
 attacked them.

Wonderful prowess of Mulla
 Hussain. (For account of
 same event or a similar
 one see p. 57).

کویا تیغ تیز و خنجر خونریز را اسباب نجات ابدی و مایه حیات
سره می میدانشند و بر غیبت تمام در سر و سینه هایش میبازند
دستند و در کرد کلوله آتش با میکردیدند و محل تعجب و حیرت
بود که جمیع شان عالم وفا حاصل واقا خدای تزل در سه
و اشخاص لطیف ضعیف احسته ریاضت کشیده و شلیک
تپ و تفنگ در میدان جنگ را ابد اندیده بودند و در سه ماه آخر
بیسج وجه آب دنا نمی نداشتند و از عدم قوت لایموت
در شدت ضعف و ناتوانی بودند مع ذلک کویا در سنگام جهاد
جان جدیدی بقالب ایشان میدمیدند و بدرجه جری و جسور
می شدند که تصور انسان از ادراک تهور ایشان قاصر بود
در کمال استقامت و جسارت بافتها در جه شور و شعف
قلعه بدن نابود و کلوله توپ و تفنگ میکردند و سینه را
آماجکاء تیرهای مترادف می نمودند میدان رزم را بر می پنداشتند
و بجان باضتن عزمی بزم داشتند الکی اصل مانند این جاوه
که در مازندران القناق افتاد صد مایه که آن اشخاص مجرب و موحد
روی دار الی لآن دیده دوران جنان سنگامه عظیمی کمتر
و کوشش مورخین عالم مصبتهی بآن بزرگی کمتر شنیده و حال آنکه
جمیع آن اشخاص از شجوبای ملت و ناز پروردگان دامن دای
نعمت بودند و در نهایت عزت و استراحت گذران کردند

بودند و بر پیشانی و اقران خود در عتبار و احترام دایم و بر
و فضل و کمال و ریاسات ملکی و شئونات ظاهر دنیوی اقبال و توفیق
داشتند و با وجود این رشته جمیع حقایق را مردانه گشته و در
دایره آب آرزو و آمال را بر روی خود بستند و مدت زمانه به طرف
اقلام سهام مایا شدند و بخوردن علف و گوشت اسب
قناعت کردند و مدتی با کربسندگی بسر بردند و سرور و پیشین
یک پیل آب گرم کفایت نمودند با وجود این فوق العاده مسرور
و مسرور بودند اما محسوم و محزون نشدند و بقدر ذره از جاده
استقامت منحرف نگشتند در مقام استقامت عیب ماتی رسیده
و از درجاتی گذشتند که تنها به باز بلند پرواز و بهم و خیال غلب
اولیا و اوصیای عاقل از ادراک اول درجه آن آمدند خلاصه مایا
وسعت صدر و علو قدر ایشان زیاده از آنست که اشارت
بنان و عبارات بیان بزرگ آن احاطه یابد و بزرگترین مختصر
بدان جهت اشاره نمود که بعضی مردمان پنجشنبه چنان بجان میکنند
که این واقعه حادثه سهلی بود و مردمان بی سرو پایی عیب و عیب
منجیالات و اهی خود را بکشتن دادند و بهین قدر معلوم
و مفهومی کرد و بداندند که ایشان مردمان بزرگی بودند و از سلسله
پس سلسله در نهایت شعور و ادراک با کمال فضل و کمال
با اختیار تمام و محبت و بهجت تمام در راه محبوب جان خود را

ایشان نمودند و از سماع مظلومات ظاهر یکی قطع نظر فرمودند
 و این وقایع در سنه سیم ظهور مطابق سنه ۱۲۶۳ واقع گردید و مدت
 امداد زمانش نه ماه بود و ازین واقعه عجب تر حادثه جناب آقا
 سید یحیی دارابی است که خلفه محترم آقا سید جعفر کفئی دارجله
 مجتهدین و محققین کامل و صاحب کرامات و مقامات عالیه بود
 و در مجاهده و مکاشفه و زهد و ورع مثل و مانند است پس
 از استماع آوازه ظهور محض تحقیق و تفحص بشیر از رفت و در اینجا
 خدمت یکی از مجتهدین کامل فاضل رسید که فی الواقع علم ربانی
 و عارف صدیقی و وجودش بحر مواجی و از ذر غر معالی است
 و بیسج وجه باین اسم و رسم مشهور و معروف نسبت و حکیم علی ان
 طلاق الوجود را در اجزای محض تربیت و تکمیل عبادت تا اکنون در ظل
 حمایت خود حفظ فرموده که کم گشته کان باو به طلب بجای
 مستقیمه معرفت دلالت نماید و طالبان هدایت با رضالت
 بر مانند روح این شخصی که میسریم فاصرم که باقی است بشیر
 خلاصه آن نشانه لب طریق طلب در بد و در و در بشیر با آن
 زر کوار و بعضی از صلها و کمین اصحاب با ملاقات نمود و در صد
 تحقیق مطلب برآمد و مستدعی شرفیابی گردید بواسطه چندی
 در صد و در اذن تاخیر واقع شد و در آن بین بعضی از آیات
 منزله زیارت کرد چون مجال ابرار و انکار می نماید خدمت آن

These events of Shajjah
 Tabarai occurred in the
 3rd year of the Zuhri
 A.H. 1263.

Account of Aka Saqi
 Yahya of Darab, in the
 events at Niriz.

Aka Saqi Yahya son of
 Aka Saqi da'fan Rasafi
 goes to Shiraz to verify
 his ideas.

آقای بزرگوار محمد زاده اظهار داشت که این بیانات و آیات با بره
 شهادت بصدر مدعا سید به و شبهه باقی منی گذارد ولی اگر کرامتی
 و خارق عاداتی نیز مشاهده بشد پیشتر و بهتر موجب مزید ایمان و اطمینان
 میگشت و آن شخص طویل القدر بزرگوار جواب فرموده بودند که از این
 حقیقت مطلقه کرامت و اعجاز زحواستن امثال ایشان خاص که هزار گونه
 امور عجیب تر از شوق القمر موموم ملاحظه نموده ایم بدان ماند که در حضور
 خورشید مشرق شمع انوار روشنائی از چراغ جوئیم با وجود آفتاب
 خورشید متاع روشنائی حین از شمع و چراغ بچکان ترک آب
 باشد تا کفر لغت باشد و فعل هوا خود نباشد آفتابی را
 دلیل غیر نور آفتاب است طویل الحاصل جناب آقا سید محیی
 چند فقره مسائل مشکله و بعضی سوالات خود را عرض نموده بود یک
 شبی قریب پنج ساعت از معرب گذشته عرصه را توسط
 و استحضار آن آقای بزرگوار بحضور حضرت اعلی روح ما سواه
 خدا و استاد و علی الصباح رافع جواب را آورد و قریب سه
 هزار بیت از آیات محکمه و بیانات متقنه شافی کافی مرقوم
 فرموده بودند جناب آقا سید محیی بعضی ملاحظه آیات ماب
 و مبهوت گردید و خدمت آن آقای بزرگوار معروض داشت
 که من از الحجاز آنچه میخواستم صد هزار درجه فوق آنرا مشاهده
 نمودم زیرا که با وجود همه فضیلت و فصاحت خود در روز دروشتن

on the same of the verses
 mention in the Bible, and
 made a sufficient proof
 of his divine mission,
 especially that he does not
 also perform some miracle.

The English Yabjai writes
 some questions to which he
 receives answers, 2 or
 3 hours after dinner,
 answers them to the Bible.

In the morning he receives 3000
 verses of great eloquence.

Whereat he is astounded, since
 he had taken him with him
 having 9 days to write one of
 these questions in 12 hours.

یک صفحه سوال که دوازده سطر بیشتر نبود اوقات صرف نموده
 بودم و متحیرم که زیاده از دویز از هفت آیات و بیانات باین
 فصاحت و بلاغت در پین پنج شش ساعت آخر شب که وقت
 خواب حضرت ایشان بود چگونه نازل و نوشته شده و پس
 از ملاحظه آن توسع فوراً ساجد و مصدق گردید و پس از شرفیاب
 و چندین توقف تکمیل مرخصی حاصل نمود و عازم بزک گردید
 و مرحوم حاج میرزا جانی نوشته است که جناب آقای سید محمد
 حسب الامر حضرت اعلی روح ما سوا فدا از یزد و بظهران
 تشریف فرما شدند و در آن سفر خدمت جناب ایشان شرفیاب
 شدم در هنگامی که عالم را برف احاطه نموده و هوا شدت سرد
 بود و برف و بوران کمرهت بهلاکت مسافران بسته و درین
 مرور و عبور را مسدود داشته بود با وجود آن نوعی مسرت و حمت
 در اینجا مشاهده نمودم که مد و محضر داشتند و از جناب
 ایشان هنگام فراغت لور مقام صحبت سوال کردم که سبب
 تصدیق شما چه بود و بچه نحو مصدق شدید جواب فرمودند
 بعد از اشارت آوازه ظهور مردم از من سوال میکردند که شما
 در حق ایشان چه میگوئید جواب میدادم ندیده چه بگویم هر
 وقتیکه دیدم و چیزی شنیدم آنوقت میتوانم آنچه ادراک
 کرده ام بگویم بعد از چندی محض تحقیق و تفحص عازم شیراز

He thereon behaves, & is
 admitted to an audience
 with the Bab, after which
 he set off for Yezd

From Yezd he subsequently
 went to Tehran, & in
 this journey Haji Mirza
 Jani was with him -
 In spite of the terrible cold
 & snow, he was always kind
 & cheerful.

Haji Mirza Jani adds from
 the reason of his conversion,
 & Abul Hasan Ali Nadwi
 describes it in detail

Now, being continually asked
 his opinion about the
 Bab by the people of Shiraz
 & Dahab, he took it upon
 to investigate the matter

شدم و پس از این که خدمت حضرت ایشان شرفیابی حاصل
 در مجلس تدریسی از روی غرور صحبت با منی گفتم و شواهد
 چندی نمودم و بطرز سخوت و سلوک اهل علم حرکت کردم آنحضرت
 هم جواب فرمودند ولی چون من در حجاب انیت و نفسانیت
 محقق بودم چندان مطالب ایشان در لفظم جلوه نگردیدند
 مخزون شدم که رحمت پنجانی کشیدم ولی چته راه دور نظر
 طی کردم ولیکن آنحضرت اتعاقی زیاد می داشتیم بسیاری می فرمودند
 بعد از اینکه بمنزل خود معادرت نمودم به بعضی از اصحاب حضرت
 ایشان که زیاد فاضل و محرم بودند گفتم شما خود از این
 جوان بسیار عالمه و فاضل تر و آگاه تر هستید سبب چیست
 که اقوام و تصدق بجهت ایشان کرده اید جواب
 گفتند شما هم اگر قدری حوصله و تحمل کنید مصدق این
 می شوید من اراده داشتم که مراجعت کنم و مصمم حرکت نیز
 کردیم حضرات زقا مانع شدند و گفتند شما با کمال صدق
 و تصدیق می کنید جواب دادم بجهت دلیل می گوید گفتند ما
 تجر به نموده ایم که آنحضرت به کس اتعاق فرمودند و اظهار
 محرم بانی نمودند هر قدر معرض و منعض باشد لابد صدق
 خواهد شد و اگر کسی باظهار لطف نظر نکردند اگر مصدق
 باشد معرض میشود و خلاصه آنحضرت نبی مراحواستند بعد از

As we have indicated with
 the Star he is not much
 impressed

The answer was the appearance of
 the name of the Prophet which
 prevented

They answer him that if he
 be pure and he will certainly
 when believe

التفات زیاد فرمودند تو از من چه میخواهی عرض کردم که من
 از اهل علم هستم و رزق من علم است و چند فقره سوال دارم
 اگر جواب کافی بفرمائید میدانم که نقطه علم نزد آنحضرت
 است فرموده سوالات خود را بنویس تا آنکه جواب بنویسم
 سه فقره سوال در نظر داشتم دو مطلب آنرا نوشتم و حد
 آنحضرت گذاشتم آنحضرت فوراً قلم برداشته و بدون
 لغز و پازل در نهایت فصاحت و فهای سرعت قلم دو جواب
 نوشتند و صفحه دیگر برداشته و مرقوم فرمودند که ان سوال
 سیم که در قلب دارید چنین است و جوابش این است از کجا
 آن جوابهای شافی و کافی و جواب دادن مطلب قلبی که از آن
 و اعظم از هر سوال دیگر میباشد و چنان بمان مسکرم
 که محالست جواب دادن آن و بقوت غذا بیت و تصرفی
 که دارند مرا بطوری مجذوب فرمودند که بجزئی اشارت
 حضرت ایشان در این هوای سرد در استان با نهایت
 افتخار و سردی فرسایتم و از تفضل و عنایات ایشان
 امید دارم که مرا به بندگی نیکانش قبول فرمایند تا اینکه
 یکقطره خون خود را در اعلاای امران سید امکان ایشان
 نمایم و بعد از چندی که باز هم در طهران شرفیاب حضور
 جناب ایشان شدم آثار حلال و جذباتی در جهت هماون

He has answered and answered
 like the first one and
 have that in the answer

He asked a question in
 the last one he had
 having been a very important
 one, he decided not to
 it.
 The first one was about
 which was not even
 according to the
 question which he had
 asked and that of the
 third one he had not

He has answered and answered
 his expectations and
 marriage done.

Handwritten text in the left margin, likely a library or archival stamp, partially legible as "Handwritten text in the left margin".

آنستند بزرگوار مشاهده نمودم که در آن سفر در آنجا
دیگر مشهور شده بود دانستم که این آثار بوی انقاع مبدی
در مقام صحبت مکرر میفرمودند که این خسته بن سفر است
و من بعد مرا سخا امید دید و از این قبیل کلمات کاهی نصیح
و کاهی تلویح اظهار می فرمودند و در مجلس هم سبب
کلام اظهار فرمودند که اولبای خداوند مقتدرند از امور
آینده خبر بدهند و بحق محبوبی که جانم در قبضه قدرت او
میتوانم بگویم و مسی دانم که قاتل من کیت و مقتل من کیت
و بچه نحو مرا شهید خواهند کرد و لیکن زهی شرافت و سعادت
که قطرات خون من در اعلا ی کلمه تقه ریخته شود سبحان
نمیدانم این اشخاص چه دیده اند و چگونه تسلیم وجودشان
بجذابت متصرف شده و بالیشان چه نموده اند که آنجا
باین بزرگواری و ایتمه علم و فضل و فطانت بعین نقیص
مرک خود را می پسندند و از قاتل و مقتل خود خبر میدهند
و با احتیاط تمام با ذوق و شوق بمشهد شهادت و محل قربانی
خود می شتابند گویا با جان و عیال و فرزندان خود دشمنی
دارند و از این عالم امکان نفرت و کدورت و پزیری بسته
غلام همت زندان عاقبت سوزم که از محبت با دوست دشمنی جو
خلاصه بعد از اینست که آن بزرگوار مصدق و ندعین که ویدری

حاصل نمود و از شیراز حاکم یزد شد در اوایل امر تاجندی
 بنحو صحت در مجالس و مجالل با شخص کامل قابل اخبار و ابلغ امر گشته
 سینمودند و در آخر بمغاد عشق دستوری بنا میزدیم و حکم عشق و
 ناموس ای بادریا نسبت بر در معشوق ای عاشق مابست بان
 امر حق را بر سبیل صراحت میفرمودند و جمع کشیدند از امر مهدی
 بودند و جمعیت وافر ای اسم اظهار ارادت و محبت میزدند
 و لیکن بمقام یقین و بامن ثبات و تکلیف از سبب بوده
 تا آنکه بواسطه وفاداری و مفیدین حاکم یزد از واقعه مطلع گردید
 و برخود رسید جمعی از بستگی ایشان فرستاد و بنا
 نزاع جزائی و وقوع یافت لهذا حاکم مصمم تیه نزاع و گرفتن ایشان
 گردید و جناب آقا سید یحیی نیز با جمعی از اصحاب و اصحاب
 بقبله یزد تشریف بردند و ملازمان حاکم اطراف قلعه
 محاصره نموده و بنای فتنه انگیز را گذاشته تا کار مجادله
 و مدافعه کشید و درین منازعه قریب سی نفر یاز با و از اتباع
 حاکم و اثمه در دوا اطاک شده شد و هفت نفر هم از اصحاب
 جناب ایشان قتل رسید و چند بیهم در قید محاصره بودند
 بعد از آن بعضی از اصحاب تمام تحمل ملامت و طاعت از
 نیاورده متفرق شدند لهذا اصحاب عزیمت شیراز نمودند
 یک شبی فرمودند اگر کسی میتوانست اسب مرا برون برد و من بچشم

Aká Seyyid Yahya's
 work in Yezd.

The Governor of Yezd sends
 them to arrest him.

Aká Seyyid Yahya, with some
 followers, shuts himself up
 in the citadel of Yezd,
 where he is besieged.

Thirty or more of the Governor's
 men are killed, & seven of
 the Bábís.

Aká Seyyid Yahya escapes
 from Yezd, & returns to
Shiraz.

The devotion of a youth named Hasan.

رفع آنجا شده بسرون بروم و خود را بجائی دیگر رسانم بنمود
حسن نامی که مدتی بخدمت کداری جناب ایشان اشتغال داشت
و در مراتب خدمت نهایت صداقت و شرايط ادب و خلوص
نیت را مرعی میداشت و در آئینات خارق عادات بی شمار
و حالات عجیبه از آن بزرگوار مشاهده نموده بود عرض کرد که اگر
اذن بسید من اسباب را برودن ببرم منم نمودند تو را میگیرند
و میکشند عرض کرد در سبب محبت آنجناب سهل است
و غیر از اینهم معصودی ندارم اذن دادند و در خارج قلعه
پنا نچه فرموده بودند آنجا گرفتند و نزد حاکم بردند حکم کردند
که او را برین تریب ببندند و آتش بزنند همین که خواستند
او را تریب ببندند گفت خوش دارم که روی مرا بدین
تریب ببندید تا تماشا کنم در بینم چگونه آتش میزند تریبها
و اهل سب را از استقامت و سرور او منجیر بودند قوت
ایمان و استعداد و استقامت فرادان میخواهد میسباید
تا شخص در همچو حالتی سرور و مشعوف باشد خلاصه نجیب
با کینه دید و قلمه برودن آمده و عازم شیراز شدند و از آنجا
تبریز نشرف برودند بعد از حرکت جناب ایشان حاکم
مسلط بر اصحاب ایشان شده چند نفر را گرفت و کشت
و باقی دیگر را با زندانیهای مختلفه مستعمل نموده مبالغی بر سر هر

Hasan is captured, brought before the Governor, & condemned to be blown from a gun.

He asks to be tied with his face towards the gun that he may see it fired.

From Shiraz Atiq Seyyid Yahya had one companion, goes to Nuri.

The governor of Yezd sends the remaining comrades of Seyyid Yahya: some he kills, & others he imprisons.

از ایشان دریافت نمود الحاصل بعد از آنکه آنجناب وارد
 تیریز گردید چون در آنجا عبال داشتند و مخلصین ایشان و آنرا
 بسیار بودند و بعضی از اهل آن و لا مصدق شدند و برخی مکذب
 و جمعی تخیر و متوقف بودند حاکم انولایت با وصف آنکه در سابق
 با ایشان زیاد اظهار ارادت و خلوص بنیت بسمود و همگی
 فساد میشود و حکومت از دستش میرود و خدمت جناب ایشان
 بیخام فرستاد که صلحت شمارا در ماندن این ولایت نمی بینم
 صلاح در آنست که معجلا بجای دیگر سفر کنید آنجناب جواب
 دادند که من پس از چندی بجهت سرکشی و دیدن اهل و عیال
 خود آمده ام و با کسبی هم کاری در جمعی ندارم شمارا چه بر این
 وارد شده است که بعوض حمایت و منفور و داشتن حق
 به بیرون رفتن از خانه خود امر میکنید و از خداوند نمی ترسید
 و از رسولش جیانی نمائید چون حاکم دید که اعتراضاتی بحرف
 او کردند و جواب سخت دادند در مقام عناد عداوت برآید
 و اسباب که درت و خصومت چند و از هر سلسله و طایفه
 هر کس که بیشتر زور و مفتن بود و تحریک نمود که در صد و شصت
 و بیرون گردن آنجناب برآیند چون آن بزرگوار جهان یار
 بمسجد شریف برده و بعد از ادای فریضه بمنزله عالیقدر خود راه
 و گفت که با شخص بیستم که برای او اجازه مسافرت و نیت عمل کرد

The Governor of Hona requests
 Seyyid Yahya' to depart
 from thence.

#. Zeyn ul. Awwal
 (see p. 150)

This Seyyid Yahya' declines
 to do.

The Governor writes the
 populace to annoy &
 persecute Seyyid Yahya'.

Seyyid Yahya' goes to the
 mosque, & publicly rebukes
 & reproaches the people.

و در امرات ضروریه و لازمه خود و در حصول و شروع و سخن
 مذہبی قول مرا برد بکران ترجیح میدادید و بر وفق اعتقاد و اجتهاد
 اینجانب عمل میکردید چه واقع شده که اکنون در صد دعوات
 و عداوت بر آمده ایم که امر او در شریعت منظره حلال کردیم کدام
 حلال را گفته ام حرام است که بجهت نسبت کفر و ضلالت مید
 اکنون من در میان شما مظلوم واقع شده ام بواسطه اینکه حرف
 حق گفته و بر سبیل صدق و راستی محض بقبض و انکار شما سخن رانده
 و از فرط دل سوزی و خشم خواہی طریق هدایت باز شما مخفی نمیشم
 در این صورت هر کس از من ایست کند و با انکه یاری نماید صیرر بخاید
 که آنچه می کند در حق جد بزرگوارم کرد دست پس از اظهار قبیل
 فرمایشات بعضی مخزون شدند و برخی بشدت کریشد
 و عوض کردند ما کافی السابق در طریق عبودیت و ابراد
 کشی خود باقی و برقرار بستیم و آنچه بفرمایید عین حقیقت و صرف
 صدق و صلاح دارین میدانیم خلاصه آن بزرگوار از مسجد
 آمده و از شهر خارج شدند و در قلع مخروبه که در آن حوالی
 بود لایزال وارد شدند و احوالی که در خدمت ایشان بود در
 زیاد رز مفسده نفر نمودند بعد از تشریف بران ایشان از ہم از باب
 کیسند و فساد و دست از قضا الخیزی و مفسده خود برداشته بجمعیت
 کثیری از محققان ایشان شدند و بہر طرفی شتافتند تا ایشانرا

Some of the audience are much
 appeared, even to tears,

Sayyid Yahya' with his followers
 said Nuzul, & takes up his
 abode in a ruined castle.
 (His companions only in number)

در آن قلعه محصور و بر یا شدم و اطراف قلعه را محاصره نموده و بنای
 مجادله را گذاشتند پس آنجا ب فرمودند که هفت نفر بجهت مدافعه
 روند و تقصیری در ترتیب جنگ ایشان فرمودند که هر کس
 از فلان طرف بزود زخمی بسینه او میرسد و شهید میشود و اگر
 از فلان جانب برود سالما مراجعت میکنید نوجوانی بود یزدی
 بنیکی فطرت و حسن طینت آراسته برخواست و عرض کرد
 منما دارم که پیش اینک قافله این مظلومان بشوم و بر سایر شهدا
 و رفقا در شهادت سبقت جویم آنجا ب روی او را بوسیده و در ^{حقیقت}
 دعا کردند و حضرات قلعه بیرون آمده و بچالاک خود را بجماعت
 موشین و متدینین از خدا پنجر رسانید و در چند آن طولی کشید
 که ایشانرا متفرق و منهدم نمودند و آنجا جوان یزدی بطوریکه
 آن بزرگوار خبر داده و خود نیز خواستش کرده بود شربت شهادت
 بشید و از قید کید این عالم رهید و بعالم جاودانی وزندگانی
 ابدی رسید و تقییه دیگر بفرمودی مراجعت نمودند و در خلال آن
 احوال نواب مستطاب شاهزاده ^{میرزا} بکلست و فرمانروای
 وارد شیراز گردید و این مقدمه را فهمید فوراً جمع کثیری از عساکر
 جنگی ترتیب داده با سرکار مهر علیخان شجاع الملک ارجامی سردار
 حاق نوری و مصطفی قلینجان سر میبفراگزیدند و بجهت رسیدن
 حضرات ^{کامران} و روزنامه فرموده این جماعت وقتی بکربالی قلعه

The enemy discover their retreat, & commenced the siege thereof.

Seyyid ^{Masud} Yahya sends 7 men to repel them.

The young Yezdi'no aspires to martyrdom.

The enemy are routed, & the young Yezdi'no killed.

Arrival of Ferdad Mirza as Governor of Shiraz.

He sends troops under Mulla Ali Khan, Shahjahan Mulla, (son of Kaji Shukhrullah Khan, Nahal) & Mustafa Kuli Khan, Karaguzin to capture the Babio.

Jajpore Nagpur's garrison had
not increased to twenty.

رسیدند که جمعیت آنجناب بنفعا و نفع رسیده و چند دفعه هم در میان
ایشان شازعه واقع شد. و هر دفعه هم شکست بطرف مقابل داده
و فتح کرده. و غنیمتی هم بدست احباب افتاده بود و حضرات اصحاب
هم در آن پن خوارق عادات بسیاری از آن بزرگوار مشاهده
نموده. و خلوص نیت و حسن عقیدت و محبت ایشان بیشتر و محکم تر
گشته و در مقام بذل جان نهایت استقامت و ثبات قدم
داشتند چون آنجناب دفاع شهادت خود را با اصحاب
مکرفه کرده بودند و همگی در سبیل رضای محبوب دست
از جان و جمیع تعلقات دنیوی شسته و انتظار شهادت را
داشتند و حضرت استیکه بگرفتن ایشان آمده بودند آنچه سیه
و اهتمام نمودند بعلیه برایشان غایب نیامدند و نظر نیافتند از
محاربه بیروس شده ابواب مکر و حیل را گشودند و عرضیه قدرت
آن بزرگوار عرض کردند و اظهار تحیر و زامرا ایشان نموده و غذای
خواب از مافات کرده و مراتب طلب و تفتحص خود را اظہار
دہشت و استعجابی هدایت کرده. کلام اللہ را محصر کرده
و ستانند و قشایا نمودند و خواہش کردند که شامیر و ن شریف
بیاورید و هر چه بفرمائید ما اطاعت میکنیم لهذا آنجناب بعض
رعایت عزم قرآن مصمم بیرون رفتن شدند حضرات اصحاب
اطراف ایشان را که فرزند عرض نمودند ما تیرسیم و خوف داریم بر شما از بیرون

The enemy, unable to capture
the Dabir by force, resort to
deceit & treachery,
depending on the Karam not
to injure them if they
come out.

Jajpore Nagpur therefore, in spite
of the protestations of his friends,
decides to go to visit the
camp of the Army.

تشریف بردن زیرا که این جماعت از اهل کوفه یوفانی بودند و چنانچه در
 سوکت و وثاق ایشان نیست و بقول ایشان نشاید مقصد ^{مطلب}
 کردید آنجناب فرمودند که بانه یوفانی دست عہدی و شخص جان
 ایشان را معاینه می نمیم و میدا فم چنانچه جد بزرگوارم سید شانه
 یوفانی اهل کوفه را ولیکن چکنم با تقدیرات خداوندی و تدبیرات
 ایشان بموجب نوشته که نوشته و باقرآن ممبر در کوشش و تدبیر
 تکلیف آنست که محض تمام حجت بروم شما با همیشه تا آنکه نوشته
 من شما برسد پس آنجناب سوار شدند و با اصحاب کرشید
 کرستن شدیدی و آنجناب وارد اردوش و در منزل ایشان
 نزول فرمودند و محضات نیز نهایت عزت و احترام را مقرر
 و معمول داشتند. آن شب را بصحبت های متفرقه مجلس انقضا
 کردند و دستار گذاشتند که روز دیگر صحبت بدارند و قرار
 در امر خودشان بدیند و چون صبح شد و آنجناب سوار
 از چادر بیرون بیایند ملازمان و مستخفین مانعت نمود و گفتند
 اذن ندارید و آنجناب در همان چادر محبوس شدند چنانکه
 این خبر با اصحاب و فادار رسید بی اختیار از قلعہ بیرون
 آمدند و خود را بقلب اردو زدند و نظم اردوی نظم را
 بفاصله ساعتی بهم زدند بزرگان اردو از ملاحظه آن
 پشیمان شدند و دست آنجناب رفته و عزم کردند

Sergey Yakov's companion had
 pointed out the treacherous
 treacherous nature of the
 proposal of the enemy.

Sergey Yakov's arrival in the
 camp was not met with
 with respect.

But in the morning he is
 not permitted to leave
 his tent.

The Babes, hearing this, made
 a forlorn & greatly discomfited
 the army.

The march of the army being
O Jaffer Yehya, a note
I send for the minister
down to him.

که نه آفرودیش با انتخاب قتل در مصالحه و مشا که گذاشتیم آن
بزرگ ارتش بود مذملی ولی ای حرکت صبح شما باعث شد
گفتند ما اطلاع نداشتیم و ابد اراضی باین حرکت بنودیم چون
بعضی اشخاص که از اقوام واقارب ایشان در این اوقات
بقتل رسیده برده محض جهالت و نادانی بدین اذن و استصفا
ما در مددی احترامی برآید اند چون شما صاحب رحم و کرم
باید خطای ایشان را عفو فرمایید انتخاب جواب دادند
اکثرن معصوم و عیبت خواهم کرد آنکه باین صاحب نبوسید
که قلعه را تخلیه نموده و هر کدام منزل خود مراجعت کنند تا اهل
اردو مطمئن بشوند ما نیز اطمینان حاصل نموده پس از آن هر طوری
بفرمایید فراری در کار بنامیم و حسب الامر انتخاب فرمائید
انتخاب لابد با صاحب نشستند که در هر حال باید اراضی تضاعف
بای التی بشید و علی العجله چاره جز این نیست که اسبابها
خود را بردارید و آنچه غنیمت آورده اید کماکان بگذارید و کجاها
خرد معاهدت فاسد تا خدایه خواهد و آن اصحاب سخاوت
اطاعت نموده روزانه دیگر سخاوتهای خودشان رفیق بعضی
بخشیدند سخاوتهای آنها و همه را فرود آورد و سنگین کرد و جمع
اموال ایشان را بنا برت بردند و خانههای ایشان را خراب کرد
و کل را دست بند باغل و زنجیر بارود آوردند شخص نزدی از سرجا

After Jaffer Yehya, on the
provision of the hills,
agrees to write to his
followers & the them to
evacuate the castle.

They do so & return to their
houses, but on their arrival
the the enemy seize them,
plunder their houses, & bring
them in chains to the enemy.

Execution of Akbar's Supper
Yahya & other Babes.

در خدمت جناب آقا سید سجی بود بسیار در یزد و نیز با نجات
خدمت کرده و در سیل رضای ایشان صدر پاکشید و تقام علیا
تخرید رسیده و در طریق بندگی و عرفان خدا اجمع اسباب او صفا
ملکی و مالک خود چشم پوشیده بود خبر شد که میر غضب بجهت شهید
کردن آن سید بزرگوار از شهر آمده است بنای نوهر و ندبه نگاه
آن بزرگوار فرسودند که این میر غضب قائل من نسبت و قائل خود
قائل من فردا خواهد آمد چون صبح فردا شد نماز مسج را بجا
آورده ساعتی گذشت فرمودند اکنون قائل من دارم که دیدم چندی
طول کشید که دست فرآش آمد جناب ایشان و ششمین زدی
از چادر بیرون برده و آنچه از اجناس فرسوده بودند میر غضب
شربت شهادت چسبید همگانه همیشه با نجان اقا و گفت من از رسول
رسول خدا میگویم و ابدا اقدام بکشتن فرزندان خود نمیکردم
اصرار کردند قبول نمود پس شخصی دیگر که دو برادرش در ابتدای
منازعه کشته شده بود و عداوت زیادی داشت گفت من بکشیم
پس شال آنجناب را باز کرده بگردن ایشان انداخت و شروع نمود بکشتن
و سایرین هم آنقدر سنگ و چوب بجم مبارکش زدند و آنقدر
در آنضرا با بیطرف و آنطرف کشیدند که شاهباز بلند پرواز کرد
بشاخسار چنان پرواز کرد که سه بار کایشان را از بدن
مید کرده و پوست سر را کتند و گاه بر نموندند و با بعضی سرهای دیگر

The heads of the victims were
slugged with stones.
[As to how this is done
see Eastwick's Diplomacy
Residence in Persia, vol. 4,
p. 55-56.]

had the correct heads, with
the emphasis on the
... the name of the
... wrapped to the
... Nagral'd. Dandak.

... at Shivaly.

The account of the ...
... by ...
...
... Nagral.

اجمعت اسرا عازم شیراز شدند و کیفیت فتح و حضرت خود بنزاع
ست طالب شاهزاد قیصره الدوله اظهار داشتند و در روز و روز
معین نمودند و در آن روز معین که ایشان وارد میشدند شهر را آیین
و مردم مشغول بعیش و عشرت گشتند و اغلب اهل شهر تا شای اسرا و
عساکر منصوره و ماسورین حضرت آئین از شهر بیرون فرستند محرم
حاجی میرزا کا نوشته است که یک علی نیک نامی که که خدا و شای
اهل بصری شیراز بودند مذکور نمود که بعد از شهادت کردن آنجانب
آمدند شای از اهل ما بگیرند که اسرار سلوار شتر برهنه نمایند ازین
فقره گذر بودم و تمدد حکم حاکم بهم فی تو نسیم بکنم لابد ایشان از اهل
خود سوار شد بشیر از آدمم که لا اقل در میان اهل خود نباشم و متعل
تعدیات قشون نمودم به نیم فرسنگی شیراز که رسیدیم قدری
نزدیم و در رفع خسته کی نمودم و دقیقه سوار شدم و دم اهل شیراز فرج
فرج با سازند و نوازند از شهر بیرون آمدند و در هر گوشه و سر راه
جمع شدند بازمان فاحشه بشتنی و عیسی دارند و از هر طرفی فریاد
سنی از شای نوش شهاب و بوی کباب و صدای تار و باب
چند بلند بود فرق العاده متعجب شدم و بهمان حالت حیرت وارد شهر
کردیم بعد از ساعتی و لم طاقت نیاورده گفتم بروم بیرون شهر بفرم
چه خبر است از دروازه بیرون آدمم اوضاع عیش و جشنی دیدم
که تا آنوقت ندیده بودم و جمیع مرد و با بازمانهای فاحشه مشغول

و لب و پیش و طریب بودند قدری که نشت دیم قریب چهل تن باغ
 زن جمیعاً را سوارگان نموده و سرهای بریده بسیار را از مردان
 بیزه زده و نگاه داشته بودند تا وقتیکه مردم آن اطراف را مطلع
 نمیدیدند بودند بعیش و شادی مشغول بودند بهیکه همیشان بان برای
 بریده سر نیزه کرده و اسرانی که سوار شتر برهنه شده بودند افتاد
 و آن وضع و حالت را مشاهده کردند بی اختیار بنای گریه را کردند و
 احوال حضرات اسرا را در بازار نمودند و بازار بار زینت دادند و
 و آئین بسته بودند با وجودیکه از بازار تا آنکه حکام چندان را خبری
 از بس تماشائی جمع شده و حضرات را عهد امطل کردند بعد از ظهر
 بهیارت و ولتی شدند و نواب بست طالب شاهزاده مجلس عیش و شادی
 فرکی باغ چیده و خود در سه صندلی نشسته و سایر اکابر و اعیان
 شهر ایستاده و در طرف دیگر پرده کشیده و اهل محرم سجدت نمائند
 پشت پرده آمده بودند که اسرار با مخالفت وارد باغ کردند
 و بحضور شاهزاده برزند و همگیلیخان و میرزا نعیم و سایر سرکردهگان
 خدمتهای خود را میسرند و ضریف استع میمانند و دیگر دند و حضرت
 و فیروزی خود را با قسام مختلفه و افراح مشاطه گویان بطرح حضرت شاهزاده
 میدادند و ایشانم از اسم و رسم و خانرا و کلهها استهتار جنودند که این
 اکیست و آن کدام است و جمیع اسرا را بودند الا یک نفر طفل چهار پنج سال
 در میان ایشان بود پس در آن حضرات را از خطه نور مرخص

Entry of the captives of Mung
 some 40 or 50 in number,
 all women, captured on
 camels. The heads of the
 slain were aloft on lances.

The sight seems to affect
 at the sight, & weep.

The captives are carried through
 the bazaar & after midday
 reach the Arg, to be brought
 before the Governor, who is
 feasting in the Kutah.
 Firangi.

Mirza Ali Khan & Mirza
 Nalim & the other nobles
 receive their prisoners.

All the captives were women
 except one child of 4 or 5
 years old.

متوجه گردید کار و همسرانی منزل دادند و در آن شب که بخانه اصحاب محبت
 و بنای گرفتن ایشان را گذاشته دو از ذره نفر فرار نموده بودند ایشان را
 در حالی و اطراف اسفهان گرفتند و بشیر از پروند و شهید گردند و بغیر
 از این مسم بعد از مدت دو سال ظاهر بر آواز تراعی طولانی عجیب
 با اصحاب کرده بودند در گوه و مدت تمام آن اصحاب با عیال و اطفال
 در میان کرده با از کثرت ظلم و ستم فراری و ستواری بودند تا اینکه پس
 از اجتماع عمار بسیاری از دولت و ملت و داخل و خارج و سازش
 مجببه و فتوحات عظیمه که از انجمن است قلیله مختصه در جبل و شجاعت
 فوق العاده ظاهر شده بود و مدتی دعوی ایشان و محاصر و کوه از
 اطراف بطول انجامید و دفعات عدیده که هفت نفر و نور و باقر بن
 آمدند با صاحب الزمان کویان و سب تو بخانه ریخته و کشند و نوپا
 گرفته کوه بالا بردند و سوار شده درختی نمودند و صبح و شام آن نوپا
 نسبت اردو می انداختند و گاهی هم از کوه به بعضی محلات نیز می
 که مسکن اعداء الله و محاربین بود شیخون میزدند و چینی را از زمین
 بدرک اسفل نار داغ می نمودند و بجز تقسیم با فرار احدی قادر بر عباد
 نبود و چون پیتر مایه این فساد و سب شهادت جناب آقا سید محمد تقی
 در دغه اولاد بن العابدین خان که حاکم مستقل نیز بود بود و عده
 گردانده است و فتوحات و ارتق و تقن اردو و جنگ سرداری که
 پیشه و از ایشان بود و در فتنه اولی که جناب آقا سید محمد تقی
 در دغه اولاد بن العابدین خان که حاکم مستقل نیز بود بود و عده

The English and Indian ...
 ...
 ...
 ...
 ...

A ... struggle at ...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...

حکومت و پادشاهان و دولت و بهم چنین در سینه نایب هم ایستاد
 سبب و علت محاربه و پاس حضرات از خانه و مال و استخوان با اهل
 و خیال در گره بودند در یکی از روزها که حاکم معزی الیه در مقام بودند حضرت
 زین العابدین و ایشان را بقتل رسانیدند تا آنکه از شیراز حکم نواب
 مؤیدالدوله طلبا سب میرزا که آن اوقات فرما فرمایند فایز را بزند
 بی در پی انواری با توپ خانه مامور نشد و سوار او را و دند و در
 دانست که نزدیکت بگویم بود فرو دادند ولی با وجود زیادتی جمعیت
 لافله اعداد حضرات متحصنین جرات توجه نسبت ایشان و مصدوم و محمل
 نداشتند بلکه در همان محلی که بودند از صدده شیخون هجوم شتی
 ده ده بیت بیت آنها آرام نبودند چنانچه که گشته که مکر را
 ریختند و بسیر توپخانه آمدند و توپچی را کشته با سبب دیگر و مرآت
 چنودند تا آنکه توپ را بدوشش کشید. بودند نزدیکت که و از شما
 از خواب که بگروه بالا گرفت برداشته بدوشش در میان بالای که
 کشیدم و بر تنه درختی قوی بجای مقرر استوار نمودند باری بعد از
 آنکه حاکم منصوره همچو در امشاده بودند با طرافت نیز بر آنجا
 و در اب حکم صادر نمودند که آنچه گفتگ چی و ایلمهاست یک
 اطراف از ایلیات و غیر هم حاضر شوند و بقانون خودشان
 که را از اطرافند تعاطی نماید و بلا را و نذیر از عبا که مقصود
 و فراخ مایه قرمیل ده هزار ریال و سواره از ایلی فارس

The Bat's kill the Governor,
 Zeyn-ul-Abedin Khan,
 while he is in the Bat's.

The Governor of Fars,
 Tahmasp Mirza, sends
 troops to conquer the Bat's.

The soldiers manage to
kill the Bat's, according
 to the idea from Daniel's
Sabbath, etc.

There are nearly 10,000 soldiers
a foot man strong the
expedition will be successful

از ایامات و غیر هم مجتمع شدند و از جهات منگبره و اطراف عمیده
 کبوه بالا رفتند و حضرات دامن همت بکمر زده دست انقطاع را
 از استین تعلق بر آورده رجالاً و نساءً از همه طرف بجا آمدند و
 مدافعه مشغول شدند تا آنکه نذر جانگوشی مقتول و قلیلی هم محبت
 نامی سرب و بار و وسط دستگیر گشته پس از آن ایامی اطراف کوه را
 تصرف نمود جمعی از زنان بی شوهر غمخیزه پریشان و پاره از طلا
 صفار را دست گیر نمودند بار دو آوردند و معلوم است که درین
 حال بر انجاعت نوان و اطفالی چله وارد آمده پس از آن جماعت
 اطراف متفرق گشته اردو کوچیده اسرار با باسرای جال محبت
 شیراز حرکت دادند و وارد شهر نمودند این مختصری است که به شرح
 فقیر مسکین فیل ملطون همسنگام عبور به نیریز از بعضی معتبرین که از آن
 ایام باقی بودند و اطلاع داشته استماع نمود و در حقیقت این جنگ
 جنگ دوم از جنگ اولی که در جهات جناب آقا سید بھی باشد
 بر حسب عظیم تر و عجیب تر بود انتهای ولی در آن اوقات بنجوی بیان
 طایفه سخت گرفته بودند و شمشیری کار دشوار شده بود که احمد جرات
 نداشتند از ایشان اسمی بر دو ذکر می کند و از احوالات ایشان استفسار
 نمود استحضاری حاصل نماید لهذا بیشتر از این مجال تفتیش وقت
 نشد که به تفصیل این وقایع مفصل تر و بیشتر است از آنچه مذکور شد ولیکن
 بقصدیکه بعضی معلوم کردید بر سبیل اجمال زنده شد و اغلب این اشیا

The Babes, men & women,
 upon a desperate resistance,
 but most are killed, & finally
 all their ammunition is
 used up.

The woman & children of the
 Babes are captured by the
 enemy, & together with the
 heads of the clans sent to
 Shiraz.

These particulars above narrated
 were communicated to Hedell
 when he passed through Nizy
 by some one who had knowledge
 of the part in the work
 detailed.

The Affinity of Islam may
 have information, during
 the time these prisoners
 of the enemy name Babes.

را اشخاصی که اهل تصدق بودند و در رتبه خود صدقات و صدقانی داشتند
 مذکور می نمودند و بفضل باشدت به الاعزاء و همین مختصر سبب آگاهی
 نصف کفایت بکنند و مضمون حدیث جا بر کاه و احمق و دلالت بر حقیقت
 این مطلب بنیاید که در وصف آنحضرت موعود و میفرماید علی کمال برسی
 و بهاء عیسی و صبر ایوب فیدل اولیاء فی زمانه و قتها دی و دوم
 کاتهدادی رؤس الفترک و الذیلم قیقلون و یخرقون و یکلون
 خائفین بر عربین و جلین تصبیح الارض من و ما نهم و یقتولون و الذی
 فی شانهم اولئک اولیائی حقاً سبحان الله المنة دین بین بیان
 صراحت هزار سال پیش از وقایع این ظهور خبر میدهند و بجهت آگاهی
 و رفع کراهی این امت مجرب از حالات و علامات اولیای زما
 ظهور باین و منجی بیان بفرمایند و مفاد فرموده ایشان مطابقاً
 ظاهر و باهرمی گردد با هم اسم اغلب نامس از و فرغ و غرض و غور و غم
 نبشوند و بمصدق حدیث و خبر صحیح المنة پیش هم اعتنا کنی کنند
 و حال آنکه معاینه دیده و شنیده اند که سرطانی این اصحاب را دبا
 بدیار بهدیه فرستادند و ایشانرا کشید و سوختند و اهل بیت و
 زنان آن را اسیر کرده شهر بشهر گردانیدند و بطوریکه از انظار
 شده بود زمین را از خون ایشان بکین کردند با وجود این چنین
 اشخاصیکه سلطان عالم تجرید و بر بان لطیفه لفظه ترجمه و مظهر
 مصدوق گنت که آنحضرتاً فاجبت ان اعرف مخلقت الخلق لکی اعرف

Hadith from the Mah
 (on Mah. p. 103)
 "On him shall be the possession
 of Moses, & the beauty of
 Jesus, & the patience of Job
 & in his time the name
 shall be adorned and the
 hands shall be given in
 Jerusalem, the hand of
 Turkey & England and
 given as present and
 they shall be seen a hand
 & they shall be fearful and
 afraid and
 like their own in signs
 like their hand, and
 These are my signs in Mah."

بودند و مخاطب بخطاب اولنگا و لیالی حقا گردیدند نسبت سلا
 و دیرانچی میدهند و عقول مجرب مشهور خود را که با قلم کهنایا و امرها
 برصوف و بلوشت هزار گناه آید باطله آلوده است عقل سلیم درستی
 میداند و عجب زان است که مصدقین این امر اقدس اعلا را قبل از درو
 باین شهر یعنی بدیع جمیع برتبه اشیا زانتهای فضل و کمال در نهایت
 درستی و راستی و عقل و دیانت قبول دارند و بزهد و تقوای فیه و قوا
 و علم و عمل مسلم و مقدم بر سایرین میداند امثال جناب آقای کبکی
 که مسلم جمیع علمای اسلام و صاحب کشف و کرامات و مقامات
 عالی بود و بهر شهری از بلاد اسلام وارد میشد همگی علما و اشراف
 و اعیان بلد از ایشان استقبال میکردند و با کمال ادب و عزت
 و احترام داخل شهر میشدند و خدمتشان با سرب شرف و سعادت
 میدادند و بهر خانه که میرفتند صاحب آنجا نذر امانت و اقران خود
 مخزیه میکرد و صحبتش را مایه اعتبار و معصیتش را سبب افتخار
 میدانستند و بعد از آنکه قدم به عالم معنی و حقیقت گذاشته و از
 فرط مجاهده و مکاشفه صاحب عالم را شناخته و تجلیل تمام
 در کمال مردانگی از منازل مخوفه ظن و کمال گذشتند و در بلد الااین
 عالم یقین مکن گزین گشتند و خالصا لمرئسات البخره شدند
 گشته کان بادی غلظون و او نام را از حیرانی و غفلت برمانند
 و بهر منزل المیدان دلالت و دعوت نمود و بدایه الامان

This document was scanned by
 the National Library of the
 Islamic Republic of Iran

ایقان برسانند و در عوض خیر خواهی و نیک نفسی ایشان
چنانکه رسم و عادت قدیم و اقصای طبیعت و طینت جسمشان
بود و خفاص صفت دشمن شمس حقیقت و انوار معرفت میدوند در
صد و لذیث و آزار آن بزرگوار برآمدند و بعد از فتنه
انگیزهها و خون ریزیها مبارکش را بثل سر تنگان و بلوچ و ترک
و دیلم پر از کاه نموده شهر بشهر گردانیدند و چنانچه الهه اطهار خبر
داد و بودند پس از اذیت بسیار جمیع اصحاب و انصار ایشان را
کشت و جسدشان را بانس غلم و سفادت سوختند و سرهای
ایشان برسم تماشاء و تحفه دیار پدیدار فرستادند که این است
معنی البلاء و اللولاء و چنین است طریق جان فانی مقربان نگاه
خدا هر که در این بزم مقرب تراست جام بلا بیشتر میدهند و گرد
آنچه در دوره رسول الله کرده بودند و مرعی داشتند با این پنج نازان
عرضه بلا هر چه را که در صحرائی که بلا با حضرت سید الشهدا و اصحاب
و انصارش معمول داشتند بودند و بروز دادند و حکایتی را که در حق حضرت
روح الله و حضرت حواریین بعمل آورده و در اذیت و آزار و کنگه
و انکار حضرت موسی و سایر انبیای زمان سلف در در هر عصر و زمان
هر قدر اصرار و اتمام کرده بودند در این ظهور باضعاف مضاعف شده
پیشینه و عادت دیرینه خود را ظاهر و باهر ساخته و در کون و بطون
و کینونیت وجودشان شرکهای معنوی که مندرج و مکنون بود مشهود است

The Muhammedans in short
killed the believers in this
zodiac just as the muslims
killed the martyrs of Herodotus
& Jesus Christ, & all the
other prophets.

الا بصار نمودند و همان شبتهای گداز و فقر که در هر دو روزه با نسیا
 و اولیای زمان قبل مسیه اذند و بتقلید و نبییت علما کتن و سوسن
 و ازه کردن و دار کشیدن ایشان را جایز و لازم میدانند و بعضی و طعن
 و گدازیشان زبان میکشوند و در اطفا سراج وجودشان مجلیها
 رقیب میدادند و اسبابها فراهم میآوردند و بصحت اقوال و عقاید
 و بصدق حقیقت خود و بطلان دعوت و رسالت ایشان دلیل در آن
 فراوان اقامه مینمودند معجز ایشان را سحر و شعبه نپنداشتند و کتب
 الهی و آیات منزه را ایشان را فغانه و اساطیر اولین گفته و قس علی
 در این ظهور بسم زیاد از آنچه گفته بودند گفتند و علاوه از هر چه کرده
 بودند کردند و پس از واقعه نیز معاشره در نجف و شهادت جناب
 ملا محمد علی رنجانی رخ نمود ایشان مجتهد مجاهد سحری و فاضل کامل
 بدل بودند و از حسن طوکلالات ظاهری و باطنی و قدس و تقوی
 با حدی اعتنا نداشتند و اغلب اهل رنجان برید و مقلد ایشان بودند
 و چون تمضیل تصدیق نمودن و کیفیت ایمان آوردن و پس از انواع
 مجاهدات مشکله و ایرادات مستعبیه بسیار و توقف و تأمل بی
 شمار مقرر و معرفت شدن جناب ایشان متضمن شرح و بطل
 منفصلی است بجهت آنکه مطلب مطول نشود و در رشته مقصود
 اصلی از دست نرود مجمل ذکر میشود که در اوایل ایام ظهور یک روز
 در بین درس گفتن و تفکیک جمعی طلاب و اهل علم و فضل در مجلس

Account of the siege of
 Zenzan, & the martyr-
 dom of Mullá Muham-
 mad Ali Zenzani.

Conversion of Mulla Muhammad
Ali of Zienjan.

He receives a letter one day
while lecturing, & is so much
affected by its contents that
he has to excuse himself
from continuing his lecture.

He shows the letter he has
received, containing some
of the Bab's verses, to
some of his intimates.

He begins to preach the
doctrines of Bab fearlessly
in public.

The Governor of Zienjan,
Amir Aslan Khan being
made aware of this, is
alarmed, & reports the
matter to the Prime
Minister, Mirza Muhammad
Taqi Khan.

Seyyid Ali Khan Sartip, of
Firuz Kuh is sent with
infantry & cavalry to
Zienjan.

ماضی وسیع بودند شخصی بایشان وارد شد و توقیف بدست ایشان
داد از ملاحظه آن صفحہ فوق العادہ حالتش متغیر و متقلب گردید و سنجید
که از زبان درسل بازماند و از حضرات حضار عذر خواسته اهل
مجلس متفرق شد بدبهر چند نفری که سمت مهربت و کجائی داشتند
مانند و علت انقباض احوال ایشان را باصرار سؤال کردند و بجا
ورقہ توقیف را نموده و فرمودند صاحب این آیات دعوی باقیست
بکنند و بروفق میزان عقل و انصاف و قواعد علی بن بابایست
بیج و وجه شباهت و مشیت با کلام مشہذ دارد این حاصل ترقیب
سبب طلب و تقصیر ایشان میشود و پس از تجاہد بسیار و کوشش
که بیقین کامل حاصل نشد مودبناهی تبلیغ را گذاشت و ورقہ رفتہ
از قوت قلب در غلبه جتی که داشت پرده نقیہ را در بدو باطل
و ملاحظه را بر چید و بر بلا تبلیغ بندگان خدا کردید تا اینکه امیر اسلطان
حاکم مطلع گشت و بر خود خشمید و در قصد و حراست ریاست
خود بر آمد و مراتب اعمالات را با فام مختلف بعرض حضرت امیر
کبیر میرزا محمد تقی خان رسانید که مبادا دیگران پیش دستی
کنند و طلب دستی کار دعوت بسیار او بشود لهذا از پیشکام خلا
کبری سید علیخان سرتب فیروز کوهی با جمعی از سوار و پیاده
و سیکری ایشان مامور روانہ از زنجان کردید و پنج سوار با کج
اسحاب بقلمہ شهر تشریف بردند و قرسینج هزار نفر جمعیت

The Babís about 5000 strong, with Mulla Muhammad 'Alí retire to the castle, & are there besieged by Sayyid 'Alí Khan, but inflict on him a severe defeat - He asks for reinforcement from Teheran - They wish to send Jafar Kuli Khan, brother of the Imam 'ad-Daulah, but he begs to be excused, saying, "I am not Ibn Ziyad to trouble you on a body of Sayyids & Ulema, against whom I know nothing -

Others object, such as Mir Sayyid Husayn Khan of Firuz Kuh, & many who were 'Alí 'Akbar's repulse to fight against the Babís.

The 'Alí 'Akbar's refused to fight, firstly because their spiritual chief forbade them; secondly because of a prophesy concerning the Ká'im (whom they regard as God) which runs thus: -

"When the soldiers of Qurán come to the capital of the King, then shall the Lord of the Age appear."

داشتند سرکار رسید علیخان بعد از ورود قلعه را محاصره نمود و ایشان
فدیه را مستعمل کرد و روز بروز از طرفین بر شمار گشته باقی نماندند
گشت فاش خور و از دارا خلفا امداد طلبید جعفر فلجان پنج برادر
اعمال الذول را خواستند مامور کنند عذر آورده و بجزرت امیر که
عرض کرده بود که من این زیاد نیستم که بجنگ جمعی سادات و علمایم
که احوال ایشان بر من مجهول است و لیکن بجنگ خلاف ضعیف
امثال روس و بیود و غیره مضایقه از رفتن ندارم و عت
میدارم و که لگب بعضی از سر کرده با هم مسامحه در محاربه بینند و
بیرسند حسنیان فیروز که بی که پس از اطلاع امیر ایشان را معزول
کرد و زیاد و خفت داد و پس چنین جمعی از سر کردهای علی التائی
بجاری بر رفته بودند و چون از واقعه مطلع شدند و سید ایشان نمی
کرده بود لهذا فاش را کردند چون که در کتب اخبار ایشان مذکور است
و قتیکه سه بازگوران پای تخت سلطان رفت از وقت صاحب
الزمانی که ایشان خدایش جیاسند ظاهر میشود و در همان اوقاتی
فقره بوقوع پیوست و اشعاریم چند دارند که ششل بر تاریخ ظهور
است آنهم مطابق آمد لهذا یقین حاصل نموند که این ظهور حق
است و از باب حضرت و یاری نمودن طلب عفو و اظهار عجز
نمودند و گفتند در رجعات بعد شما که بیکل امر قدری فو کرفت
حضرت خواهیم کرد خلاصه چون بزرگان لشکر بجز انقطاع و غیره

و تقوی از طرف مقابل چیز دیگر نمیدیدند و نمی شنیدند بعضی اهلنا

Half-heartedness of the besiegers.

در محاربه تردد و ساجد داشتند و باین واسطه مدت محاصره طول

The Bab occupied half of the city, he had 19 batteries, & had appointed 30 cannons & 19 men were appointed to guard each battery, 1 one of whom was in command.

کشید و اطراف مقابل نوزده سنگر رقیب داده بودند و بعضی

Every day they prayed four times, & read their sacred books.

شهر بیشتر در تصرف ایشان بود و سی نفر رئیس داشتند که جناب

وی الحمد بر همه مقدم و مسلم بود و در هر سنگری نوزده نفر

مردان هجرت از جان گذشته مواظب بودند و یک نفر رئیس

ایشان بود که مطابق امر و نیتی او حرکت میکردند و هر شیخ مرتبه

مناجات میکردند و بطن بیخ از آیات بدیهه تلاوت و قرائت

میسازدند و یک نفر از ایشان بعد از اسم محمد نود و در

And one of them cried out "Allah Akbar" 92 times according to the number of Muhammad (7 + 7 + 40 + 8 + 40 + 4) = 92. & the other 18 each time also cried out "Allah Akbar".

الترابی میگفت و در هر دفعه آن بیحجه و نفر دیگر بالا تعال با فریض

الترابی میگفتند و تاسع مشغول مناجات و ذکر بودند و شور و سر

داشتند چون مدت محاصره طول کشید و اغلب با اهل اردو

میرسید لند از محمد خان کبیلانی بجزابی رنجان و کشتن ساکنین آن

و طلب ماسور گردید و حاکم جنگی جز خوار با توپ های فاعه که آتشبار

The siege being protracted Muhammad Khan of Gilan is sent against the Bab.

با خود برد و با وجودیکه در اردوی نصرت آیین زیاد و اسی هزار نفر سوار

و پیاده داشتند با نوزده عرابه توپ با زهم مدتی قلعه را بقید محاصره و در

شش ماه و بیست و یک قریب ناه مدت محاصره و محاربه طول کشید حال آنکه

قلعه سیصد و شصت نفر مردان طاووس کاسب بودند میدان

The besieging army now numbered 30,000 men, & 19 guns.

According to one account the siege lasted 6 months; other say 9 months.

The Bab were 360 in number, mostly Mullahs & Students.

بیخ و جملد پدید و نهایت وحشت و احرار از مسلمانان

قولی داشته تا چه رسد بجا و لافعلی با وجود این در آن مدت مدید کارزاری
 کردند که در صغیر و بزرگاری کار کرده باشند بخوبی که موجب حیرت و عبرت
 اولی الا بصار گردید و نوعی از خارق عادت فیمود زیرا که در همان اوقات
 سالار با وجود آنکه سماهی و جنگ جو و زیاد شجاع و جنگ آزمود بود
 و استعداد زیادی هم داشت و خزینه حضرت امام ثامن را هم تصرف
 کرده و مثل یک پول بکسر و اهل جنگ میداد و بان سوار کجانی
 زبردست بی بدل پیشه فراری بود و چندان طولی نگذشت با لمره مقهور
 و مغذول گردید و بعقوبت اعمال خود گرفتار کشت و این سینه و
 پند نفر که اهل نرم نبودند و خواند و توب و توبخانه و تهنیه و تکریم
 جنگ نداشتند بد و غیبی و قوه قلب و استقامت جدیدی که با این
 کرامت شده بود در آن مدت کاری کردند که صرف کرامت بود همیشه
 در مدافع غلبه میکردند و بی همه از جمعیت سخت میدادند تا آنکه
 یکروز جناب ملا محمد علی نو دشان بپرسگری آمد بودند از قضا
 کلور انداختند و بدست آن جناب رسید و حدسه و افری وارد
 آورد و چند روز قبل از آن در خصوص سیدن حدسه تلویحاً
 با صاحب اشاره و اظهار فرموده بودند خلاصه از شکر
 مراجعت نمود چند روزی بتری شدند و بعد از آن سه
 یا چهار نفر از رؤسای اصحاب را خواستند و گفتند مدت
 توقف من در این دنیای که محل خورد و فسخ و در منزل بلا و محنت است

Mulla Muhammad Ali Zanjani
 is wounded in the hand.

As he had hinted to some of his
 friends about the case.

He is conspired to his bed.

He summons to his side 3 or
 4 of the Bab's chiefs, & tells
 them that his time to die
 has come.

ببرسیده نوبت رحلتش آمد در این پله عظمی شما را بصبر و شکبائی
 وصیت میکنم و سه روز دیگر صبر کنید بعد از رحلت من بادندیدی شبت
 تمام بموزد اگر استقامت داشته باشید و صبر کنید بعد از ساکن شدن
 باو خنده اوند فتح و فرج شما عاقبت میفرماید و اگر صبر مگردید مجدداً و تفرقه
 در میان شما بهر سه از همدیگر جدا شدهید همه کشته خواهید شد و وصیت
 مرا فراموش نکنید اگر عمل کردید پنجه آزما میسند اگر هم عامل نشد
 ضرر آنرا نیکشید و پشیمان میوید بهر دو صورت خوابید فقیه که بی مانند
 کلامی شما گفته نشد و وصیت فرمودند که مرا با همین لباس دفن کنید
 و نجاب دی محمد که مرقن ایشان بود فرمود حتی این انگشتر الماس که در دست
 من است کس بیرون نیاورد حجت را جویا شدند فخر کردند باید انگشتر
 بر اسطین انگشتر قطع کند و انگشتر را بر نه خلاصه بعد از آن نجابان
 بجان آفرین تسلیم نموده از این سرای فانی گذشته و بر سریر اوج
 عزت جاودانی تنگن گشت و چنانکه فرموده بودند جبهه ایشان با در میان
 اُدطائی که قریب بیچاهی بود دفن کردند کلافی است این بکمال شهادت
 مشغول حواست سسگرهای خوگردیدند و دماغه میزدند و اهل اردو متحیر
 بودند از همت و شجاعت ایشان که بدون رئیس چگونگیه با این قسم
 در جابنازی حریفین پدا شدند و با این حجت از احتمال غلبه خود با یوس
 شده چنانکه عادت ایشان بود و دام تزویر گستره دند
 مکر و حیله کشودند در آن بین بادی بنای و زیدان گذاشت

his parting instructions.

He tells them to be patient for 3 days; & after his death, he foretells to them that a strong wind will arise; they are to wait till it subsides, & then God will grant them victory; whereas if they are not patient they will be scattered abroad & killed.

He enjoins them to bury him in the cloth he is wearing. And tells Dali Muhammad, his trusty friend, not even to remove the diamond ring which he wore from his finger.

They ask him the reason of this latter injunction, & he tells them that "They must not spy my finger for this ring."

Death of Mulla Muham-mad Ali Zanjani.

They bury him in the middle of a room near a well, according to his instructions & continue to defend the en-debres.

The chiefs of the besieging army meditate treachery.

The Heavy Wind forecasted by
Mulla Muhammad Ali
is now to blow - with rain
& dust - storms.

A Mr. Aplan Khan, Mirdad
Daulak, Muhammad Khan
Ansi Tinnan, & the other
persons a group of the
strongest among yet more
disposed - this evening by
the terrible weather, send a
message to the Bab's that
they would then leaders &
that now he is dead, if they
can surrender the cities
of the Shah. This he
hears on the Kaban.

The Bab's anxious to accept
the terms offered, come to
Dai's Muhammad Ali with
his opinion -

Dai's Muhammad Ali records to
them the last vision of
Mulla Muhammad Ali, he
points out that the violent
wind has come just as he
forecast, & strongly urges
them to be patient for 2
or 3 days till the promised
deliverance come.

باران هم شروع باریدن نمود موجی بخش آمد و برخاست که که ابری
بارش آمد و کبریت زار زار هوانا و تاریکت کردید امیر سلطان محمد
محمد خان امیر زمان و سایر برزگان اردو با وجود آن حالت بازنده کی
و نیزه کی هرا و شدت و زمین باد که تمام خیام اردو را متزلزل کرده
فرست جنگ و مجال در بخت ندیده بنای بزمگت تا که داشته
قرآن را مکر کرده نزد حضرات فرستادند قسمهای غلاط و شداد
یا د نمودند که مقصود ما جناب ملا محمد علی بردن شما اکنون پیش از این
راضی با ذیت و از راهیل اردو و خودتان نشوید و خواطر جمع باشید
که ما را بیسج وجه با شما رجوعی نیست و آن ساده دلان بیچاره
از دیدن قرآن مهور و آنچه قسمهای غیر محصور معتقد شده خدمت
جناب دی محمد آمد و گفتند آنحال که ایشان موافق عهد پیمان
و فرستادن قرآن خیال متا که و مصالحه دارند عندالمقبول
نیت که با قبول کنیم در مقام مجادله باقی باشیم جناب حاجی
جواب داد حسب الرقیبت آنجناب مکر من نبود که امروز باد
چهر میکند دو سه روز دیگر صبر کنید تا خداوند فرج دهد و لیکن
افک آنجناب از ساده دل خود فریب حضرات را فرج بوجود
دانستند چنان گمان کردند که حضرات از روی صدق و راستی
قرآن را مکر کرده و فرستاده اند فی الواقع ترک سازند را نخواهند
لذا از قلب بیرون آمد و در نهایت تسلیم و امید فرج قلبه را بصر ف

بفرستند و اندیشیان نیز بواسطه حفظ حوت قرآن و سوزگندنای خود و عیبارا
 دستگیر کرده و بعقوبت در سوانی هر چه تا مگر کشیده و اغلب حبس
 ایشان را تهنیت دهند و بر عیباران بجهت امیر بیرون کشید و بر بچه بستند
 و بجانهای ایشان بچینه آنچه داشته بغارت بردند و زنان و طفلان
 شان را امیر کرده بقیعت نازیلی فرستند و حبه جناب خجیر از
 بانجا بیکه دفن برد بیرون آوردند و در آن بین چشم یکی از ان مسلمانان
 منصف بدین بخت و اکثر افتاد فورا قهر خوراک کشید و بخت
 ایشان را قطع کرده اکثر را بیرون آورد در آن جن صدق کلام
 آن بزرگوار که وقت رحلت خبر داده بودند که بخت مرا بر بند و آن
 بر بند بخاطر جناب ذی محمد و چند فرد دیگر که مغلول بودند رسیدند کردند
 بدست کر بستن و باصره را التماس کردن بجهت خان که ما را نیز که گویان
 و باین بزرگوار محضی کشید محمد خان فوق العاده متعجب شد بخت
 شما ما در این فراموش خانه چه دیده ایم که این قسم طایر گشتن غفلان
 هستیم جواب دادند که آنچه ما دیدیم خداوند قسمی شما کشید و بنید
 و آنچه ما شنیدیم انشا الله شما شنیدید آنچه ما دیدیم جز ما کس ندیدید صحت
 اطراف مظلومان را نیز گرفتند و هر کدام را حاضر متقی زدند تا آنها
 بر میوای خود ملحق نمودند پس از آن بضراب توپهای قلعه کرب
 خانهای ایشان را منهدم کردند که از آماجی آنها اثری باقی نماند
 و بعد از انجام آن نصرت نمایان فسخ و قیروندی کامل بدست

However the majority of
 the Bábís, misapprehending
 the promise, yielded up their
 strongholds & surrendered to
 the troops, but are treacherously &
 cruelly killed, & their
 bodies burnt, & their
 houses plundered - Some
 few are reserved to be
 carried in chains to Tehran.
 The body of Mullá Muhammad
 with Zanjání is taken from
 its grave - A Musulmán
 covering the chinmost part
 of the finger of the corpse,
 cuts it off, as foretold
 (p. 161) by Mullá Muham-
 mad 'Shí'.

Dá'í Muhammad & the few
 other surviving Bábís, who
 were in chains, were
 liberated at dehly this, &
 begged Muhammad Khan
 to free them too -

The remaining Bábís are
 imprisoned in cold blood, &
 their houses destroyed.

The army returns to Tehran.

Reflections of the author.

کردند و بسکن بقصیل این واقعه بسیار است و آنچه ذکر شد یکی از هزاره و آمد
 از بسیار بود و میدانم از این همه عقلا ی ملت و اناسی دولت یکفر طغنت
 و ترسنت اظهار دارد که اعلیحضرت سلطان باید در بند آبادی مملکت
 و آزادی ملت باشد نه آنچه محض اختلاف عقاید ملل بجز ابل ملک لشکر
 بکشد و رعیت خود را بکشد دفع اختلاف دین و آئین منوط و بر بخوا
 باشد و مکالمه مجتهدین و تحقیق و تصدیق مصنفین و مصدقین نه بکش
 کسی و رعیت کسی و در او ایل مجاریه هر چند که محض انام حجت خباب
 حجت یسینی ملا محمد علی بامیر کبیر شهره می نوشت که این امر خطیر را
 بجناب شنبه داشته اند دولت با بنده اقدار و اعتبار
 با کسالی باید در مقام مغایره و مغالطه بر آید که باغی و طغانی شده
 و در سه هر ای سلطنت و سروری در گشته باشند نه با ائمه
 اینجانب و جمعی از هجره بن که نسبت با جمیع دنیا و ما فیها زده
 با اشخاصیکه علوم ظاهره با اسباب تحصیل اعتبارات دنیوی
 فسر داده اند سخنی در مراتب عرفان مظاهر احدیت داریم
 چاره رفع این اختلاف بکشگش و ظلم و تعسف شایسته نبرده
 دینت بلکه اقصای عدالت و انصاف است که مجلس
 معین و مقرر فرمایند تا در ضمن ر پنجاب با علما بیکر منشا
 این قبل و قال و مان این حکمت و جدال شده اند صحبت ملام
 با در میان حق و باطل امتیازی حاصل شود و آنوقت احقاق حق

The letter which Mirza
 Muhammad Ali had sent
 to Amir-i-Rahim protesting
 that religious differences could
 not be met with armies &
 guns, & demanding a
 peaceful discussion with the
 Ulama before him.

و باطل و باطل آسان است و با آنکه اذن بر سپید بدون خون
 برزی و فتنه انگیزی بمالکت خوارجه برویم امیر کبیر با آن همه دولت
 خواهی و تدابیر کافیه در سطره نفاذی که دست حرفی بان حسابی
 بکوش سپهرش فروزفت و باعث خوابی و لایب و تلف کردن
 آئینه معرکه و رعیت کردید و آخوالا مرهم بجزای خود رسید حتی مغزی
 نماند در بد این مقدمه محض دولت خواهی و خیر اندیشی بجز
 این اظهار روشد که شایسته شان سلطنت است با جمعی
 فقر که صاحبان علم و معرفت و با اصدای رجوعی ندارند و نسبت
 الی الان مصدحیات و خسارتی نشد و اندر سطره اختلافی
 که با سایر علما دارند در مقام لنگر کشیدن در رعیت کتن بر
 و در تقریب برای و نعت عفا به مختلفه ملا حشم عدالت از
 رعایت رعیت و مراعات زاده کی داسو و کی ملت پرست
 و حال آنکه سزاوار آن است که از عهد و رفع این اختلاف
 علما بقدر مکالمه و مباحثه و قواعده علمی و برای این حقه چنان برآید
 که دامن اقتدار و اعتبار دولت بغیر آن آلوده نگردد بلکه
 خودشان برافه و اجرای احکام و حکمرانی خود ساحتی شده
 و دولت را با رعیت بمجادله و مقابله مشغول دارند آنچه از این
 قیل گفتند مفید فایده و بیشتر نشد و کردند آنچه را که شایسته
 شان سلطنت نبوده و کذا لک چند ی قیل کی از چندین متعیر

Or offering to withdraw with
 his followers, to foreign lands

The fate of the Amul-i-Khatir
 Nizam Taki Khan his pun-
 -ishment for his obstinacy

The foreign ambassadors at
 Teteran were told to leave
 the Babls alone.

A little while before one of
the Muztanids had appealed
to the Sháh to at least
give the Badr a hearing.

محقق فاضل شه‌حی بحضور علیحضرت ظل‌اللهی رفته بود که بدقت
این مطالبه بنامیل علما و حکم ایشان مورد انزع سیاط قهر و غضب
شده اند اگر این داوری و کینه وری محض این است که ایان را از
دین بری و از این عاری بیدانند مقرر فرمائید که مجلسی منعقد
شود در حضور جمعی از انسانی دولت و ملت تا اینجا بایشان
ایشان و حقیقت حقیقت ایان را بدلائل و برهان ثابت
و برهن دارد و اینهمه اختلاف را از میان بردارد و تا علیحضرت
سلطان پیش از این تعرض مظلومان دلی گنا مان نشود و از جمله
بیانات مطور ایشان آنچه مناسب استقام بر دین است
محدایمیزان آسایش و امان شهر او گوشه نشینان با براداری میزبان
دادیان منوط است که با رض نفس و هوا محشور و برای جمع
زخارف و بیزی و مقاصد نفسانی هر یک تعمیر شهر و شهر
آمده و یا منوط است باراد انسانی حضرت شهر باری مصالح
ملکی و قوانین مملکت داری که تمام مقصود در تعمیر بلاد و رفع فساد
و آسایش عباد بوده هرگاه میزان امان اهل و االی نه آسایش
دادیان باشد عنقریب نه ملکی باقی ماند و نه اهل مشهور
پس باید بچاره از مال و جان هر دو دست کشید
و اینک فضای شش و فامزود و الا پس این جدالی
حیث و اینهمه قبل و قال چرا سیدانم اهل مکر و کین از منزهت

و دین چه یافته اند قسم بخند که هرگز دین دو دنیا جمع نشود و بیهوده است
 جمع نیاید لیزل و لایزال نزاع و جدال از سجایای اراذل و جهال
 بوده در امر مذہب و دین حقد و کین نشاید چه که امر مذہب و دین
 امری است قلبی و رمزین است معنوی که با حسی مربوط نه باشد و در حق
 در هر نفسی است عرفان خود را و دیده کند آشنده و هر نفسی را از دون
 خود غنی و مستغنی فرسوده هرگز نعبیت و تقلید جایز نبوده و نظیر دوم
 اکتفا زنده هر نفسی خود باید مجاهد و عرفان حق قائل گردد و باری همیشه
 شہر بار کردن و قار با اینهمه قسمه اربابند بر اینکه ذکر شش است
 در خانه کعبی از رجال دولت مجلس را معین فرسوده که چند نفر از مجتهدین
 با آن عالم مدعی صحبت کنند رقم و صحت و عادی طرفین را معلوم است
 پس از اینکه ان مجتهدین حاضر شدند بعد از مباحثه و مکالمه بسیار
 بنای قیل و قال و کافرا جراتی را که آشنده و پس از بریدن قوت
 از مجلس بائین که زیاد و بعضی بر دند سفق و متعهد شدند و گفتند
 با وجود این شخص را در این شهر نمی مانیم بنا بر این اعلیحضرت سلطان
 محض اسکات و استرضای خواطر ایشان ان شخص عالم سحر را
 منع مجوس نموده تا مملکت و دولت از اثر و اغتلاب ایشان
 مصون و محفوظ ماند و ان شخص عالم محض اکا ہی اباب بصیرت صورت
 مجلس و سوال و جواب خود را با حضرات علما لمبان حرلی فرمود
 داشتند و اهل اضا ف از ملاحظه ان استباط و ادراک کنند

The Shah listened to this
 advice, he ordered a public
 discussion to take place
 between the Ulama, &
 one of the principal
 Babists.

The Ulama, being worried,
 declare they will not remain
 in the city with the Bab.

The Shah therefore he put
 them, in prison the Bab.

An account of the discussion
 in Arabic was written by
 the Bab.

که علی قشیری محض نفسانیت و حفظ مطابقت خود اعلام فساد در ارتض
 نموده اند و رشته غادر را منقطع نمی کنند و بدان جهت انکار را هر صا
 عصر را اینها بنید که در امر و نیتی خودشان اختلالی هم برسد و رای و رساله
 ایشان محاط و باطل نگردد خلاصه بجهت بقدره ترجمه گفتگو و صورت
 ایشان در این مقدمه مناسب کلام ذکر میشود که بعضی بلبان فال
 و پار و بلبان حال و استحقاق این است بیان واقع آنچه واقع
 شد بیان این بنده مظلوم تنها و میان دو وظایف از بزرگان
 روی زمین همسنگا یکدیگر حاضر نموده در جمع خود بدبختی وطنی
 بزرگ پس چون داخل شدم بر مجلس ایشان و نشستم گفتند
 چه میخواهی و چه اراده نمودی از عرضی که با علی حضرت سلطان
 فرستادی در آن باره مطالب ذکر نمودی و بر ما علما اعتراض
 کردی چون چنین گفتند در مقابل ایشان منو کلاً علی الرقیام
 برد جواب نموده گفتم وارد شده است از آنکه اخیراً والله الاطمان
 این حدیث شریف که از اظهرت البدع من الناس فی نظر العالم
 علیه یعنی چون ظاهر شود بدعتها در میان مردم و پس باید ظاهر
 کند عالم علم خود را چون شاه پاره نمودم که بدعتها در میان شما
 و ناراستیها آشکار شده و آنکی را بر سبیل خطا و طریق ضلال
 سالکت یافته ام آدم تا آنچه از بدایع علم جواهر و دانش خداوند
 بمن تعلیم فرموده اظهار نمایم و هر یک از این دو فرقه را

Abridged translation into
 Persian of the Babi's
 account of the discussion.

The anger of the Ulama at
 the appeal to the Shah...

The Babi's reply, quoting
 the Hadis: "When seditions
 appear amongst men, then
 let the learned show forth
 his knowledge."

که اولیای دولت و علمای ملتند بر خطای خود آنگاه نایم و اعلام
 نایم شمارا بر آنچه عقلت نموده اید از حد و کتاب الهی بمانند
 متعلق است بدولت اینست که سزاوار نیست که از برای ملوک
 و سلاطین مگر تصرف در جسد عالم و نظم ظاهر ملک و تغییر ملاحظ
 فساد و ترفیه حال عباد و اهتمام در امور ری که موجب آسایش
 جمهور و اکثاری نوع بشر و باعث مکت و امنیت ایشانست
 تا اینکه جمیع ملک در نخل رافت او پاشانند و سزاوار نیست
 که پادشاهان متعرض مذہب رعایا باشند و تصرف در دین

The Bah' censures the Ulema
 for meddling with the affairs
 of the government.

بزرگتر و نزدیک سی سال است که در این ملک بواسطه
 آنکه سلطان متعرض مذہب رعایا باشد و اعلام خصم متعلق
 گشته و غبار جنگ انگیخته شده و تفرق پاکبند هزار نفس
 در بیابان از نظر فتن گشته شده در بلاد بیدیه و ممالک خارجه
 متفرق گشته و عاقل بصیر دانند که اگر این نفوس تلف نشد
 بر ذہب نیایح و زاکم و شاسل عدد آنها بحال با نصد هزار
 بالغ شده بود و بدین مقدار نفوس ممالک آباد و عمور
 و ضایع و غنا بر فور بود و بعد هزار نفس کشف هر ایام
 هر خطیب میزان کرد رعیت بدینچ و سلطان درخت درخت
 ای سپه باشد از بیخ سخت رعیت نشاید به پیدا گشت که
 در سلطنت را ناپا بند و پست و آنگاه آنچه متعلق است به علمای

It is now nearly 30 years
 since, owing to the
 interference of the King
 with people's religious
 beliefs, civil war has
 been caused, & in all
 on both sides, not much
 fewer than 100,000 men
 have been killed, or castrated.

This means, estimating the
 children they might have
 had, 500,000 souls lost
 to the State.

Then he goes on, of matters pertaining to religion there are three: firstly, if some one appears calling men to God, & if he be not from God is his commission to come from God or men? They reply "From God".

He then asks them what they say concerning Him who appeared in A.H. 1260, summoning men to God, & whom God in no wise confounded.

They answer that the Ummah of that time, who are the depositaries of Divine Law, rejected him.

He asks them if they can honestly pretend that they are God's agents, & find faults, when they are full of doubts & dissensions.

ملت پذیراست اول آن این است که هرگاه ظاهر شود کسی با مجید عظیم و جلالت اقوام بخواند مردم را بنجد او و اجمل اکرم آیا اگر از جانب خدا نباشد رد و ابطال او بر خداست با هر خلق زیرا که خلق شک از یقین نشانند و شمال از عین ندانند جواب گفته که رد و ابطال بر خداوند است کفتم علی بد آنچه بگویند در خصوص کسیکه ظاهر شد در سینه با مجید اعظم و حجت قوم مردم بنجد او و ذوالجلال دعوت نموده و بشریعه ربانیه هدایت نمود و خداوند هیچ گونه او را ابطال نفرمود بلکه در هر حال امرش را رفیع و منبع و آثارش ظاهر و برپا نشد با هر نفس مرد و چنانچه آیاتش در همه آفاق برپا و آثارش در اطراف و اکناف شهودات جواب گفتند که علمای اعلام که انسانی خداوندند در میان نام از او عرض نمودند و انکار کردند و امرش را قبول نفرمودند و چنانکه ما نیز قبوشند ایم کفتم آیا شما سید انسانی خداوند کریم و اولیای دین قوم و پادشاهان صراط مستقیم و حال آنکه عربی از علم ندانند و در اصول و فروع راهی جز فطرت و اولیایم نشانید و کسانیکه در مسائل فرعی و مطالب شه عبیره راه یقین ندانند تحصیل قطعی نتوانند و باب علم بر ما رسد و در ایند چگونه خود را در مطالب عالیه تحصیل

و معرفت مظاہر کلیہ و مطالع قدسیہ کہ در سایہ فیضات لایستہ
 مابین بریہ عالم و نهند و تصدیق و تکذیب خود را در حق انبیا
 و مرسلین و اولیاء و مقربین منوط شد و ذکر یکہ پیش ما نمود
 نبیند در چاہہای خطا و ذکر یہای ہلاکت افتد حکونہ تمیز حق
 از باطل دہد و سبزان معرفت خالق سموات و ملک اسما
 و صفات کرد و چون کلام مابین مقام رسید جمع در حالت
 سکوت سحر و بہوت کشید پس من کفیم کہ اگر از این مقام
 تزلزل کنیم چنان فرض نمائیم کہ امر بر این سلسلہ و فرقیہ
 ماجریہ مشتبہ شدہ و خطا نژدہ اند در امر خود پس با آنکہ
 مقررند بر آنچہ مسلمین مقررند از نبوت انبیا و ولایت اولیا
 و حجت کتاب اللہی و زدم متابعت او امر و نواہی چہا
 کا فرد نیستہ ایشان را و حکم بر قتل و مسکت و ما آنا نژدہ
 تا آنکہ کشند ان مطالع توجید و جواہر بقطع و تجریدہ را بغلی
 بزرگ نفسی کہ کفش احدی اخبار اکونہ ظلم از ظالمین
 قبل نشندہ و دیدہ کردون انیکونہ قادات از هیچ کافر
 مذہب جواب گفتند کہ این سلسلہ کوئند کہ آن وجود مبارک
 موعود در این زمان متولد گشتہ و این قول محافل حق است
 و ما از صاحب انیکونہ انفا و بری ستم کفیم و دلیل در آن
 بر ما بطلب حقیقت یا آنکہ بنا بر اصول مقررہ در مذہب شما

The Ulema are silenced.

The Babi continues, saying: "Let no one suppose that these people are misled; since they believe in all that you believe in concerning the prophets, & Mirhaj, & the Kitabi, you cannot regard them as infidels. What right have you to slay them?"

The Ulema answer that these claims to believe and assure that the blessed Kitabi whom they expect has come.

The Babi asks them by what arguments they prove that the Kitabi cannot have come in this age.

The Ulema answer that everyone agrees in not respecting the advent of the Hā'imī in these times.

The Babi taunts them with appealing to an argument to popular opinion or to prejudice created by themselves.

The Ulema reply that on ground, to declare that they do not pronounce the Babis to be infidels, nor do they wish to kill them; what was done to them was done by the Shah's orders.

The Babis asks them why then they did not, in the name of religion, forbid the Shah from so acting?

این کفر نیست جواب گفتند که برهان ضرورت و برهانت این مطلب است
زود اهل این دین چنانچه اگر از عوام الناس و اهل شوق پرسی همه
گویند که ضروری و بدیهی است که آن منظر سوخو دنیا بدو در این ازین
متولد شود کفتم سبحان الله تعجب میکنم از این دلیل ضعیف
و برهان نحیف که گوید کان را از آن خسته آید عوام و بازاریان
فرعی هستند که منتهی از شما با کشته اند و عقایدشان
از اذکار علما اندوخته اند و این هفتوات را از شما آموخته اند
و الحال شما آنرا اصول نامیده آید و ضروری دانسته آید
و باین ادبام که او بن من بیت العنکبوت است متمک داز
جبل المتین اللهی و عروه الوثقی ربانی منقطع گشته آید چون
کفار باین بنهار کشید و رسته است لاشان منقطع کرد
و جبل احتیاجشان منقسم آمد و در مقام انکار برآمدند و گفتند
که ما حکم کبفر این سلسله ننمودیم و راضی بسفک و مارشان
نبردیم و بیسح کردن بدی در آنها ندیدیم و این قتل و اسیر
و تزیین و ظلم از سلطان بر ایشان وارد آمد کفتم چرا
شما او را بمعرف امر ننمودید و از مسکرتنی نفسه بودید
و حال آنکه در کتب اللهی وارد است که ناسن را بطریق
صلاح و سداد و سبیل صلاح و در شا و سوا بند و حدود
الهی و سنن ربانی را کتمان ننمائید و ما کشته

جوانی نداننده بعد گفتم و اما مطلب دیگر آنکه منظر امر ربانی و مطلع
 وحی رحمانی امروز در میان مل و ادیان و بجهت امکان ظاهر
 گشته و قدرت و سلطنت الهیه امر خود را تبلیغ فرموده
 بزرگان مل و سلاطین دول را بنهج مستقیم و دین قسیم
 دعوت فرموده چو شما بقضای آیه کریمه ما کان المؤمنون
 لیفرذاکافه فلولا نفر من کل فرقه ما کفنه لیتفقرو فی الدین در
 تحقیق امرش تجسس نمودید تا از حقیقت شکست بهرات
 ایقان و در درکات اضطراب بمدارج اطمینان مرفعی
 شوید ای معشر علما چو انج می کنید مردم را از شر عذاب
 الهیه و سه می کنید ناس را از صراط مستقیم ربانیه حق با
 باطل می پوشید و دین را بدینا می فرودشید انصاف
 و امید آنکه خداوند است مقدر علی الاحلاق را دست مالک
 انفس و افاق آیا ممکن است که صبر کند و علم ورزد
 که کس باطل مدعی ولایت گردد و بگذرد دعوی زهبت
 کند تا آنکه قلوب میزبانین حد منجذب او شود که دیدید
 و عقول رفیعیه باین شدت منفس او کردند که شنیدید
 یکی از ان میان گفت آری خلق مجترب او شدند و چون
 پذیرفتند و بحضرتش اقبال جستند و بحجابش متعجب
 گشتند لیکن از او برمانی ندیدند و امارتی نشنیدند

The Ulema are again
 silent, & the Babi
 continues, "Now as to
 the second matter:
 the source of inspiration
 & manifestation of the
 Divine Command is
 this day manifest, &
 proclaims his divine
 orders. Why then do
 you not trouble your-
 selves to investigate
 this matter?

Would God allow one who
 falsely claimed to be
 endowed with authority
 from on high, to continue?

One of the Ulema says,
 Yes, people followed him,
 but without proof or sign.

The Babi replied:

"Glory be to God Who
Who made the very
being of his prophet
such a sign as convinced
thousands, as it is said,

"O Thou whose essence
proves His essence."

The Ulama demand a
miracle.

The Babi replied, "I am
only a servant of, &
believer in God, yet if
all of you, great & small,
learned a ignorant, Shah
& subject, will agree on
some sign which will con-
vince you, & will publish
your decision abroad,
and appoint a day, I
will communicate the
nature of the sign that you
require by telegraph to
that recipient of Divine
Revelation; that He may
show you the sign you
require."

The Ulama desired to accept
these conditions, and say
since you began the discussion
it is incumbent on you to
produce a miracle.

و دلیلی نیافند گفتم سبحان الله از این عظمت و کبریا و قدرت
استعلا و غنی و قدر رفیع که ناس را بغیر ظهور هدایت
ناید و نبی بر حقیقت خود دلالت فرماید اوست مصداق کلمه
مبارکه یا من دل علی ذانه بذاته و مرات مضمون شریفه
و تعالی عزت بته مظاهر اسماء و صفاته و اوست شمول
کلمه تامه و مترجمه و عجمانسته مخلوقانه زیرا که اوست غنی
از ما سوا استغنی عما یطلق علیه اسم انشی بن اهل الانا
جواب گفتم که معجزه بر اثبات این مطلب باید که صحیح خلق
از مثل آن عاجز باشند جواب گفتم من خود ششم مگر
بند مملوک و مؤمنی بخداوند مالک الملوک لیکن اگر
خواهید با جمیع از بزرگ و کوچک و سلطان و رعیت
و عالم و جاهل بر امری متفق شوید و جمیع مردم را اخبار
دهید در روز یا میعاد و قهرا و دهید و من در آن روز نیز
اسبابی که برای اخبار از ممالک بعیده قهرا و اوده و
مگر فخر فیانند از مظهر امر الهی و مطلع وحی ربانی شد
کردم که آنچه خواهید اظهار فرمایید چون مرا از آنها
این امر بدیع و اثبات این مطلب منع ثابت است پس گفتم
گفته که حال سخت تو ابواب مجادله رکودی و اعلام مخالفت
با مرتفع بودی و خود از جانب خود معجزه اظهار کن تا آنچه

دعوت سبکی اقبال جو نیم کلمہ قسم بجسی کہ جانم در قبضہ قدرت
 اوست و روانم رین غنایت او کہ من خود را جز بندہ مؤمن حضرت
 احدیت ندانم و آذ عالی جز عبودیت شرانم ولی خود انصاف
 و سبہ کہ کہ ام معجزہ بزرکت ترا زین است کہ من با کمال
 الطیمان در مقابل شما نشسته و بہام قدرت بر لب شمار خواہم
 و کہ بہت بر ابطال عقاید اہل ضلال بستہ و زبان بیان
 و استدلال کشا و ام و با آنکہ بجزتری سطلین و اہتمام ظالمین
 بر سکت و ماہ ظاہر اہل حق و یقین بر عالمان روشن است
 منطوت طاغیان ملک و ملت مرا از پان منع نمود و موافقان
 مرا از قیام باز نہ داشته و حال آنکہ برابر باب بصارت
 معلوم است کہ یکی از شما اگر کمان کند کہ احدی از خدام
 پادشاہ حجابہ و اولیا ارتوت و جاہ نسبت با و متغیر
 کشته و ضما، عقیدتش بکہ و رت و عداوت مبتد
 شدہ از خوف ولی استقامتی کہ لازمہ احوال ارباب
 ضلال است مضطرب شود چون زمان در پس پردہ ما
 پنهان و محفی کرد و چون رشتہ گفت و شنیدہ بیخار سید
 از زو من بہا کند، شدند و در مقام دیگر مجمع شدند و
 از بند کمان خدا را کہ با تفاق من گرفته حیرت و ہنہ بردند
 و از ایشان نیز سؤالاتی چند نمودند پس

The Babi again says,
 "I am only a servant
 of Him; yet is not this
 a proof to you that I
 weak as I am, thus
 dare to stand up in
 the midst of my enemies,
 who long to shed my blood,
 and argue with them
 boldly with confidence."

Those who are sitting near the
Babi draw away from him
 and assembling in another
 place, begin to question
 some of the other Babis
 who had been imprisoned
 with him.

They again summon the Babi mustahid, who finds his co-religionist standing silent & ashamed before the Mulla.

He asks the Mulla what fault these poor people have committed against state or religion that in the town of Rashtan a party have arisen to persecute them, & that the Mulla, instead of helping & protecting them from their unjust enemies, have permitted & impudged them.

One of the Mulla who was a native of Rashtan, suddenly asks him what connection he has with these people that he thus tries to protect them, & vilifies the Mulla.

The Babi at this loses control of himself & vehemently rebukes the last speaker for his presumption & pride & ignorance.

آینا در حضور خود خواسته چون داخل بر مجلس ایشان شدم و دیدم که دوستان الهی در حضور ایشان نهایت اکبار و مذلت نشاندند

گفتم بگویند که از این فخر و بجا ره کان چه امری مغایر برای دولت و ملت ظاهر شد. که جمعی از اشرار در ارس کانی بر معاندت و دشمنی ایشان برخاسته و با ذیت و مخالفتشان که بسته اند رشا بجای انکه اعانت مظلوم و اعانت مظلوم نمایند اینان را مواخذ و محجوس ^{دارند}

یکی از علما که از اهل کاشان بود سخن را از حد ادب خارج نموده گفت تو را با دینان چه نسبت و آنها را با تو چه ربط است که از ایشان حمایت میکنی و علمای اعلام و فضیلهای کرام را که متعرض این گروه گشته اند اهل ظلم و شرارت میخوانی پس مرا بحیثیت فرد گرفت بدو از نشستم و گفتم تو را و امثال تو را این گفتگو با نشاید شبها تو را لیاقت مکالمه در امور عالیه نباشد فخرات بر خلاف ادب بر بزرگتر از خود در حسب و نسب کار جا بجا نیست و بدون علم و ادب خود را عالم و دانش شایسته چندان کسیکه ادب معاشرت و رسوم مکالمات نداند و در مراتب ادب که هر کس را لازم است نشود انچه بگوید خود را عالم در دین و حاکم در دله و قبول مغربین بشیر و الهی ^{است}

مع ذلک در قیامت امر او در کشتن آن شخص عالم بگرداند و از خارج
 و داخل اسباب با فراهم آوردند ولی عدالت اعلی حضرت شهرت
 مانع گردید و بجهت دفع فتنه و فساد ایشان انعام را سر قفا بگردانید
 نمود و در حقیقت نفس الامری در این مورد بحضرت سلطان ابراهیم
 وارد نیست زیرا که علماء بر ملت و مملکت و دولت چنان سلطه ندارند
 که سطوت و مصورت سلطنت در غنیمت قدرت و تملک ایشان
 بیوجه و وجودی و نمودی ندارد و بچنانیست که از مذهب و شریعت
 باخلاف و انحراف رای خودشان جز آنسی باقی نگذاشته اند
 و کذا لکت از اعتبار و احسن ارد دولت بر رسم را بر داشته اند
 و در مقابل فذرات و فرات و استیلا و احاطه و حکمرانی ایشان
 شخص سلطنت کلیتاً شمشیر قالب بی روح است و مانند
 مرغ مذبح که حرکتی میکند و دست و پایی نمیزند ولی آن حرکت
 حاکی بر زوال است و جنبی رو با مال و ما نظیر سفینه نوح است
 که این از خدا بیخبران در آن اجماع کرده و هر کدام خود را مانع
 کامل و مالک مستقل سفینه و رهبران میدانند و در کمال
 تنازع و ترو و یکی محض ملن خود نسبت شرفش میزنند و دیگری
 بچنان بیعی بسوی مغربش میگرد و یکی بر بزم خیال بطرف شمشیر
 میکشد و بچگونه ام اندر است فراست را ندانند که استیلا
 طریق نجات را نمانند و سفینه دیرینه و اهل پفرینه اش را

The Ulama subsequently
 try to kill this Babi
 at Kerbela.

The Shah not to be
 blamed for temporarily
 imprisoning him, since
 he was forced to do so by
 the Ulama, who have
 so much temporal power
 that even the King
 cannot safely resist them.

The dominion in Persia is
 now a lifeless form, or if
 it acts at all, it is merely
 like the objuring & involuntary
 struggles of a bird just
 killed.

باسل امان رسانند بهر ایهی که میروند بر باطل و هر حرکتی میکنند
 عاقل است مگر از غیبت کسی ابد و کاری بکنند والا بعضی اینک فی قلمبه
 نسیم مخالفی بوز و جمعیان راعوق کردات ضلالت بکنند و با
 سر بر آرد این سفیها را با سفینه چنان می بلعد که ثلث مال صغیر شود
 ذوالخیر را اید رفیقا زهرمان بنشسته اند صد گره زیر زبانم نهاده
 کر بگویم زمین سخن شنودن شود خود جگر چسود که خار اخرن شود
 بر چه بادا باد روشن ز گویم کجا اعتدالی بنا خدائی دارند و کی سخن
 سلطنت را سفینه نوح و ما به سخبات و فوج می بندارند با وجودیکه
 علشان کلا از روی ظن و قیاس و منحصر بسند زریه و نفاس و عمل
 زرقینی دارنم و مسائل حض و نفاس است خود را سنج
 الا سلام و قبله امام و نائب امام میدهند و علیحضرت
 سنشای را یک استنای امام میخوانند و حکم شرعی و رای
 خود را مقدم بر رای علیحضرت سلطان را احکام عرف میشارند
 همچنانیکه حضرت ظل الهی بر خلاف رای ایشان قادر بر حکمی و عو
 نیت و بجز سلطنت را محض صراست مملکت و اجرای احکام
 خودشان لایم میدارند چنانچه هر والی و حاکم مقتدری
 در هر ولایتی از ولایات هر کجا بدون ملاحظه رای ایشان
 حکمی و حرکتی بروش صلاح و حال رعیت و اصلاح ملت ننماید
 و نظایر خیال ایشان باشد بعضی اشاره جمیع امالی و کتب

یک شهر بدون واهید و ملاحظه سطوت سلطنت با احترام حضرت
 سلطان باذیت و اذار و اخراج اسخاکم و بیجا و تاراج اموال و از
 و اج آن اغار سکینه و دست قطا دل و بجزرتی و بی عصمتی با
 از ذی و جردی خوف و احتر از می نمایند و یکصد هزار
 حوادث که با عشان مجتهدین و ملا با بروند در ایران اتفاق
 بیفاده و درخ نداده با حکام حکایتی نیست و سهل است جامع
 سلاطین سفاک متقدم سلف با همه شرک و غفلت و سطوت
 و وسالت که داشتند بین نوع حوکات ناشایسته را نیز بر می مید
 دنی گذاشته که ایشان حوکتی بروی رای خود و مصیبت میکنند
 بعضی جزئی که درت و مخالفی محرک ملت و مخرب با وضاع سلطنت
 میدند و در جمیع عصر و او ان الا الان ملت را متعلقه و متفاد و دوست
 در فید انقباد خود داشته و دارند و در جمیع قرون و اعصار
 باعث ایتدال و اضحلال دولت و رعیت و بانی اغتداس
 و اغلال احوال مملکت و ملت همین دستوران بی ایمان و کشت
 های بد اندیش و بعضی مجتهدین بی دین بودند تو این زمان
 سلف شهادت بصدق این معنی میدهد و محتاج باظهار و تکراه
 نیست ولیکن در هیچ عصر و ادانی علما این اقدار و اعتبار را
 ندانستند و ملاهای هیچ ملت و زمانی جز در اناب امام
 و سلاطین را که فی الواقع ظل الله و خداوند زوی زمین شده

In all ages true reform has been the opponent of progress.

سکه آستان امان نمیدانند و نمی توانستند این معنی را اظهار دارند
 و اینان آشکار میگویند و بزرگان افغان را بچوبند و اگر تدریس
 کاملی در تفرقه جمعیت و انقراض اقدار و زوال استقلال آنها
 بکنند با این قوت و قدرت مستمر و استقلال مستقل
 که الان دارند و فوق العاده قوی و جوی شده اند چنانچه
 طول نیکشده که این سلطنت را نیز از میان برسد از
 دیگر در مراجعت اعلیحضرت قبله عالم از فرنگستان کم
 فتنه انگیزی و شورشها کردند تا اینکه جناب صدر اعظم را
 از صدارت عظمی مغرول نمودند و در زندیق اکبری انجناب
 مدتها جعل جبری کردند و کشیدن راه آهن را که باعث
 آبادی و آزادی مملکت و ملت بود معروف و شنید و اگر اعلیحضرت
 سلطان طریق تدریس استمال را پیش نیکرفت و جزئی
 مخالفی میفرمود همچنانکه صریحاً اخبار داده بودند محال بود بگذرد
 مرکب همایون داخل و از اختلاف شده جالس بر سر سلطنت
 شود خلاصه اگر بنده بیرات کافی کفایت شرابین شیران
 ظاهر اصلاح را ننگینند همچنانکه سلاطین مقدر سلف
 را با وصف سلطنت مستقله مستحکم که داشتند از میان
 برداشته و از آثار آنها اثری در عالم نگذاشته این سلطنت
 را هم باغراض لغافیه خود چنان مهدم و منغرض میکنند

The Ultimatum on the Shah's
 return from England &
 Europe, made an operation
 to effect the dismissal of
 the Princi Minister, &
 promoted the construction
 of a railway.

که در صفحه روزگار صبح اسم در رسم بادکاری از دوابی نما
 چنانکه با سلاطین معظمه کبان مرعی و معمول داشته اند آنچه
 که زبان از ذکر آن مجمل است مگر شرویه را بنوبه سلطنت
 و ستوران بی تمکین بر ویزواند آشتند و پس از آن
 بکشتن بیت و کینفر برادر که هر یک شاهزاده آزاد
 با تاج و کمر بودند نگاهداشتند آخر الامر هم با وصف آنهست
 که شرویه از ایشان کرد که پدر و بیت و کینفر برادر
 اسلم ایشان گشت باز هم بگذشتند که بروقی مرام حکمرانی
 و سلطنت خود اقدام نماید و مگر همین امیدان نبود که فضای
 ملک و مسافت و لایبانش از سمت شرق تا ماوراءالنهر
 و جبل ثبوت و چین و از طرف مغرب برودخانه و فرات
 و از جانب جنوب دریای عمان و از شطر شمال تا جبل ارد
 برود و با وجود اینهمه اشوب و انقلابات ایشان که اکثری
 از ولایات بمصرف سایر دول درآمده بود در عهد حسرت
 پرویز مارا لبات بقعه الملکایران هشتصد و بیست
 نه گز و دینار زر سرخ بود و در شوکت و عظمت و اقتدار
 مثل و مانند و در سطوت و ضلوت و عظمت و لشکر کشی
 و دشمن کشی و کثرتستانی و جهانگیری نظر و عدیل
 نداشتند و جمیع سلاطین روی زمین در قداطاعت و در

The decadence of Persia due to the priestcraft.

Revenue of Persia in the time of Khumrau Parviz was 829 Karott & 942 dinario.

ظل صاحب پادشاهان کبان برزند و در جنب سلطنت پادشاهی
 ایشان جمعشان سنگت و معدوم صرف میگردند چنانکه
 الان دولت ایران در مقابل سایر دول فرنگستان و جودی
 و نودی ندارد و چنان معدوم و مخدول شده که مثل حاکم
 معزول و حکم غیر معمول است که احدی بان اعتماد دارد
 و علت این نوع ذلت و خفت نتیجه علم و معرفت این جهل
 و مروحین دین این و از باطن شرع بین و از وفور قدرت
 و فرت و احاطه ایشان است و از افاد و انقلاب
 شهر یقینا به ایران و منحصرا بعد و دی ولایات
 محروم و غیر معمول شده و جمیع مالیات ان الان
 هفت کرور رسیده و انهم اگر از روی عدالت و
 انصاف باشد نصف عاید خزانه عامه نمیشود خاک
 بر سر غیرت و فرت و جرمزدی اهل ایران بالبد
 دزه نغصب و رعیت و مزاحمی ندارند و طبیعت ایشان
 بحین ترس و تقیه و تلق عادت کرده و خودشان را تابع
 تعدی و ظلم و ستم نموده اند و با وجود فاعل مجاز بردن
 منفعل مجبور مانده اند و هیچ تینه نمی شوند و ملاحظه میکنند
 که در ایام سلف در عزت و حرمت و در ثروت و کثرت
 محروم و جمیع ذلیل و مل برزند و چه باعث شد که در ذلت

Revenue of Persia now only
 equals 7 Manats.

در ذوات و در آندمت و دناست طبع و شناخت افعال

لحال ضرب المثل اهل عالم شده اند و دیگر در عصر و او ان

Determination of the Persian character.

ماضی در علم و عمل و ابداع حرف و هنر و در اختراع ابداع مینمایند

تفوق بر جمع اهل آفاق نداشتند سبب حیثیت و حرکت

که اکنون در بی هنری و فقری و نادانی و ابله‌گی و احمق‌گی و کردنی

مصرف و بعد مروت و انصاف و معرفت معروف

گشته اند و هیچ تفکر و تحلیل نمیکند و اصلا حسرت و افسوس

نمی‌رانند و نمی‌گویند که قبل از این ما مانند شما ماضی معارف

و کمالات و مبداء و مبدع جمیع فنون و علوم و معلومات بودیم

و مملکت ما مرکز و محور کل کمالهای بدیهه و هنرهای منبعه بود و الا

از ان اسباب و آثار ترقی و جمعیت بهیچ وجه اثری موجود

و معلوم نیست آیا سبب و مرجه چه شده و محزوب

اوضاع مدنیت و اساس تربیت که بود و کسب و

حیثیت که اکنون علم ما منحصر به استخوان و استبراه و کوچک

سستن مقعد و خضاب آتش و چیدن شارب در شا

این مسائل شده و با دای غمخس و ذکوة و روز مظالم و مال آنها

تعلق گرفته و ندانند نیز با دای این حقوقات مربوط

آمده و چنان در خواب غفلت و غرورند که بهیچ وجه

مشور ایشان نیست و نمی‌فهمند و تعقل میکنند که اغلب این

مجتهدین از اهل دانات و اراذل مخلوقات بودند با کتک و کتک
 و چارق و پانابه و پانای پر بله و ارد شهر و مدرسه میشدند ^و ^{بصفت}
 و مذورات مردمان و بد و پوزمان و آن و نماز و روزه سالی
 و در زمان وحشم دو فتر آن بیک قرآن و ترجمه صلوات و حث
 و نهایت شفت گذران میکردند پس از خواندن چند جلد
 کتاب و دهستن لسان اعراب و تحصیل ازاع کشیک و تروید
 و سوسه و تحیل طنونات و موهومات غیر معلوم مندرسه
 و مرضی از مدرسه فرج احباس مندر شریف و امامت ^{ستغلا} و بالآ
 حاکم حقیقی و مفتی ملت و صاحب مالک مالک و اموال عیب
 و مالک اسب دسترسیم و زرع میشوند و خود را مالک رقابتم
 و قاید ارباب کرم و خداوند خیل و حشم میدانند دعوی
 امامت میکنند و ادعای رد مظالم و مال امام و خود را ارف
 مخلوقات و اکل موجودات و عماره ناس را کالایانعام و عمای
 اهل ایم اصل میبازند و ارث اموات و موقوفات جامع
 ثلث و زکوة میکردند کوس لمن الملکات میزاند عویده انا واحد
 القهار میباشند خواجیه خوب کفشه میفرمایند و اعظمان
 کاین جلوه در محراب و منبر می کنند چنان سخلوت میروند
 انکار و دیگر می کنند که نیا باور نمی دارند روز داور می آین
 همه غلب و درغل در کار داور می کنند باری عوام الناس انقدر عقل

و قیاس میکنند که آنه ستملات و ستملات و دکا کین و دکات
 و آنقدر زراعت و مراعات و قزوات و قوت پکران و دولت
 و ثروت بل پایان از کدام ممر و محل شده بر اسط علم اشراج
 معادلان بودند تجارت هند و سمان و چین و نیکی دنیا
 و فقر کستان نمودند نه مسافر بجز در و زراعت اراضی غیر
 ذی فرع شدند نه اشراج ضایع بدیعه نمودند و از نتیجه
 ان تحصیل فزاید کلیه کردند نه بسکن آنچه مشهود کافرانام
 و معلوم و مفهوم جمع خاص و عام است این است که اول
 صغیر و کبیر و حق و فقر برادر و جرات کشش حکمت
 بزرگت و از سخاوت آنها شایسته بزرگت و در ذلالت کذلک
 کشتن ایشان و اجاره خاتم شریفان این اسبابها
 بشکل و نول فراهم آمد در این ضرورت چه قدر احمق و نادان
 است که چنین اشخاص شخص الفتن منافق را بپوشاوند
 نژاد برای و رساله ایشان عمل کردن و بفتوا و حکم شان
 محکوم شدن و در حضور ایشان شده و اراضع و شیخ
 بردن ستایش و بنا پس نمودن و ایشان را عالم
 دانستن و در شمار علما محبوب داشتن زیرا که عرفا
 و عملا بجهت علم و علمایه رتبه معین فرموده اند حقیقت
 و طریقت و شریعت علمی که بر اسط مخلوق بدون تحلیف

دست و علم با شرافات فو ضا ت ای و تحلیات از ار غنا یات
 حضرت سبحانی حاصل کرده ان را و بهی و لدنی خزانند و علی
 که از کثرت مجاهده و مکاشفه و عیان بدون استدلال
 و برهان است و هده آن را علم ذوقی و کشفی دانند و این شخص
 از این دو وقت مذکور بهره و مستی ندارند و قسم
 یم که بتکلیف و کسب حاصل شود از اعلم کسی و رسمی گویند و آن
 علم شریعتی است و ادالت بحصل مقاصد اخروی است
 و اسباب بجز در انقطاع از کثرت و نبوی و از برکت و پرورد
 او مقصود اخوت حاصل گردد و اعراض عوالم کلکی زایل
 و دست مکل نافعین و نادی مضلین و بعالمین خرد طریق
 سخات و هدایت و اداب عبادت و رسوم عبودیت را
 نیاید و او در طه عفت و ضلالت میرساند و با علی در جات
 تقوی و تقیوس و مقامات انانیت و سعادت
 میرساند و مفتح از جمیع ما سواله و مجرد و مستعی از
 تعلقات دنیا بنیاید و از باب این علم نیز در سه طبقه
 طبقه اول اشخاصی هستند که عالم و عامل و ادرازی مقامات
 عالیه و درجات رفیعه هستند و از شاخ ثمرات
 مذکور آن بهره ورنند در حق ایشان چون چسپا
 گفتن کفری است محض و گویند کافر است مطلق

طبقه ثانیه عالم بی عمل و شجر بلبلند هر چند که بمقامی بالغ
 نشد. و از فزایدان نفسی نبرده اند باز هم بحسب علوم سماوی
 و فصل ظاهری مراعات احترام ایشان واجب و لازم است
 از ایشان غیبی کردن و اسمشان را بحسب بردن کنایه است
 عظیم و خطائی است قویم طبقه ثالثه که عالم و عکس کما امر
 عامل اند و برخلاف آنچه میدانند و بیکسو عمل میکنند
 چون بافعال نهانی و باطن ایشان نظر کسی بینی که سارق
 طرار و فاسق عداری هستند که لباس علما طبرس شده
 و عظامی را بلوث اعمال و اقوال خود ملوث کرده علوم ظاهر را
 اسباب راه زنی مرد و زن و بعضی مسائل فقهی و جبل
 شرعی و مجرب لامت بمعنی خود را سه مایه سروری و بر
 ری و وسیله جاهد و منصب ساخته و از غایت بدگری
 گرانای عذر و مکر افزاخته و در رسیدن هوای نفس و متابعت
 شیطان مرکب طعنیت و تعانیست را مطلق العنان
 ندوده اند و ایشانند منافق حقیقی و کاذب و اهنی زیرا که ظاهراً
 و باطنشان موافق قلب و لسانشان مطابق نیت
 و چون خداوند رحمن در جمیع کتب ساوخی شافعیین
 رطعون و مرند خوانده در این رساله هر جا بیکجه از صفات
 ذمیه ایشان ذکر شده بر بیل نفیم نبوده و بخبر

Some brilliant exceptions
amongst the general
corruption of the Ulama,
such as Sheykh Montazeri,
who, when he died, only left
22 timans -

Another of Isfahan

اختصاص بر طبقه ثانی داشته که فی الحقیقه منافق و قطع الظرفه و با هم
علما مرسوم و معروف شده و لیکن عالم واقعی اشغال مرحوم شیخ خرفنا
اعلی الله مقامه بود که از شهنشاهات ظاهر کلی ارتجالات یزیدی
احترار و اجتناب کلی داشت و دیناری از احدی بیج اسم
در رسم قبول نمیفرمود و با کمال عبرت و قناعت گذران میبرد
و پس از رحلت جمیع ممالک و متر و کاش مینت و ونوان
نبرد و کذا لکت در صفا صفهان شخصی از دوستان مذکور میداشت
که یکی از علمای انزلی بر حمت یزیدی پیوست برادری داشت بسیار
مقدس و فاضل که اکنون اسم شریفش بر اسط طول مدت این صحبت
از نظر محرم شده اهل عمل خدمت آن بزرگوار رفتند و با هم
استدعا نمودند که بجای مرحوم برادرش اقدام در امامت
و ادای نماز جماعت بنمایند آنچه عذر نخواستند و انظارا اگر افرید
قبول کردند و بر الحاح و استدعای و الحاح خود چنانچه بودند
تا آنکه بناچار سه روز مهلت خواست و پس از سه روز مسجد
شریف برد و مشغول امامت گردید یکی از دوستان محترم
علت سه روز مهلت نخواستن را استفسار نمود و باظهار آن
سوگند شش داد و جواب گفت که پانزده من خود در خانه داشتم
خلاف مرویت و عدالت بود که قوت پانزده روز در آنجا
من موجود باشد و بعضی قوت دو سه روز نمیداشتم

در عرض سته روز جوهای نکر در راه گسانی که ارباب استحقاق بودند
 تقسیم کردم و دادم و آنوقت تکلیف خود را در خواندن نماز و دستم
 مجتهد و مجاهد عالم خین اشخاص را میتوان گفت نه امکانی را
 که در سال قحط معاینه میدیدند که روزی دو هزار نفر از کسلی
 و حسرت لغو نان جان میدادند و میزدند و وجود اینکه گندم و
 حیوانات اطلاق خود را جمع و حبس کرده بودند خزواری چهل تن
 سفیر و خند چنانچه در طهران یکی از معدسین و معتبرین مجتهدین
 بعد از آکاف فوت اهل طهران با همسنگام و مصل محمول سال
 جدید علیه وجود در انبار داشت اعلیحضرت سلطان خردار چهل
 زمان از ایشان خواست گندم را بخرند و بر عتبت بقیت اردان
 بدین تا از کسلی جان ندهند و نمیزند و اما بجناب شریعت
 ناب مقدس نژاد منصف قوت مردم را جبر نبرد و نفروخت
 و نکا بدشت باسید اینکه کران ترا از چهل زمان بشود و قبال اهل
 تاجران منی بودند که چندین سال قبل در کران حاجی ترخان
 بتوسط کار که از ان خرد از اطراف و آکاف آرد در اکیه حاج
 بوطی در بیت و پنج مناط بعد رکفایت خرید و بجا حاجی ترخان
 وارد نمود و با اهل شهر کبیر ده مناط فروخت و نمک است احد
 ارساکنین و امالی حاجی ترخان عمرت یکشند و کرا نیز انجند
 هر چند که بعضی از عقلا و دانشمندان نگاه بر این آگاهی از قبیل

During the famine, some of the Ulema who had been in their grammar school had not seen debt or at 60 times as a Khawar, hoping that it would be used. This group of men were dying of starvation by dozens.

اعمال و شمع اعمال انطا یقه مزد در منافق دارند و میدارند
 و چون این جماعت باعث بی نظمی و آشغال مملکت و موجب برکت
 و خفا و احوال ملت و اغتشاش امورات دولت است ولیکن
 جرئت و قدرت مطلق ندارند و محض حفظ جان و مال و تربیت
 خودشان تا چار سکوت اختیار نموده اند و اینکه مذکور شد
 که وجود حضرات موجب اغتشاش و قاطبه امورات دولت
 است و کذا لکن هر چه از این قبیل بیانات و کلمات از
 قبل ذکر شده و بعد هم بمناسبت به اسم در رسم اظهار می شود
 خود مندان خود را نمی برند و بدانند که از الایش غبار نسبت آن
 دامن تقدیس علیحضرت اقدس شهر یاری منزله است
 و اگر نه اظهارات راجع بجهتی از جهات دولت و سلطنت است
 زیرا که بطریق تعمیم آنچه در تحت تسلط و تصرف و احاطه اختیار
 و اقدار علیحضرت سلطان است ارباب دانش مجموعه آنرا
 سلطنت دانند و دولت خوانند و این اشخاص که باسم علماء
 موسوسند از جهت طینت و پستی فطرت که دارند بطبع
 زواج احکام و قوام امر و بنی و مزاید بر محبت و اقدار خود را
 کلیه امورات سلطنت و نظام دولت را پیوسته مخمل و مهمل
 دوست میدارند اسم خود را و اسمی دوام دولت که آن
 و در بنخواهی نظیر ندارند و همواره در صدد آن هستند که

که همان اقتدار و اختیار را از کف کفایت و اراده او اوره باشد
دولت برانند در ملک علیحضرت شهر باری خودشان
باستقلال و استوار فادرو بخوار باشند و بر جمع حبه ای
سلطنت مقدر و مسلط شوند همچنانکه حکم شاهی مجرد در مقدم بر
احکام حکام عرف میدانند و اعتدالی با مرونی نامورین دولت
ندارند و اهل دیوار ظالم میخوانند و اهل خلیفه فیما بیند و انا این
سبب بن و معین است که ایشان قدرت آن را ندانند که
بر خلاف امر و اراده شهنشاه علیحضرت سلطان حرکتی کنند
و در مقابل نیشند که در مقابل شخص قبله عالم اظهار وجود و بزرگی
جباتی نمایند بعلت آنکه علی الظاهر محکوم محکم و مطیع فیه باشد
و در سلطنت ملازمان و دعا گویمان و وظیفه خوران ان آستان
عدالت منان و کمال اعتبار و افتخار و مایه مهابت و احترام
ایشان مربوط و معروف با عطای اسمی و بقعی است که از
جانبا علیحضرت سلطان تحصیل کنند و بر امثال و اقران
بخود تقوی جویند و آن را اسباب راهزنی و مایه قدرت
و قوت بر ملک و تصرف اموال و املاک عمر و زید کنند
چون بدقت ملاحظه شود از پروردگانه و مراجع و مناصب
و القاب علیحضرت سلطان صاحب شانی و قدر و منزلتی شد
و نیمی از ملازمان و سندگان شهنشاهی و روزی خواران

آن استمان عدالت بنان محبوب مشود و فرقی که با سایر
 خدام دیگر دارند این است که دیگران بقدر واجب دستمیری
 که میسرند خدمت گذاری و جان شاری میکنند و مانند آن
 نعمت خوارکی شکر گذاری و دولت خواهی و وجود ایشان
 شمر شمری و متضمن فتحه و اثری است برخلاف ایشان و نعمت
 دولت را میخورند و بعبودیت خدمت خیانت میکنند و در پهن
 مخالفت و ضدیتی بکمال دارند چنانچه در عهد مرحوم خانان خلد
 اشیا ن فختلی شاه طاب اله ثراه که دولت عثمانی با
 دولت ایران که ورت و صورت زراحی در میان داشت
 و حضرت نایب السلطنه مرحوم در سرحد ایران گرفتار ناخت
 و تاریخا که عثمانی بود و ملاهای تبریز میدان را خالی دید. بنای
 افساد و غناش را که آشته بودند با نیز اسطه حضرت
 نایب السلطنه شمرعی بقا بمقام بزرگ ز شسته که بعضی
 ارضنا بنان بناست در این مقام ذکر میشود پلویای
 قد و کاش و قدجهای فشه و دشماست که حضرت را
 حار کرده است اسب عربی پی انداز. چه میوز خوشتر است
 اگر در من بکجا میوز بدستی میکند خلاف بارای دو و خود
 که تا قدری جو دریا و دید و در فرقی بمسافع چوید اولان
 دند ان و کله بهتری میزند که نیار شس میکند ای کلین از چار

چو زت اول بر پای باغبان رفت از تاریخی که شیخ الاسلام
 تبریز در فتنه مشغول اصلاح سلبین را در استلام دید تا امروز چه
 در عهد جهاننماهی و مظفری و چه سلاطین صفوی و تا در شاهی و کربلایی
 و چه در حکومت و بلی و احمد خان هرگز علمای تبریز و ایران این
 احترام و عزت و اعتبار و مطاعیت را ندیده اند و در این عهد از
 دولت ما دعوت است که علم کبریا با اوج سما بر آفرشته اند
 سزای آن یکی بدی است امروز که ما در برابر پادشاه
 مخالف نشسته ایم و ما ملک خرد را بی محافظ خارجی با اعتماد
 اهل تبریز گذاشته در شهرهای تحت ما شوب و فتنه میکنند
 و دوکان و بازار را به بند و سید حمزه و امثالین
 بودند و شهرت این حرکت را از رویج در ملک روم به هند روی اهل
 تبریز سفید اگر فتحعلی خان عرصه داشت و که خدا مان آدم
 بودند فلاح غیر علم چه حرات و قدرت داشت که بعد
 این حرکات بشود اگر حضرات از آتش و پلوسیر نشوید بجا
 اما شما چه افتاد است که از زهد ریائی پنجم قالی
 سیر نیویه کتاب جدا نوشته شده نبوت خاصه
 با ثبات رسیده قتل و قال مد رسه حالا دیگر بس است
 کجند نیز خدمت معشوق می کنند اگر صدک است آنچه

یا اصل مسلح صرف جهاد زودید اگر با اهل سلاح صرف جهاد
 شده بود کافری نمی ماند که مجابدی لازم باشد باره
 بعد از این سفره نجره و جمعه را صرف عیان شهر و که خدا بان
 محلات و نجای قابل در و سالی عاقل کند سفره رزق
 و جبل را بر حنند و سکه قلب و دخل را بشناسد نقد صرفی نه
 همه صافی بغیش باشد ای باخوف که مستخرجش باشد
 تا حال هر چه از این ورق خواندم و بر این نشق را ندیم سود
 پیروی ظاهر بخش بلکه همه اینها که می شود در شایخ نماز با کلاه
 جمعه و نیازهای شب جمعه ایشان است اگر صحبت ارباب
 کمال را طالب شهید مثل جناب حاجی فاضلی و حاجی عبدالرزاق
 بیک ادیب کامی در آن شهر است پر کار و کم خوراک و مرفه
 عقل و معاش و اماکن العیاذ بالله کرده ملا برده خند است
 و هر قدر بیل امتلا بگو باید هل من مزیدی می گویند مثل ارباب
 پر خر کم دو اف کاه و غارت جو قربان آفتد بیای می
 و پاور بهای فرنگی بردند نه العلم و فضیلت را داشتند که چرا
 پادری را بر کسند و نه این غیرت و همت را دارند که
 مثل آفتد بهای رومی در سجده و راه کلده سخته را به بندند
 خلق را همچنانکه با الفضل رود روی ما رانده اند بحفظ ملک
 و جوامع دین خودشان بتوانند ما شاء الله و قسیر که

چرخه دلیری سیکشانه تنی که امروز بر روی سپاه عثمان با پیشه
 بیز از این صفتان سیکشانه شکار خانگی و شمار در انگی را اعتقاد
 دارند باری حال که بمان شدت و لاورد لیر و صاحب کوز
 و شیرینه قدم رنج گشند و با باغی چرخ گشند و رقم مبارک
 در این باب با فقار شام صادر و شمار بر باب مختار و قادر
 و محل حیرت و تعجب است اینطای بعد که باسم علما معرفه
 و این همه ادعای علم و فضل و فهم می گشند و خود را عالم و کامل
 ترین اهل عالم میدانند و ز نام خستبار دولت و ملت را
 بدست خرد گرفته و هر نوع حکمی میکنند مجری و معنی میدارند
 و جمیع مردم را مطیع و مقلد و محکوم بحکم خود میدانند باز اگر
 فی الواقع مردمان کامل عاقلی بودند و بجمله ای شرعی و فقهی
 طائی باعث خانه خرابی و کدانی در عایا و برابانی شده
 و مزاجی ملت بودند چه ضرر داشت ولی آنچه ملاحظه میشود
 میشود در حماقت و جهالت و نادانی مثل و مانند ندارند و
 عوام از شرط ابلهی و بی شعوری و عزت و کوردانی شان
 حاصل بصداقت و کراست می گشند چنانچه می گشند دزدی
 را خدمت یکی از مجتهدین فاضل صفتان بردند و ز واقرا
 کرد که قبل از نصف شب بوزم دزدی وارد خانه این شخص
 شده تا نزدیک صبح مشغول باز کردن درب اوطاقها

Story of a thief who was
 brought before one of the
 mujtahids of Isfahan, &
 confessed that he had gone
 to rob the house before
 midnight, & had been brought
 like here morning breakfast
 upon the doory.

بودم و کتودن صند و قما بودم بسنگام و میدان سفید صبح
 اهل خانه نمیدانند و با اجتماع مرا گرفتند آن شخص عالم فرمود
 طعون از نصف شب تا صبح مشغول دزدی بروی پس نماز
 شب در آن وقت و کجا خواندی آب و هوای مدرسه چنان
 و باغ محمد بیچاره را خراب کرد و است که افشدر نمی فهمد
 و درکت نمی کند دزد و کجا نماز شب خواندن کجا دزد
 فرقیه بر می رانمی خواند تا چه رسد بنا فله شب دزدی
 و نماز شب خواندن با هم چه نسبت دارد صبح ویرانه
 از دزد نماز شب سوال نمی نماید و این مژا خنده رانمی کند
 بکت اهل دل از مدرسه نامد برون ویران شود این مدرسه
 دارالاجل است یکی از عقولای ایران با دلایل و برابین
 شیرین قباچ احوال و افعال ایشان را نکا هوا سخن قریح
 و توضع چشم نموده و ثابت نموده است که وجود ایشان
 بان بی نظمی ایران و انقضاض دولت و موجب ذلت
 ملت و باعث انهدام ارکان دین و هیان این است
 و در ضمن بیانات خود مبرهن داشته که از پس احادیث
 کار به جعل کرده و روایات کار به را از فقه ظاهری
 داخل مجعولات خود نموده و حکومت شرعی را کاسته
 و سایر احادیث معتبره را نیز از آغوش ما انداخته

The mystified, instead of
 reproving him with
 his crime, says,
 "Accursed wretch! you
 were busy with theft
 from midnight till
 morning! Then when
 did you say your prayers?"

خانچه بسج ملاحظه فسج افعال خود را نمی نمایند و بسج
 نجات نیکند در کنا بهای خود بنویسند که سیزده
 مرتبه آفتاب بجهت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام رحمت
 کرد و هزار قسم حدیث معین بصدق قول خود شاه
 میآوردند و از علوم طبیعی و معقولات انقدر اطلاع ندارند
 که نفهمند رحمت آفتاب امری است محال و ثانی
 اگر همه محال در عالم امکان واقع میشد جمیع اهل عالم میدیدند
 و آنچه ای جنبه آن میشد در صورت وقوع همه خارق عادت
 محال مستی البسته همگی بدون توقف و ایهال بدین سبب
 اقبال میکردند و این فقره را در تواریخ خودشان
 ثابت می نمودند و ثانی حضرت امیر را باین جلالت
 قدر واقفند باطنیه و احاطه که داشت بمثل خودشان
 فاضل فرزند یکسند و بحضرت ایشان نسبت غفلت
 میدهد هند که انجناب خوابیده و از ادای فریضه
 غله غفلت نموده برده بر د فریب مغرب بیدار شد
 و دید وقت گذشته و فاضل منزده است جواب
 این کلام بعضی لغو را جناب مولوی گفته و خوب میفرماید
 آنکه دل بیدار دارد چشم سر که بخندد بر کشاید صبر
 گفت بغیر که خمید چشم من لیکت کی خید دلم اندر دهن

Absence of miraculous
 prodigies miraculal
 & supported by the
 Ulama, such as the
 standing side of the
 sun for 1000 years
 he might not be late
 for his midday prayers.

شرح بیداری دل ای معنوی در پنج روز هزاران مثنوی با
 و جزو این همه زحمت تحصیل و ادعای اجتهاد هنوز نفقه اند
 که بجهت خورشید طلوع و غروب و بیفت از حرکت زمین شام
 صبح شود و روز شب چنانچه روز ایران شب سنگی
 دنیاست و کذا لکت لعکس زیرا که خورشید روشن
 علاحد دارد و بدو در این کره گردش نمیکند ولی بقوه جدا
 مبنی که دارد این کره ارض متصل در دوران دوران
 می نماید و سرعت سیرش هر ساعتی شصت هزار میل
 است اگر بنای رجعت بود با سنی زمین بر کرد
 تا بدرجه زوال برسد و نیز می نویسند روز عاشورا ظهر
 هفتاد و دو ساعت شد هیچ فاعل نمی کنند و هکذا
 ناست که مردمان زیر کت عاقل باین حرف تمسخر میکنند
 و سایر کلمات و احادیث و اخبار دیگر را هم مثل این
 فقه دروغ فرض میکنند و این قبیل روایات
 و مجملات کا ذبیرا که شهرت میدهند بجهت اثبات
 ان و هوای نفس خودشان اقامه بر این مبره
 سینند فروغ دین و حست این را مپندند زیرا که یا
 مل ز نام عقل با و راکت را بدست علمای بل تمسخر
 میدهند که بر نام ربوبی شنند قبول کند صدق

Lamentable ignorance of
 the Ulama concerning
 Physical Sciences -

They also say that on the day
 of the Asu'ah (10th of
 Moharram, the day of the
 final tragedy at Karbela).
 "noon" lasted 72 hours -

و کذب اقوال ایشان را بمیزان عقل می سنخند و همان
 این قسم حکایات را در شمار لغیان محسوب نمی دارند
 و در این فقره عقل سلیم کواچی می رسد به که محض کذب
 و اقرار است بطلت اینکه اگر از روز تا ظهر هفتاد و دو ساعت
 باشد در جمیع عالم همه و انقلب عظیم مشهود می آید و همه
 اهل زمین شاید مسکر دهند و همه خارق عادت را
 در کل کتب تاریخ ثبت می نمودند و ثانی هر سنی این فقره
 بی بی را در رک می کنند که هفتاد و دو ساعت در عودت
 متصل آفتاب تابش داشته باشد و یک زمین مثل
 آتش می شود خون در عروق بجوش می آید و ذی و جوی
 موجودی ماند و ناله اشک حکما معین و معلوم نمودند که اگر
 کسی هفتاد و دو ساعت نخوابد مسلما میمرد و علی الخصوص
 که غذائی هم نخورد در اینصورت آن همه لشکر سواره و پیاده
 مخالف در آن صحرای گرم عربستان با اسلحه و آلات
 جنگ زیر آفتاب تابان هفتاد و دو ساعت حکومند
 توانستند نخورند و نخوابند و نایشانند و متصل شود
 جنگ همیشه و این بر بی است که انسان این
 طاقت و توانائی را ندارند و امام هم نبودند که بقره
 اما صفت بزرگانند متصل بشود حاصل این نوع در ذمهای

باید بداند که این است
 فصل در این است
 در موردی که فرسی است
 با علم مردم در آن است
 در کس که در آن است
 در احوال و احوال است
 در آنکه در این است
 در اینها می آید و در خارج
 در آنکه در این است
 در اینها می آید و در خارج
 در آنکه در این است
 در اینها می آید و در خارج

پسر داری محمد محمود علیجه متصرف ایران پورش آورده درود
 اصفهان که الوقت مقر سلطنت بود رسیده بودند طایفه علما
 با علیحضرت شاهنشاه سلطان حسین اطمینان و نوبت میدادند
 که ما حکم بجهاد میکنیم و از باطن شریعت و ولایت نیکی داریم که بحضرت
 از طایفه افغان جان سلامت بدر برد تا وقتیکه اطراف
 اصفهان را احاطه و محاصره کردند حضرات علما اطلاع کردند چه پیش
 ایشان اس لاله لاله محمد حاصل جهاد و نتیجه جهاد ایشان
 محس اس لاله لاله شد و محمل حیرت و عبرت است که چون
 این نوع حماقت و سقاقت ادعای امامت و نبوت می کنند
 و خود را فهمیم و فاضلترین اهل عالم مسبه اند و کد الک در عهد خان
 خلد آشیان فغعلی شاه طاب اللد ثراه در سنه هجری کباب
 هتبه روسیه طرح جنگی بمیان آمده بود دولت را تحریک و غریب
 بجای دل کردند جناب شیخ جعفر عرب و میرزا ایچ طایب
 شدند و گفته که ما حکم بجهاد میکنیم و پرده دولت ناموس هتبه روس
 سر پنجه دلیری میداریم جمیع الملک محروسه را مالک
 و متصرف بشویم و از باطن شریعت و نصرت صلوات سیف
 قاطع و صلوات و دعای سمات جمیع صالدا نهایی نام دلرا
 اسیر و دستگیر و بطور کز و شمشیر میکنیم و آخر الامر در آن جنگ
 و جهاد ایشان در درامن دولت همه ایران مبارک عظیمتر

با انقراض دوران باقی ماند و عساکر دولت روس بمکی با دریا
 و مصافات از آن تصرف کرده و تا ترکمان جای که چند منزل
 طهران است وارد شدند و اگر مصالحه نمیکردند و مقصود
 ایشان را بعمل نیامد و رویه طهران بلکه جمیع ایران را بهم تصرف
 میکردند بملاحظه دولت انگلیس که در ارضی نبود و میخواهد دولت
 روس را اخذ و تصرف داشته باشد زیرا که ایران در این
 ممالک خودشان حدود سدی میدانند و این جهت را صحت صلح
 میدهند بعلمت اینکه اگر با دولت ایران مصالحه نمیکردند چنانست
 با دولت انگلیس بکنند و اگر کسی عهدنامه که در ترکمان جای
 اند به وقت ملاحظه کند بفرموده الحاح و تسک و ابتدال دولت
 ایران بکوشش کباب میشود و از پیشه جاد بعضی جهال نصف
 ایران از دست رفت و از ثمره اجتناب ایشان جمیع ملت
 از پا درآمد و عشتبار خود را بدست این بلهنا نمیداد و اول دفع
 این دشمنان خاکی را میکرد دشمن چنانکه مازی این بر تطل
 و دست درازی و تاخت و تاز را نداشت و بجا بچین
 اش لاله نمی شد و ذلیل بهم جوانان نمیکردند و بکوشش
 دولت صنی تصرف و تصاحب میکردند بطوریکه اکنون این دشمنان
 خاکی معتقد معتدد و مسلط شدند و قوت گرفته اند اگر
 چندی بر این سوال مگذرد خداوند عالم است که از توجیه و بیان

The Russian war in the
 reign of Fatah Ali Shah.
 A treaty of Turkman-
 Chay.

202.

The Bab was the son of Mirza Riza Beggay, & his mother traded as merchants in Shiraz, & Yazd. In early life he studied Persian literature & the elements of Arabic. After his conversion at Bushire he went to Kerbela, & studied under Haji Seyyed Kazem.

He remained there 2 years, & after the Haji's death, went for 60 days to Kerbela, & then first declared himself. In the 'Lubb-ul-Munir'.

First of this description on the rise of the Ulema, according to N.T. the Bab went from Kerbela to Mecca, & thence to Bushire.

The Bab's first call to preaching.

The Bab returned from Mecca in A.H. 1261, where he had declared his mission. According to 'Ma'rifat-i-Tawarikh' the 'mission' begins in A.H. 1260.

Narrative of one who had seen the Bab at Mecca on Haji Mirza Jafar's authority.

In The Bayan the beginning of the Zikr is fixed on the eve of Friday, Jamadi ul-Ula, A.H. 1260. (Bayan, Volume II, ch. VII)

He again sees the Bab at Medina, & accepts him as the promised Ka'im.

The Bab returns by sea to Bushire.

He first declared himself the Bab at Kerbela, he declared that he was the Imam Mahdi. A few years he would issue forth sword in hand to conquer from Mecca, & to induce men to write their letters in red. [chap. 323]

دو زبان
چه اثرها بظهور آمد
پس ازین گفتن مراد است
چونکه چشم و گوش را آن نور نیست
باری بعد از آن که در مسیح
ولایات واسطه عملی که نشر و تبلیغ آیات بود
اولاً و ثانیاً
ظهور خباب سید باب که حضرات اعلیٰ میناسند
ملک شده، خاصه در شیراز انتشار و اشتها رکلی یافته بود
انحضرت در آنکه از که مراجعت نمودند و چون در کنگر
انحضرت اظهار خود را بر ظاهر نمود بان جمله شہرت
ظهور ایشان در هر ولایتی پشتر نشر باشد چنانچه مرحوم حاجی
میرزا جانی نوشته است که شخصی مقدس سوغلی که از اجبا
تجارت و بحسن فطرت و صداقت معروف بود پس از آن
از که مذکور میداشت که من در مسجد الحرام ان سید ایگازا
دیدم که طواف مینمود و چنان حالت حضور و حضور
داشت که موجب حیرت من گردید و یقین کردم که ایشان
با قائم آل محمد باید باشند و ما نقیبی از لقبای ایشان ندیدیم
بنزد آمدیم بجهت زلفانکایت کردم و از شدت یقین خود
سوکند یاد کردم تا آنکه در بدنه شرفیاب حضورش نمودم
و آنچه باید بنمیدم و استنباط کنم بقدر طاقت و ادراک خود دیدم
و فهمیدم و اقرار بجهت انحضرت نمودم خلاصه انحضرت
از راه دریا مراجعت فرموده وارد بو شهر شدند و در آنجا

Musayn Khan, Ajwadani - leader of the Persian troops, entitled Nizam-ul-Daulah was Governor of Fars - He orders the Bab to be brought from Bushire to Shiraz, & sent to London in the first of June who were preaching his doctrine in Shiraz - N.T.
This was done on the second of Sha'ban -

حسین خان صاحب خستیار چند نفر سوار طلبکار سی ایشان بود
و ستاد وقتی بود که آنحضرت از پوشهر حرکت فرمودند
از قضا در شاهی که هوا زیاد تاریک بود اسواران در چمن راه
رسیدند و چون شناختند که شد آنحضرت ایشان را طلبیدند
و فرمودند چون شما طلب من آیدید برگردید باقی تو بروم
چون سواران آنقدر راه را غلطه نمودند با کمال جهت تمام در حرکت
بوده ایشان تا شیراز آمدند و مراتب را بعرض نظام الدوله
رسانیدند باین واسطه ایشان هم از بعضی خیالات خود در صفا
لفظ نمود و قد غن فرمود بعد از سه یوم ادب و باب
و ایاب احباب را رسد و گنند و از بیجا کس نوشی قبول
کنند و جواب بگویند چون من حقیقت را معلوم کرده بودم
رسمی هر قدر بیشتر می شود در یاد تو بگویشند طوره ظهور شکل
نورش هو از خواهد شد چنانچه هر قدر ازین اشخاص میگیرند
و میکشند بیشتر میشوند و شمع صفت از سر بریدن
تر میگردد و خلاصه چون بظاہر اصحاب را از ترفیالی منع
نمودند و از انجا سبک اجابت دعوت سائین بر اهل فضل
وجود و اجابت خلاصه صد عجایب و سؤالاتی که معنی
بر سار ف دینه و مطلب هدایت خود را بعرضه معزز من میدادند
و لصد و در جواب سرافنداری حاصل نمینمودند و کذا لک

Musayn Khan, Sahib
Ikhlagi, sent some
horsemen from Shiraz
to fetch the Bab from
Bushire.
On Sha'ban 16th
the horsemen were
sent. N.T.

They meet the Bab on the
way, & he makes him self
known to them.

The Bab is confined to his
house, & forbidden to
receive or send any letters.

In spite of the prohibition
people continue to come
from all quarters.

204. The account of Museyib Khan's pretended vision, & feigned belief in the Bab is omitted here - It is given in N.T.

Also there the Bab with his disciple, Mirza Asyiqat Yaqub is confronted in dispute with the Mulla; & banished & imprisoned for 6 months.

According to N.T. the Bab was banished to Shiraz on Ramazan 19

On the eve of Ramazan 21st the Bab & his maternal uncle are arrested & carried before Museyib Khan the Nizam-ul-Daulat.

This uncle is banished.

And the Bab's house plundered - Haji Mulla Muhammad Ali of Balfarush, & Jomala 'l. Murad (Mulla Muhammad Salih of Isfahan) Khannasini (see page 49), and Mulla 'Ali Atiker of Ardestan were also seized & banished, and through the bazaar with half an, & expelled from the city.

The Bab is confined in the house of Abd'ul-Hamid Khan, the Darugha.

A plague attacks Persia, & especially Shiraz, being the Ta'min-i-Abyaz fortress with the Ta'min-i-Ahmar (by which is meant the 'Red Plague' according to the subsequent MSS.) on the Safra of the Khalifa's agent.

جمع کشمیری نیز از اطراف و انکاف بجهت تحقیق و تفحص می آمدند و مطالب خود را عرض نمیدادند و در خود استعداد خود هر یک جواب ساقی نازل میشد و موجب تصدیق و باعث ایمان ایشان میشدند
نفا و آن الشماطین لی چون الی اولیایم حضرت معاندین مطلع شده در شب بستی و یکم شهر رمضان المبارک از دیوانه خانه انحضرت بالا رفتند و اینها را با غلغله بزرگراشش منزل حسینخان نظام الدوله بردند نسبت باحضرت لسانا از طرف ارب عتاب خطاب نوره و فالوری انحضرت را چوب بادی زنده و حسیع مختلفه و اساس البیت اینها را بغارت بردند و کنگره بجناب قدوس و معدنس خراسانی و جناب ملا علی اکبر زراسانی
چوب زیادی زنده بودند و مهار کرده در بازار را کرده اند و از آن خارج کرده بودند و پس از آن انحضرت را در خانه عبدالحکیم خان داروغه منزل دادند و در همان او ان محظوعط و اکاهی مردمان جاہل غافل و بیای غضب الهی مطلقا علم و متعاج کردید و بای شدید می محرومید از اعاظم نمودن و نهایت شدت در شیراز بود و جمع کشمیری تلف شدند و مضمون حدیثی را که وارد شده و از جمله علایم ظهور مشرود اید طاعون ایمن و طاعون امراست
طاعون ایمن که ما با بود مشا بود نودند و طاعون امرا که مراد از سیف و خونریزی بود در مازندران و در نجفان و تبریز

ظاهر گردیدند که پسر عبدالحمد خان داروغه مستلماً بناحشی و با
 و صرف بخت گردید عبدالحمد خان قنچی بان حضرت شد مدعا
 فسروده شفا یافت و عبدالحمد خان از ملاحظه آن نوع قدرت
 باطنه ایمان آورد و عرض کرد بهرجائی که خاطر مبارک مایل باشد
 و محل پذیرش بیبریدن ممانعت ندارم بلکه هر قدر از دست آید
 و سوانم خدمتگذارم لهذا آنحضرت با تفاق آقا محمد حسین ابراهیمی
 که از جمله اصحاب بود عازم دارالسلطنه اصفهان شدند مرحوم
 حاجی سزاجانی زشته است هنگامیکه حضرت اعلی درماکو
 تشریف داشتند آقا محمد حسین مذکور پسر ممدی بود و پیش
 سفیدی داشت و از شدت ضعف پیری زیاده منحنی بود قدش
 رسیدم و دیدم پای پیاپی پیاپی که سینه و دوزقههای سوزنی و عشقی
 که دارد با وجود آن همه شکستگی و پیری ابداناً عالم و عدا تفسیر کما
 و سرسوده کی در جهنم ایشان مشاهده بکردم حسرت آنکه
 نهایت وجد و سرور را داشتند در مقام صحبت از ایشان
 وقایع سفر اصفهان را پرسیدم مذکور داشت که درین راه
 بجای رسیدم که ششور مدبرگاه بود تا جمیعت زیاد می نمود کسی
 از راه جرات عبور داشت چنین که بان مکان رسیدیم می
 از دزدان زیاد دیدیم که در کوه منظره مذموم بسیار خوش خالف
 سفیدم و تعیین کردم که با پلا برهنه و اوست هم خوانند از اصفهان

The son of Abd'ul-Hamid Khan is attacked by the plague -

The Bab prays for him & he recovers.

On this Abd'ul-Hamid Khan believes, & allows the Bab to go.

The Bab quits Shiraz with Akka Muhammad Hussayn of Ardistan, for Isfahan.

Haji Mirza Jani narrates that when the Bab was imprisoned at Maku he met the above Akka Muhammad Hussayn going thither to visit him on foot, although he was a very old man & hardly able to walk.

His account of his journey with the Bab from Shiraz to Isfahan.

They fall in with thieves.

It being the time for
noon like prayer, the
Bab communicated to pray.

همان صحن وقت صلوة ظهر بود آنحضرت یاد داشتند و معمول
بنماز شدند و بسیار نماز را هم طول دادند و من از شدت دایمه
خود را فراموش کردم شب تکیه پاج و پاج خود را که بجهت خود
وضو کشوده در جیب خود گذاشته بودم فراموش کردم
که تا نماز بندهم بعد از آنکه آنحضرت سوار شدند وارد و ما
زیاد دور شدیم روی مبارک خود را بطرف بنده کردند و فرود
چراغ سحر نه بسته عرض کردم کم کرده ام فرمودند کم
نکرده از شدت وحشت در جیب خود گذاشته داین همه
دایمه داشتی ویدی که در دما برهنه نکردند و کدک شب
دیگر پس تا یک بود در عرض راه مرا خواب ریودرمانیکه
بیدار شدم آنحضرت را با نفیتم قدر و فریاد تا ختم
هر چه پیشترم اثری ندیدم مرا حجت بودم بعد از طی قلیل
مسافتی جناب افاضتید کاظم و سگار برادرم که ایشان را
نیز خواب روده است پیدا نشان کردم و احوال حضرت ما
پرسیدیم ایشانم بخیر بود بسیار تمجید و پریشان شدم
در چین حیرانی آواز حضرت را از مقابل شنیدم که فرمودند
اها محمد حسین چرا بر کردان شد باید چون نگاه کردم
دیدم بر روی اسب قامت آنحضرت الف نوحه مستقر
حالتش انظرات صبح زده و در پیش کشت آن شخص

One night, having fallen
asleep while harvesting,
he did not see the
Bab on waking.

He finds Mirza Asyiqh Khasini
th a charwadai also
asleep, & wakes them,
& they also know nothing of
the Bab.

Suddenly he is addressed by
the Bab, & having in
amaze sees him seated
on his horse.

مکاری مطلقاً گفت نشد و آنحضرت پیاده شدند و فرمودند
 چای بطلخ کن و به آقا سید کاظم را بدامن گرفته و چای باو حجت
 فرمودند تا آنکه قدری بهتر شد لیکن دیگر بحالت اول
 برنگردند و همچنان محراب بود تا در اصفهان مشرف
 بان جریه حلال جان را بحضرت ذوالجلال تسلیم نمود و آنحضرت
 بجناب او اسس حاضر شدند و بر او نماز منفره خواندند و بهین آقا
 محمد حسین در محرابه بازند اراق در میان میدان جنگ تبر خورده
 و افتاده بود او را گرفته بار او بردند و هر قدر از اجالات
 سایر اصحاب سؤال کرده بودند مطلقاً جواب ندادند
 آخر الامر گفتند تو را می کشم جواب داد نه بی شرف عادت
 گفته بچه قسم تو را نمی کشم پاسخ گفت بهر سبب
 پس نفسی بر روی چشم راستش گذاشتند و آتش زدند تا سبیدند
 خلاصه آنحضرت تا حوالی اصفهان که رسیدند پیغام معتمد الدوله
 دادند که اگر اذن سید بید چند صنعا می در قله و شما متوقف
 متوقف می شویم و الا فلا چون جناب معتمد الدوله مردی بود
 دنیا بسیار دانا و در نظر به نیکی طینت اصلی خود و مقتضای
 حکمت با امام محمد پیغام داد که مدعی بامت امام علیهم السلام
 باین ذلالت آمده اند اوم بفرستید خدمت ایشان و دعوت
 کشیدند تا بدین منزل شما بیاید امام محمد شیر بهمان قرار میگردانند

The charradar does not see the Bab - Atta Seyyid Hassan faints with terror. And dies shortly after their arrival at Isfahan.

This same Atta Muhammad Mansur was wounded & taken prisoner at Mayandaran, & as he refused to give them any information as to the state of his comrades in the Castle of Sheykh Tabarsi, he was killed.

On arriving at Isfahan, the Bab & his companions ask permission to remain there from the governor, Minchichir Khan, the Mu'tamad of Daulah.

The Governor orders the Iranian Jur'a to send men to meet the Bab, & invite him to his house.

The Bab remains for 40 days in the Imam Jinnah's house, where he is treated with much respect, & receives numerous inquiries, many of whom believe.

Minichster Khan himself sees the Bab.

The Imam Jinnah asks the Bab concerning his proofs of his divine mission. & is answered that his proof is that he can answer fully any question put to him without thought, & can write 1000 verses in 3 hours.

The Imam Jinnah requests him to write a commentary on the Surah of the Koran beginning "Wail-Ash" (Sura CIII) as he had written one on the Surah of Kaufar (CVIII) for Akh Sa'eed Yafiq of Derab.

The Bab accordingly in the space of 3 hours writes 1000 verses on the chapter, & the Imam Jinnah is convinced.

Minichster Khan also requests a treatise on Spiritual

و آنحضرت در منزل ایشان نزول جهال فتنه برود جناب امام
هم ظاهر اظهار خلاص بنمود و کمال احترام با بعل سآورد و آنحضرت
چهل روز در منزل ایشان تشریف داشتند و اغلب ناس از عام حقا
زیارت ایشان شرف بخشیدند و سوالات مشکله مینمودند
و بطریق سولت جوابهای کافی می شنیدند تا آنکه جمیع کثیری
صدق حضرت امر ایشان شدند و جناب معتمد الدوله بدین
آنحضرت شرفیال حاصل نمود و آنحضرت نیز باز دید ایشان
تشریف فرمائید جناب امام جبر از آنحضرت سوال کرده بود
ات خفیت شما چیست فرموده بودند امانت در سطلبی که بخورم
بدون فکر و سکون علم در سه ساعت هزار بیت مینویسم
جواب داد بودند که ما بد قبل از وقت در آن مطلب فکر
نموده باشیم فرمودند هر چه شما بخواهید مینویسم عرض کرد
همچنانکه بجهت جناب آقا سید سجی دارابی تفسیر سوره مبارکه
کوثر نوشتید بجهت اینجانب نیز تفسیری بر سوره مبارکه
والعصر بنویسید آنحضرت شروع نوشتن فرمودند و در هر سه
ساعت هزار بیت نوشتند جناب امام جبر باین حاصل نمود
که اکنون قدرت من عند الله است و خارج از قوه بشر است
و مرحوم معتمد الدوله نیز استندهای صحیفه در نبوت خاصه
رسول الله نمودند صحیفه در اثبات نبوت خاصه بر قوم

فرمودند که موجب حیرت اهل علم و فضل گردید و آنحضرت فرمود
 بجهت باز دیدن منزل مرحوم معتمد الدوله شریف برده بودند جناب
 آقا محمد مهدی خلیف مرحوم حاجی محمد ابراهیم که باسی و سپهر
 جناب قاضی نوری هم حضور داشتند هر مسند از لطیفه جدید
 و حکمت سوال نمودند فوراً جواب قاطع متقن شنیدند و انعام
 در مجالس و محافل خود سواست از انشس توصیف و تمجید
 می نمودند بعد از اینکه دیدند نزدیک مردم عارف بحق آنحضرت نشوند
 و اوضاع ریاست و اقامت ایشان بر چه شد و بنای کعبه
 گذاشتند و نوشته عادت آن نقطه علم را پاره کردند و ابواب
 انجمنی و معنده را گشودند مرحوم معتمد الدوله با ایشان
 داد که شما اول تکریم و تمجید میکردید و اکنون چه باعث شده
 که باین قسم در صدد خصومت برآمده و حد میورزید و بد
 میگوئید بدون انقباض و تحقیق تکذیب کردن معنی ندارد اگر
 نمی تحقیق و در امر مذکور و دین محقق و مجاهد هستید
 منزل یکی را اختیار کنید یکی خانه جناب امام جمعه یکی منزل من
 و دیگری مسجد شاد و با جناب ایشان صحبت بدارید هرگاه حقیقت
 خود را ثابت و برین نمودند بخوبی موجب تصدیق و اذعان
 شما گردید تسلیم کنید تا علمای ایران چه در مقام عناد
 و قنای بر نیایند و چه اعراض از حق نکنند و اگر شواست

The Bab on returning
 Mimi-chik Khan's
 visit, is questioned by
 Agha Muhammad Mahdi
 Son of the late Haji
 Muhammad Ibrahim,
 & the Son of Mulla Ali
 Nur, who were much
 astonished by his
 ready & subtle replies.

Heater on, however, fearing
 the increasing influence
 of the Bab, they began
 to speak ill of him, &
 bore up his writings.

For which they are
 reproved by Mimi-chik
 Khan.

And ordered to hold a
 public dispute among
 with the Bab, either
 in the house of the
 Imam Juma, or in
 Mimi-chik Khan's
 own house, or in the
 Masjid-i-Shah.

در عهد و اثبات ادعای خود برآمد اول رابع مابین شما باشد
 تا آنکه این فتنه بخواهد و اهل عالم آسوده گردند ولی مشروط بر آنکه
 من حضور داشته باشم و با ایشان یکفر سوال و جواب کند زیرا
 که اگر کسی قیل و قال باشد و اسباب طاباری میان
 بیاید مطلب فهمیده نمیشود حضرات عتقا قبول کردند و روزی
 را معین فرمودند که در مسجد شاه حاضر شوند فصل از رسیدن
 روز موعود یکی از رؤسای ایشان بهایرین پیغام داد که در
 قسبول این قرارداد خبط نموده ایم زیرا که ایشان مدعی
 حجت میباشند و بر آن حقیقت خود را آیات و آوازه
 و سیر ما بیند فاقه بشنیدان کنتم صدقین و احدی از ارباب
 مثل آن انا رسقت در سخا بهم شد پس همکده عجز ما بت که بود
 حجت ایشان مبرهن میشود اگر قصد بقی کنیم مردم را
 بشوند و اگر قسبه را و اعتراف کنیم در جواب سلطان
 و مردمان مگر چگونه و بگرازا این سخن مستحسن و دل پسند
 افتاد و همین که روز موعود رسید تخلف و زریده و بر
 وعده و خلاف عهد خود چنان که عادت و برینه ایشان
 بود که حجت باشند و الواب قنبر را کشوند چون انکسرت
 چنان دید فرمودند الحال که منظره را موقوف دانستند
 و از در مساجد گذرانند و این بدیهی است که با اینکه عاجز

Mumuchin Khan also
 stipulated that he would
 himself be present to
 see fair play -

They are compelled to agree
 to the conference, & appoint
 the Mesjid-i-Shahi.

Subsequently one of the chief
 Mullas pointed out that they
 had made a great mistake
 in accepting the challenge,
 since the Shah's proof is his
 verses, & his challenge,
 "Produce the like of this, if
 ye be faithful: & this we
 cannot do -

So on the appointed day they
 break their promise -

و مناظره باشند چگونه اقدام و جبارت در برابر می کنند جلالت
 حضرت بعوض تحقیق و تفحص مثنی بنجاب حاجی مرزا قاسمی شدند
 و برخلاف واقع تفصیلاً نوشتند و با همجان ثابت و تقویت
 ایشان نسبت با شمس فلک ولایت و هدایت دادند و کار را
 بجائی رسانیدند که مرحوم متعهد الدوله محض رفع شرارت و عدالت
 ایشان السلطان کثرت تحقیق و معرفت را در عمارت خویشید
 سلطان فرزند داد و بنده و اگر بگذشت ببت و در صد
 الحفظ و حراست المظلوم فرید بر آید و در مقام عبودیت بدرجه
 مستعد و مستقیم بود که بر فرد رتباب حاجی مرزا آقا بست
 از ایشان مطالب نمود اقلنالی کرد و در مقام نصرت امر
 آنحضرت بدرجه استقامت داشت که مکرر معروض داشت
 بود که اگر امر شما باید نصرت سیف ظاهراً کرد و سواره و پیاده
 شاهسون و غیره که زیاد از پنجاه هزار نفر میشوند و در قید
 اطاعت مندمع میکنم و معجزه دار استکلام مسیر و دم و اگر
 با دشاه اسلام در انکار امر آنحضرت استقامت در زید مجاهد
 میکنم و چنانچه اعلای امر شما باید حکمت بشود در وقت
 بوده آنحضرت طهران می آیم و چنانچه شاه بسند در کوه
 اعلی حضرت سلطان با از تحقیق امر آنحضرت مطلع در حضور
 میبایم بخوشی که مصدق و مدعن بشود و در خبری از و حیران

The Mulla's appeal to the Chief Minister of Muhammad Shah, Hafiz Mirza Akbar.

Minichuk Khan moves the Bab's quarters to the Tamarat-i-Khurestid.

And continues to protect & countenance the Bab in spite of Hafiz Mirza Akbar's commands.

And offers the Bab 50,000 troops at his disposal, & march on Teheran.

And make the King accept the Bab, & give him one of his daughters in marriage.

The Báb replies that the promulgation of the divine commands needs not these means.

خود را بآن بزرگوار بدهد و بعد از حصول اقدار ظاهری اظهار امر
 خود را بفرموده و بجهت جواهرات خود را با جمیع ممالک خود
 ما حضرت پیش کش نمود و آن حضرت جواب فرمودند که اعلیای
 امر حق محتاج باینگونه اسباب ظاهری نیست بلکه بطریق
 داخله من خالص و استقامت عبادی ظاهر خواهد شد که بدون
 و طمع در مقام نصرت امر و ارتقا کلمه الله بر می آید و حق پس
 نه دروغ و نه چشم از جمیع دنیا و مافیها پوششند و تا دریافت وجه
 شهادت آن نفوس معده شهادت بصدق تصدیق ایشان
 مسدودند و این نذارا مرتفع مینمایند مثلاً ایهم در آخر حدیث
 لوح فاطمه که خداوند غرور جل محاطا لنبیه میفرماید اولیک اولیای
 حق ما هم از دفع کل فتنه و بها ربیباً و جدت درهم اکثف الزلال
 و الاصال و الاغلال اولیک عظیم صلوات من ربهم و رحمة او لیک
 هم المتهدون و خداوند عالم را اعلیای امر قداست و بر دفع کید
 اعادی غالب و قار و وقا بر ما نیز نیست و اراده او ظاهرست
 و در طلب سزوری و ریاست نبوده و از اعدای طالب نصرتیم
 در سبیل و کفای حضرت جانان جانی بکف دست نهاده
 و در مقابل انبیه اعادی و معرضین استقامت تمام البتة و فقط
 شما و تیم و شما را نیز نیست در رو کفین این دلی دنیا نزدیک است
 خلاصه چند روزی گذشت چنانکه خبر داده بودیم چنانکه معتاد بود

The Báb also foretells the approaching death of Mirza Shir Khan.

از صراط این کینه رها بگذشت و بر سرای حاو دانی سکن
گشت و پس از آن میرزا کریم خان نایب الحکومه بوظیفه رایت
حکومت اصفهان خواست حسن خدمتی سنجح جناب حاج میرزا
اقاسی بداد انهمه وصیت مای دلی نعم خود را فراموش کرد و خدمت
ان حضرت معروض داشت که طایا در صد و شورش وقتنه انگریزی را
اند هرگاه شمارا داشت ایشان به هم بولی نعمت خود خجانت کرده ام
و ادب نموده ام نفسی تا که او دوست میداشته و اگر دست
مهم طهران خواهند نوشت و حاجی میرزا اقا سنی شمار از من خواهد خوا
زمن چاره فرط اطاعت ندارم و استخوان مقیم الدوله مان
نیت که جناب به هم لهذا اصلاح در آنت که سرکار از اینجا
کنید و اگر میل داشته باشید بخراسان تشریف ببرد خلاصه
در ضمن عریضه خدمت حاجی میرزا اقا سنی معروض داشت و در
فرستادن آنحضرت حق خدمت خود را جلوه کردند و چون
آنحضرت با ظنا مطلع از کرا ایشان بودند فرمودند که
تا روزی خود نخواهی رسید چنانکه آفرال مرسم تازه و خج
ناهل نشد و آنحضرت با شش نفر سوار از اصفهان حرکت
فرمودند بعد از ورود بکاشان دو برادر از اهل ایمان که از جمله
معروفین و عیالین و مقدسین بودند مطلع شده مبلغ کزانی بخش
دادند آنحضرت با سخنانه خود لقب یافت بدینکه که از آن روز

Death of Mirza Mirza Khan
Mu'tamad u'd-Daulah.

Mirza Gurgin Khan is
made Governor of
Isfahan, a anxious for
ingratiate himself with
Haji Mirza Agha, &
requests the Bab to
leave Isfahan, telling
him that he may if
he likes, go to Khorasan.

The Bab leaves Isfahan
with 6 horsemen as an
escort.

On his arrival at Kashan
two of the believers bribe
the escort to allow him
to be their guest for two
days.

One of these two believers, who were brothers, was Haji Mirza Jani, who has described at length in his book the events & wonders of those two days.

یکی مرحوم حاجی میرزا جانی بود و ایشان در کتاب خود تفصیلات مفصّل از برزوات و ظهوراتیکه در آن دور روز و دو شب مشاهده نموده اند نوشته اند و در آخر مذکور داشته اند

که اگر بنحواهم بر سبب تفصیل ذکر کنیم فی الحقیقه تفاوت ایشان دو شبانه روز کتاب بیوطی میشود و این صحن عبارت کتاب ایشانست و چون ذکر خوارق عادات بسیار مقرر نموده اند و نیز انداز ذکر گذارشات دور روز و دو شب که در کتاب توقّف فرمودند صرف نظر نمود که موجب تطویل نشود و در این دور روز و دو شب هر قدر خدمت آنحضرت عرض میکنند

They try & persuade the Bab to escape while it is yet possible, and offer to accompany him.

بوسند می میشوند که اکنون ممکن است هر طرفی که بنحوا امیدواریم بفرمایند و اگر امر شود ما نیند بخند مکننداری و سببهای ما حاضریم و از بزل جان و مال و عیال و اطفال کمال تشکر و خورسندی را داریم قبول نمیکنند و میفرمایند ما قطع و مستغنی از یاری و نصرت جمیع ماسوی اند ما مستغنی از باراده و مشیت حضرت حتی من نه فرعونم که رانم سوی یل سوی آتش میروم همچون خلیل من خلیل و قسم و تو جبرئیل صوت آنا آتش منخواه خلیل جبرئیل حال عشق اندر تو میت تا بدانی عاشقانه حال صحبت جبرئیل را که من فاسد و خسته خوشترم چون نمود و غیره نوشته ای را در من برآورد چاکم

But he refuses.

من نه آن جا نم که گرم شش و کم و بعد از حرکت از کاشان
 بقریه خانلق که ملکی مرحوم معتمد الدوله پنجم شش سخی طهران است
 وارد شدند و سوار با حاجی میرزا آقاسی خبر دادند هر چند
 که اعلی حضرت سلطان ماضی محمد شاه غاری ملاقات آنحضرت
 مایل بود جناب حاجی بملاحظه بعضی واهی و بعضی لغسانی خود
 که آنحضرت را ساحر و در فتنه قلوب ما هر میدانست
 راضی نشد که مبادا بمحض ملاقات اعلی حضرت سلطان را محذور
 کند و با اصحاب و انصار ایشان در صد دشواری بر آید
 و فتنه بر پا کنند ولیکن فتنه زاده کرد عالم را خراب شرق
 و غرب آفاقا و اندر اضطراب خلاصه دوازده نفر سوار
 فرمود که آن سید مظلوم را با ذریه بجان ببردند و در منزل
 خانلق جمعی از خواص چون حضرت بهار روح ما سواد فدا و رضایان
 سید محمد خان ترکمان جمعی دیگر آن حضرت را ملاقات
 و زیارت نمودند و تفصیل وقایع این مسئله نیز متضمن شرح
 و بسط غریبی است و ذکر آنگونه واقعات در این مقام خوب
 طول کلام و خارج اندازه اقسام عوام است خلاصه مرحوم حاجی
 میرزا عالی نوشته است و از ده نفر سوار یک آنحضرت را
 بناگردد برود رئیس ایشان محمد بیگ جاپارچی باشی بود و بعد از
 مراجعت از انصرایشان ملاقات نمودم شخصی بود نیکو

(See 6 from Tehran)
 He arrives at Khanliq,
 where the late Minister
 Khan had property.

Muhammad Shah wishes
 to see & converse with the
 Bab, but Haji Mirza
 Akhbari prevents it, fearing
 that the Bab might
 convince the King, &
 gain him over.

Haji Mirza Akhbari sends
 12 horsemen to escort
 the Bab to Azerbaijan.

Many of the Bab's including
BEHA & Riza Khan, some
 of Muhammad Khan
 Tarsimon come [see the
 Bab at Khanliq.
 [see p. 76 for Beha: (p. 77)]
 [see p. 117 for further
 account of Riza Khan].

Muhammad Beg, chief of
 Bab's, was sent in com-
 mand of the Bab's escort

فطرت و خوش طبعیت و زایل ایمان بدرجه عبودیت کیش افغان
 مند بود که هر وقت اسم آنحضرت برده می شد بی اختیار چون
 ارببار میگفت و میگفت عمر نبود آنچه حاصل از تو ششم تا می
 ایستاده ام بخواست در مقام صحبت از که از ارشادش سفاکشان
 مستفسر شدم مذکور داشتند وقتی که مرا مامور نمودند که تا تبر
 ز در رکاب مبارک ایشان بایک شسته غلام بروم با وجودیکه
 عارف محیی آنحضرت نبودم چون شنیدم بودم که سیدی است
 ز زکوار لذا با فلان مایل نبودم که برایشان مستحفظ شوم و سه
 روزی تمارض نمودم شاید این ماموریتی که باطنه فیه الرحمه
 وظاهره من قبله العباد است بدیگری رجوع کنند و عا
 از اینکده محض تفضل و عنایت قدم فضل و رحمت حضرت ایست
 این فرمان سعادت را با اسم این عبد و لیل تو هم قسم بود
 لهذا عذری از بنده نپذیرفتند ناچار روانه شدم قهراً پیش
 خود آثار حلال و بزرگی آنحضرت را مشاهده نمودم پیش
 باس احترام آنحضرت را میداشتم تا روزیکه ولده آنحضرت
 سرای سنگ رخسان شدیم چون مامور نمودیم که در بیخ
 آنحضرت ما داخل شهر کنیم در فایح شهر در همان کاروان
 منزل کردیم چون از منزل بعدی حرکت شده بودیم
 بودیم و شغل زیادی داشتیم در آن صحن کاظمیه حاکم آنجا

Haji Mirza Jani's account
 of Muhammad Beg's
 devotion to the B.A.O., &
 the latter's description of
 the events of the journey
 to Azerbaijan.

Muhammad Beg, in hopes of
 avoiding this service, feigned
 illness.

This excuse not accepted.

They reach Zenjan, having
 orders not to take the road
 into any town, they halt
 at a stone Caravansaray
 outside the city.

رسید باغات خضوع و خشوعی که بتو رسیده است
 زبانت انحضرت می آمدند و سوار ای مستحفظ محض افغانی
 خودشان همانست می کردند و ایشانم از سیاه و سفید
 و زواری هر قدر موجود داشتند بدون مضائقه میدادند بعد از آنکه
 کثرت جمعیت مردم زیاد شد حاکم و اهل آنجا بدین تواریخ و ستیما
 که البته الان حرکت کنید و اگر امشب را بماند یقین فساد
 کلی برور میکند و پشت سر بهم فراش می آید و بحسب سوار
 شدن میکردند از خدمت انحضرت عرض کردم که هر چند
 دفع کسان خوشکی انحضرت و سار سواران شده
 ولی جاره خرد رفتن نیست برخاستند و فرمودند خداوند تو گواه
 باش که با عزت پنجه توجیه کنه سلوک می کنند بپای
 که بنده فراموش کرده بودم اظهار نموده و فرمودند ما خود
 این در اول ورود آن پیغام ایشان چه بود و این حرکت
 و چه معنی دارد و زاید الوصف موجب حیرت و تعجب
 اینجا شد که چرا اهل در امان آن پیام نمودم پس
 اران چون میدانستم و اوراک نموده بودیم که بر جمع سوار
 و ضمایر بختی و باطنیه واقفند زیاد مرا طلب و مواظب
 بودم که نسبت با ایشان از من باطنی و ظاهراً علاف ادنی
 ظاهر و صنادد نگردد بر حال سوار شدیم تا بجا روز اولی

Many people becoming aware of the Bab's arrival, come out to visit him - & the escort take bribes to admit them.

The Governor of Zenjan is alarmed, & sends a messenger ordering Muhammad Beg to start again at once.

Muhammad Beg therefore informs the Bab that though they have not yet had time to rest, there is no help for it but to start again.

They therefore proceed to a brisk conversation 2 farsakhs beyond Zenzjan. And from thence to Milan, whose inhabitants came to see the Bab, & about 200 believed.

The wonderful manner in which the Bab bore the cold & fatigue of the journey.

Muhammed Beg's orders were to convey the Bab to Tabriz, & there deliver him over to Bahman Mirza, who was to send him to Maden.

Muhammed Beg expresses to the Bab a wish that he may accompany him on to Maden. The Bab replies that he hopes not, as in that latter journey there will be cruelty & oppression, & he does not wish him to be numbered among the oppressed.

آجری که در دو صد شی شهر واقع است رسیدیم و از آنجا مسلمان
 هستیم اهل آنجا بدین آنحضرت می آمدند و در محلات قدر
 و بزرگوار می آن سید شریف منجری شدند و بقدره و دست نگر
 در آنجا ایمان آوردند و از روی صدق و خلوص عقیدت تصدیق
 نمودند الحاصل جمع شئونات بشانی ظاهری شدند که فرقه
 بشه نبود مثلاً ما اجماعاً شکر شیده و سواری کرده بودیم در
 سر ما و خشکی از سوارهای حاضر میشدیم و در آنوقت آنحضرت
 بیچوبه اظهار عجز و خشکی نفرمودند بهمان حالت و مستی که
 اول سوار شدند بدون اینکه در پهن راه تغییر می در وضع سوارها
 بدست ما و در منزل بهمان معنی که سوار شده بودند پناه
 می شدند بدون اینکه اثری از فرسودگی داشته باشند
 خلاصه فرار ما موریت آنجا باین بود که ما تبریر آنحضرت را
 برسانیم و از آنجا نواب مشطاب اشرف و الا بهن میرادین
 با کور و آنه نماید و من میل داشتیم که اول شاهزاده آنحضرت را
 نگاه وارد و پیرگاه نابلرستان ما که بشود بار هم عمویت
 کشش در خدمت گذاری ایشان بروم و میل باطنی خود را
 خدمت آنحضرت عرض نمودم فرمودند که من راضی نیستم
 که تو از تبریز مسرت راه من باشی بواسطه آنکه آمدن تو را از دار
 ما تبریز باطنی میل داشتیم ولی از تبریز با کور راضی نیستم زیرا که

این سفر ظلم است و دوست نمیدارم که در زمره ظالمین باشی
 و فرمودند در یک منزلی تبریز تو از ما پیشتر برو و تفصیل را
 بشنازاده بگو که اگر بتواند مرا در تبریز نگاهدارد بهتر است
 و اگر نخواهد ما که نفرستد خداوند از وی انتقام خواهد کشید
 بمیکه یک منزلی تبریز رسیدیم من مستعجاب شدیدی
 شدم در آن حالت تب نده را خواستند و فرمودند بایست
 اشب بد تبریز روی عوض کردم که با شدت تب قادر
 بر حرکت نیستم آنحضرت جای میل میفرمودند سوخو در او
 قدم بودند سوخو بمحض خوردن فوراً شفایا فتم و همان شب
 تبریز رفتم و تفصیل العرض نواب بهن میرزا رسانیدم
 جواب فرمودند بن رجوعی نیست باید مطابق حکم دارالخلافه
 معمول دارد زاید الوصف مخزون شده با استقبال آنحضرت
 رفتم و صورت را تقویاً معروض داشتم آنحضرت آهی
 کشیده فرمودند رضا بقضای الله و نلیما لامره و آنحضرت
 در خارج شهر بخانه خود بر دم و چند روز در آنجا تشریف
 وقتیکه قرار شد آنحضرت با ما کو برند سوارای ما مورین
 آمدند و عرض کردند بسم الله سوار شوید آن بزرگوار فرمودند
 محمد یک یکبار دیگر برو و نزد شاهزاده و انعام حجت باو
 بگویند که بن برفتن باکو میل ندارم در آنخصوص اصرار نکند در آنجا

When they were within a
 league of Tabriz, the Bab
 sends Muhammad Beg
 in advance to announce
 his arrival to the Prince,
 & ask him if possible
 to keep him (the Bab)
 in Tabriz, & not send
 him to Maku, for if he
 does so, God will punish
 him.

Muhammad Beg is
 attacked by fever, &
 cured by the Bab -
 who gives him some of
 his own tea -

Bahman Mirza says
 that his orders are to
 send the Bab to Maku,
 & they must be carried
 out -

The Bab takes up his
 abode in the house of
 Muhammad Beg,
 outside the city.

His new escort come to
 take him to Maku.

He again sends Muhammad
 Beg to ask the Prince not
 to send him to Maku.

The Prince again refuses.

خدا ترسد من جب الامرفتم و مراتب امروض دواشتم باهم
منجمل نشد مراجعت کردم از بس فرسوده بودم بمنس بیدن ل
تب کردم و اقدام و سوار با تجمل و نشد حرکت کردیم

The Bab is removed from Muhammad Beg's house.

با ذرون شرف آورده باشند و دواع فرسوده و سوار
شدند و از شرف بزون انحضرت زیاد کرستم و با

The letter, from the grief he experienced, was ill for 2 months, & then on his recovery, went to Makki to see the Bab.

رو ما و نا خوش بودم و پس از ان محض زیارت انحضرت باکر
رفتم بعد از شرفیابی رودی قد های ایشان اقدام و طلب

On his arrival there he falls at the Bab's feet, & begs him to pardon any fault that he may have been guilty of, having before his mind's eye the rapidity with which punishment overtook Ashraf Khan, governor of Zoujosi (see note p. 216-217) & Bahman Mirza, governor of Tabriz (see preceding page) because they had opposed the Bab.

عفو و مغفرت نمودم چون بیدید یقین دیدم که اشرف خان
حاکم زنجان و نواب بمن میرزا محض خبری مخالفتی انقدر طول

کشید که قبلاً بعقوبات شدید شده باین جهت با مضطرب
بودم و دستم عالم بودم که اگر بر سپس بود و خطا خلاف

خدمت و قصوری از عیودیت کیش بظهور رسیده باشد
و مستوجب نفرین و عقوبت باشم عفو فرمایند فرموده

محمد شاه و وزیرش که اینهمه ظلم در حق من مریی داشته ال
الآن با آنها نفرین کرده ام و سخته دشمنان بد نحو استدام تا به

رسد و بستان بعد از ان از احوال اشرف خان حاکم
زنجان جو یا شده تقضیل رسوا اینها بیکه اهل زنجان نیست

با ایشان معمول داشته بودند عرض کردم و مختصری از مطولش
این است که اشرف خان خبری از اهل زنجان مایل شده

این است که اشرف خان خبری از اهل زنجان مایل شده

The Bab answers that he is not willing for his enemies to suffer, much less his friends.

نفر غلامها همه جا لازم رکاب آنحضرت بودند و اما بعد از
 ورود بمنزل بروقتی بیانه و دست آورند از خدمت آنحضرت
 شرفیاب میشدیم بطوریکه محمد بیک چا پارچی ایسی و سایر غلامان
 دیگر لغت نشوند و ندانند که ما از بنده کان عبودیت کیش
 آنحضرتیم ولی در روزی بمنزل بنیر زمانه محمد بیک رئیس غلامها
 از فراین خارج و داخله فهمید که ما از عبودیت کیشان حضرت
 ایستیم باین واسطه روزی در مقام صحبت مذکور و ایست
 که من در این سفر خود را بدتر از شمر و بزید می بینم درم کفتم
 از کجا فهمیدی و بچه مناسبت بکولی جواب داد زیرا که شغل
 ایشان را بمن رجوع نموده و من از این بزرگوارانی الان زود
 امور چینه ای عجبی مشاهده نموده و حالانی می بینم که گفتنی
 و شگفتنی نیست اگر با صحاب زنجان در سبدان غزلی نشاء
 شده بوده بودند فرصت نفس کشیدن بسوارانمیدارند
 همچنانکه مذکور شد که فریب نه ماهه سینه شصت نفر
 از ایشان با سی هزار عسکر جنگی و نوره عراده توپ در
 و مقاتله می نمودند و همیشه شکت میدادند و فتح میکردند
 و همان سوارهای مستحفظ از بس امورات عجیبه و حالاتی که
 از اصدی نمیده و شنیده بودند در بین راه بعین الیقین دیدند
 اغلب ایشان از زوی خلوص نیت ایمان آورند و بجان

Muhammad Bg finds out
 that they are the Bab's
 disciples.

Muhammad Bg compares
 himself to Shimeh by
 Yazid.

If the Bab had made any
 sign of encouragement to
 the people of Zanzibar or
 Malindi, they would have
 taken on horse, &
 declared for him.

Many of the court believed
 on the Bab.

و دل مثل محمد یک رئیس خودشان بنامی بنده که وصفت
 گذار بر اگذاشتند و اظهار داشتند بر طرفی از اطراف عالم خاطر
 مبارک مایل باشد در بردن و رسانیدن در جانشانی بی اختیار
 قبول نکرده و فرمودند از شما همین قدر اقبال مقبول
 افتاد و اکنون از آن سوار اوزار اولاد و احفاد ایشان بطریقی
 بجز از ایمان مطهرند که خلع آن کسوت را نبوید شناسایی
 از ایشان نیتوان نمود و این است معنی اسفکلم اعلام که دعا که

"The first shall be last,
 & the last first."

Division of mankind into
 three classes -

(i) Kings, governors & the
 ruling class generally.

اسفکلم زیرا که مردم سه طبقه اند و در سه رتبه واقعند اول طبقه
 سلاطین و دباوایان عظام و حکام و اتباع ایشان و سلاطین
 و قسرها و قاطبه این طبقه را ظالم میدانند و اهل ظلمه مینامند
 و ایشان بجز مملکت داری و حکمرانی و حسب ریاست و دعو
 و تعینش و خوش گذرانی خیال دیگرند ازند و چندان هم در رسید
 رعایت اوامر و نواهی نمیشوند و از این طایفه اقبال نمودن
 و بستاندن منقطع از ما سوسی اند شدن و بالمره از جان مال
 و عیال را لطفال و از دنیا و ما فیها گذشتن و از جمع قیود
 و علایق دنیاوی رستن و چشم پوشیدن محجب و متوجیب
 تعجب است اگر کسی بدیده بصیرت و انصاف ملاحظه
 کند و تصور حادثه جاننازی جناب حاجی سلیمان خان که از جمله
 اکابر و اعیان دولت قومی شوکت بود نماید میداند و می

The above example set to
 this class by Haji
Suleyman Khan.

که این قسم انزال منصب و باست دولت بیل و زینت کشتن
 و با نهایت وجد و شوق طالب ثبات شدن فوق قوه بشر
 و این مسلم است که اگر مطلوب و مقصود بر او مشهور شده
 بود با کمال شور و شغف بان نوع جان بازی می نمود و
 ایضا زاکر شکر لطف محسن خدمت و حصول عقیدت آنکه
 او را تبرک این طریقه و نوادیات به لایزال تا اعلی حضرت
 شهنشاهی متخلص و ترغیب نمودند پذیرفت و استغناء
 تمام جواب گفت که حضرت سلطان امانت و صداقت
 و درستی و راستی بندگان آستانش را با به منظور ^{عقیده} دارد
 و طریقه ایسا را بلا فضا اینگونه عبرت و حسانت حکم کند
 که بدنش را روزی روزی کم کنند و هر روزی شععی آورد
 بزنند و بجهت عبرت دیگران بازارش بر بند وقتی که بازار
 با مخالفت بازار آوردند با نهایت بی اشتیاق می نمود
 و این فرد را می سرود و این خوش افغانی سرست که در پای
 حسب سرود ساز مانده که کدام اندازد و هر شععی
 که از بدنش می افتاد بدست خود از شععی دیگر روشن
 میکرد و بی جایش می گذاشت چون میر غضبها اکنون وجد
 و سرور از او ملاحظه میکردند می کشند تو با این شوق و ذوق
 که داری چرا نمیدانی هر دو مسیگرد و بزبان حال متری

This captures him by threats & promises to induce Haji Sulayman Khan to renounce the Daul.

He reports that the King has a vision to receive loyalty & faithful service, but he refuses to interfere with the religious opinions of his subjects.

Sulayman Khan's tenure a martyrdom.

The verse here quoted is not the one commonly said to have been recited by the martyr, but by Mirza Husein Akh. the author, when he was martyred. (See p. 253 - 254 inf.)

To Sulayman Khan I have heard two different pieces of poetry attributed as having been recited by him as he lay being led to execution.

1) The quatrain of Shams-i Tabriz
 بنای رخ که باغ و گلستانم آرزوست
 کشد لب که شد خزانم آنوقت

especially the verse therein is appropriate to his condition.
 یک دست جام داده و یک دست زلف یار
 The other poem is one verse another & the two verses in which the verse occurs -
 با لقمه نان آمد از طربش از آمد با عشق و ناز آمد فلان حلقه الماشق
 Sulayman Khan was also the author of many poems himself, which I have seen

باین ترانه میگردید رقص اشجا کن که خود را شکنی فیه زار ایش
 غفلت بر کنی رقص و جولان در سه میدان گند رقص اندر خون
 خود مردان کنند چون رهند از دست خود دستی زنند چون
 رهند از نقص خود رقصی کنند و فنی هم که میساختند آمدند مرد را
 دو باره کنند با کمال بی باکی و چالاک پای خود را بلند میکند
 و مستعد می ایستد و میگوید پیش من این تن ندارد قیمتی بی تن
 چشم فتنی این فتنی خنجر و شمشیر شد ریکان من مرگ من شد
 نرم ز رگستان من ایگونه جوانمردی و جان باختن دانست
 بغضای اقدار و عهت بار و عزت و دولت تا فتن و از دنیا و پامها
 که تن عبث و بی سبب میشود و دلیل تبه از این بر سبب حقیقت
 سبب که است و انجمنی همچو اشخاصی که در ابتدا اهل دنیا می صرف
 و قبول علما و عوام ظالم بودند بی ظلمت او بر خود و جهان
 خود ظلم بین کرده اند که سبب و ظلم او مرعده اند باشد رشاد
 جهل او مرعده اند او استاد طعنه آینه مجتهدین و محققین و علما
 و حکما و فضلا و صاحبان فهم و کمال و عرفانند و از اینها
 آن کسانی که صاحبان بهوش و فراست و مددک خالق و فانی
 بودند و دین داشتند عرض و تعصب را کنار گذاشتند و طلب
 تحقیق مطلب شدند و تمیز دارن حق و باطل بخت گماشتند
 لهذا بمغاد آت کر لیه القوالله یعلمکم الله خداوند نیز اباب علوم

(2) The second class of men
 is the Ulema, Literati,
Philosophers etc.

و حکمتی بالا بنیادی و هدایت از ار روی ایشان کشود و حقیقت
 مطلب را بر آنها کشف فرمود که العلم نور یقذفه الله فی قلب من یشاء
 و چون شمس معرفت و معانی از مشرق افند و ایشان اشراق
 نمود و قلوبشان مرآت حق نمای جانقی گردید و وجودشان
 بنور ایمان و پیمان منور شد و در خود عوالم نورانیت و روحانیت
 و صفات ملکوتیت مشاهده کردند از حیض طنون و اوایم رسیدند
 و با جنابین انقطاع از ما سواله گد شد و غرور و معارج و سب
 القیان و اطمینان نمودند که ایها النفس المصلنه ارجعی الی بک
 خصیه مرتبیه این است که بدون خودداری پشت بانی نیست
 بجای بق و عوالمی و نیوی و تعلقات بلکه در با سات بله خود زنده
 و بدون پرده و پروا مسبح و مشبه ظهور امر الله شدند و چون
 بیباکل بشه به خود را محاب و وصول بامول معصود دیدند
 لهذا کمال تجسس کسوت صورت و ترک عوالم کثرت برداشتند
 و همیشه شهادت ثبات شتافته تا حسند آنچه را که می یافتند
 که من طلب نیسا وجد وجد و از این مجتهدین و متحققین و علما
 و فضلاء قریب چهار صد نفر مل ازید بودند که داخل در این
 شریعه بدیعیه و بحسب و در غیبت تامه اغلبی از ایشان در ک
 درجه رسید شهادت شدند بمثل جناب ملا حسین شبر ولی
 و جناب آقا سید محسنی دامادانی که از محمول علمای و مجتهدین

of this class, 400 or more
 believed in this new
 revelation. It happened
 manifestly. Such as
 Mirza Kasim of Bushanlyh,
 & Mirza Sayyid Yahya of
 Darcho.

بودند و اشغال جناب ملا محمد علی رنجانی و ملا علی بسطامی و ملا سعید
 باقر و شی و ملا نعمت الله مازندرانی و ملا یوسف اردوبادی
 و ملا مهدی خونی و آقا سید حسین زرشیری و جناب ملا میرزا محمد
 محمدرانی و ملا مهدی کنی و ملا باقر کنی و شیخ ابوتراب آشتی
 دی و حاجی ماعبد الباقی کاشی و ملا جعفر کاشی و ملا محمد صادق
 خراسانی و ملا عبدالحق یزدی و ملا علی رفغانی و ملا برنعلی خونی
 و جناب ملا محمد صادق خراسانی و حاجی ملا سید سعید قمی و میرزا
 قربانعلی و میرزا محمد حسین کرمانی و میرزا محمد علی نوری صفهائی
 و ملا محمد تقی اصفهائی و ملا حبیبعلی اردبیلی و آقا سید احمد عثمانی
 و ملا سعید زره کناری و میرزا محمد باقر آملی و شیخ احمد
 معموره و میرزا احمد ارغندی و میرزا محمد باقر خراسانی فانی
 و ملا آقای هراتی و حاجی میرزا حسن رضوی و میرزا محمد خوبین
 و میرزا عبدالباقی کلبائی و حاجی عبدالمجید نیشابوری و ملا
 حصاری و ملا عبد الله محمدرانی و جناب ملا محمد محمدرانی و ملا محمد
 باقر و ملا محمد محمدرانی و ملا حسن محمدرانی ابن ملا محمد رضا
 و ملا حسن ابن ملا محمد جناب شیخ عظیم و جناب آقا میرزا عبد
 الوهاب زرشیری و آخوند ملا نجفعلی طوسی و کذا اشانی
 این اشخاص زیاده از چهارصد نفر با آنها سینه اکنون در
 حیات هستند و اسامی ایشان ذکر شد بمصاحیح چندی

Also Mulla Muhammad
 Ali of Zenjan, & Mulla
 Ali of Bistam, & Mulla
 Sa'id of Balfourish, &
 Mulla Ni'mat Ullah of
 Mazandaran, & Mulla
 Yusuf of Ardabil, &
 Mulla Mahdi of Khuy,
 & Mulla Sayid Husayn of
 Tarshis, & Mulla Mirza
 Muhammad Mahallati,
 & Mulla Mahdi Kani, &
 Mulla Babur of Kan, etc.

The names of others are not
 mentioned here, they being
 well known.

و محل تجب است که حکام شرع و عرف ثبوت بر او جاری
 ممنوع بشمارت مدین میدانند و اگر چه نفرشاه عادل بر
 امری شهادت بدهند فوراً فتویٰ میدهند و حکم میکنند اگر چه در با
 ندین یا بکفر کسی و یا بقتل و قصاص نفسی راجع باشد چنانچه
 دیده و شنیده شد و نفر اگر در حق جاریه شهادت بدهند
 که عقیده اش فاسد است فوراً حکم بکفر او میکنند و فاسد عقیده
 اش میخوانند و مرند سب میدانند و حال آنکه احدی از حکام شایسته
 و عقاید باطنی احدی حکما هو الحق واقف نخواهد شد مع ذلک بطوری
 این مردم در خواب غفلت و غرورند و عرض نفسانی بگریزی
 چشم و گوش ایشانرا بسته که هیچوجه منتفت شهادت این
 چهار صد نفر شاهان عالم فاضل جان ناز نیستند و نیش و زبان
 قرب چهار صد نفر ملزباده علمای کامل عاقل فاضل اعرف
 و اقرار بحقیقت و حقیقت ظهور نقطه اول روح ما سوا فساد
 میکنند و صدق تصدیق دشمنان خود چشم از دنیا دایما
 می پوشند و ثروت شهادت را بجهت نیفتد و کاهی بی نوع
 خود میوشند و بان نوع بدلات و هر ایت این نفس
 محجوبه میگویند دل این نفوس محجبه باز هم از غفلت
 و غرض لیس و حجت میجویند بکلام مینه و زبان انحضرت
 صحت موعود بود و حال آنکه کدام مینه هست از این دعوات

In all ordinary matters, the
 testimony of "two just
 witnesses" is accepted, yet
 the Ulama pay no attention
 to the "actual testimony"
 (sincerity) of all these
 witnesses.

مقدسه و چه بر آن اتم و اکمل و محکمتر ازین طلعات عالیتر میشود پس
 اگر کسی در فقه عرض انصاف جا نگیرد مقید نباشد و بپذیرد
 بصیرت و انصاف ملاحظه حالات انصاف را نماید
 و از مراتب حالات اصحاب بمانند بان و عفو قدر در ستم مقام
 و درجات ایشان استحضار حاصل کنند و عارف بحق
 ایشان بشود که هر یک در مقام معرفت حق چه قدر را مجاهده
 کردند تا بمرتبه یقین و اطمینان رسیدند و مدت آن ماه مجاهده
 متعین چه قسم ریاضات شایسته و صدقات شایسته شدند و چه قدر
 استقامت و سحر دارند و آنچه کردند تا بدرجه شهادت نازند
 و کد لک از وقایع این مدار امتحانات شهادی تبریز مطلع شود
 و از حالات اصحاب زحمان استحضار کرد و از حقیقت عرفان
 و ظهور ایمان ایشان استقامت را بجهت بنامه دون سنگ و شبهه
 تشخیص میدهد و بین لامل حاصل میکند که شهادت اینها را
 مجزود و دلالت بصدق و خدای ایشان نیاید و افعال آن حجاب
 و حودات بر صدق احوالشان شایسته است صادق در رأی است
 قاطع و دلیل است ناطق و اگر کسی را در دین باشد و خود مضیف
 شود و قدری تعقل و تامل نماید لفظ بجهت استفتی بلک
 و لوله تا ک المفقون حقیقت مطلب بر قلب غیرش متعین میگردد
 هر که زاهدان خدا شهادت میکنند بر یقین را باز اندازند و سنگ

آنچه گفت استفت نهک مصطفی انکسی دادند که بر بود از وفا
 لهذا دل که آینه حق نامی ربانیت کواهی میدهد و عقل سلیم علم میکند
 که اینهمه علم و فضل و تحقیق و هر یک کنزی و کجتر مخلوق از جواهر نورا
 معانی و معرفت بردند تا حقیقت مامل و معصود بر ایشان کشف
 و مشهود شده بود البته زرسیده و نسجیده و ابناء با این جاده بر چرخ
 و خطر که همیشه تو بهم اسم آن ال شیر مردان را متمرکز لزل و منوش
 میکند قدم نمیکند آشنند و در مقام بذل جان و مال و ترک نام
 و ملک اینهمه استقامت و استقرار نمید آشنند و در هنگام
 شهادت بیکدیگر سبقت نمیکردند و این بسی مبرهن است که پس از
 تحقیقات لازم حقیقت و سابق و حقایق این امر بدیهه را که فهمیده
 از داین غلطی و ادغام گذشته و بعالم یقین پیوسته و چون
 در شئون ذاتی ظاهر حکمت حقیقی و شانی نمیدرند با بجهت بیستای
 همت بر ریاسات دنیویه روند و ترک محو اب و منبر و امانت
 و حاجت را کردند شوی و مرافعه و رای و رساله خود را کنار گذاشتند
 و طالب عوالم تغرید و تجرید شدند و با بجهت بود که در جان فانی
 خود داری چشم رو کذا بیکدیگر دهند انکه در هر یک چند صد وجود
 پس از آنه بسوزاند وجود آن کردی که رهبرند از وجود
 صیخ و جود ما ایشان آرد و خود انکه در دل پیش چشمش تملک است
 حکم لا تقوا بیکدیگر و او بدست انکه در دل پیش او شد و صبح باب

سابقه آمدند و در خطاب اولیا با نیک آید اینجهان چون سها
 رفتند اندر لامکان در جوای عشق حق نقصان شدند همچو
 قرص بدین نقصان شدند و علمانی که طالب نیات امانت
 دور طلب ندیدم حجت و جماعت بودند صدر رتین سر بر طنون
 داوام شدند و از طلب دلیل و اثبات از مدلول و مؤثر محجوب
 گشتند که چرا صورتی از میان قسرس خورشید ظاهر نشد
 و نشأت ظهورند او و فر و جمال از چاه صفهان سپرون نیاید
 و از لطف غرور و خود پسندی و غرض درک معانی انار و ادراک
 حقیقت مؤثر را نگردند نعم ما قال چون عرض آمد مهر و شید شد
 صد حجاب از دل بسوی دیده شد و بمفاد و احبت تبعی ایصم
 بگردان و ریاست چنان حجاب چشم و گوش جهان ایشان کردید
 که با وجودیکه برای العین دیدند و شنیدند که جمع کثیری از علمای
 کمال فاضل بحال سعی است تمام در این اربعه قیام واقفان
 نمودند باز بمقام تحقیق بر نیامدند و انقد نفوس و تعقل نگردند
 که این همه علما و فضلاء اگر حقیقتی معلوم و مبرهن نشده بود
 و چیزی از کج نمیکردند و اصل سبب و خطیری نبشند و ترک جهان
 و مال و نام و ننگ را نمیکشند پس باینزه تحسین و نقصان کسب
 و به مشیم با ناهای معلوم و معلوم شده و بچه دلیل و برهان از زمان
 حقیقت این طرفه نمودند و ترک آفاق و حجاب را کرده

The vain objections raised by
 those who reject this Great
 manifestation - c. 5 -
 "Why did not a form appear
 in the sun?" and "Why
 did not the act of Anti-
 Christ come forth from
 the Well of Isfahan?" etc.

و بنای سده کی و جان فشانیز اگذاشته اند و بدون هیچ
استحضار این وجوآت و آرسه مجرده را که فرود آید
نگوییم مع ذلک محض عدم خروج خود جلال منکر ظهور نظر حق
متعال شده و بواسطه حصرهای بی اصلی که از فروعین
شنبه بودند که اینطایفه بفرمان رابنه شوهر حلال میدانند
و محرمات نهایی ما را حلال و مباح میشمارند و بدوئی
رسیده کی و تحقیق حکم بفسق و کفر رسیده اشخاص مقدس
گردند و باینجه از فیض عرفان حصرت احدیه محجوب شدند
و عوام را بنده از فروعیات سرمدیه ممنوع داشتند جمله
عالم زین سبب گمراه شد اگم کسی ز اهل حق آگاه شد
بمسری با سبب ایشانند انوش با چون اولیا پنداشند
صد هزاران بچین ایشانها پند و فشان همشا و ساله راهین
و طبقه ثانیه عوام اند و از ایشان انکسایک اندک
فراستی و ذکاوتی داشتند و فی الجمعه نفسی نمودند نمید
که کسیکه یک تنه و شاد در میان جمیع عالم و ادم بکمال صحت
و قدرت بنایا بت است قلب و استقامت نامه نشد
و قیام با حبرای احکام خدا نماید و بداند که از اغراض صحت
و دشمنان جوانی شهید میشوند و خود نیز خبر شهادت
خود را بدو چنانکه می شنود کانی سمعت مبادیبا

Calumnies invented against
the Bahá'ís, such that they allow
a woman to have 9 husbands.

(5) The Third Class of mankind
are the common people
& to those of this class who
thronged my all, it was
evident that for one man
it would hold up in the
midst of enemies & tyrants
a proclama-tion divine
mission required that he
should be assisted by God.

یسادی فی سرتی احب الایسا و ان تقدی
 فی سبیل الله کما فدی الحین علیه السلام فی سبلی
 ولو لا کنت ناظرا بذاک السرا الواقع فوالذی
 نفسی بیده لو اجتمعوا ملوک الا مرض لمن یقیدوا
 ان یاخذوا متی حرفا و کیف عیدی الذی لیس
 لهم شان بذک و انهم مطر و دون الی ان کال
 لیعلم الکل مقام صبری و رضائی و فدائی فی
 سبیل الله مع ذلک از جمیع دنیا و ما فیها خیم پرشد
 و با کمال انقطاع بانهایت اطمینان فوار بر تربیت و پرورش
 عباد و بگوشه بسته باید من عند الله امور و مؤید باشد
 و اگر نه چنین بود جمیع کشمیری از مجتهدین مجامده و محققین مجامده
 زاهدان بحقیقت منظر قش معرود معترف نمیشدند و از ضرورت
 حب جمال و شوق وصالش را بجان شمار نمیکردند
 و این سلسلی است که ابن عسای ربانی نمیشد که میزان محمد
 عیار و حدود است و کلمات ایشانند که تشخیص میدهند
 عیارنا قسط را از کمال و عاقبت را از جابل و حق با انبیا
 و مسبه من است که میزان و محکم اعراض و اعراض
 مدارند لهذا فرماست جلی ایشان را بر آیه و در صدد
 تفحص بر آیه و کفاد هر که چیزی حسبت بی سنگ

The words quoted wherein
 the Bala foretells his own
 martyrdom—
 "As though I had one
 proclaiming, crying to me
 in secret, 'The dearest
 of things is that thou
 shouldst sacrifice thyself
 in the way of God, was as
 Huseyn (peace be upon him)
 sacrificed himself in my
 way,' and were I not to
 regard this impostory, thou
 thy thin in whose hand is
 my soul, even were the
 Kings of the earth to
 assemble, they would not
 be able to take from me
 a single letter; how then
 servants, who have no
 scale for this, & spirit they
 are rejected— until he
 says— "In order that all
 may know the degree of
 my patience & content
 a sacrifice in the way of
 God."

یافت او جزئی تجسس و طلب ایشان را بمعرفت
 مطلوب دلالت و هدایت نمود و این فقره بسی واضح
 است که آنکه در مقام طلب و تجسس برآیند خداوند
 نیز ایشان را هدایت می کند و از جریان میسر ماند
 چنانچه رعد و آره و ضمه موده الذین یجاہدوا فینا
 لنهدینهم سبلنا و کما نیکه منتهی و در اصل در این امر مدح
 شده و میشوند معانیست دیده و می پسند جمع انحراف
 تنید و بودند بی اصل و محض عداوت عوام و تعرضین
 بوده و این طایفه بجز انقطاع و حسن معاشرت
 و مراد است و تندیب اخلاق و غیر از تقدس و تقوی
 و درستی و راستی و امانت و صداقت و صدق
 و صفا و مروت و عصمت و عفت و اجتناب از
 جمیع مناسی و جهت از مردم آزاری پسند و بکار
 و باین جهت است هر کسی که مقبل میشود اگر جمیع عالم با او
 او جمع شوند و با هم ملک دنیا را با و بدهند از این طریق بدلیه عمرها
 و انما من نمی گشند و اما آنهاست که در قید قلب و اعراض
 این علمای ظاهره معنیست و در رتبه طنون و او ام معنوده
 و منتظر بصوت صورت موهر می گشند که از کوه خیز
 نمایان بشود و بدانکه ایها المؤمنون بشروا بطهر المهدی

و یا خود حال یا نصیحتهای موعود و صفاتهای مخصوصه مسیح
 نماید اوقات بطور محبت موعود و یقین حاصل کند و غافلند
 از اینست که شمس حقیقت طالع و بوسط السماء ظهور کرده
 و هنوز ایشان در سر پرستی و غرور سرسایین لطمه کفایت
 در خواب غفلند مثل آنکه بعد از آنکه خورشید وجود حضرت
 روح الله صبح عالم را منور نمود از طایفه بود آنهاست که
 دیده بصیرت داشتند از عیان نموندن و ایمان آوردند
 و بعضی دیگر از عالم و جاهل معروض شدند که حضرت موسی
 آثار ظهور خود را نوع دیگر ذکر کرده و منتهی موده که من شب
 شنبه از یثت بام خانه بر شما نازل می شوم و اگر آمدم
 و کفتم شب شنبه را کمبیه بید قبول نکنید در واسطه عدم
 اظهار آن آثار از معرفت ما اثر محروم گشته و در تیره غفلت
 و انکار آن سه گردان شدند و بان طلعت روح از فضا
 اجالت و نادانی معذور داشتند آنچه را که حیانت و سستی
 از زبان در بجهنم فرستید شمس حقیقت محمدی از سما عنایت
 حضرت احدیت اشراق منتهی نمود و بعضی که در وجود
 شان بقدر ذره نور عرفان بود اقبال نمودند و اعلی
 از علما و عوام دیگر مسکرت شدند و آثار و اعلام حشر حضرت
 عیسی بطوریکه بشر الطی و حدود چندین مشروط در مروط

The exact resemblance
 between the conduct of
 the Jews who rejected
 Christ as the promised
 Messiah became certain
 signs which they chose
 to imagine must precede
 his coming had not taken
 place; & the conduct of
 the Musulmans now -
 The St. Petersburg MS.
 described by Baron
 Rosen (Coll. Scient.
 de l'Institut imp.
 vol. vi, p. 246) ends here?

So also on the same grounds
 did the Christians reject
 Muhammad.

Expecting that Christ
should come actually
riding on a cloud, etc.

توید که باید لفظه ابری سوار و در دستش نیزه از نور باشد و سرش را
از طلا فرار دادند و با ایشان را از مغز ساختند و هنوز
منتظرند بطور چون صورت ام سوره موبه که خودشان و اینها
میرند را اذیت و آزار و استهزا و تمسخر با حضرت کرده
و تا احوال در ضلالت و کراهی مانده و منتظرند که حضرت یح
بهمان آثار ظاهر شود و نفس علی بن ابی طالب و عوام هم الآن
اشطر خرد جان و پاره موبه مات و بگرا دارند و مثال سایرین
بپاره توهمات از ظهور شمس حقیقت محجوب گشتند
چنانچه جناب مولوی سفیر باید که رابن ویران شده است
امیر دغام که بشردیدند ایشان را چو عام خودمان
دیدند البیس لعین گفت من از انشم آدم ز طین
خواری میخسب اینجای فلان که بشردیدند ایشان را
نه جان خود تا شتم در بگویم و صف جان زلزله افتد درین
کرن و مکان خلاصه اگر بخوایم بذر اینگونه مطالب
بپزداریم سالها میگذرد و رفته این رقم بنامات
بسر نبرد فکر خلوص نیت و حسن عقیدت غلامان
منتظر باعث طول کلام کرده مختصر آنکه خلاصان
که در خدمت بوده انحضرت بودند ایشان را بما که
سپانیده ما صحبت نمودند و مقرب انجانان صلوات

Return from this depression.

که سطره که در باستان و حکومت داشت مرحوم حاجی میرزا
 آقاسی نوشته بود که نسبت با حضرت نهایت احترام
 و مواظبت را بعمل آورد و نگذارد با اهدی مزاحمت نماید
 و از هیچ طرف نوشته جاتی بجهت آن نقطه درجید
 نیارند و جواب نبرند ایشانم آنحضرت را در قلعه
 مکه که فوق جبل است منزل دارد و نهی شده بدی نروند
 که اهدی با آنحضرت ملاقات کند مع هذا این که اراده
 آن بزرگوار تعلق میکرد اهدی از سخن گفتن و این
 قادر بر حماقت نبوده چنانچه از اطراف جمعی فتنه
 و مشرف هم شده خود علیجان که بعد از او را که رفت
 شدت داشت بعد روزه خدمت آنحضرت شرفیاب
 شدند و حال آنکه از منزل علیجان تا منزل آنحضرت فتن
 بسیار اشوار بود بواسطه صعوبت راه آن که مهلت
 تا سرگروه پیاده رفت و هر کسی احوال آنحضرت را
 از ایشان می پرسید میگفت من توبه در داک بپایان
 و کلمات ایشان را خدارم ولی در بزرگاری ایشان تعجبم
 زیرا که هر وقت شرفیاب خدمت ایشان می شوم عظمت
 عظمت و جلال ایشان جانم در فرخ نماید میکند و تمام
 را تعجب میزند که کتاب ترقف را از کف آفتاب من

Hajj Mirza Akbari has
 written to the Nizam,
 the Governor of Madras,
 ordering him to keep a
 very strict watch on
 the Bab, & not allow
 him to see anybody or
 write or receive any
 letters.

In spite of this prohibition,
 it was found impossible
 to prevent people coming
 to see him.

Even Ali Nizam himself,
 who was celebrated for his
 stupidity, used to go
 daily up to the citadel,
 in spite of the tediousness
 of the road, to see the Bab.

And even asked about the
 Bab, used to say:—
 "I have not sufficient
 intellect to understand
 his words, but I am
 astonished at his greatness."

بدون مسبرد و حال آنکه ایشان مجوس و سپرده
 مند خلاصه از اطراف و انکاف جمع کشیری بزیارت
 آنحضرت می آمدند و نوشته جات بسیاری در اینجا
 از قلم قدرت ایشان صادر گردید که از صد هزار است
 متجاوز شده بود و جناب میرزا عبدالوهاب خراسانی
 که در اواخر موقوف بمیرزا عبدالحق بود و در نوشته ذکر مینمودند
 که او فانی که حضرت در ماکو تشریف داشتند در تبریز
 آثار فلیه ایشان را از آیات و صحف دعوات و مساجد
 و خطب و سخن علمی عربی و فارسی و لغات سیر حدیده
 و آیه در زیارات بلیغ حساب مینمودیم از دو کور
 متجاوز بود و باری قریب سه سال در ماکو تشریف داشتند
 حاجی میرزا آقاسی مرحوم دید و فهمید باز خدمت ایشان
 مرادده میشود و همواره نوشته جات آنحضرت که متن
 بر مراعظ و مضایح و در که بر این حق است بدان
 آیات و خطب و مساجد عالیجهت ایشان در
 حضرت سلطان میرد و نسبت بایشان شکایت
 از هزار کلمه بشود و من جمله خطبه قریب است که در حق ایشان
 صادر شده بود و هر کس ملاحظه کند معنی حقیقی
 قدرت و اقتدار است باطنیه را او را که می گشت

More than 100,000 leaflets
 were written by the Báb
 while he was at Máhú.

Mirzā Abdu'l-Wahháb of
 Khorásán, later known as
 Mirzā Abdu'l-Jawáid says
 that of his writings of diverse
 sorts - verses, treatises,
 prayers, exhortations, &
 commentaries on the
 Kúrán in Arabic & Persian
 there were more than
 two hundred current in
 Tabriz.

The Báb remained nearly 3
 years in Máhú.

The Khatib-i-Habruyye.

خلاصه بعینخان ضرب زیاده می نوشتند و تا کید اکید
 میکردند که در مواعظت نهایت دقت بعمل آوردند و نگذاشتند
 و نوشته جاتی از سال و ز رسول گشتند با وجود این فایده
 نداشتند تا آنکه خود سه کار بعینخان بدو ملاحظه حاجی نوشتند که
 من از عمده این خدمت نمیتوانم بر اتم علی ای حال از مقصد
 از مقصد رخصت کبری امر شد که آنحضرت رخصت
 چرتی بریند و بدست یحیی خان سپارند در همان عین
 آنحضرت عزم سهار شدن و حرکت را داشتند
 در مقام معذرت برآمد و عرض کرد که من راضی باین معنی
 نبودم و میخواستم از فیض خدمت آنحضرت محروم شوم
 آنحضرت فرمودند چه در این باره میگوئی خودت
 میبویسی و خود هم عذر میخواستی بعد از آن روانه
 بقبله چرتی شدند یحیی خان در شهر اردیبه
 حاکم بود و آن شهر بقبله نزدیک است و آن
 فصل از آنکه این مقدمه رفتن چرتی بر روز کند
 آنحضرت خواب شح علی خراسانی مشهور
 بعظیم را با مورفند مودید که با او دست برود
 و در آنجا باشد بعد از آنکه گفتم که بناتنی
 رفتن آنحضرت بقبله چرتی شد همان شبی

Ali Khan is again
 personally terrified & commu-
 nicated with the
 outside world by writing.

Ali Khan informs Haji Mirza
 Akbar & his inability to
 prevent this.

orders are therefore issued
 to remove the Bal to
 Chirkik, & hand him
 over to Yahya Khan.

Ali Khan's proceeds soon
 after the Bal's departure, &
 the revenue administered to
 him for his municipality.

Yahya Khan, the Governor
 of Urumiyeh

Yahya Khan sees the Bab in a dream, & tells his dream to Shaykh Ashiq of Khorasan, known as Shaykh-i-Aqim, & says, "If when the Bab arrives here, I see that he is so he was in my dream, I shall know of a dream that he is the promise of Ra'is."

The Bab arrives at Chian-ik, & Yahya Khan, seeing him as he was in his dream, falls before him to do him reverence.

The water of the boat, after the Bab had washed in it, was bought for 80 timans.

Even here, in spite of Haji Mirza Atabai's prohibition, people come to see the Bab, & many believe.

In Chian-ik, or some day in the latter days of his sojourn in Mashad, the Bab announced his coming as the Ra'is.

که صبح آن را آنحضرت وارد مشهد بحیثی خان حضرت احترام
 دیده بودند و صبح پنجاب شیخ عظیم اظهار نمود و بود که اگر آن
 حضرت را ملاقات کردم و دیدم صاحب همان آثار و شام
 استند که در شب در خواب دیدم بعین میدانم که حجت
 موعودند و حق هستند از قضا در همان روز آنحضرت
 وارد مشهد و بحیثی خان بعضی شده می بیند همان را'ی
 هستند که در خواب دیده بی اختیار تعظیم نموده زانوی
 مبارک را می رسد و آن جناب را منزل خاص خود می
 و پس از آن در حضور مبارک نمی نشست تا اذن نیدادند
 و بعد از اینکه آن حضرت بجهت شریف برودند آب
 حمام را بجهت تبین و تبرک بهشت از زمان خریده بودند
 و بعد از آنکه آنحضرت بقلعه شریف برودند با وجودت
 نبی حاجی مرحوم بخو حکایت اصحاب و احباب مراد
 بنمودند و در آن تراخی جمعی بشه فایان فائز شدند
 و تصدیق نمودند و تا زمانی که بحیثی خان حکومت داشتند
 نهایت احترام را بنسبت بان حضرت جعل می آوردند
 و آنحضرت نظر با قضای زمان و مقتضیات مصلحت
 و حکمت و استعداد و جاد اظهار قانیت خود را در
 چهرین مفر بودند اگر بعضی در او خوزمان ترقیب را'ی

بهر صورت جنر فائیت آنحضرت را در صفو ترکستان مومن
 هندی بقول و فعل نشر نمود اگر چه مرحوم حاجی میرزا جانی
 در این خصوص شرح و بطن جوی نوشته است ولی جمعی از
 مفصلش این است که ایشان از بنجا و بزرگان هندوستان
 بودند و بر نور زهد و ورع و اجلوار کلمات آراسته
 و بیع مستجابی که در شریعت مقدسه وارد است عامل
 و مراقب بودند و مجاهدانی بسبب الله بعزم سماحت باران
 آمدند همین که خبر ظهور آنحضرت را شنیدند محض تحقیق و مقصود
 بچهرت رفتند و او فانی بود که آن حضرت اظهار تبت
 نموده بودند و چنان سطوت جلال و عظمتی از آن حضرت
 قاهر و باهر بود که احدی بر تحمل نخلت جلال و جمال ایشان
 قدرت طاقت نداشت بقسی که جناب آقا سید حسن
 اختری جناب آقا سید حسین عاجز ارشاد شده اثر اوقات
 از ارثا را در صفات آنحضرت شده و جناب آقا سید حسن
 نیز در حضور مبارک غذا بنمورد اولی اذن داخل نمیدادند
 که معروضین هم بعضی مشاهده آن حضرت بی اختیار خاضع
 و خاشع میشدند و گمانیکه در آن قلع بودند اما شال از آن
 و اهل آشنی همسو طلعت آن حضرت از لب علویت
 مستشرق حکمت و فرا سخاک می افادند و تعظیم میکردند

The "Indian Believer"
 spread the news of the
 Bab's "Himmigya"
 in Turkestan.
 Account, abridged from the
 Moya Jani, of the Indian
 believer, who was of a
 noble family in India, a
 of pious life.

He comes to Persia.
 And hearing about the Bab,
 comes to Chiraz to visit
 him.

The majesty & glory of the
 Bab at this time, which
 commanded reverence even
 from his enemies.

خلاصه ظهور را سینه و جدا بیت آن طلعت با پون و رای
 با هم سابق شده بود بعضی آنکه نمون هندی سالی عمارت
 رسیده و دیده شوقش بر حسار آن حضرت آفا و بی اختیار
 لغزه هزار بی زده و بنجاک افشا و دود چو شش گشت بعد
 بهوش آمدن و گریه بسیاری چون که مرآت ز اوش
 صافی و مستقی بر وجهه طلعت قائمیت بحکم مخیل لها با
 در او مستحلی گردیده و از ارثا ر تحید در وجه سعادت
 نمودش موجد گشت و از شدت مجده و بیت سترنی تیر
 انا القائم الذی ظهر کر دید و تصور روار لغزه انا الکشیه
 همچو سکی کان شود کل اعلی ناب پر شود و از صفات اش
 وصف ان سکی فانه المذرو بر شود از وصف خردا و شت و
 آن انا هو بود در سنای فضول ز استخا و زرنه از رای جلول

خلاصه چون آن مژمن هندی در حالت جذب خورسند فی منزل
 مراجعت نمود در فحایش دیدند که هلال بدر بل نقصان شده
 و زره خورشید رخشان شده موجب حیرت و عجزت ایشان
 شده با طبع مایل بحد متکذاری و خاک را ریش شده و در سجده
 بسلا مس رفته و چنان حالت جذب و طبع لطیفی بهم رسانیده
 بودند که از غذا خور دن باز مانده و در مدت چهل روز
 خوراکی ایشان منحصراً بقدری کباب و قند میشد و بود

The Indian beholder "no sooner arrives & beholds the Bab than he cries out - "This is my lord".

And losing himself in contemplation of the Bab cries out, "I am the Kārmī who have appeared," & like Mansur, "I am the Truth".

The Indian beholder goes with his comrades to Salmas.

و اسرار لطیف توحید که مستعمل بر احکام فائیت بود بخوبی بیان نماید
 و نیز که عقل در آک از ادراک آن بود و از باب فهم و کمال و اصحاب
 وجد و جمال در حالتش حیران و جمع کثیری مجذوب ایشان شدند
 این خبر خوبی رسید از شورش شور و قشبه مفتون مردم و مواخذ
 اعلی حضرت سلطان و احمد مزد فرستاده ایشان را با دو نفر
 از اصحاب که یکی جناب شیخ صالح عرب و دیگری ملا حسین
 خراسانی بود و هر دو از اصحاب حضرت اعلی بودند که
 و بدار الحکومه بردند و آن بزمین بنده می باز هم منصور واران
 گفتن لقبه کرد و میگفت منم که با شایسته بقدم امر و اظهار قائم
 شده و با تقیارش قیام ننوده خلاصه بر حسب امر حاکم
 نخل قامت ایشان را بنجاک استخوان انداختند و چون
 بلا که رزق اهل و لا بود بسای استقامت ایشان زدند تا فکند
 شیخ صالح عرب جان را بجان نهند تسلیم نمود و آن
 دو نفر دیگر را هر قدر زدند که بعد از اقرار انکار کنند
 گفتند ما منافق نیستیم که بکثرت اذیت و آزار حق را بکنیم
 کنیم آخر الامر منزه شدیم در اهل عرفان تراشیده
 و بر الاغی سوار کرده اطراف شهر گردانیدند که این است
 جزای طالبان طریق حق و واصلان کعبه وصال مشرق
 سلطان که چشم از غیر برداشته و رنگ بدم و رنگ را

The news of the conversion
 & preaching a properly living
 of the Indian believer
 reached Khujif, a man
 are sent from there to
 arrest him, while they
 do, with two of his
 companions, viz. Sheykh
Sahib the Arab, & Mulla
Museyib of Khorasan.

The Indian believer continued
 to cry "I am the Truth" &
 to announce that he is
 appointed to proclaim the
 advent of the Kalim.

He is unnoticed by the
 Governor of Khujif, & also
 his companions. Sheykh
Sahib dies under the
captivity.

Unable to make the Indian
 believer recant, they shall
 his head, lead him through
 the bazaar on a donkey.

از صفحہ وجود زود و اند فاعبر و اما اولی الابصار و از جمله مقصدین

Another name of Hindustan
who believed in the Bab
was Sa'iqia Basin.

و دوستان اهل هندوستان یکی هم جناب سید بصیر بود

و در کلمات ظاهری و باطنی نظر نداشت و باقی الفاظ

صاحب خارق عادات و کرامات و مقامات عالیہ میبود و

احیای نفس مردم قابل و سبب هدایت و ارشاد اشخاص

کامل و متفجع جمع کثیری از مردمان فاضل جامل گردید و گروہ انبیا

از معرضین را بمقام اقبال و مافضین را بدرجہ کمال رسانید مصائب

و جودش جاذب طالبین و بیانات بدیش اوی مضئین بود

مرحوم حاج میرزا ماسی هر چند بر سبب اختصار مختصری از مفصل

احوال جناب ایشان را نگاشته است و اگر عشره از اعشار

انچه ایشان نوشته اند اینجا مذکر کردار و کتابی میشود ولی عملش

آن است که جناب ایشان از خانہ و دودہ آفا سید جمال هند

که مروی بود از کلین عرفا و صاحب بروزات و مقامات عالیہ

و حضرات در او بیش از غلاری که صفیہ ایران بهم میرسند

منسوب ایشان میباشند و در خطی چند کستان خانزادہ

سجری است و مریدان پجد و مردارند و همیشه در از منہ

قبل از آن دو دمان اولیای عظیم ایشان ظهور رسیده اند

و در بدو ظهور نسبت از جناب ایشانم اشاری و اطوار غریب

ظهور رسیده بود و همین که سن شریفش بهشت تا کلی رسیده

He was of the family of Sa'iqia
Sa'iqia Jalal-i-Hindi

دید ای مبارک ایشان از ناخوشی آبله نایا کردید و مدت هفت سال
 دنیا بودید و بعد از آن پرده حجاب بر خساره دیده بودید کشیده
 و دیده باطن را گشوده و در ایام طفولیت انار زنیکی حضرت و حسن
 طینت از افعال و اقاوالش بر یاد بود و حلقه زهد و ورع پوشیده
 بیرون آمدند با کمال اسباب مجمل و استقلال حزن در پیشگاه
 صاحب بضاعت و ثروت کثیره بود پس از ورود با یران
 حزن از جمیع مذاهب و فرق مختلفه مطلع و از آئین و عقاید
 آنکه کما فیجی سخنفر بودند با هر طایفه و سلسله مراد و معاشرت
 نمودند و بذل و بخشش زیادی بفقرا و اعانت و دستگیری از
 ضعیفا میکردند و بریاضات و مجاهدات حقه اشتغال داشتند

When Sayyid Baku was
only seven years old,
he became blind from
small-pox.

He comes to Persia.

Mixes with people of every
sect & creed.

His liberality.

His ancestors had announced
that in these days a perfect
Soul would appear in Persia.

He goes to Meccah Horsola,
where he meets with the
late Haji Sayyid Hakim
of Resht (see p. 39)

He returns to India, but
hearing in Bombay that
a person has appeared
claiming to be the Bab,
he returns to Persia,
& while leading that the
Bab has gone to Meccah.

و چون اجداد ایشان خیر داده بودند که در این ایام نفس
کاملی در ایران ظاهر خواهد شد لهذا پیوسته در تفحص بودند
و بکمال شرف شدند و بعد از ادای حج بعبادت عالیات رفتند
و با مرحوم حاجی سید کاظم طلاقات نموده و اخلاصی با ایشان
بهرسانیده و بعد از آن عازم هند و سنان شدند و در
مصلی شینیدند که شخصی در ایران ظاهر شده و ادعای
مقام بائیت نماید بعضی بیکه این خبر را شنیدند از مملکت های
طلب خود معاودت فرمودند و قی رسیدند بایران که
آنحضرت بکمال شرف برده بودند در مقام طلب و تفحص در مملکت

He accordingly starts on
his way for Mecca, where
he meets the Bab.

He returns by sea to Persia.

And continues to preach &
proclaim the advent of
the Bab.

His scientific & linguistic
accomplishments.

When the siege of Sherrif
Tabarsi was in progress,
he went thither to try
to join the besieged, but
was prevented.

چنانچه بنام بیستم بزم زیارت و طافا ستا سخنرانی عازم گشته شدند
و در مسجد الحرام بدر کفیف شرفیابی شدند با وصف آنکه ظاهر آنجا
بودند با دیده دل انچه دیدنی نژاد دیدند و بر حقیقت و قانینت آن
حضرت یقین کامل حاصل نمودند و با علی مدارج و معارج ایمان
و اقیان عروج نمودند و پس آنان از راه بحر بایران آمدند و سخن
کفایت جمع بلدان سیاحت مینمودند و تبلیغ امر الله و تحمیل نفوس
ناقصه و هدایت و ارشاد دعا و محجبه مشغول بودند و نظر بآنچه
جناب ایشان تجمیع کمالات علیّه آراسته و در همه فضائل
و فنون معارف فاضل و کامل بودند و کلیات علم طب
و نجوم و جفر و صناعت را کاملاً میدانند و از مطالب عرفان
مطلع و بهر زبانی آشنا و سخن ایشان قلوب طالبین را سنج
بهر شهری که میرسدند و بهر قصه که وارد میشوند سنج
ارباب فهم و کمال را مجذوب و مقلوب نمود و بصراط سنج
هدایت و ارشاد میکردند و از ایشان بقدری خارق عادات
و کرامات صادر و ضاهر میشد که میتوان گفت جمع حالات
و صوگات ایشان شامل خوارق عادات بود و هیچکس
هنگامه نازندان کرم کردید جناب ایشان نیز بصورت
شریف بودند بزم آنکه خود را بقلعه رسانند و شهیدای
قلعه میشوند و هر که ممکن و بزم کردید مقدر بود و امثال

این اشخاص مصداق کرمه فتمو الموت الحکیم صادقین میباشند و حسن
وجود است مگر در سوره را مؤمن و متدین و مجاهدین آن گفت که
بین البقین شاید میکنند و می بینند که سلطان با آنهم عظمت
و شوکت و اقدار بقدرای علما و حکم مجتهدین تمام است خرد را
بنام کردن این طایفه مصروف داشته و محض کشن
و دستگیری نمودن قبیل نفوس که عدو ایشان هنگام غلبه و آسایش
محاصره ۳۱۳ نفر شتر بنو و چندین هزار عسکر خو شوار بازو
فکر کرب شمار فرستاده وارد دوی با آنهم جمعیت شدند
بی پایان با مخارج و مصارف فراوان بجهت گرفتن و کشن دست
یافته کان ملت خرد تربت داده و اطراف آن سواره گان
در نهایت احاطه و استیلا بجوی محاصره نموده اند که احدی
فاور بر خروج و دخول نیست و آنظلمان را از همه طرف هدف
کلوله زپ و تفکث نموده احدی را بجان امان نمیدهند مع کذب
از راه دول و دراز و کمال اختیار برضا و رغبت و میل خاطر
بدون تکلیف احدی با نهایت سعی و اهتمام خودشان را با نوره بلا
و عرصه فامیرسانند که مجاهدانی بسیل الله نور جان بازی با آنها
بزم شهادت ساز بازی کنند و این نوع تجاهد استقامت و این قسم
تجرد و انقطاع از ماسوی الله و باید رجه در طلب شهادت و
شدن بنام خد و جود صحت مصروف داشتن در مقام قتل نظر

Number of Babes in
Sheykh Tabarsi, 313

بعضی سهل و آسان می آید همچنانکه از باب عرض از فرط غفلت تاکنون یافت
 این نکته لطیفه شده اند و هنگامی که با بن عظمت را افزانه و بار کعبه
 تصور میکنند و اگر حرکات و سکانات و احوال هر یک از این
 اشخاص را در مقام فعل مشاهده کنند مشهور و میرین میشود که بغیر از اعظم
 انبیا و اکابر اولیا احدی از آنها و شایسته نمیتواند از عهد این نوع استقامت
 بر آید و چنین معنی بخرج بدو اصحاب کبار حضرت رسول مجتهد بعد از
 اینکه حضرت امیر را مظلوم دیدند و حقش را معصوب ملاحظه نمودند
 خدمت آنحضرت بگزار دادند و اصرار بر من کردند که با وجود اقدار
 کامل و قدرت با بره که دارند چرا میگردید و راضی میشوید که
 دیگران غصب خلاف کنند و رخسار دین و آئین نمایند و
 خانه نشین بشید آنحضرت بایشان فرمودند امحال که شما
 در مقام حضرت امیر خدایان یاری و مددکاری دارید فردا
 صبحی سر را بر شمشیر و شمشیر خرد را بکشید و سر دوش بگردانید
 و بیایید تا با استغاثت تمام اقدام در اجرای امر خدا و قضا
 حق خرد کنیم در مقام قول آن اصحاب کبار که از اخبار اهل
 بزرگواری برد و با استقامت و استوار و اطاعت و جان
 نثاری خرد بخری اطمینان و امیدواری داشته اند که نسبت
 بان حضرت خود را فانی و لایق محض میدانند و هر یک
 بتمام فعل و در دریا میخان رسیدند جمع دعا و بیایان

The story of the submission
 of Ali to the usurpation
 of the Caliphate by others.
 His followers were hounding
 he thus submits - & sits
 quietly at home.

Ali commands all those who
 are willing to support him
 to come on the morrow
 with their hands shaven &
 their tunics in their
 hands.

بکسر قبحه بخشید و معلوم کرد بد که همه او عای شبان محض قول برود و بپای
 نهشته ولی چهار نفر از آن همه جمعیت بقام فعل برآمدند و حسب الامر
 خدمت آن حضرت رسیدند سه نفر از ایشان از مردای اقطاع
 سرخو بودند که برآشید و بقیه را زیر عمامه پنهان کرده بودند بجز
 حضرت سلمان که تمام سرخو را برآشید و شمشیر را زیر عمامه
 بسته بود آن حضرت بعد از ملاحظه آن حالت فرمودند شما که از بزرگی
 سرخو و تنزیهتید بگذرید چگونه خیزانید از جان و مال و عیال و طاعت
 چشم پوشید بسبب غضب خلافت کردن دیگران و خانه نشین
 و اسکوته نمودن من و دستمال انداختن صدقات و لطافت شدن آن است
 که استقامت و استوار در کسی نبی منم قرآناً ثابت قدم دارند
 وقتی که بقام فعل میرسد بیل امر و زفر را بکنند و از سرور
 بگذرند و احوال آنکه آن اصحاب بر جمع اهل عالم و اعم خرد را
 استلم و مقدم میدهند و افضل از انبیاء سلف می شمرند و اگر برین
 عدالت و انصاف اجمال و افعال این اصحاب را با ایشان
 نرازنه کنند و بلکه تعصب و غرض را کنار گذازند چه میکنند
 که مقدار تفاوت ایشان از زمین تا آسمان است و قدر فرق
 با هم بعد از قیامت و مجاز است و جنس شما من صدق
 مصلحت و قدر علماء ائمتی افضل من اینها نمی آید ایستند و ایشانند صفی
 عالم و جود و جواهر و او هرگز بر حضرت نبی و اولیایند مفضل

When it came to the time
 of action, they feared,
 for of all those who had
 thus obeyed Ali to accept
 his rights, only four
 came on the appointed
 day; of these 3 had
 only cut off a little hair
 on the side of their heads,
 & hidden the rest under
 their turbans, while
Salman, the only one who
 had completely shaved
 his head, hid it under his
 sword under his breast,
 instead of carrying it
 openly as commanded.
 Ali then addressed them
 thus: - You who cannot
 even abandon the hair of
 your head, how can you
 abandon your lives, your
 riches, your wives, & your
 children? This is why I
 do not assert my rights,
 & sit quietly in my house.

اولیای کبار و نور دیده و بزرگزده و انبیای اولوالعزم شمار و ثابته
 آنها نیکه همه انتم اظهار میفرمودند که اگر بخت نغز یا بخت نغز نغز
 مدد شتم امر خود را ظاهر میفرمودیم خلاصه شرح حالات جناب
 نصیر و کیفیت شهادت ایشان در این مقام مرجب طول کلام است
 ایش الله ذر و فرود ویم اگر خدا بخواهد و سعادت باری کند

The remainder of the history
 of Sa'iqid Baber proffered
 is the second volume.

The Seven Martyrs.

[This event is alluded to by
 Lady Sheil in her
 "Life and manners in
 Persia" as follows -

- "This year (1850) seven
 Baber were executed at
 Teheran for an alleged
 conspiracy against the
 life of the Prime Minister.
 Their fall excited general
 sympathy for everyone
 knew that no criminal act
 had been committed, or
 suspected the accusation
 to be a pretence. . . .
 They died with the utmost
 firmness. Previously to
 decapitation, they received
 an offer of pardon, on the
 condition of renouncing the
 Melmie. . . . It was reported
 that these visionaries died
 steadfast in their faith."

بسنگامه شهدای سبجه بعد از واقعه جناب مؤمن بپندی ظهور رنزد
 و نفس سایر حوادث سابق را از مرآت قلوب محبت مجور فرمود غم
 عشق آمد و عنمای جهان پاک برود امحق مراتب صداقت و ثبات قدم
 و جانفانی ایشان بدون دلیل و بران مطالب حقه بر اکل بر امحق
 ثابت و محقق نبرد و کلمه نغز مریض شادان مطلب کردید و جوهر محبت
 و استقامت از افعال ایشان در عالم امکان بوجود آمد و شهادت ایشان
 معنی حقیقت عشق و حقایق ایمان در عالم شود و مشهود اولیای بصیران
 ارباب غریب محض فتنه انگیزی خویشند که سراج و بجز و مقبلین و محبت را
 باید داد با و مای افساد و عناد خاموش کنند بغداد و بطرف انوار الهی با فدا
 و اندیشه نوره و لوله کرده المشرکون تدبیرات شیطانی او خیالات نفس
 ایشان بکس نتیجه بخشید و متفاد عدو شود سبب خیر اگر خدا بخواهد
 فعل آمد زیرا که حضرت مسعود علی الهی غم آن حسودان ملعون وجود
 این اشخاص را شیخ سخن بد است و معرفت فرار داد که از کرد

چنان روشن بر می نمود و از کشتن شمشیر سبزه و نذر بر اقطاعات خون ایشان
 مذکور و نهال اقبال و ایمان است و هر قطره که بر زمین میخورد سبزه می شود
 شکوفه اش اصحاب معرفت و مومنان است و بعد از آن بی ایمان
 چنانکه عایشه زمره دیگر رعیت از خاک سر بر میکنند خلاصه بعضی
 از معتمدین و معترضین بر من میرزا محمد تقی خان امیر کبیر رسانیدند که طایفه
 بایسته خیال خروج و معصده را دارند و این فقره موجب خشت ایشان
 گردید و گرفتار این طایفه دست عدلی گشودند و با همه حد و حدود و نحو
 سی و هشت نفر را گرفتند و حال آنکه از آن سی و هشت نفر چند نفر هم مقیم
 محض بودند و هیچ تفکر نکردند که این عدد ایشان قابل خروج کردن نیستند
 و ایشان را در انبار محبوس نمودند بعد از چند روز حسب الامر حضرت
 امیر کبیر فرار شد که هر کس از حضرات تبراً جوید و بد کردید او را مرخص کنند
 و هر کس اقرار کند بدون نامل او را بکشند چون این خبر بحضرات محجوبین
 جناب صاحبی ملا ابا جیل قمی که مردی بود فاضل و از علمای کربلا بود و از
 سابقین اصحاب محسوب میشد و حضرت امر حق را در نهایت حد و حدود
 و در واقع بدست امورات مجید از ایشان ظاهر شده بود و بحضرت شفقا
 اظهار کرد که من در مقام اقرار نمودن و جان با جن من حاضر می زیرا که
 اگر ما امر حضرت قائم را اظهار نمایم من که اظهار نخواهد نمود و اگر ما
 مردم را براه حق هدایت کنیم و پرده مختلفت ایشان را بذریم و از خواب
 غفلت بیدار نمایم و بی اعتباری این سرای فانی را مستعد و اهل دنیا

The blood of the martyrs is the seed of the church.

میکشد

Representations are made by the enemies of the Bab to Mirza Taqi Khan, Amir-i-Kabir, to the effect that the Bab's are meditating a rising.

Thirty-eight Bab's are therefore arrested & imprisoned.

After some days it was agreed that any of them who should renounce the Bab should be set free, & that those who would not renounce him should be sent to death. When this news reached the prisoners, Haji Mulla Ismail of Kum (who was one of the earliest believers, & had been at Badakht) addresses the fellow-prisoners & announces his determination of standing firm to the death, since if they do not give testimony to the truth of the Bab, who will do so

ذایم و بر حقیقت این امر منع اعلای شهادت فعلی مذہبیم که این شهادت را در
 داد و از عهد این کار هر کس می تواند بهت عاقبت نام بر آید ما بن بر اهی کند
 و هر کس بواسطه بعضی بوائغ معذور است و با شتم گشته بروی تکلیف
 خود عمل کند شش نفر که از اهل ایان و مصدق بودند گفتند ما در این سفر با شما
 همراهی داریم و آن بقیه دیگر که بعضی ناقص و چند نفری ستم و معذور و رو
 قرار برکنان گشته آئند و آن هفت نفر عاشقان صادق و یاران مراضی

the further mixed all those
 who are sufficiently firm
 in the faith, to join with
 him in martyrdom, at
 the same time giving
 permission to any who
 are weak or in doubt
 or afraid, or prevented by
 other considerations from
 giving up their lives, to
 renounce Babism. &
 save their lives.

Six of the others announced their
 intention of remaining by him.
 The rest for various reasons
 renounced their faith.

The seven who stood firm were-

- ① Hajji Mullā Isma'īl Khome
- ② Hajji Mirza Sa'ayid 'Alī, the
 maternal uncle of the Bab
- ③ Mirza Haribān 'Alī, a dervish
- ④ 'Atta' Sa'ayid Huseyn, of
 Farshūy, Muskatand
- ⑤ Hajji Mullā Nādir Khomehī
- ⑥ Mirza Muhammad Huseyn
 of Tabriz
- ⑦ A man of Marāgha.

As they were being led to
 execution, the spectators asked
 them with stones, & abused them
 crying out, "These are Babists
 & madmen." Hajji (Mullā
 Isma'īl) answered, "Yes, we
 are Babists, but we are not
 mad; by Allah, o heathens, we
 have announced all we have
 that pertained to you may be
 admonished & warned, & be
 saved."

When they had arrived at the place
 of execution, someone came to
 Hajji Mullā Isma'īl & said,
 "Will you or any of your friends be
 willing to give a sum of money
 to save you from death on the
 condition that you renounce the
 Faith & be disinherited."

جناب حاجی ملا اسمعیل قمی و جناب حاجی میرزا سید علی خاوری حضرت
 اعلی و جناب میرزا قربا فعلی درویش و جناب آقا سید حسن محمد زریزی
 و جناب حاجی خالق کرمانی و میرزا محمد حسین نبریزی و دیگران از اهل کربلا
 بودند و دیگر که بجهت کشتن ایشان را بیدان می کردند حضرات تاشائی
 راه با ایشان سبک میزدند و نفس میدادند و میگفتند اینها بابی و دیوانه
 شده اند جناب حاجی سفر میزدند علی بابا بابی هستیم و لیکن دیوانه نشدیم
 بالقدای مردم ما مانجمله تیغ و آگاهی شما از جان و مال و عیال و اطفال

خرد کردیم و از دنیا و اهلش چشم پوشیدیم ما ایم که شاید شایسته شویم
 و از حیرانی و کراهی بخت یابید و در مقام تقصیر برآمد و حق را خاک کنه
 سزاوار است بناسید و بس از این محجوب نماند خلاصه وقتی که بنا
 کردن زندان و کشتن حضرات را که آئند و قربت بنحایت حاجی سید
 شخصی آمد و گفت فلان کس که از آشنایان شماست مبلغی میدهد
 شما را گنجد و شرط بر این است که بترکی سید ما با او شریک

تا نگذرد در مقام ضرورت و حفظ جان چه ضرر دارد که همین قدر
 کمترین مالی نسبتیم که بجهت حضرات دست آویزی بشود و از سزاگردد
 آنگاه قبول کردند چون زیاد اصرار میکردند و مبالغه نمودند آنچه
 قات استقامت در میان مردم نماند نموده و جزا فرمودند ایضا
 از من با ساعیل قربانی کبر زنده بر کشتن زکوی دوست شرط عشق نیست
 و کامرا از سرخورد داشته پیر غضب کفشد مشغول کار خود باش
 و بر غضب در نماز جبر است شربت شهادت بایشان چنانچه
 و خواب میرزا قربانفلی از مشاهیر عرفا و اهل شرف بود و دوستان و در میان
 زیادی در طهران داشت و معروف جمیع اکابر و بزرگان حضرت
 محمد علیا بودند حضرت محمد علیا که مادر اعلی حضرت سلطان بود نظر
 بود و محبت و رافتی که بایشان داشت با اعلی حضرت سلطان گفت
 بایشان بانی بنشد و شتم شده اند و فرستادند ایشان را بر روند
 و کفشد نو مرد در ویشی هستی و صاحب فضل و کمالی و نوران شتم نموده
 و ترا از این بطن بفضضا که نیستی جواب داد من خود را از معتقدان
 و بندگان آن حضرت میدانم ولی نمیدانم که حضرت ایشان
 هم مرا به بندگی و عبودیت کیستی قبول دارند یا خیر آنچه ایشان
 نصیحت کردند و نوید و طایفه و مستمری فراوان دادند گفت
 این قطره خون و جان محقر سهل است اگر صاحب سلطنت علم
 بدم و هزار جان میداشتم برای کان ایثار قدم دوستانش

Haji Mirza Isma'il of Ham
 declines the offer, offering
 off his turban, left the
 executioner to complete
 his work, receiving the view
 - O because, say to Isma'il the
 sacrifice from me, that to
 return alive from the street
 of the beloved is not the
 condition of love.
 He is beheaded:

Mirza Karim Ali the
 dervish, who was known
 & much respected in
 Teheran, & the Shah's
 Minister, anxious to save
 him, told the Shah that
 she was sure he was not
 a Babai; accordingly men
 were sent to persuade him
 to renounce the Bab, but
 he answered, - I know
 myself to be one of the
 believers in that holy one,
 & one of his servants, but
 whether he has accepted man
 for his service I know not.

He declines the offer
 & proposed says, "We
 possessed of the Kingdom
 of the world & had
 thousand souls & I
 gladly give them all for him"

میفووم
سرفدای دوست کردن نهدوا

دشوار نیست لب فرو بند عاشقان را واسطه در کار نیست خلاصه

پس از ما بوسی امر بگشتن ایشان بنزد و چون پای فایق ایشانرا

آوردند بر غضب از عقب شمیری بکردن آن مظلوم زد و سرا و حرکت

کرد و عظامه درویشی که داشت خند قدمی دورتر از خودش افتاد و فرود

این فرود را در آن آخر نفس فرمود و دل اهل محبت را کاب نمود

انجوش آن عاشق برست که در پای حبیب سر و دستار نماند که گدیم

اندارد و چون حضرات نامثال آن سخاوت را دیدند و این فرود را

شنیدند شو رو همه در بیان ایشان افتاد و بر غضب معجزاً با برت

دیگر بر ایشان را از بدن جدا کرد

و جناب آقا سید حسین مجتهد شیرازی تازه از کربلا تشریف

آورده بودند و جمع علمای آن حدود نوشته بودند که بر جمع شرایط

اجتماع در آن وجود مسعود موجود است و پس از چندین سال بغیر

ملاقات و دیدن اقوام و عشیره خود عازم وطن مالوف بود که در

طهران با اخوان صفا ملاقات نمود و همسفر ایشان گردید و وطن

حقیقی و عالم جاودانی رجوع فرمود و چشم حق بین از رفتن ولایت

و دیدن اقوام و اقارب خود پوشید و ثمرت شهادت را بر رضا

و زینب نوشید

و اما جناب خال با حالت نفاخت در آن سن پیری با کتو دکامی از

They therefore abandon their attempt, & the recumbent leads him out to kiss him, but the firm blow which he strikes on his neck does not kiss him, but only leaves off his stivich's turban before him on the ground. Thereon he recites this verse:—

"Happy that intoxicated lover who knows not whether it is his head or his turban which he casts at the feet of the friend."

He is then beheld by another stroke.

③ Haji Seyyid Musayyib, the maternal uncle of Turshuk, has just returned from being at Herbelah, & was on his way to his native place to ~~visit~~ visit his friends.

④ Haji Mirza Seyyid Mirza the maternal uncle of the Bab

از سر خود برداشت و رو با آسمان عدل و جمال حضرت بلکت متعال نمود
 و گفت خداوند آنکه است که بدون تقصیر فرزند رسول اکرم نورانیست
 میکند و شخص ناجرست بصد زان میداد که ایشان را نمکشند و از آن
 قدر زانند قبول فرمودند و کفشدین معصوم و ماشهاوت و باین سعادت
 حاضر شدن است رشنه عبرت و بنده کی ما محکمه از آنست که باین
 شیخ ای فشه و نهدید بریده کرد و مسئله استغاثت و محبت از آن فنی
 تراست که باین کش کشش و چنین کش کشش آکنسته کرد و رویه غضب
 کرده فسه بودند چند در و فرقت کبته ما سر بر ناعش سر بخند مرا پس
 از آن آن سه نفر دیگر را نیز معصوم و مطلوب خود رسانیدند و حاجی
 علی خان حاجب الدوله در مقام حبریت و تعجب از احوالات این اشخاص
 بجهت بی رحام و دوستان خود تعریف کرده بود که اعلی حضرت
 قبله عالم امر فرمود که در وقت کشن حضرات بلا حظت چندین
 حاضر باشم و قیام بجل مقل ایشان رسیدم در میان آن صفت
 نفر سیدی جنون و بسیار خوش رو و خوشحال بدم و بجدی
 خوش سیما و طبع منظر بود و لم سالی شویخت و بیخمال افادم که بر سر
 ممکن شود آن سید آشنی نسب را از کشن نجات بهم و محضاً لنگه کرد
 در سن شباب کشته شود و فی که چهار یا پنج نفر کشته بودند آنرا
 نزد خود طلبیدم و سر کوش او که از دم و کفتم باین سبب که بجهت
 قبله عالم قسم که آنچنین منظر و نظر معصوم و خاطر است باشد و خواش کسی

Takes his turban off & raising his face to heaven says, "O God, thou art witness of how they are slaying the son of thy most noble prophet without fault." A merchant had offered 300 tumans to ransom him - but he refused to be ransomed, saying that his object was to be martyred.

Haji 'Abul Kham, Hafiz ul Daulah narrates how he was commanded by the Shah to be present at the execution -

On arriving at the place of execution he was amongst the seven victims a young lawyer of pleasant countenance, a attractive aspect. His pity was moved, & he determined, if possible to save his life. As after 4 or 5 of the others had been killed, he approached the young lawyer, & whispering into his ear, promised, if he would turn his back to the executioner, not to kill him from behind.

But also to get him a good
 position in the Shah's
 employement, & a yearly
 salary of 500 tumans, &
 further to buy him a fine
 horse, & for him his own
 daughter, who was very
 beautiful, in marriage.

The young despised Jang, in
 answer, "I desire not your
 beautiful daughter; I want
 the hot iron heel, or your
 worldly riches; we hold the
 world & all that is in it
 idle for the worldly, & are
 contented with the little of
 martyrdom -

"None can find room in our
 minds but the Friend;

Give both swords to the enemy;
 the friend is enough for us -"

Haji Akh Kham, hearing this
 answer, smote him in the
 mouth, & ordered the
 executioner to dispatch him.

Disbelievers seem to the compass
 of the martyrs by the spectators,
 who thro' stones at them, &
 spat on them, & advised them
 Jangji, "This is the reward of
 the people of affection, & the
 passers of the path of wisdom
 & truth -"

They also refused to allow them
 to be buried in the cemetery,
 so their bodies were cast into
 a pit near one of the double
 towers by the gate of Shah
 Abdol-Aziz, & covered over.

مضایقه حاصل کنیم و تو را خدمت اعلی حضرت سلطان مبرم و سالی انصاف تو را
 و غنیمت و استمرازی در حق تو برقرار میکنیم و دیدم حیرت آمیز نگاه میکندم اگر با لاله
 ترک این مطر بقدر اینمانی عمارتی عالی بجهت تو میخرم و دختر خود را با او بیاضع

و افزه تو میدهم بعد از شنیدن آن همه زیدات جواب داد مرا بدختر صحیح
 خود و امرش فایده دنیا فریب ده ما دنیا و آنچه در اوست
 بشما و اهلش ارزانی داشتیم و در طریق محبت حضرت دوست
 بهین شربت شهادت کفایت نمودیم در ضمیر ما نمیکند بغیر از
 دوست کس بر دو عالم ابدش که ما را دوست نباشد جز این

سخن را شنیدم و قابل بدینش ندیدم بدینش زدم و اشاره کردم که او را
 ایضا باقی دیگر زودتر بکشند خلاصه این مردم نادان با اجساد آن بزرگوار
 بسیار بد سلوک نمودند آب بدن می انداختند و سنگ میزدند و دشنام

میدادند که این است جزا اهل محبت و سالکان سبیل معرفت و حقیقت
 و مانع شدند که در قبرستان خودشان دفن کنند لهذا در خارج دروازه
 شاهزاده عبد العظیم نزدیکی آن یک برج آخو زین باختر کردند

آن کراک سبج را در یک برج محقق نمودند اهل بصیرت
 و فرات اگر بدقت و انصاف ملاحظه کنند تصدیق
 نمایند که در هیچ صحیحی چنین عا و نه اتفاق
 نیست و در هیچ تاریخی بیگانه با این عظمت دیده نشده
 که هفت نفر با جسم نفس و متحد شوند و طبع خاطر و طبع خود را

کلمه آئی ان استقامت جانباری کنند بنازم بقوه تصرف آن تصرف
 که ممالک و جرد این اشخاص را چنان تصرف ماکت کردید که بخبر و
 من فی الامکان زافانی و مالکت دیدند و از باوده وحدت و ساغر معرفت
 سرستان فرمود که آنچه غیر حضرتش بد فراموش کردند و چون در حق صاحبان
 بعضی از معضین بعضی گفتند که حضرات کیرا فاقا و ند و بعضی گفته که احوال
 و سروری دهند و در باره نمون بندی نیز بعضی از اهل و سوسه میکنند
 بروی در پیش از کیفیت نزدیک است و مجدوب شده بود و لکن مالک
 تعدیر آن مدبر دایره عوالم امکان این نقش مدبر را برده و قضا و قدر
 که هیچ شبهه شواذ خودی از آنرا حکمت نماید و آن هفت نفر است
 و شش برابر واحد نمرد که بر سبیل اختیار شهادت فضل بر حقیقت حضرتش
 و او ند و ظاهرش قرار و اعتراف کامل نمودند در میدان شاه دار الحفا و که مرکز
 ایران است و در آنجا رخسار کبار بر علی و هر سطلانی در آنجا جمعند و بواسطه آنها
 خبر صحیح به بروی زمین و بر طتی و دولتی میرسد در ارتفاع این ندا و
 افر او اعلائی بان استقامت و استقامت اقدام و اهتمام در جانباری و شهادت
 نمودند این اشخاص هر کدام از رؤسا و نقباء یک سلسله علی و بودند این بود که برای
 آثار تحت کمال افضال بر دایره وسیع فرود را مجال اعراض از آن نماندند صاحبان
 و سایر اشخاص بعد از آن بر قم و مجاهد و بزرگ و تقوی از بر جاسم که بر بد معبود و بلکه شهادت
 در کمال و غیره میکنند و چون بابت بر سر سینه رتی و در درستی که در جمل شهادت
 ندیدند و نیز بر این وقت تصرف و در آنجا که فرود آمدند و غیرت و حالات صحبت از ایشان

The value of the testimony given by these seven martyrs in the Royal Square (Meydan-i-Shah) of Teheran, the capital, the abode of all the foreign ambassadors - because of the objections raised against the martyrdom of Shams-ol-Tabariz (viz. that they were caught as in a trap, of their being foreign temporal dominion) and against the Indian believer (viz. that he was an opinion-cator) in this case.

These seven martyrs were also representatives of all different parts & classes of Persia.

مشاهده نموده بودند چندی قبل از این مقدمه کیفیت شهادت خود را
 بطور واقع خبر داده بودند و شبها پیش از دو ساعت خواب می
 رفتند و باقی شب ایشان ترک نمیدادند و ارادت کیش زاهدی داشت
 و جناب میرزا قربانعلی در اویش پیر مردی بیاح و جانمیده و با جمیع
 فرق در اویش بسر برده و در هر طرفه و ندره میسیر کرده و در آنجا
 سیر و سلوک سالک در هر سلسلی شده و از رویه هر راهی آگاهی
 تمام داشت و در عوالم مجاهده و مکاشفه مقصود خود را در این مقام
 مشاهده نموده بود و از اهل بر ولایت دار باب بر بعضی ارادت
 کیش داشتند صاحب خرق سیم و رای صاب استقیم بودند
 کلمات ظاهری و باطنی ایشان بدرجه کمال در حسن اجتناب
 و آداب عظیم القال بودند و حالات عجیبه و کرامات غریبه از ایشان
 مشاهده می نمودند و چند روزی که در آنجا بودند اغلب اهل آنجا
 با ایشان ارادت بهم رسانیده و تعریف میکردند و در آن شب
 آخر که شب قبل ایشان بود تا صبح نخوابید و متصل ایامات
 مناسب میخواند من جمله این دو قسم در از ایشان شنیده بودند
 نیر در گذشته بیان نداری ای شب همچنان که از زبان ایشان
 روزگار و هر چه در دست ایشان است
 ای شب همچنان که از زبان ایشان
 خلاصه در آن شب شوری و سردی و حالت حضور
 از ایشان مشاهده نموده بودند که کس از آن موجب تعجب ایشان

How Dervish Kurban Ali
 spent the last night in
 prison in earnest &
 comforting his companions,
 by reciting appropriate
 verses.

Atta' Syarif Makkyah, the
 younger brother of Terokey, a
 witness to an Agallikema
 has performed leghany,
 being admitted by all.

Haji Sa'iqid Ali, the Bali's
 maternal uncle, a witness
 to merchants.

His integrity & uprightness in
 business - Before leaving Yego
 & Shueay, he discharged all
 his obligations, paying them
 out of his own hand.

His last farewell to his friends
 in Yego & Shueay before setting
 out for Teheran, where he
 knew he should never return.

شده بود و جناب آقا سید حسین زرشینری شخصی بود مجتهد

و مجاز و عالم و عامل و صاحب صفات حمیده و اغلب فقها شرح

عالاتش را ذکر کرده اند و جمیع ارباب علم اقرار با جمیع

ایشان داشتند و منکرى از فضل و اقبه و ذناب داشتند و مجتهدین

مجتب مانند و نگونید عامی بود و از عدم علم و اگای بعضی است و کما

افتاد و جناب حاجی سید علی خالی سردی بود و تا هر دو سن

در معتبر و جهان دیده و خالوی حضرت اعلی روح ما سواه فدا و

سلامه سادات اطیاب و طایفه انجباب در میان جماعت تجار

بتجوی و نقد تس معروف میبود و قسمی که ادقاتی که از شیراز

و نیز خجالی هاجرت و مسافرت الی الله و جان بازی در سل

مجتب محبوب اسکان و برین اگر ان طلعت اعلی نشسته

جمع محاسبات خود را سیده کی نمود و هم بر مطالبات

مجتهد مردم را اران نمودند باین طور که خود تشریف میبردند و جانها

و آل حقوق را میدادند و طلب حلیت و عفو نموده و دواع باز

پسین میکردند و در همین طور بایکان یکان از ایشان بان و

زهی القرب و ذوی الحقوق دواع نموده متوجه دارانگذا و غیرت

آز بایکان و شرفیالی حضور نمودند باری انجباب جان

و آل خود را در سپیل عمره بیت انحضرت نثار نمود تا فصل ایشان

بر جمیع تجار و مجتهد مانند و بداند که ایشان انحضرت را در آن

Value of Haji Saifuddin Ali's
testimony, more much as
he had known the Báb from
the time he was a child,
and had been continually with
him.

خود بزرگ کرده و از زمان طفولیت تا بحکم بلوغ و پس از آن
تا زمان اظهار امر حلالی مشایخ و مژده اند که از بیسج شیری الی الان
دید و شنیده شده و بدان جهت که عبودیت انحضرت است
کرده و جانش را نشان نمود و اگر چنین بود با این استقامت و اراده
و زود مندی جانفشانی نمی نمود و اس مسلم است که بواسطه امرات
به یمنی که از آن حضرت تواتر مشایخ کرده بود مجدوب و مؤمن
شده بود چون آثار بزرگی و جلال و عظمت نشان از مدینه
از جنبه بیرون ایشان هر چه از ازا اطوارشان آثار بزرگوار می
دیدند و واضح است که چنین اشخاصی که اهل انواع اقدارات
بطنسید و قدرت و صفات انبیه از آن محبت خدا نمیدیدند یقین که
حاصل نمیشدند بدون جهت و سبب نفی و سنجیده در بدل جان
و مال و ترک نام مذکور و اعمال و اطفال بان درجه است تمام ماضی
نمیگردند علی الخصوص جناب خال از مشایخ و برزوات و ظهور
که در طفولیت انحضرت واقع و ظاهر شده بود مدتی منتظر بود در حالت
انحضرت حیرت داشت و پس از اظهار امر بازم متوقف و مجامد
بود تا آنکه مقام یقین و اطمینان رسید و چنان که ذکر شد
در همان وقتی بطوری است قدم کردید که دیگری سید توان میداد که نشان
نمیشد راضی نشد و گفت نهایت ثمر و سعادت من در این سعادت
نابست و کمال آرزو و آمال من در سپهر حضرت جانان تا آنکه در آن است

و جناب حاجی ملا فی سبہ ہم مری تا جرم ہم خداوند مقدس مدد فرما
 کرمان و جمیع الی انسان بدایت دانات و فهم و فریب و تقوی
 اقرار داشتند و در پرسیزکاری و دانائی بی نظیرش میداشتند بعضی
 امارت کامل نسبت با نشان المهارت می نمودند و فعل او بکسوربالی است
 از برای مقتدین و آن دو نفر دیگر یکی از اتباع اهل مناصب و دیوانیان
 و دیگری از جمله کسبه بود و عمل ایشان هم بجهت آیند و طایفه تحت کرب
 و این هفت نفر را تنها آن گفت و روانه بودند و فهم و ادراک نداشتند
 بدان حال ریاست دلروری داشتند و با کفر شاره بودند چاره
 نداشتند و حال آنکه بطیب خاطر اقرار نمیکردند متخاص
 میشدند و بعد از اقرار هم بطوری گذر شد بجهت یکی اسباب استخفاف
 فسر اہم آمد خودشان راضی شدند و اہتمام در جان شاری کرد
 و کاری کردند که تا کنون از توبه بیسج شری فعلی نماند و مع ذلک
 سزای باب غرض و عظمت با نشان نسبت کمای رضالت میدهند
 و انقدر انصاف و ادراک ندارند و فکر نمی کنند که بجهت سب
 بچاکس از جان و جان و امکان منبگذرد و از اسم درم و احترام
 و اعتبار و عدل و اطغال خود قطع نظر نمی کنند حضرت جد
 که اراد چنانکه در احادیث معتبره مذکور و مشہور است اصحاب کبار
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند کہ ہنہ را موای سز خود را
 تہر اشید و شمشیر خود را بر ہنہ بر و شش بگذارید و پایتہ بانصرت

Haji Mulla Tabei was also
 a merchant, & famed for his
 piety & fröidness.

of the other two ministers, one
 was a government employe,
 & the other a tradesman.

Repetition of the narrative
 of the half-heightedness of
 the disciples. [See pp. 148,
 & 249].

ارضی کجوشیم از این همه جمعیت چهار نفر در آب غایب مبارک آنحضرت
 رفتند و از آن چهار نفر حضرت سلمان ششیر را زبرجا بسته و سر
 خود را تمام ترا سبده بود و بخوی که قبل از این ذکر شد آن سه نفر
 از ترا سبیدن تمام سر خود مضایقه نموده و از موئی نگذاشته بودند
 و این اشخاص که مدت پنج سال متوالی در مقام مجاهده و تفحص بودند
 ابا کدام کوتاهی در مجاهده و معرفت حق نمودند آیا نهد شهرت طلب
 عرفان آن حجت موعودند و دیدند یا صد مدغم غیبت و ازین شهرت را
 نگشایدند و از هر نوع مطالبی که برایشان وارد گردید و بهر مصیبت
 و محنتی که مبتلا شدند صبر نمودند و تا این همه صدقات الطمان
 بعد از آنی که حق را بحقیقت شناختند بکس نمانان کار مویکی
 شرفمند شد بگذرند اینان بجای از رسم و زر و جان و سر نگذاشتند
 و چشم از محبت عیال و اطفال و اسبم در رسم نرسیدند و جان
 گرامی بپوش را بر طبق اخص نهادند و شاعر حضرت محبوب
 عالم کردند و بجهت و جهد تمام تا در یافت درجه شهادت نگویند
 و اکاینها اهل حق در هستی بغایت هدایت حضرت باری
 تعالی نباشند در عالم اسکان امدی قابل هدایت نخواهد بود
 و اگر چنین اشخاص را با وجود آن نوع مجاهده خدا در هدایت
 نفرماید العیاذ بالله خلف و صده کرده و لا یخلف الله و صده
 و حتم است بر افضل و عیال حضرت احدیت که اشمال

این اشخاص محامد را از حیرت و ضلالت براند و بطریق نبات پیا
 فرموده باعلی درجات سرف در مقامات عبادی حقیقت برساند
 بعد از نوع این هنگامه شده ای سببه آنها نیکه ارباب سارف
 بودند و حالات حضرات را در وقت گرفتاری و شهادت شنیدند
 و اینهمه استقرار در استقامت و بدند فهمیدند که این قسم عبادت
 در جان فانی بی ماضی و پستی نمیشود و چنین هنگامه را باز یکه
 ولی اصل تصور نمیتوان کرد لهذا اکثری اصحاب فهم و کمال بر صدد
 تحقیق و تفحص برآمدند و جمعی در سبب از صراط ظنون و ادوام گذشته
 در مقام یقین و درجه اطمینان حاصل گشتند و بعلت هدایت
 و ایمان متفخر و مباهی شدند و اشخاص زیادی را هم ایشان
 هدایت و تبلیغ نمودند و از در طه عفت و حیرت سخاوت دادند
 و برخی از عدم انصاف مصداق مضمون بیرون نعمت الله
 کما العلم و بیرون آنها با فضل شدند و این بیعت نفرز بر کوار
 همان بیعت بزرگی شایخ بودند که موافق روایتی علی بقدر
 بر صحتها که چسبایت در مقابل حضرت باشند و در کمال ظاهر
 شوند چونکه علامت ظهور بودند لهذا منتظرین ظهور موفور پس در
 بالصدق و الاخلاص ایمان آوردند زیرا که حضرت آنکه سلام
 علیهم اجمعین فرستاده اند سخن الراعی و شایسته نعمتی
 ما یوم شبان و شبیبان ما کونند ان سبند که آنها در صحرای

These seven martyrs are the
 "seven hornless goats" who
 are to appear with the
 Mahdi according to tradition.

خوش فضای معرفت بچرخیم و از چنگل که با جهل و غفلت برآید
 و اینکه فرموده اند زبای شاخ ندازند اجالا مراد آن است که مظلوم
 هر سینه مجادله و کارزار نمی کنند کلمات آمده شامل معانی
 کثیره و تاویلات عدیده است و از عهد و فهمیدن این ملامی
 قشری نمی توانند برآیند و تاکنون مراد معنوی و مقصود حقیقی این
 حدیث را ادراک نکرده اند و عوام چاره را الی الان با نظر
 گذاشته اند و خودشان نیز از عدم بصارت و فرست
 منتظرند که آن حضرت از پامان که بصورت نشانی ظاهر
 شود و بفت بز در صلوات داشته باشد که حیوان غیر در کند
 و عجب بنویسند منصب عظیم ابیانی بجهت مولای خود نشان معین
 نموده اند و بقیامت اقوال و عقاید خود را بدو استماع
 و اگر چاره نخواهد مقصود و معانی واقعی این قسم احادیث را
 پان کنند چون مسلم و یقین و در کتاب نیست و در حقیقت
 حق ندارد و تضعیف نموده انکار نمایند آن شخص را که همیشه
 که چه کلام امام علیه السلام را تخفیات جنالات و معمولات
 ایشان تاویل نموده است بجهت جنالات بالحد و طعنات
 و ارام فاسده خود متمسک شده و از ادراک معانی در حق
 و تاویلات کلمات ظاهر الهی محسوس نموده و اغلب عوام را
 نیز محرب و ممنوع نموده اند و اگر هم کسی بقیاتی بر سر بعضی

احادیث وارده مطلع شد و اظهاری کند و نخواهد پس از آن
 ویرانه براند از سر طفرعن و غرض باطنی و سخوت علانی برایش
 بسی دشوار و ناگوار است که قول دیگری و استبرال کند در خیالات ایهیه
 و فتنونات مویسه خود ترجیح دهند و اگر هم در باطن حاره و سینه
 تصدیق نه داشته باشند و بدانند موافق شود علمیه و اول عقلیه
 صدق و صحیح میگوید از خود تکریم و غوریکه دارند محال است که عمل
 الظاهر تصدیق و اعتراف بصحت قول طرف مقابل نماید چنانچه
 حاجی ملا صالح با آنمه تقوی و قدس و اظهار بدین قضیه یعنی
 که میسر شوند مگر بد شر خود جناب طاهره که مشهور بقرة العین بود
 و که لکه عمری ایشان جناب حاجی ملا تقی مستور که عالم و
 فاضل بلکه خود را اعم علمای عصر میدانست با ایشان فرموده
 بودند با این فهم و علم و ادراکی که داری اگر خود اظهار بامیت و بالآ
 و برتر از ان ادعای میسر موی مرا گوارا بود و تصدیق تسلیم
 امر تو را مستلماً منموم ولی چکنم که تابع این جوان شیرازی
 شد و سبحان الله از مراتب غرور و غرض و فتن اختیارات
 و مرض این اشخاص که خست خود را با آنمه نکالات و فضایل
 می پسند که نسبت بان شمس حقیقت و مطلع ربوبیت
 چگونه اظهار خاکری و عبودیت بنماید و بر ملا بسکود که من
 با اینمه علم و معارف و استعداد خط و خطا کرده و با اینمه چنان

Concerning Hurratu'l-Ayn,
 known amongst the Babís
 as Jenáb-i-Táhiré.

Her father was Hají Mullá
Salih, or her paternal
 uncle Hají Mullá Táki.

The latter said once to Hurratu'l-
Ayn, "if you, with all your
 knowledge & accomplishm^{ts},
 were to claim to be the Bab, I
 would accept your claim, but
 what can I do when you follow
 this young Shí'ite?"

و اکایی شنباه نمود ام و از فرط فراست و لغزش صاحب عالم
 و قید جمیع اعم را شنباه علیه و قواعد عقلیه جهان که بابد و شایه شناختم
 و با این همه کالات من در جنب این بحر محیط معطم قطره است
 تا معلوم دور مغایل آن نیز شمع اعظم ذره است کالمعدوم مع ذلک
 جواب میدهد هر چند مراتب فضل خود را نسبت بان جوان شیرازی
 کمتر از قطره و پست تر از ذره میدانی اگر پسر روی این ادعای
 تمسندی از قول مضایقه نه اشتهم فرط انکار و استکبار محض
 تعصبات جاوید و اعراض نفسانیه و اعتبارات اسمیه نیک
 پنداشتم و عار میداشتم از اینکه در صد و طلب و نفع بر آید
 و صدق و کذب و اعمیه ای بحر زاغ و در فاغرا ظاهر و با هر
 کند و از فرط انکار و استکبار بکودات استیلا از عرفان
 آن مظهر احدیت و مطلع ربوبیت خود را محروم ساخته و چون
 در حیرت در میان انداختند که چرا بصورت شبانی و بغل
 بزغاله جوانی احضرت از کوه ظهور نفرمود و از شیراز با آنهم
 استغناء و نماز ظاهر کرده و غبار عرض نجومی دیده ادراک و الصفا
 کور و از پیش دور داشته که اصلا درک این نکته واضح نشد
 و نه نشد شاخ گل بر جا که میرود گلست خنماهی بر جا که میجو شد است
 که ز مغز بر زرد جو نشید سر عین جو نشید است نه چندان که
 خلاصه بنیاسبت کلام لازم آمد که در این مهلت هم شمه از اجوات

جناب حاجی ملا صالح قزوینی بودند و از پدر و ان دوستداران ان
 کیشان واقعی شیخ مرحوم و جناب حاجی سید کاظم در زهد و تقوی
 و فضل و کمال نظر و عدل نداشتند و مرحوم سید ابان را فرقه اهلین
 بنامیدند و چون مرحوم سید قبل از وفات بنحو اس اصحاب ثبات
 ظهور محبت موعود را داده بودند لهذا ایشان نیز منتظرین ظهور حق
 پرستة شغول ریاضت بودند و طلب عرفان را میان
 آنحضرت را بیندوند هنگامی که جناب آخوند ملا حسین شبر
 که طبع باب الباب بود در مقام تفحص و طلب برآمد و از عنایت
 و کشف اشرف بعزم مجاهده و محبت سفر اختیار نمود ایشان
 عرضیه نوشته و عامیانه اظهار عبودیت و ایمان کرده بود بعد از آن
 جناب باب الباب شرفیاب حضور آنحضرت شد و عارف
 بحق ایشان گردید عرضیه آن علیا جناب را تقدیم حضور مبارک
 داشت و از جمله حروف حق محسوب گردید و بدرجه علیای حقیقت
 و معرفت رسید و چندی بعد که از آیات و خطب و بیانات
 و شرفیات عالیة آنحضرت را زیارت نمود ایمان شهودی آورد
 و در ایمان خود چنان ثابت قدم گردید که در مقام عبودیت آنحضرت
 چشم از مال و فرزند و اسم و رسم پوشید و ابلغ امر آنحضرت
 با بر این و اوله و اوصیه نمید و بیانات زحید را بجدی لطف
 می شنید و مردم را اغلب مردم از اصحاب مرحوم سید که صفوه

Rev. Mr. Ayo was the
 danger of Haji Mulla
 Salih, the disciple &
 friend of Haji Seyyid
 Hakim of Resht

When Mulla Husayn of
 Panshrawayh had seen
 out from itabellah in
 search of the promised
 Kā'im, she wrote to
 him -

And Mulla Husayn, after
 meeting & hearing in the
 Bab, showed him this
 letter - & she was accepted
 & enumerated amongst
 the Harajat-i-Haqiq
 (letters of the Truth)

And after the death of
Haji Seyyed Hagini, she
went herself to your lectures
seated behind a curtain.

و هر بوند از او را کش عاقر میشدند و در کربلا بعد از وفات سید
مرحوم حکامی که مشرف شده بودند قرار مجلس درس که آهسته
در پس پرده می نشستند و حضرات شیخیه را درس میدادند و صحاب
ایشان بنوعی مشغول مجاهدات در ریاضات شاقه بودند که کثرت
بلاکت شده و اغلب طمع و چرای بازار را از فرط احتیاط و مخور
علی الخصوص طغیبه و زبجه بازار را و این نوع احتیاط و اجتناب
ایشان شهرت نمود و با مقام محمد بن اسماعیل حاکم رسانیدند حاکم
در رصد کردن ایشان برآمد و ایشان پیغام دادند که من
و اصیبه ندارم جز اینکه مدعی مقام علم پاشم علمای شیعه و سنی
جمع کنید تا مباحثه و گفتگو کنیم تا صدق و کذب و دعوی طرفین در بار
علم و عرفان جانین معلوم اهل بصیرت کرد و در آن وقت که اگر در
بجائی نرفتند تا از بغداد در آن مخصوص حکمی برسد چون تا خبری
در رسیدن خبر از بغداد واقع شد بدون تذکره از شهر بیرون
آیند و احدی از مستحفظین دروازه و مباحثین ویدن نکرد
نمیدند که مانع شوند بعد از ورود بغداد و سخنانه مفتی اعظم فرستند
و صحبت علمی داشتند و در نهایت رضوح برایشان غالب
و فایقی آمدند پاشا بغداد افضیل حالات و گفتگوی بسیار
بیاب عالی و دولت علیه اظهار داشت و استعلام تکلیف
نمود و از آنجا حکم شد که در ممالک عراق نماند و عذر ایشان

The governor of Baghdad
wishes to arrest her.

She demands a conference
with the Ulama

She quits Herakela without
a passport - & goes to Baghdad
in the house of the chief
Mullah, with whom she holds
frequent discourse -

The Pasha of Baghdad represents
this to the Turkish government.
She is consequently forbidden to
remain in Irak-i-Arabi.

بنماید که غایت ابراهیم نمایند دور آن خاک بنامند لذا از اینجا
 روانه عراق عجم گردیدند و در عرض راه بعضی از لطائف اسرار توحید
 که کمتر گوش شنیده بودند اغلب علی محقق از اقطار و ابراز آن
 احوال نمودند و بودند بحال صراحت و فصاحت بیان فرمودند
 مثل مرحوم شیخ صالح عرب و جناب شیخ ظاهر و غلط و ملا
 ابراهیم محلاتی و مرحوم شیخ سلطان عرب و بعضی دیگر که صاحب
 استعداد و ادراک و فطرت بودند درک آن مطالب عالی را
 نمودند و برخی دیگر که نفهمیدند در صد و اعراض برآند و لغرض
 کردند و عرضیه شود آینه رجحان ایشان بحضور حضرت علی
 روح ما سواد فدا به معروض داشتند لفظ آخر استعداد
 و قابلیت هر کدام جوابی صادر گردید ولی ما حاصل جواب ایشان
 این بود که انما توحید و حاصل پیمائات ایشان از الی الله
 منتسب فرمودند و ایشان را ظاهر نامیده بودند و بعد از آن
 همان اصحاب و اشخاصی که در مقام انکار برآمده بودند نسبت
 اسرار کلمات ایشان واقف شده بنای استغفار نمودند
 گذاشتند و آن درقه مبارکه بکبران شان تشریف آوردند
 ابلاغ تمامی نمودند و همچنین در همدان مبلغ جمع کشیدند
 و خیال داشتند عازم دارالخلافه شوند و علی حضرت سلطان
 ناصر محمد شاه قازی نور الله مضجعه را از حقیقت واقع مطلع و مستحضر

She accordingly set off for
 'Mak-i-Ajami'.

Preaches most eloquently on
 the way, converting Shayskh
 Salih the Arab (anp. 243)
 to Shayskh Tahiri, a Mukta
 Ibrahim Mahallati, &
 Shayskh Sulaim Arab -

(amongst the Bab's, apparently)
 others, not understanding,
 try to annoy a violent her.

- his wife to complain of her
 to the Bab.

The Bab in answer sanctioned
 her preaching, & gives her
 the name of Tahire.

Repentance of those who had
 at first opposed her.

She comes to Heriz in hakhin
 & preaches there, & also
 at Hamadan.

She intends proceeding to
 Ispahan in the hopes of
 converting Muhammad Shah.

But her father, discovering this, sent a hind her brother to Hargwin.

She refuses to live with her husband Mulla Muhammad the son of Haji Mulla Taki. In her own language she says: the Prophet

Haji Mulla Taki is killed in the year A.H. 1204. See قصص الطبا p. 36.

Because he permitted in public carrying a shawl like the late Sheykh Ahmad.

Mirza Jalal of Samrag, a Diabi, who had been an intimate friend of the late Sheykh Ahmad heard this, & so regarding the former as an apostate & infidel, he went to the mosque, & asked a question of Haji Mulla Taki as to what he thought of Sheykh Ahmad. Mulla Taki answered that since a shawl like the late Sheykh whereon Mirza Jalal stood him here as an infidel, according to a tradition of the Prophet

کنند والد ایشان مطلع شده و فرستاد ایشان را بفرزین برزد و با ایشان زیاد صحبت داشته و چنانکه ذکر شد با ایشان گفتند که با این فهم و فصاحت تو خود بر از عالی مبینم و می تصدیق تو را بکمال صدق لازم می شمرم ولی چگونه قول جوان شیرازی را قبول کنیم و آنچه از این قبیل سخنان گفته پذیرفت و بر چه کرد زنده باشو بر نفس ملامت که در حاجی ملاقعی و پس عمرش محسوب میشد صالح کند راضی نشد گفت او بواسطه انکار امر حق خبیث شده و من طاهر و مستم و نه با این با خبیثیت و کفویت نیست و با نتیجه باشو بر خود را ضعیف صلح نشد و بعد از آن واقعه قتل جناب حاجی ملاقعی واقع شد و غلغلهش این بود که ایشان مرحوم شیخ احمد را در جمیع مجالس و مجالس لعن و سب مینمودند و در این فتره اصرار تمامی داشتند بر این صالح نامی که از اهل شیراز بود و از اصحاب حضرت باب بود و در سابق اخلاص و افری مرحوم شیخ احمد داشت و فرزین شنیده بود که جناب حاجی ملاقعی شیخ را لعن میکند و مشرک و مرتد می شمارد و در سر جای نماز از احوال مرحوم شیخ سوالی کرده بود و جناب حاجی لعن کرده و زیاد بد گفته بود مطابق حدیثی که از ائمه مذکور است که هر کس شعبان را سب کرده و هر کس را سب کند رسول خدا را سب

کرده و هر کس رسول خدا را بکشد کافرات میرزا صالح بنام
 علی بن حاجی خان قی را مرتد دانست و بکلمه حدیث مذکور کفرش برایشان
 مبرهن کرد و کشتن ایشان را بر خود واجب دید و تکلیف شرعی خود
 دانست لهذا بدو اطلاع اهدی شب زنده بود و در سه محراب
 ضربت چندی بایشان زد و بود که نسبت بعضی اعلام لعن و دم
 بنامه و این نتیجه حرکتی بود که در زمان عبود حضرت باب از فرزندان
 خود بودند و چونکه آنحضرت در حین عبود افسانه دین بکلمه
 استیصال واقفان و عبرت دیگران از ظهور این مقدمه بایشان
 نوشته بودند که من ذریه حضرت رسول هستم مظلوم و مظلوم
 شده و بدر بار شما دارد کشته ام چه میشود اگر از من نصرتی ننمایند
 رقیبه آنحضرت را پاره کرده تا نماند ای چندی نیز گفته بود و در
 واقعه را خدمت آنحضرت معروض داشتند فرموده بودند نبود
 کسی که بد آن او نزنند لهذا خداوند عالم اسباب فراهم آورد که زبانه
 نیزه بدینشن نزاع شد تا در حق بزرگان دین و آئین ایمان درازی
 کند بی ادب شهانه عذر را داشت بی ادب محروم گشت افضل
 و بعد از کشته شدن او در قفسه دین قفسه شدیدی شد و این
 کار را نسبت بجناب طاهره دادند و اصحاب ایشان را
 قسم نمودند و حال آنکه هیچ وجه اطلاع نداشتند جمع گنبدی را
 بکن مکرر گفتند و هر کس را نزد حاجی بردند گفت این شخص است

This was the punishment of an insult which he had shown to the Báb when the latter was on his way as a prisoner to Mecca, in tearing up a letter which the latter had sent him, & speaking evil of him.

On hearing which the Báb had said, "Was there none to strike him on the nose?"

The murders of Hajji Mustafá created an horror in Bagdad, & Harirát. 'Al Sháh was supposed to have participated in, & his associates were suspected

Many were arrested!

مع بذای ایشان را حبس کرده و انواع اذیت نمودند از آنجمله شیخ
 صالح عرب را چوب نیادی زده و میخاستند و اعش کشند و جاب
 و جناب طاهر را بکانه حکومت احضار نمودند با یکی از خدمت ایشان
 و با اذیت او مشغول شدند که شاید از او چیزی برز نماید و جاب
 کورده هر چه قسم یاد مینمودند که مرا از این حکایت هم چه اطلاعی
 نیست قبول نمی نمودند و حضرات در نه مقتول که از آنجمله علامه
 شوهر ایشان بود اصرار داشتند که این عمل از اصحاب ایشان
 باذن ایشان صادر شده و جناب ایشان در آن حال
 بتضرع و در کبریا و مناجات با قاضی اکابات مشغول بودند که آنجا
 میرزا صالح شیرازی بعد از آنکه که دید جسمی را از خوبان بی گناه
 و بخره اذیت میکنند بکوت و اضی لاضی نشد و عرق انصاف
 و دینش بحرکت آمده منقطعانه قدم مردی پیش نهاد و درین
 غلت گشتن ایشان را بدکور داشت و اقرار نمود که من
 تکلیف شرعی و دینی خود را مکلف بر این امر ایدم و چنانچه
 نمودم که حاکم قزوین از خوش تقریری و استقامت سخن کرده
 بود و بعد از آن که برادر او کردند که چرا با چنین عالمی این نوع
 رفتار نمودی جواب داده بود که کراود که بود بجز این لاد که او
 از خوشه های باغ ابو حنیفه بگوشه حبیده بود و بان دعوی
 عالمی و اجتهالی نمود و مردم از حاضر جوانی او متعجب شدند

Sheykh Sa'ad Arab was
 severely bastinadoed.
 (See p. 263, 269).

Kurradi's wife is also brought
 before the former, but
 strenuously denies any
 knowledge of the murder.

The heirs of Mullā Muhammad
 Tāzi vigorously assert her
 guilt. Especially her husband
 Mullā Muhammad.

Mirza Sa'ad of Shiraz
 gives himself up as the
 murderer.

حضرات دراث و جمعی که با جناب قره العین و ماخو زین این
 تمت مخصوصاً غرض و عداوت داشتند و کان جنس صدقت
 و صفای انصاف و شجاعتی شخص قابل نه آشد از او قبول نمودند
 اقصای نمی نمودند و آنچنان اصرار داشت چون قبول نمی نمایند چگونه
 مفصلاً بیان نمود و گفت اگر میخواهید حقیقت را معلوم نماید
 آن سرنیزه که بان او را مقتول ساخته ام در زیر کرچه انداخته ام
 بروید و بردارید تا بدانی که نموده واقعی است تا اینکه فتنند
 و همان سرنیزه را از زیر کرچه برداشتند و چون معلوم شد
 شد و او را هم رزق مجبوس و مغلول نمودند پیران حاجی ملائی مقتول
 فتنند مجلس در مقام ستم و لعن او بر آمدند که پیران صاحب تشعیرند
 گفت او را بچشم و اصل نمودم آنان شما هم با او ملحق می سازم
 بقوت از جای خود حرکت نمود در پنجره را کشید بطوریکه بیخ
 طویله آن که بسیار بزرگ بود بر زمین کوبیده بود کنده چنان
 بقوت بجانب آن حصارک انداخت و آنها در حشت تمام
 از مجلس فرار نمود و متفرق شدند و منخ طویله بد مجسم خورود
 در ب را السورخ نمود چنان مستحقین مجسم ترسیدند که در را
 بروی او بشند و قتل نمودند و با وجود ظهور واقعه حضرت
 دست بردار آن چند نفر هم نشدند و محض شهرت و عصیبت
 اظهار انیم شریک و زحیل شمردند با وجودیکه جناب حاجی و عصیبت

They refuse to believe that Mirza Salik committed the murder, till he describes in detail how it was done, & tells them where he had concealed the weapon until it was the deed was done.

The sons of Haji Mulla Taha come to curse Mirza Salik, who, breaking his fetters, cries out, "I have sent him to hell, I will send you to join him," & smote at them, whereon they fly.

Haji Mulla Taha had, in his dying moments, reproached the murderer, & declared that he would be punished.

Two of these articles are, or the instigation of Mulla Muhammad, sent to Teheran - one of them - Haji Asad Khan, an old man in bad health, dies on his arrival in Teheran from the fatigue & capture of the journey.

Mirza Salih, the actual murderer, who had been entrusted by Haji Mirza Akbari with the custody of Mirza Shah, the Sahib-Dewan, escaped by night from prison. He fled to join the Babis at Shirvan Tabaristan, where he was eventually killed.

Mulla Muhammad continues to endeavour strenuously to set one of the three remaining captives free to death, but is not successful. He also charges the Babis in general with holding subversive doctrines.

Muhammad Shah, accordingly appoints Alla' Mahmud, Mirza of Teheran, son of Alla' Muhammad Akbar of Khirmishah, to engage more particularly with the knave of the Babis.

The fabric of Mulla Muhammad's overtures being proved, he sends his servants, & says to my friend, "They have killed Haji Mulla Taki & you will have no one to return."

کرده بود که از قتل خود که ششمین پسر ایشان اسبالی فرام
آورد که پنج نفر از مجوسین را با کند و زنجیر از قزوین در شدت روت
هوای رستان ب طهران آورد و از جمیع بختی که بر مردی با خوش
بود حاجی اسد الله نام که از بسته بیماری ایشان زنجیر و کلی کاشیده
در زند و بود و طهران از شدت ضعف و زنجیری که داشت در محبس
وفات نمود و میرزا صالح شیرازی که قاتل بود و خود اقرار کرده
بود و او را جناب حاجی میرزا آقاسی میرزا شفیع صاحب دیوان پسر
بودند شبانه از محبس فرار نمود و بخط مستقیم خود را اقلعه طبریه و اصحاب
حق رسانیدند و در آنجا بدو جهت ادرت رسید و آن سه نفر که بخت
بودند در محبس ماندند و پسر حاجی قاتلی بر قدر تلاش و نجا به کرد
که در باب قتل یکی از مجوسین از حکام شرع طهران حکمی صادر کند
میرزا نشانی و توانست بعد از آن نسبت داد که حضرت بابی
چنین و چنان استند اعلی حضرت سلطان محمد شاه حکم فرمود که
شرعیته را آقا محمود و مجتهد طهرانی پسر آقا محمد علی کرمانشاهی
از عقاید ایشان استفسار نماید و استحضار حاصل کند لهذا حضرت
را احاطت نمودند و کذب علامه محمد ظاهر بر گردید آخر الامر در حضور
حضرت سلطان پیر این خود را پاره کرد و بنای کرد به راکه داشت
که حاجی ملا قاتلی را کشته اند و خون کسی زبیر و شاه پسر بود
شخص قاتل که خود اقرار کرده بود که بخت اگر موافق شرع

میخواهی قصاص کنی از حکام شرع بچک حکم نبد بند که بعض
 قائل که بجهت پشماره دیگر را که بی گناه و پشیمت باشند اگر بخلاف شرع
 میخواهی قصاص کنی چرا اسم شرع را میبری رد کنیم باکش
 خلاصه جناب شیخ صالح عرب را که مردی بود موعده و مدال چند
 صاحب نفس را که در توب بستند شهید نمودند و بعد انما س نمود
 که آن دو نفر دیگر را که یکی جناب شیخ طاهر شیرازی و دیگری جناب
 علامه ابراهیم محلاتی بود و بفرمایند بر مردم قرائین احترام بدرم بدر
 که بدرم بگردانم و در آنکس اعلی حضرت سلطان نیز قبول
 فرمودند و ایشان را با اتفاق خود برفغان برد و در بین راه انواع
 اذیت و صدمه با ایشان وارد آورد و بعد تقریباً در
 روز یکم میخواست ایشان را ببرد و در کور پدرش کبر و آماج
 مردم را اطلاع داد تا هجوم تمام نمودند و جناب علامه ابراهیم را
 از آنجه متصور آید از آن مدت شهید نمودند و جناب شیخ طاهر را
 در حقی بسته و با ذیت اهل هجوم شهید شدند بعد جمعی از اراذل
 در ک آورند و با بی آن درخت را فرو خستند و جبه انظوم
 پنجره را با تشس سوختند و هر دو جبه را بردند بیرون در درازه
 در ک و الی انداختند و بعد از چند روز از آن دادند که در همان محل
 سوزاخی کنند و انعمتها را بناک متواری نمودند ماری حضرات
 و رنده چنان از خانه واده محبتش مجتهدین بودند از حکام شرع و مردم

The King answer, "The self-
 confessed murderers have fled,
 if you seek for retribution
 legally, then no one will
 order the slaying of an
 innocent person in stead of
 the guilty one, unless if you
 seek for retribution contrary
 to the law, why do you
 take arms the case?"
 Finally, Sheikh Saleh the Arab
 was blown from gun-
 [see p. 243; 269; & 272].

Mulla Muhammad took steps
 to be allowed to take the
 other two captives, viz.
 Sheikh Taher Shirazi, the
 prisoner (see p. 269) &
 Mulla Ibrahim Mahallati,
 (p. 269) to Ray, &
 make them meet round
 his Father's tomb & pray
 reverence to it, after
 which he would release them.
 Receiving permission to do
 he carried them out from the
 Bastion, & thence to Ray,
 making a stop in the way
 at the latter place he made
 known the time & place
 they were to be circumambulate
 his Father's grave, & the
 townspeople attacked them, &
 cruelly murdered Mulla
 Ibrahim, & tied Sheikh
 Taher to a tree, & hanged him,
 & burnt his body, & cast
 the two bodies outside the gate,
 & after some days allowed them
 to be buried there.

The influence of the heart &
Noble Talk

صاحب سنده شریعت و مروج دین و این میدانند نفس
پلنگانه را که اصلاً خبری از آن واقعه نداشته باشد بخواهد کینفس کشد
و حال آنکه خود قاتل قاتل قبل از کینفس کشد بود که من بر حسب تکلیف
بذنبی خودم فی نفسه بدون اطلاع احدی اقدام بر این کار
نمودم با وجود این باطلاع اعلی حضرت سلطان و جمیع علماء
و مسلمانان چهار نفس را بدون خبری و تقصیری بانه از آزار و آفت
کشند و کینفس از این همه مقدسین و مسلمین گفت در کدام
ذنب و شریعت چنین حکمی دارد و جایز است و از بد و ایجاب و عالم
ستمانا اکنون در هیچ ذنبی از این همه ذنوب مختلفه بجز امری
واقع نشده و در هیچ عهد و عصری و تاریخ و نظیر این واقعه
و دیده نگشته و بلکه بالعبدالایم نیز مشکل است که در هیچ
ذنبی بجز فتوای برینند و بچنین عملی مضامین کشند که آنکه ما نیز
همین صاحبان سنده شریعت و نمایان امام علیه السلام حری
این قسم احکام اقدام کنند و فتوا دهند و دیده بصیرت مردم
مردود شده و قوه ادراکشان منقود و آلا اکثر حرکات و احکام
و افعال ایشان اشغال همین حکایت است و اکثر وقوع
تجیح آن امر ترفع شده و طاعت و مسامحت آن نبوده
من جمله حضرت امیر المؤمنین را که ضربت زدند بچشمین
فرمودند بقاتل من بسجده اذیت و آزار مرا ساینده و از زندان

من با وجود آنکه و پس از من زیاده از یک ضربت باوزنیدکن
 کینفر از این علمای اعلام دانه نایمان امام علیه السلام بحجاب
 محج که خود را وارث محراب و شبر و صاحب مسند شریعت حضرت پیغمبر
 میدانست و الحق خازان و محترم در علمای معروف بود گفت با وجود
 ادعای شریعتیابی و تقدس بعوض خون بدست چنانچه فرستادن چارو را
 که بسبب چوچه نقصیری و اطلاع می نداشتند بجه دلیل کشتی و در کلام دین
 و آئین چنانچه فرمایا با وجود بسکنا بی بعوض کینفر کشته اند خلاصه حکایت
 حکم الهی حیح تسخر میکنند و گفتت معایب و قبایح اعمال خود میشدند
 که افعال خودشان صد هزار درجه از آن مذموم تر است لی از کثره
 صدور قبحش هنوز بی شده احکامات غیر با ازل ایشان بر در
 زمان در میان امالی ایران چنان متداول و معمول گشته که انظار
 اهل این دیار از احساس و ادراک معایب غیر محصور آن عاجز و قاصر
 و خورده چنان خود مندر که بصیرت نسبت به مستند محض حفظ جان خودشان
 زبان از گفتت کوبسته و به چوچه قدرت اظهار و جرات گفتار ندارند
 فلذا صد جناب ظاهر پس از آن واقعه از حالت وادیت این جهت
 و صدقات و ارده آقارب عبادت سر و غفله غریبه طران نمود
 و از آنجا بکته تبلیغ امر الله و طلاقات حضرت قدوس دعایا خواند
 فلا حسن باب الیاب و سایر اصحاب خراسان عازم خراسان
 شدند و در حواله مشا هر در خدمت جناب قدوس رسیدند

The difference of Ahi's
 behaviour to his murderer,
 & that of his pretended
 followers in similar cases:

Kurrat-e-L-Atiqun Leafin Kuzawa
 & goes to Tehran, & thence
 sets out for Rhorasân to visit
Majid Mulla Muhammad Ahi, &
Balfarash, & Mulla Housayn,
 & their associates. Upon
 the fact in visit near
Shahrud.

An account of the rise of the
deeds & sayings of Harrat!
Steph like her manifestations
can be given in another
place -

Another mention of Bcha
is the supernatural beauty
of his countenance, proving his
divine mission -
(For other allusions to Bcha
see p. 76, & p. 215)

Return to the account of
what befell Mirza Ali
Muhammadi the Bab.

Haji Mirza Akhbar writes to
Wassim 'd. Bin Shah, the
Vali and (he is apparent, or
Oven Prince) a former of
Tabriz, to summon the
Bab to Tabriz from Chirk.
He made him hold a public
discussion with the Ulama.

در شرح بقیه حالات ایشان تا وقتیکه بر وجه شهادت رسیده در موضع
با نظام بعضی از خطب و مناجات و بیانات ایشان مرقوم میشود
تا مراتب عظمت و عفت و تقوی و طهارت و خدمت طلعت مقصودی
که آن یوم در خلف حجاب بودند و بنجاب بها معروف و پستمداد ایشان
و فضل و علوم ایشان معلوم اولی الاصلاً کرد و بیانات ایشان
که او ای میداد و مبرهن میداد که ملهم و مؤید بودند تا لغت و فصاحت
با نذر به غیر ممکن تصور است باری بجهت آنکه رشته مقصود بصله
پیش از این امتداد نپذیرد و بقیه مطلب اولی مذکور در آشتن اولی است
پس از ورود حضرت نقطه اولی روح ما سواد فدا و قلعه جبرتی و چندی
متوقف حاجی میرزا آقاسی با علی حضرت ناصر الدین شاه جمعی که در آنوقت
در خطه اذربایجان و بعد و حکمران بودند گوشه کشیدند که شمس فلک حقیقت
را قریبتر طلبند و علمایان نیز جمع گشتند و با حضرت ایشان صحبت
میدادند و صحت و سقم داعیه ایشانرا معلوم دازند و لیکن واقع مقصود
ایشان تحقیق نمودن و بحقیقت امر رسیدگی کردن نبود و منتهی بدست
و کمال اطمینان و یقین را داشتند که علما دست از ریاست ظاهره خود بر
نمیدارند و از وفور سخوت و وفور طائی تقدیرتی بصدق دعوت
و حقیقت آنحضرت نمیکند و محالست که دست از مطاعت خود
سدازند و بنای مطاعت و عودیت را بگذارد علی الخصوص که از طلب
ایشان شنیده بود که نسبت منفاست باحضرت میدادند و بعضی می

(For other accounts of this discussion, see قصص العظماء p. 39 -
 where besides Mulla Muhammad Manghanchi, the Sheykh, & 279.
Haji Mulla Mahmud - Nizam-ul-Ulama, the following Mullas are said
 to have been present: Haji Mustajab Kuli Mahandi (Nizam-ul-Hind)
 & Haji Mirza Ali Anjar (Sheykh-ul-Islam)

خطبہ دماغ دارد و اساطیر اولین دارکب نمود و کلمات مغلوطہ نوشتہ
 و بعضی سکیقتند کہ خورد انحضرت مدعی مقام نبوت نبشہ آخوند ملا حسین
 شروانی کہ در فضل و کمال حد بحد الثابت صاحب واجبہ میباشد و انہما پانچ
 و نوشتجات از ایشانست لهذا انحضرت را تبریز خوا شد و مجلس
 آراشد جناب ملا محمد با معانی و جناب حاجی ملا محمود و حاجی با شعی از
 علمای سنجہ و برخی از انصاری دولت بنر حضور داشتند و فرار کرد شد
 کہ اگر انحضرت ادعای نبوت نماید و محبت نماید فتویٰ نقل ایشان
 بعد از ساعتی آن در غیر ولایت در حالتی کہ از حاکم سروج آمدہ و عطر
 استعمال کرده و دستہای خود را از استین عبار آوردہ و اتصالی
 در دست گرفته و مذکر حضرت دوست تمذکر بودند با نہایت وقار
 و سکینہ وارد مجلس شدند و سلام فرمودند جواب دادند و بسکین جانانی
 شان ندانند و خود شان صدر مجلس را گرفته بودند انحضرت بقدر
 ایستادند و در ذیل مجلس نشستند و مدتی ساکت بودند و تکلم نظر نمودند
 بعد از آن جناب ملا محمد گفت اقا سید بعضی نوشته جات در دست
 مردم میباشد و نسبت شما میدانم کان می گویم کہ صدق است
 و حقیقت دارد آبا چنین است باخبرد کاش این بود کہ حضرت انکار
 فرامند نمود جواب فرمودند بی آن نوشتجات کلمات اللہ است
 و از قلم من صادر شدہ است کشف شدیم شما ادعای نبوت نمودید
 فرمودند بی جناب ملا محمد بطور مستقیم و مستخر فرمود با ب چه معنی دارد

Some assert that the Bab was mad.

Others assert that the Hierarchy of Basmajiyah was in reality the claimant, or witness of the writings attributed to the Bab.

The following Ulama were present at the discussion at Tabriz viz the Bab:

- ① Mulla Muhammad Manghanchi
- ② Haji Mulla Mahmud Mulla

Bashi -
 Also many Sheykh Mullas & some civil officials -
 These agreed that if the Bab asserted that he was the Bab, & turned out not to be mad, he should be killed.

The dignified entry of the Bab, & the want of respect shown to him in not offering him a seat.

He takes the lowest place.

Mulla Muhammad Manghanchi begins by asking the Bab if the writings attributed to him are really his.

The Bab replies, "Yes, these writings are the word of God."

They ask him if he is the Bab, to he says "Yes."

They ask him what "Bab" means.

He replies, "The same as it means in the saying of the Prophet, 'I am the city of knowledge, & this is its gate'. They ask him who gave him this title?"

He says, "I am he for whom you have waited 1260 years."

They reply, "We are awaiting the Ha'mi, Muhammad ibn al-Hasan, whose mother is from the Khazars, & who is an Arab."

He replies that it is by such verbal considerations as these that in all ages men have been deluded from a knowledge of the Prophet.

They ask him by what sign they can know him -

He replies, "By verses." He is requested to recite some verses relative to his staff.

One person says, "We do not understand the verses."

He replies, "How then do you understand the staff of the Ha'mi?"

Another said, "I too can recite verses," began to utter meaningless words.

They then began to mock him to ask him foolish & worthless questions, such as how to compare the *قال يقول*, etc.

Seeing that they were all bent on mockery, the Bab rose & left the assembly.

فرمودند همان معنی را که شریفه اما مدینه العسلم و علی بابها دار و در جبا معظم
گفت کی شب بخیر نمودی این اسم را بچه شما که مشخص بود و فرمودند منم
انگسی که هزار دور است و وقت سالت لظهور او منظر بودید و
کنون مسکرت شده اید گفتند آن منظر قائم آل محمد که محمد ابن الحسن و درش
نزد جن خاتون و از عروست بیاشیم و مسقط الزاس شما فارس
است و از عجبی و پدر و درت نیز معین است فرمودند بهین اعتبار
اسمبده علمای هر ملتی از معرفت نبی عصر خود محروم شدند شما نیز محروم
گشته اید و الا من با نام گفتند از کجا شما سیم فرمودند بخت آیات
گیند از رضا. حماس فرمودند آیه در حق عصای خود بگو شروع کردند خواندن
آیات دیگری گفت ما آیات نمی فهمیم فرمودند پس بخت فرار از جلوه
فوسیدید کمی از اباب مناسب گفت من هم میتوانم اباب مارال کنم شروع
کردند خواندن بعضی کلمات بمعنی خلاصه چون جنای مجلس و اهل اجلاس
بر نسخ و تعرض بود بمالوفه پر خستند و لغایت خود را بصراحت تمام
بکار ساختند یکی گفت شک میان دو دوسه را بنا بر صیقله دارند و دیگری
صحنه قال را پرسید و از در حرجیه سؤال نمود خلاصه بنا می قال
را گذاشتند و اعلام قیل و قال را برافراشته آنحضرت چون چنان دیدند
و از بد و کلامه یکی را در دستها متفق دیدند و بعد استان دانستند
متعرض جواب بیچک نگردیدند و کمال قدرت با حالت کفر از مجلس
برخاستند اباب بصیرت و اهل انصاف دانند که این نحو سلوک

Reflections of the author on
the method adopted by the
assembly -

و محاسبه رسم تحقیق و مجاهده نیست و کساید در طلب تشخیص صدق و کذب
مطلبی بر می آید باید بالمره از عرض و تعصب قطع نظر کند در رساله
نهایت ظلمت و انصاف را ملاحظه نمایند و جواب و سؤال این
میراد منزله از تعابیب مجادله و استهزا باشد اگر در حرکات و کلمات
و علامات ایشان تقدیر زره استقامت عصبیت و غرض
شود اولاً مقصود شخص نخواهد شد تا بنا بر ایشان محقق و غیره و صدق
نیست و ان گفت و تصدیق و کذب ایشان به مجرد عمل عقبا و اعتبار
علی‌الحی حال مشهور مسدود در حضرات محققین که در آن مجلس شرف
حضور داشتند و خود را از منتظرین ظهور محبت موعود میدانند در اول
مجلس کذابی اخذ و آشکارا و اعراض نفسانیه شان را اظهار کردند اولاً
فی الواقع طالب و منتظر ظهور بودند میبایست همواره مترصد باشند
که از کجای عالم صدق آلی بلند میشود و بعد از هر اردو و شب و سال
که شنیدند شخصی بجزت و استقامت تمام در میان جمیع اهل عالم واقف
نموده و مکتوبه منم آن ظاهر موعود شرط طلب شایسته اش را در آن که شاد
و سرگداز شوند و قطع نظر از جمیع امورات خرد نموده و کمال سعادت تمام
در ملاقات ایشان کنند و خدا کند که داعیه ایشان منی بر صحت باشد و
در عین ملاقات شرایط ادب و احترام را امرعی و منظور دارند در اصل مکالمه
مجاوزه و مکالمه را موقوف نمایند و جمیع اغراض نفسانیه و تعصبات جاهلیه
ترک کنند تا آنکه مطلبی درک کنند و حضرات بر خلاف مذکور معمول دانند

و جمیع حرکات ایشان از روی نفسانیت اینی بر عزم در خدای انصاف
 و حقانیت بود زیرا که پس از استماع خبر ظهور گذشته از آنکه خودشان
 در مقام تفحص و تحقیق بر نیامدند و بدون جستجو و گفتگو در سببه کی باقی مبسر و
 گرفتاری ایشان نشد پس از آنکه اعلی حضرت سلطان مجلس تحقیق ششطاقی
 مقرر فرمودند اولاً قبل از اینک آنحضرت حضور بهم رسانند و صحبتی بدارند و در کلمات
 و بیانات ایشان چیزی استنباط و ادراک کنند قرار نگذاشته اند که اگر آن
 حضرت از دعای بابت نمایند قوی بقول ایشان در بنده و این بطلان صحت و
 دلالت بر عداوت و نفسانیت ایشان میباشد بخوبی ادا باینه در بیان
 حاج لازم ندارد و صلیم علی الاطلاق قبل از مناظره و عرض باطنی ایشان
 ظاهر فرموده موجب عبرت اهل بصیرت گردد و بدانند که ایشان بیغیر
 و معترض بودند از محقق و مصدق زیرا که قبل از تحقیق ادعای تقییس و دعای
 مذنب و کتبی حکم بغیر و قتل مدعی نکرده اند و فتوی سلطان داعیه ایشان آید
 اند و حضرات بالاتفاق و الاجماع متعدد و متحد شدند که اگر آنحضرت
 مدعی مقام بابت شود دلیل و برهان طلب نمیشدند و بدون سؤال و جواب
 بقول آنجناب فتوی میدادند و ادان سبب از طلب صحت ایشان را عرض
 و اعماض نمودند که میدادند اگر بنا می شد لال نبود آنحضرت دعوی خود را
 کما بر الحق بدلیل و مبرهن میدادند میگوید مدعی آید پس از عهد بیرون نیامد
 و فتی که آنحضرت و مجلس ایشان گردیدند نسبت با ایشان غرض و نفاق
 خودشان را نیز فعلاً آشکار کردند و با سخا ب همسانی کردند و با ایشان

و آنحضرت بر پس حیرت خدی استیاء نذ در آخر مجلس نشسته دعای
 در هر صورت احرام ایشان لازم بود اولا غریب بودند و بایشان وارد
 شده بودند و ثانیاً ذریه رسول خداست بودند و مدعی مقام زری که اگر داعیه
 ایشان فی ر صدق و صحت یقین از سوره ادب و خلاف احرام چندان
 نادم نباشد نه در نجاست نمی کشیده و اگر کذب ادعای آنحضرت ظاهر
 میگشت در تقصیر و مجاهد و خود قاصد مقصر نبودند و برخلاف اینانیت
 و معقولیت از ایشان حرکتی صادر نشده بود که مدعی بودید بسیاری از
 کلمه ادب را که ایشان هم مجال وقوع است لال نه مدعی و بطلب
 خود را شماستیم دلیل ندارم و مع ذلک حضرات از فرط بغضی که داشتند
 بعد از بی احرامی و عدم معقولیت بنای استهزا و تمسخر را گذاشتند کجی
 گفت کی شب بخیر کرده و این اسم را که برای تو معین کرده دیگر می بینی
 که ذوق آیات را که آنست و با آنحضرت مفاواید یکریه افکند تا حکم رسول بالا نهد
 از فکرم است کبرتم فخریاً که تم و تفریفاً تعلقوا امری و مظلوم را شمشید و انقدر
 لمنعت آیات و کلمات قلم نشسته اند که در هر عصر داد آن سنگین و سنگین با
 اعتقاد بوده در جمع قرون و اعصار ایشان همین علما و رؤسا و صد
 اعراض و انکار و نظایر الهی را بدند و با عیب کراهی عوام کشیدند و در
 عهد و عصری نخوت علوم ظاهری و بعضی حضرات باطنی دیگر و خود
 ایشان سبب اختلاف مذایب مختلفه در موجب احوال برستی بوده
 و اغلب انبیاء و اولیاء را بر حسب حکم ایشان شهید نمودند و حضرت کریم

"If however a prophet came
 unto you with that which you
 yourselves did not like,
 did ye deny some, & slay
 some: (See p. 348) -

It was the Niema of the time
 who slew John the son of
 Zachariah, the Jews Christ,
 & who condemned Huseyn
 as a heretic.

و بجای راکششد و بقصد ایقان حضرت عیسی را بکشتیدند و همان شب
 که حضرت سید الشهدا را متهم و متنب بخار جی نمودند و قریب بمقام
 نفر یکده محضر قتل ایشان را کرده بش ایشان بجلی مفتی و مجتهد و قاضی روح
 دعالم و فاضل و عالم صاحب محراب و غیره امامت و جماعت بردند
 بمقام الحک و البغض متوارثان چون این طایفه با ذریه حضرت رسول
 بغض باطنی قویم و غرض از آنی قدیم داشتند و موقعی هم تفر از این غیر میریدند
 بمحض اینکه فرصت یافتند آنچه در کینویت وجود ایشان کمون و منج
 بود ظاهر ساختند و در عرض مسائل خاصه علمیه از آن معدن علوم ربانیه و مخزن
 اسرار و حکمتهای الهیه صیغه قال ما پرسیدند از باب انصاف دانستند
 که هرگز طایفه انانیت در رسم معقولیت و مردت نیست که تا باین اوج
 در تمسخر و استهزا احدى صراحت نمودند و باین شدت غرض باطنی خود را
 ظاهر ساختن و از وجودی که درین سه ساعت هر از بیت آیات
 در نهایت فصاحت بدون تکرار مامل بر مطلبی را که بر سر سینه دارا داده
 از قلم قدرتش جاری میشود صیغه قال در وجهه را سؤال کردن و مانند
 بی ادبانه و لود کانه صحبت دانستن و بر اهل نشین و بصیرت این نکته واضح
 و واضح است که بنا بر حضرت بر افکار و استهزا و لاد و در حال تحقیق مطلب
 و تمیز دادن حق و باطل نبودند و الا طایفه انانیت و معقولیت و شیوه
 انصاف نیست از کسی که زیاده از چهار صد نفر عالم عابد و مجتهد مجاهد
 بحقیقت ایشان تجاوز کرده بود و در سبیل عبودیت و ادب و در میان شاگردان او

و چندین هزار شاگرد فعلی مقبره داشته باشد که یکی از جان دمال است
 و رسم دیم و زر قطع نظر کرده و لصدق و ارادت سر اعلی
 بر آستان امزش نهاده و آما ده تنها رهند و با وجود امی بودن
 زیاده از دو کدر در پنجاه هزار بیت از آیات و خطب و مضامین
 و زیارات و ششونات علمیة از قلم قدرتش در فیل مدتی صادر شده و
 در دست اجاب و اصحاب موجود است صیغه قال بهر سینه
 و از شک میان دو دست سؤل کنند و حال آنکه اطفال صغیر
 کتبی که آمده و صرف میر خوانده اند از ادای جواب این نوع سؤل
 عار دارند و سائل را انسان نمی شمارند و ثالث آنکه شمایل فاسد
 خودشان جهان کان میگردند که آنحضرت شد مقام بامیت خوا
 شد بعد از اینکه حضرت بکمال قوت قلب و استقامت دعوی
 قائمیت فرمودند جواب دادند که ما منتظر محمد این احسن که ادرش
 ز جرس قانون است استیم و او را قائم میدانیم همچنانکه علمای بودیم
 بحضرت عیسی همین قسم ایراد کردند و گفتند که ما منتظر حضرت
 موسی علیه السلام هستیم که بهمان آثار و علامات آتی که وعده فرمود
 ظاهر شود و تو برخلاف آن علامات ظاهر شده و تمسک باعتبار
 اسمی شده آنحضرت را انکار نمودند و کلمه قتل آن طلعت روح نبوی
 دادند و کذلک در ظهور حضرت خمی تاب بهمان طوریکه محمد بن
 بود و نصاری مشکر شدند و نسبت بان جناب تسخر و استهزا نمودند

Similarity of the behaviour
 of the Jews to Christ, & of
 these Ulema to the Bab.

و اعجاز ایشان را محض سحر و شعبده کردند و آیتش را اساس طبر اولین آیت
 برداشتند و کشف دیوانه شد و میگوید منم موسی و منم عیسی حضرت موسی
 بجهت ظهور خود علامت ذکر کرده و هیچک از انعامات ظاهر نشد و علمای عبودی
 نیز کشف این مرد مجنون و مغزی است با وجودیکه پدر و مادرش معین و معلوم
 میگردید منم حقیقت عبودی و آنکسیرا که حضرت مسیح بنیاد ظهور او را داد
 او در نزد پر آسمانی خود میباشد و میباشد از آسمان نازل شود و این حضرت ام
 بعینها همان کشفه را کشفه همان ایراد را کشفه که مظهر محمد ابن محمد است
 ز جسد خاکیست بتیم و اسم شامحمد ابن حسن نیست و پدر و مادرش معین و معلوم
 که کلبت و بهین موهومات اسمیه و اعتبارات آبی که در سطح عهد عصری
 محل اعتبار و اعتنا نبوده و علت کراهی و ضلالت هر طغی نشسته شنید
 گشته و از عرفان آن مظهر احدیت محروم شده و دعوا را نیز ممنوع دانستند
 و حال آنکه این کلمه برای دانش پیش روشن و میرین است که در هر عصری
 از اعصار کسانیکه اتمال این علما نسبت بموهومات و حدودات است
 شدند و عقیده فظهور آثار و علامات ظاهر گشته بود در ضلالت و هلاکت
 افتادند و از فرط جهالت و لجاجت در حق ان مظاهر حقه مرعی دانستند
 آنچه را که زبان از گفتن و زبان از نوشتن جای میکند مع ذلک آنچه ازین عهدین
 مجاهد مقدس در این ظهور اضع اقدس بعد در رسید از علمای آن عهد
 و عصری هزار یک آن صادر و ظاهر نگردد چنانچه کتب تواریخ زمان
 سلف کراهی را بطلب مبد در خلاصه چون شهادت آنحضرت در آن

مقدور و مصلحت نبود و خداوند بنموات فتوی علماء بکند در آن مجلس استنطاق
 نوزده مغرب فایده نگردد و بپندارند محض تنگ عورت آنحضرت بزود
 چوب چه استمان شدند فزایشای حضرت و بعد بان عمل فسخ آنها
 کردند روز دیگر جناب شیخ الاسلام بار کتاب آن فعل شنیع قیام فرمود
 و آنحضرت را بمیزان خود در عورت نمود و شخص سیدی امر کرد که چند چوب
 بکف پای مبارک آنجناب زدند آنحضرت در چوبتی محضرات اصحاب
 اظهار فرموده بودند که این ملت از فرط غفلت و نادانی
 بچنین فعل فجیح مرتکب میشوند و بجای عمل خود نیز مغرب خوانند
 لهذا در همان اوقات کیفیت ذلت و اقصای شیخ الاسلام مروان
 میرزا احمد واقع شد چون آنحضرت بعد از حرکت از چهرتین در آن
 مکانه جناب مرزا احمد وارد شدند و پیشان محض رعایت بابت خوارگاه
 و تقاضای اعراض و اغراض کردند و بمجلس اجلاس نیز حاضر شدند و بکبر
 سوخج دادند تا حاصل پس از آن مجید و آنحضرت را بچهرتین روانه نمودند
 بعد از چندی که اعلی حضرت سلطان ناضی محمد شاه غازی و اعلی عرف
 خان تمکن گردید و مرحوم حاجی میرزا آقاسی هم بانقسم مفتضح و در بد
 و در حضرت شاهزاده و عهد العظیم تمحصن گشت رشتاها و ملاقاتها از
 دوست و دشمن در سرش با از مرزورن نیند و بجای اعمال خود رسیده
 و بعد از آنی که اعلی حضرت ناصر الدین شاه صجها و زینت افزای
 سر بر سلطنت گردید حضرت امیر کبیر که انقسم قضا و ذلت در سوا

The Bab is beaten, but the
 Prince's ferrades decline
 to take part therein, so
 it is done by the Sheykh'l-
Islam assisted by a Seyfid.

The abasement & disgrace of
 the Sheykh'l-Islam
 consequent on this crime; &
 the death of Mirza Ahmad,
 who had shown some dis-
 respect to the Bab.

The Bab is sent back to
 Chihirlik.

Where he remains till the
 death of Muchammad
 Shah, to the disgrace &
 dismissal of Haji Mirza
Aghasi.

مرحوم حاجی را دیدم گفت همه دعوت کردند و با اینطوری در اقبال او
 که اقبال او چون در مقام کردن ایشان نمیشد نمودم حقیقی نیز حاضر بود
 نفرمودند که خود را چیدم مکافات عمل را بد زیرا که بد کرده بشکلی
 بیند و چرگشته کندم بخیند او را و ان لطفوا الوتر الله والله ظهر
 نوره و اعلمن ظهوره و هو کما من انما سیرین خلاصه بعد از
 ذاعت از فتح زنجان بام نزد بر نمودن قرآن چنانچه عادت این مسلمانان
 بود و در دفعه بازند ران و تبر بر هم چنانچه شبیدی بعد از عجز تمام در
 از غلبه با صدا می نمودند آنرا هر خود فرستاده مصدقین قرآن را
 بام تذویر و کراورد و نقص عهد و میثاق نمودند و در نظر بصیر واضح است
 که طلی از این گونه نفاق بالاتر نمیشود الا لعنة الله علی القوم الظالمین
 امیر کبیر از سلطوت و صدقات و تلف شدن جمع کثیری از سرداران
 مقبره و افراج دولت اردش و غضبناک بود روزی در حضور حضرت
 سهند شاه مظفر معروفش داشت که اگر چه بقضای حدیث صحیح
 الصالحون لله و الطالحون لی از بیت و قتل این سید مدعی
 که بمراتب زهد و قدس و اخلاق ربانی و نهایت صبر و سکون و علم
 و وفاداری و مظلومیت آراسته است مناسب و مجنون بلکه جایز
 نبود و لو همه علماء طاهر فتوی بدینند در ارضی باشند ولی حکم
 که ملاحظه میشود و بر برای جهان آرای اندلس شهریار علی واضح
 و کشف است که اینهمه آیات فتنه و فساد در خیزش میباشند

Irritation of Mirza Taleq
 Khan at the resistance
 offered by the Babís at
 Zenjan.

He counsels the Shah to
 put the Bab to death, so
 as to prevent any further
 disturbance.

Mirza Tahir Khan brings forward arguments to prove the necessity of pulling the Bahr down.

تنظیمات دولت که در زنجبان و ماژند ران و تبریز و اکنه دیگر است
 اشخاص مرتفع می شود کل محبت و انجذاب بقوه جذابه و تصرف این
 سبب است که مدعی مقام بزرگی گشته و اما در حالات عجیبی هم از
 مشاهده می شود و در بنامند و ماژامیکه این شخص در قید جبات با نند اگر چه
 مجوس است حضرت تعدد و مجدد و پس از ازل ملت از علماء عوام
 آرام نگرفته به وقت رابات فساد دولت مرتفع و میر سیم خورده
 خورده سبب شورش عوام و ضعف با اندام دولت قوی است
 کرده اند اگر امنیت مملکت و آسایش دولت اینجو امید بخیزند
 راضی شویید و اجازت دهید بقطع شجره فساد و قطع اصل ماره
 انقلاب و اضطراب چاره نیست و ملاحظه فرمودید که در دفعه
 زنجبان بجهت جمع قبلی از رعیت تبعیت عالمی که مؤمن و مصدق
 امر و دعوی این شخص مدعی شده بود چه تمهید کشیدیم و چه خیار
 بدولت و مملکت در رعیت وارد آمد و چه قدر از عمارت منصرف
 و در سالی ما مورد بهلاکت رسیدند حضرت سلطان پس از
 از استماع این بیانات و عرایض چون همه امور در مصالح و حفظ سو
 دولت و امنیت و اعتدال مملکت را کف کفایت ایشان و
 گذاشته بودند و ایشان صاحب عقل تهین و در پزیرین در شد
 زمین و دوست و مؤید دولت و خیر خواه مملکت و عموم رعیت
 سید انشد نامهار کت فرموده سلوک در این باب اصلاح

The Shah gives Mirza Tahir Khan permission to act as he thinks fit.

A special messenger is sent from Teheran to the Prince-Governor of Azarbaijan telling him to bring the Bab from Chikrité to Tabriz & after proving his heterodoxy & obtaining the felix of the Ulama, put him to death.

Narrative of an eye witness of what occurred at the inquisitorial meeting before which the Bab was brought.

The Bab is received with a show of respect.

Alla Saïyid Hussein, the soule who always accompanied the Bab, was also present.

و بدینسان تفویض نمودند و اجازت دادند که هر طور را که مقرون بصواب
 میدانید معموله دارد بعد از آن ایشان را مورد مخصوص از دارا خطا فرستادند
 و بر دایمی نواب مستطاب شاهزاده عمده میرزا حکیم ان آذربایجان نوشتند
 که آنحضرت را از چرفی تبریز بطلبند و بعد از معلوم نمودن ضلالت
 ایشان از دو عوام نقیضای علمای اعلام ایشان را بدو بد شهادت برسانند
 و بعد از آنکه آن محبت موعود را وارد تبریز نمودند از فراری که مستحضر
 از اکابر مشوق که محرم نواب والا عمده میرزا ابوالحسن ایشان
 حکایت میکرد و همچنین شخص عارف محترمی که در تبریز از خدمت نواب
 والا بوده و در آن مجلس حاضر بوده و نوشته جات و آثار خطوط مبارک
 حضرت را هم نواب والا بدست ایشان سپرده بودند و این نبود
 مصحح تاریخ منیل اهل عالین از خطوط مبارک که نزد ایشان دیدم حکایت
 میکرد که بعد از ورود ایشان تبریز نشینی را محض اطلاع بر حالت ایشان
 ایشان مجلسی با اراکین و جوانان نمودیم و حضرت ایشان را بطلب
 نمودیم همین ورود احترام منظور داشته تا در اطاق استقبال نمودیم
 اگر چه ایشان اشخص با مورد طردان بوضع خدمت بعضی اهل عمارت و با
 بار خانی تنها وارد نمودند و علامه ایشان را در شاه نشین که صدر متقابل
 خود جا دادیم و اقا سید حسین کاتب که در خدمت ایشان بود
 کینفر جرم بجهت ایشان قرار داده ما پس نشست بعد من از ایشان
 سؤال نمودیم که آقا این صحنه اوضاعی است که در عالم راه انداخته اند

The questioning is begun -
 و با بحث اینده فتنه و خوزیری بندگان خدا شده ایسه سردین کلام

بجز اینکه مظلوم و سیرد مجوس بوده ام عمل دیگران من اخلی ندارد و لا

تو دوا دژده و نهرا آخری بدن کفتم خوب شامچه میگویند و مقصود

شامچه جرات انزاینها خود را بشما نسبت میدهند و بخت شماست

که باین درجه افتاد اند جواب دادند که من کاری نکردم و امده حسیری

انگفته ام بجز اینکه کفتم و میگویم که آن شخص موعود که هزار دودست

سست سال منتظر اد بوده ای که قائم شور منم من کفتم خوب جناب

آقا محض ادعا که نمیشود دلیل رسانند و آیت شمار این ادعا جز آ

کصد آیت و آثار من که موجود است در نزد همه است که همان دلیل

آیت رسول الله بود کفتم خوب از همان آیت قدری تلاوت

نمائید و اظهار دارید ولی در سه قدری حسیاط نمودم که مباد آياتی

بعضا بن از پیش محفوظ داشته باشند و همانرا بخوانند و مطلب

باند خواش نمودم که آياتی که مضامینش متعلق باین چراغها درونی

مجلس باشد اظهار دارید سگت و نمودند و ما ادب و وقار نشسته

بعین خوبی بسم الله گفته و شروع خواندن و فستخار سوره نمودند

و تقدیر یک ساعت متصل بدون کمت و نامل مشغول خواندن آياتی

بودند تا ختم نمودند و منشی خود که حاضر بود اول ام نمودم که بجزوه

سفید بردار و برعت و تمجید نبویس آنچه را که میخوانند او مشغول

بود و همان طور که خواسته بودم آياتی بود و بسبب آیه نور مشغول

The Bab again appeals to his
 verses as the proof of his
 divine mission -

He is requested to recite some
 verses having reference to the
 lamps in the assembly.

He continues to recite verses
 for an hour; a mungli, or
 a signal from the interlocutor
 proceeds to take down the
 verses.

بر مضامین نور و سراج و مصباح و در جابه و قیدیل و مورد مختصری
 بر مکتب معشوره و منظور و خرد بیان از توحید و ولایت و طور تقسیمیه
 دست داد و سوایتم حتی ایراد و آوردم باز و سوسه مردم را دشمن و کینه
 بنظرم آمد با بیان کفتم خورشید دارم که آنچه که خوانید روزی به تزار را حاضر
 نماید مکتب نموده بایسم الله گفتش شغول خواندن آیات
 شدند و باز بنحی و مهور اشعار نمودم که بنویس آنچه که خوانده میشود
 تا اینکه ختم نوزده سالت شدند این جز در آخر استم و با جز اول مطالع
 نمودم و بدین مطابق نیست و آیات اجز عین آیات و نورانی
 نیست و اختلاف دارد دیدم با نیال دارد و من که در ایشان حواسته
 بودم و فرق نداد کفتم جناب آقای من کفتم آنچه را که خوانید بنخوانید و اینها
 که عین آنها نیست اختلاف دارد جواب دادند که این طور نماند
 باری چون این حال و مقصود من صورت گرفت بشبه اقدام
 و در تکلیف خود متحیر گردیدم و با بیان کفتم حال برود منزل خود
 و آسوده شوید برخواستند و باز تا در ب اطلاق ایشان ایشیت
 نمودم مسیحی شخص امور را اعلام نمودم که من در این کار مانع که کنم هر چه
 خود میداند هر طور میدانی و با موری عمل کن در این باب رجوع بعمل
 آن امور هم ایشان را بطرز خست با جمعیت و از و حامی شدند
 بدرخانه های سه نفر از علماء و شایسته که در اینده بعضی نسبت به خیرین
 دادند و حکمی کردند و طفره زدند ولی ایشان هر کدام پسندیدند

The Bab is requested to recite again the verses he has just concluded.

The Mirza-i-yani takes issue what he says.

The two copies are found not to correspond entirely.

The Bab is dismissed in the night.

Next day he is taken round to the houses of many of the Ulama, some of whom pronounce him to be mad, & find no content on him.

انکار فرمودند و اظهار قنایت خود فرمودند تا آنکه محمد باقر

که از شیخیه بود و بعضی دیگر در اولان خانهای خود در حالت ازدها بطور جرات و بغیر سؤال نموده بعد از جواب صریحاً قتل دادند

و آن مستفی شربت شهادت را سه روز مجلس نمودند با جناب آقا سید کاتب آیات و آقا سید حسن که بر او بار در بودند و غالباً در حضور ایشان بسر میبردند و قبل از این وقت سه چند طفراتو فیع مستل بر مرا عطا و انصباح و اظهار حقیقت خود و فضلا محض انام محبت کجی می

گبر بر با اتفاق جناب آقا سید احمد تبریزی معروف بکاتب جناب

میرزا محمد علی تبریزی و دو نفر دیگر ارسال فرموده بودند که کام

اطلاع آن توقعات کی از علمای خواسته بود اشخاص و محرمی

نسبت بتوقع مبارک نماید یکدیگر آن میدان مردی قدم دلیری

پیش نهاده و مخالفت کرده بودند و مشا جو ایشان شجر نماز

شده ایشانرا گرفته و در مجلس نواب و الا حمزه مرزا حسینی

نمودند از قرار مذکور گوید و دو نفر از ایشان را در مجلس سوم

کردند و بروایتی شب هزاره بدون اطلاع علما مرخص فرموده بود

و لیکن جناب میرزا محمد علی مجوسس بود تا وقتیکه حضرت ما نیز

مجلس بودند و در آنجا خدمت جناب ایشان شرفیاب شد و هنگام

شبی که فردای آن شجره حواهر موجودات را شهید نمودند با صبح

فرمودند که فسه را مرا بخورای و دولت بی نهایتی شهید خوانند

Finally Mulla Muhammad Maniqhani, in some other misur hmi, a mass defiance of death.

The Bab is imprisoned for 3 days with AKA Seyyid Hussein, the ruler & AKA Seyyid Hasan, his brother.

Two other Babis, AKA Seyyid Ahmad Tabrizi, an Murija Muhammad Ali Tabrizi, had been arrested a little while previously.

And transfer before Hanyé Murija. AKA Seyyid Ahmad is said to have been imprisoned in that assembly, but some say he was allowed to escape.

Murija Muhammad Ali was imprisoned like he was Yan longer before Hanyé Murija at the same time as the Bab.

conjectured
مجلس

The night before the execution the Bab requests one of his companions to kill him.

They all refuse, except Mirza Muhammad Ali, who hesitates to do so, but is rebuffed by the others who reprove him.

He publishes himself, saying that he will obey the Bab whatever he commands.

The Bab applauds the action of Mirza Muhammad Ali, as having his sincerity & complete obedience, & tells the others that on the morrow they are to renounce him, especially Sheik Saïyid Hosayn, who is possessed of all their disciples, which must be carried to the believers.

Mirza Muhammad Ali however, entreats the Bab to allow him to do this on the morrow, & permission is eventually given him.

اکمال بی از شما افتد اما نماید در شهادت من تا آنکه از معاندین آنهمه ذلت و خفت نکشتم و بدست دوستان کشته شدن مرا بسی خوشتر است تا در ایادی دشمنان حضرات اصحاب اعتدال حسنه

و اظهار تأسف و توبه نمودند بجز جناب میرزا محمد علی که فوراً در اقبال امر برآید که سایر اصحاب مضطر بانه دست او را گرفتند و گفتند این نوع جرات و جبارت ناشسته شیوه نبوده کیست جواب داد این هر کت من نه از روی جبارت است بلکه از فرط

اطاعت و اقبال امر است و بعد از انجام امر آنحضرت سلمای جان خود را نیز ایثار فرمودند شش میکنم آنحضرت تبسم فرموده و در صدد ارادت و خلوص عقیده ایشان تحسین کرده فرمودند فردا که از شما سؤال میکنند تبری و تقیبه کنید زیرا حکم الله بر شما اکنون این قسم وارد است خصوصاً در حق آقا سید حسین که جوار علم و نزدادست و باید بخلق خدا و طالبان طریق الهی برسان

اصحاب قبول نمودند ولی جناب میرزا محمد علی بر روی قدمهای آنحضرت افتاد و زناهی عجز و اکاح را نهاد و با نهایت سکت مشبه گردید که این عبودیت کیش را از فیض حضور خویش همچو زلف نماید و تقضای باین خاکسار و ذره بی معرفت ارادن جان شای غنایت فرماید هر چند آنحضرت منع فرمودند اصرار در التماس استیفا نمود تا آنکه از فرط فضل و جود قبول فرمودند همین که قدری

از طلوع آفتاب گذشت ایشان را بدون عبا و قبا در حالتی که ارضانی
 در بر و شب کلاهی در سر داشتند به ارانکو مر بردند و حکم شد
 که ایشان را تیر باران کنند جناب آقا سید حسین کاتب آیات
 و آقا سید حسن اخروی ایشان حسب الامر تبری حبسند و مستخلص شدند
 و جناب آقا سید حسین از جوهر علوم می که در خزینه سینه اش مخفی بود
 بود قطالین و مستحقین مبدول داشتند و بعضی از اسرار امر را حسب
 الامر با پیش رسانید و اطلاع نمود و در طهران بدرجه شهادت رسید
 و چون جناب میرزا محمد علی بصره احت تمام استسرا نمودند
 شربت شهادت بود ایشان را در خدمت آن لفظه لایبر عوالم
 امکان رسم باز خانه که در جنب ارک واقعست برآمد و مقابل
 حجرات یکسنت سر باز خانه از ناودانهای سسلی که با هم جمع بنا
 حجره انصب بود او بخمید و اقوام واقارب او بر قدر گفتند
 فرزند ما دیوانه شده و اقرارش از دوزر سخاوت و بطور
 جنون بوده و حکم قتل بر او جایز و جاری نیست فریاد میزدند
 عاقلم در رنده کی و جان فشانی کاظم دیگران میگفتند عاقل
 بلاکت خود شو توبه و تبری کن تا نجاتت دهند و باین بوی
 گشتند جواب میداد تبری جستن و توبه کردن لایق شماست
 که در آئین ایمان خود در توب عارفان کاذب و منافق هستید زمین که در
 تنهای خودت نصیحت میسر عیوبت حضرت طمان کجا نشانی و شهادت

Soon after sunrise the
 captives are brought out
 without their abas &
 Kabas, in arandahs &
 caps, to the Citadel, &
 ordered to be shot.

Atta Seyyid Husayn & other
 Seyyid Hasan, as commanded,
 renounce the Bab, & are
 released.

The former conveyed the
 scriptures, & the Bab's last
 instructions to the believers,
 & was subsequently martyred
 in Teheran.

The Bab, with Mirza
 Muhammad Ali, is
 conveyed to the barracks
 close to the Arg (Citadel).

There they are enclosed from
 the gates - square.
 The relations of Mirza
 Muhammad Ali try to
 prove that he is mad, & not
 responsible for his actions.

But he continues to declare
 his love & belief in the
 Bab.

Mirza Muhammad Ali
is shot -

Adversary of his hereditary
sincerity is a letter which he
wrote two or three days before
his death to his brother,
Abdullah - Mirza Abd Allah

عاشق و انتخاب را در حضور آنحضرت تیر باران نمودند و قاتل
صدق و استقامت بر روی خاک افتاد و مرغ روح پاک بر چش
ازین محبس ننگ دنیا و نفس تن برید و در شاخسار سدره
المنتهای قرب حضرت جانان متفرک و بد و پیر بعدا بعسر رسید عاقبت
بسمت خود را شاه نمود مصحح گوید دلیل بر اقطاع و استیفا
انتخاب علیه بهار الله و نامه نوشته است که سبط مبارک ایشان
نزد برادرشان احمد طاعبده الله حال در تبریز موجودند
بود که آن کترب راتمه بوم یا دو بوم قبل از شهادت خود در مجلس
حجاب نوشته که برادر ایشان باقیان در مقام نصیحت و بازگشت
از این ارادت و کفر فاری نوشته بود نوشته اند و معذرت خواسته
و چون خاب شهید که چکتر نظار بوده اند بر رسم ارباب قوم نوشته
سواد آن کترب حباب این است هو العطوف قبله کما با احرام
بجه الله عیب ندارد و لکل عسر لیسر اینکه نوشته بودید که ای کار عاقبت
ندارد پس چکار عاقبت دارد و باری ما که در این کارنا رضامندگیا
نداریم بلکه شکر این نعمت را نمیتوانم بجا بیاورم منتهای بن امر
شدن است در راه خدا و این نهی سعادست قضای خداوندی
بر بندگان خود جاری خواهد شد پس تقدیر را بر سبکماند تا الله
لا قوة الا بالله قبله کما با آخر دنیا برکت کل نفس في الله الموت اصل
محمودم که خداوند عزوجل مقدر فرموده اگر مرادگن کرده پس

Copy of this letter -

پس خداوند خلیفه من است بر زمین و تویی وصی من هر طور که موافق خواهی
 الهی است رفتار نماید و هر چه که بی ادبی و خلاف مراسم کوچک
 نسبت با ایشان صادر شده و عفو فرمائید و طلب حلیت از همه اهل
 خانه از برای من نمائید و مرا بخدا بسیار چسبی الله و نعم الوکیل انستی اگر

End of the Letter.

کسی درست در نکات و مضامین این نوشته مایل نماید حالت
 و عذر مقام و حق تقطاع ایشان را درک نماید ماری بعد از آنکه
 او شخیل آنحضرت بسربازهای فوج شتاقی حکم بشلیک نمودند و اجماعاً
 یکمرتبه شلیک کردند و از آنهمه تیرها نیکه حالی شد و کلوله بدو برسانی
 از جانب آنحضرت را بسته بودند و او را آمد در میانها کینه شد و آنجا

Another volley is fired on the
 Ball; one bullet cuts the
 rope that binds him, & he
 falls unscathed to the
 ground.

بر زمین وارد کرد و داخل حجره شد پس که دو دو چهار بار درونی آنجمله
 تخفیف یافت نظاره کیان انقیس عصر را بر سره و از فرستند
 ناپهروی در میان ایشان افتاد بعضی گفتند غیب نمود بر منی گفتند
 تا آسمان رفت بعد از آن شخص ایشان را در میان حجره دیدند و از کثرت
 غفلت و غرور و عدم شعور گفتند او را که کردند که سب است
 و چرا باید از اینهمه کلوله کی سبدن مبارک ایشان وارد
 نیاید و آن سبد ای بار بیکه بخورد خدا خواست قدرت کامله
 خود را با نذر دمان نادان بنماید که اگر مشیت او را داده او تسلیم
 کرد و شهادت و مطلوبیت او را و منظر نفس او و با متحان شهادت
 مراتب قسوت و عقاد بقی وطنی و بعداً او را در مقامات ^{تسلیم}

Astounding & excitement
 of the people at the disap-
 -pearance of the Ball.

ورضا با جری من قلم الغضا و موافق و مطابق نشد و اراده
 خلق با شیت قاهره و اراده نافذ و جمیع اهل عالم در مقام جنگ
 و جدل برآیند تیرهای تدبیر و خدگماهی نشان که ایشان کلاً
 راه خطا پویند و الا معلوم است که در دفعه اولی بهم مقصود صحاب
 شیک در روان تیرا بر سیکل مبارک و شهادت ایشان بودولی
 اندفعه مهضاً نفرمودار چه ایشان زانخواست مثل دفعه خیره آنچه
 ایشان خواستند اظهار القدر نه و اجراء المشیتة و اکمال النعمه و آماناً
 امحجته و ثبها لعباده و احصا فالصدق قوله و ما یساون الان
 ایسا الله و قوله تریب و اریب الایکون الدما یرید ولی در دفعه ثانیه
 که همه این مراتب اکمال شد مضمون قوله ما تولى لطف اجراء
 و امضا اختیار در عباد و اقتضا نمود و تعلق اراده الاهی با یا ارا و
 ایدریدون فوقه ما وقع و لیکن مردم از فرط جهالت و غفالت
 و احتجاب در آنوقت متغنت آن نکته نشدند و هیچوجه متنبه
 نگشتند و شاعرانند که بریسمان باریکی کلوله میخور و پاره میکنند
 و چکنند میشود و جهر حلیت که با وجود نزدیکی از آنهمه تیرا سیکله انداختند
 کبی با این سیکل مبارک و اردنمی آید مع ذلک آنحضرت را مجدداً
 آویختند و حکم شیک نمودند بر برای سلمان الحار و زید
 و اعتداز حبت بفرح نصرانی حکم شیک نمودند و ایشان مجبوراً
 اطاعت کردند و از دست رادیکه بر خرم حاجی میرزا جانی نوشته

The Bab is again suspended,
 & a Tokay fired on him by a
 Christian regiment, which
 kills him.

و خدایانی هم بسجده مضرتی بسجلی مبارک آنحضرت ز سید و در شکی
 و فیه سوم سه تیر بان بسجلی دارد آمد و روح شریف آنحضرت از آنجا
 لطیف هجرت نموده بانق اعلی عروج نمود و این واقعه در یوم پنجشنبه
 بیست و هشتم ماه شعبان سنه هزار و دو بیست و شصت و شش
 هجری واقع شد که سال هفتم ظهور بود چرا شده غسل تمیید و نظیری
 نمایند برای دخول در ماه مبارک رمضان و قبول صیام
 و طاعات و عبادات لیالی و ایام تقبلس از ره رسول قره العین
 سید و بتول تالامنه قنلت ابن بنت پنهانی شهره و مستظرا
 اگر عود بعد انتظاره فی زهره و حلقه تینه للور و علی شهر الله و سیده
 المقرب و الزلفی فلین اولها و آخرها کما لعن آخرها اولها للعجب
 سلاطین و گنبدستان محمودنا چنین در نظره است که خصومنا
 سلاطین انگلستان و سیکه موافق قانون عدلیه عظمی تقصیر یک
 اعظم از آن غیر متصور است در حق کسی ثابت و محقق میشود
 و بسجده راه شبهه باقی نماند حکم مبارکشیدن آن سکننده
 و در دفعه اول سیه یک با و انداخته میشود اگر خطا کند آن شخص
 و مجرم را می بخشند و محترم میبندند و میگویند چون خداوند حفظش
 کرد و نخواست کشته شود ما چو نه بکنیم و اگر فرضاً کله بر دانی
 که آن شخص را بسته اند بخورد و باره شود و آن شخص نهد اگر از رفتن آن
 صد بار ز سید فوراً حکیم حاضر می کنند و بعد از آن میگردانند

The martyrdom of the
 Bab was on Thursday,
Sha'ban 17th, 1260 A.H.
 in the 7th year of the
Zuhur.

و اگر هم صد مدوار دنیا بدو باشد باز هم از جانب دولت در میان
 حین و بهما شجاع حکیم حاضر نگینند که شرفی با او بدو کارگر رسیده باشد
 از شدت و این همه ایشان صد مدوار دنیا بدو مراتب مروت و
 عدالت ایشان که بر فخر علمای اسلام کافرند چنان است
 و مراتب انصاف این مسلمان با این دایمان نیز عیان است
 دستغنی از بیان خلاصه دو شب بعد که بدو نظر آنحضرت
 دادا میرزا محمد صی را بخدق انداختند و سه نفر قراول بر آن گذاشتند
 حاجی سلیمان خان که شمه از احوالش ذکر شد با سه نفر دیگر
 خودشان را مسلح نموده بقراولان میرسانند و گفته بودند قدر
 پول نخواهید میدیم مضایقه نمی کنیم رجوعی نداشته باشید
 این نفس با را ببریم و اگر مقاومت کنید خود شمارا بهم میکشیم و
 از دایم جان خودشان و طمع کردن پول را رضی میشوند و
 کراف میکیند و جناب حاجی سلیمان خان آنجا در
 نمزلی میسرنند و بجز بر سفید سجده توی مندی و ق کند نشسته و بعد از
 چندی بدو را نگاه نمیکند و آنجا در آنچه ان در
 امانت گذاشته تا وقتیکه از مصدر شیت همان قدم در
 اعظم در کرده احسری طلعت ابی که از لسان نقطه اولی
 مرسوم بمن لیظه الله است در بیم صحیف و الواح در محل معنی
 ابره من آن مینا کل شد و اگر کسی از تعصبات جاهلین

The bodies of the two martyrs
 are cast into a ditch, &
 3 sentries placed to watch
 them.

Haji Sulayman Khan

(see p. 223 to p. 225)

with 3 others, armed
 themselves, & told these
 devils that if they would
 allow them to carry off
 the bodies without objection
 they would pay them whatever
 they liked; but if not, they
 would kill them.

The devils accordingly
 agree to let them remove
 the corpses.

Haji Sulayman Khan carries
 the corpses to his abode,
 wraps them in white cloth,
 & places them in coffins,
 & after a while has them
 conveyed to Teheran, where
 they are consigned to
 such time as a place
 shall be appointed by
 Him whom God shall
 manifest for their burial.

و اعراض نفسانیه بالذمه قطع نظر نماید و سیرت وجه مردمانی و قوز را
 از قید تقلید عمر و زید و از بند سنونات ظاهریه و تعقیقات مکتبه
 خود را براند و محامی سبیل الله و خالصات انصاف
 با کمال تخصص و فراست در نهایت انصاف و بصیرت ناظر
 در این ظهور بدیع شود و قدری از روی آگاهی و اطلاع پنهان
 در ظهورات قبل نیز تمخیل و تعقل کند این کمال حاصل
 میکند و کما بیغنی ادراک مینماید که نفس دعوت و شهادت
 آنحضرت کما هو الحق شهادت لصدق مدعا مسدود بر مینه
 و بر مان خارجی لازم ندارد و علت اینکه اولاً اولیای سلف بر یک
 سالهای دراز با انواع سوز و کله از اینان و با اقسام ابتلا و بلا
 و مساز بوزند و از قوم خود طغنت و لظا و لها و اذیت و آزارها
 دیدند و طعنها و لغتها و سه زشتها شنیدند تا آنکه هر یک
 معدود و قلیلی از قوم خود را هدایت کردند چنانچه حضرت
 نوح علیه السلام در مدت نهصد سال رسالت و دعوت
 باز یکی از فرزندان او دعوتش را اجابت نکرد نوح نهصد سال
 دعوت مینمود و مبدم انکار قومش مینمود و کذا الیک
 حضرت بود مقصد و شصت سال هدایت قوم خود
 زحمتهای کشید و شقیتهای دید و بقدری بانحضرت ازین
 و آزار و آرد آورده تا محی بنفرین گردید و با بونی عتدالی

Review of the missions of
former prophets -

Noah.

Hud.

شدت و زید و همگی را معدوم الاثر نمود و پسین حضرت
 کلیم چه مقدار از بیت و آزار از لاجت و مجتبیای بنی اسرائیل
 کشید و با آنهم قدرت و استقامت نظر بر عاجز از علاج
 سامری گردید و حضرت عیسی که روح الله بود با آن همه
 حالات قدر و آیات با برات در مدت دعوت و زیارت
 خود دوازده نفر از ماهی گیر و عشارین و غیرهم را پدایت
 نمود که سایر طوائف یهود تسخر می نمودند و میگفتند که آنگاه
 زاده مریم از جمله عشارین از ولین مردمانند ولیکن بحکم
 اسفتم اعلام عاقبت الامر از جمله او صادر حواریین شدند
 بجز یهودای اسبخر لوطی که محض نوید و طمع چند دیناری
 باعث گرفتاری دشمنان آن بزرگوار گردید و کذا الک
 حضرت ختمی مآب که در مدت سیزده سال در که مردم را
 بدین فویم الهی و صراط مستقیم دانی دعوت فرمود
 و در این مدت عدد مؤمنین و کرمندگان ما و بعد نفر بالغ
 شد چون بدین بجهت فرمودند و بدعوت بسیف
 ما سرگشت در مدت ده سال زمان بجهت قابل اطراف
 مدینه را مطیع و منفذ فرمود و در این مدت و این جمعیت احدی
 جز امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب علیه السلام در مبارزه نبود
 و محل خطر استقامت مواسات در بدل جان خود می نمود

Abraham.

Jesus.

Muhammad.

۱۴۱

واقعه شب بجهت در روز احد در انبات شاهی صادق است
 و از مردمان مدینه و کعبه و قبایل اطراف این دو شخص جز
 بر چند نفر معدود که فی الحقیقه از نایش شمس احمدی قلمی سیر
 داشته و دیگر از بحقیقت ایمانی نبود و صاحب نفس مطمئنه نگشتند
 چنانچه پس از غروب که کعبه نیز احمدی که عواصف اقلان
 جریان یافت و امتحان ایام بولی زمان امر مؤمنان شد
 در آن مورد و قدما نغمه و باطنها آشکار گردید و حقیقه ایمان
 نبوت محمدی صلی الله علیه و آله و ابیت علی کشت زبانه از چهار نفس
 مؤمن باقی نماند و به آن مطلب در حدیث اشاره شده که از آنجا
 بعد رسول الله الاربعة باری بنظر درست چون عاقل نظر کنند
 پسند که ظهور محمدی بحد ایت نبوت و قوت ولایت و صرف بود
 حدیث و سیف قتال الطال چند نفس معدود بحقیقت از این
 ایمان نوشیدند و در تمام ایقان دار گشتند و در سلک مصطفیان
 درآمدند و چون نیک نظر کنی اکثر قسما از شکایت از منافقین با
 دستافقین کسانی بودند که بظاهر دعوی ایمان و ایقان بودند
 و باطن در مقام تمسک و ترویج و حضرت ختمی مآب نشان
 منافقین را بنحواص اصحاب پیشینی ابراهیمین فرمودند
 چنانچه عبد الله مسعود گوید که آن نرف المنافقین بغض علی
 ابن ابی طالب و این بغض در رحلت حضرت رسول آشکار

شد و کنگ ایما نشان بر او امیرالمؤمنین نیرید اکت و آن
 در آن چند نفر معده و دو که تحقیقت نموس نبودند نور ولایت مطلقه را
 در چهره خشنده علوی دیده با دایمان آوردند و نموس عند الله
 منحصر مانها شد خلاصه با وجودیکه مدت اهلایا امر و دعوت انحضرت
 بر دایمی شش سال و دو ماه و بر دایمی قریب هفت سال شد
 و پیوسته هم محبوس و گرفتار بود و از خوارق عادات
 و معجزات آنچه از ایشان ظاهر و صادر میشد هیچ وجه محمل عقاب
 و ابراز و محبت امر خود نیدانست و التفاقی نغیبه نمود با
 وصف اینجالت در آن قلیل مدت جمع کثیری از مجتهدین
 و محققین فاضل که صاحب رای در ساله و شبر و کروی
 از صاحبان عرفان و هنر که مالک احکام و نبویه و تعلقات
 بجد و مبر بودند و کنگ جمع اموس که در وجود ایشان فی الجمله
 استعدادی مضمر بود و قریب پنجاه هزار از این افسل شخصاً
 بعلوم ربانی و اخلاق سبحانی و آیات و دلالات اسمانی
 چنان مغلوب و مجذوب فرمودند و قسمی آن صاحبان
 هلاک و کلبه را بحر فی موحده و مجرد نمودند که همگی تعلقات نبویه
 و تشنونات لیکه خود را گذاشتند و از جمع رای در ساله
 و غیر و محراب و امامت و جماعت خود گذشتند و از جهان
 دنیال و عیال و اطفال و بیم و زور با لمره چشم پوشیدند

The Bab's entire mission
 from his first proclaiming
 it till his death was only
 6 years & 2 months; or
 7 years; & during this
 time also he was always
 in prison.

Yet then did he lay my
 witness as a witness on the
 miracles which many
 witnessed from him.

Yet from his writings alone
 nearly 50,000 people were
 converted.

و بحال ذوق و شوق در سینه ان جان مازی حضرت جانان
 در نهایت مردانگی و فرزانهگی بحال و دل کوشیدند تا شربت
 شهادت را نوشیدند و باقی مانده کان چنان از زلال
 زنده کانی ایمان شردند و از شاه باده عرفان بنوعی
 مسرور و سرخوش گشتند که هنگام ظهور انواع صدها و فتن
 و اقسام سهام بلا یاد سخن با کمال شور و شعف سینه خود را بر
 و جان و دل را از هر طرف طرف می نمودند و تحمل هر نوع مصیبت
 را سر براه سعادت و شرف می شمرند و با بحال سی سال

Thirty years have now passed
 that the Babia have been
 visited with all sorts of
 reversals.

سبک زدند که علی الا اتصال مورد سیاحت و غصب
 اعلی حضرت شهریار و تحمل انواع اذیت و آزار علمای هر زمان
 در گرفتاری سخن و انبار و نه از امتداد مدت و شدت
 مشقت و صدمات بحد نهایت باطن منجید و منزه بودند
 و نه در مقام ترک ننگ و نام و بدل جان و مال درنگ
 و اهالی نموده اند و یا بشکوه و گشتنی لب گشوده اند بلکه در آن
 و رحمت صدمات باشد رضا راضی و شاکر بوده اند
 چنانچه در زیر تیغ تیسر و خنجر خوریز ترنم و تبسم و با مقام
 و اغمای آتشی وجد و خمشی از ایشان ملحوظ آمده و در مقام
 استلا و تلا سخت تر از سنگ و سندان و در مقام
 انقود فیض و تسلیم ثابت قدم تر از کوه کران مشهور گشته اند

واقعات در باره که یک یک پس یقین کرده صفای او بر سنگ
 یک بر رسم ز کشف حالت آن نازینا نشد زبید نازشان
 باز کردند وصف حال برشان نمودن با

رحمت رضوان حق در هر زمان با او بر جان و روان پاکشان
 خلاصه از مسجود و حمدی که در فضیلت مرتی نقوه ناز به ربانی دعام
 و حکمت سبحانی و اخلاق جمیده بسالی استحضار حاصل جمع کثیر در جم
 غفیری با این نوع منجذب و منقلب فرموده باز هم معجزه ای مسجود
 و الف در انصاف و ادراک و قوه قیاس و تشخیص ندارند
 و نمیدانند که این قسم قدرت و قوت کا و محیطه نفوق
 در جمیع معجزات منقول و در اخلاق عادات مسوده شده
 است ببلت اینده که بید حضرت حتی تا بشتن القدر
 فرمود در جبه ایمان و ایقان ابراهیم شد چنانکه جناب
 مولوی فرموده معجزه حبت از نبی ابراهیم
 لیک نفوذش بدل الاله که تنگ ثبت ایمان نباشد معجزات
 بوی جنسیت کند صفت هر که را در اول زود
 حق مزه است دیدن روی پسر معجزه است
 و باعث اینده اختلافات جمع مل و شبهات و محبات
 ایشان این است که ادراک این کلمه و قیاس را کردند
 که معجزه موجب اثبات ایمان نیست و تا کسی خود فی حد

Quotation from the Maghavi
 proving the miracle of
miracles to convince the
 obtuse.

In whatever's heart is the
 favour of the digner of the
 Truth, to him the signs of
 the fair of the prophet is
 sufficient.

ذاته است شخصیت نداشته باشد و ابلت و ضعیفیت هم زسانه
 محال است که مؤمن در وقتن با مری شود و لولا اینکه هزار قسم
 اعجاز مشاهده نماید چنانچه در زمان جمیع امیای
 سلف و خلف آنها نبوده اهل الله بوده اند در وجودشان
 فی الجمله ابلت مری موجود بود قطع نظر از اعراض و انکار
 منکرین نموده بی اختیار اقبال و اقرار بقیوت و قدرت
 بی عصر خود نموده ذره ذره هر چه در ارض و سما است

جنس خود را مثل گاه و گاه باست لطیفات از هر که لطیفین
 خوب خوبی را کند جذب از قیمن در هر آن چیزی که تو
 ناظر شوی میکند با جنس سیرای معنوی و لیکن انسانی
 که با لفظه و بعضی معروض بودند در کل دل ایشان این مرض
 مضمر و مریمن گشته بود هزار گونه اعجاز دیدند و شنیدند و
 مثل معصین این زمان توانستند از خود سبب طبیعت
 و طبیعت اصلی را بنمایند و اما کمال در انکار خود مایه ماندند
 چنانچه خواجهمی فرماید که جان بر بی سنگ بر اهل کرد
 با طینت اصلی چکند به که افتاد و نیز میفرماید لطفه پاک
 بسا که شود قابل فیض و در هر سنگ و کوهی در او در جان شود
 اسم اعظم بکند کار خود ایدل خوش باش که به نسیس و جیل بود
 سلمان نشود و همچنین نیز ضاب بر لوی می فرماید

*This draws little
 illustration from Book II
 of the Mashnavi.*

تلخ با تلخان بقین ملحق شود و دیده بسینا از لقای حق شود
 کی دم باطل فتنه بن حق شود حق کجا بسوزد بر احمق شود
 فتنه باطل با بطلان می کشد با قیافه را یکشده اهل رشده
 و امر روز روزی است که بعضی مردمان جاہل و غافل بجد و جد تمام
 در صد تصفیہ و تزکیہ وجود خود بر آید و از کثرت مجاہد
 و تدبیر اخلاق خود را بمقام اطمینان و اقبال رسانند
 و صاحب نفس مطمئنہ شوند و اغراض نفسانیہ و منغذات
 باہمیہ و عادات تقلیدیہ را از خود دور کنند و کین آید
 عفت و عرض بعوض اینگونه مجاہدات تسوہات بمعنی
 نفسانی خود و پیار و معجزات و موهباتی متمسک شده اند
 که بشیر موجب ضلالت و کراهی ایشان گشته زیرا که
 مقصود و معانی حقیقی آنرا دراک نگزوده اند مثلاً چنان
 تصور میکنند که حضرت قائم پس از ظهور ما مورد مجوس است
 که اولاً جمیع اموات زمین را حیات داد و دارنگسای
 قبر نجابت نختد و بدینار جعت دهد و پس از آن باطلی
 الارض جمیع عالم را سیر کند و هر فردی از افراد بشر خبر
 دهد و بدربار خانہای ایشان برود و بگوید منم حجت
 مرعوده و بر آورنده حاجتہای معبود و دشمنان پس از دیدن
 مرد و مای پوسیده چندین ہزار سالہ از آنحضرت برگردم

The same imaginations
 entertained by many
 Mussulmans as to what
 the Ma'im is to do when
 he comes.

جمیع معجزات انبیای سلف را بخوانند و بپسندند بعد از دیدن
 و یقین حاصل نمودن که خدا فرود مطالب خود را عرض کنند
 یکی عزت و دولت قارونی بخواند و دیگری شوکت و شجاعت
 سلیمانی بطلبد برخی زرتستانی خوشگل و اولاد داری و ذکر و بعضی
 در پیری جوانی و با وجود اعی بودن علم لدنی بخوانند و طایفه
 پدران و پسران و قوم و قبیله مرده خود را زنده در حیات
 کنند و کردی علم سیمیا و کیمیا و جفر و طری الارض و شجر
 عالم ارواح و عنایات را استعدا نمایند پس از حصول
 جمیع مقاصد و مطالب شرعی و عرفیه آن وقت از زوای
 قبله از پوزن و ماورزن و عود و داعی و عود و خاله و کدخدای
 محلی را صلحت و شورت کنند بعد از صبح که داشتن ایشان
 و یقین کامل حاصل نمودن که از مومی و زدن شدن آنها
 بحقیقت آنحضرت نمودن بیچوجه ضری برزخیت
 و تجارت و مال و کنت و کب و صنعت اصلا فقیه
 باعتبار و احترام و در بیم و دینار ایشان وارد نشود
 بعد از آن دینار با استخاره بگذارند پس از خوب آمدن
 فعل و نهی ترک آن اگر در آن شب جوابی بر الهام
 و یا حاکی بر دخول روحه رضوان برپندنی آنکه وضع
 و سوسه دکان ایشان میشود پس از آن خدمت یکی

از علمای اعلم باید برسند و صورت و قایم مجرات بد
 بعرض برسانند و طلب فتوی نمایند و لیکن اینها همه
 سهل فتوای آن مفتی مشکل است زیرا که هرگز راضی باطلال
 رای و رساله و جواب و خبر و امامت و جماعت خود نمیشود
 و از آقایی و حجت الاسلامی و در حدیثش دست نمیکشند
 آنهم بمشکل علمای اعصار سابقه فوزا نسبت جنون و سف
 و سحر و شعبده میدهند و هزار دلیل مبرهن شاه میآورند
 و هزار حدیث معض جعل میکنند همچنانیکه جمیع علمای قشیر
 سلف در حق همه مظاہر حده بین نوع نسبت دادند
 حتی بحضرت فاطمه البینین که عفضل کل بود ساحر او مجنون
 گفتند و قس علی نه اغلب علمای قشیر به ابن عسکرم
 منسک بمجذولات خود شدند و بعضی احادیث را که توجیه
 و تاویل آزانید انستد امثال ظهور خرد حال و عمید و
 شهرت دادند و گفتند که اینحضرت پس از ظهور باید عالم
 مملو از عدل و داد نماید بعد از اینکه پر شده باشد از ظلم
 و جور بنحویکه جمیع داد و ستد و خرید و فروش با صلوات
 بشود همچنانیکه الآن در جالیقا و جالبسای موجود
 معمول و مستداول است و از فرط طمع و نهم گمانی هنوز
 منتظرانی هستند که با صلوات جمیع عالم و پادشاه

But even if all the prophecies
 they expect were to occur,
 the greatest miracle of all
 would be for the Ulema
 voluntarily to admit
 their supremacy.

آنرا ملک بشوند پس از آن افتد از بطور آنحضرت
 باینده و اگر این علمای قشریه بمنزله بعضی احادیث و کلمات نفی
 بی برده بودند هرگز ضال و مغضیل واقع نمیشدند و پیش
 ضلالت و گمراهی عوام نیز نمیگشتند جناب مولوی خراسانی
 میفرماید از پی این عالمان و فاضلان گفت ایزد در پی
 لایعقلان طالب علمند هر سیم وزر نی که تا با بسند این
 عالم خیر ظاهر الفاضلان توحید شریع باطن آن همچو
 در زمان تخم ضعیف این حقیقت دانند خند این بس
 بل بساطل که اند این رسد بارب آن تفسیر
 ده ماهه بخواست تا شناسیم آن بیان کج از است
 و عیب کلی این است که معانی بیانات بسیار
 و اولیای اراک کرده و بهوای نفس خود توجیه میکنند و فضا
 در فقره رجعت بطور صتم و یقین معتقد و منتظر میشوند که آن
 حضرت باید مرده ای پوسیده چندین هزار ساله را
 زنده کند و این فقره دلیل واضحی است بر عدم علم و عرفان
 و اطلاع و آگاهی ایشان و از جهتی حق دارند زیرا که کلیتاً
 مقصودشان خواندن شریع و شرح معنی و در استنباط
 بعضی مسائل شرعی و تمیز بین ظاهر الفاظ و احادیث و روایات
 عربی و آفاقی و پیشوائی نمودن بوده اند و اراک صحابیان

A celebrated work on
 Jurisprudence. (فقه)

در سابق باطنی کلمات غلط هر آئی نای قشری و عالم نفسی
 که عسری در سلسله حیض و نفاس فرورفته و غوطه خورده
 و از آن غبطه بار برده و کفیل انکار بجل اسفا را بوده و چگونه مستقام
 در کعبه بطون و کنایات و کفایت و در را اشارات
 در موزات باطنی کلمات انبیا و اولیا غوامی و سیما می
 نماید و بکنه حقایق و در سابق در معانی باطنی آن برسد و از قعر
 این ژرف در بای عمیق عقیق می حقیقت معرفت در حجاب
 ای جان عرفان و لایله شاهوار معانی تحصیل کند
 و حال آنکه در این بحر موج بیکران گشتنای ادراک
 و قیاس جمیع عالم و خاص بل حضرت خضر و الیاس بر گردان
 است تا چه رسد باین غریبان مزبور حیض و نفاس و
 و گرفتارانی گردان طن و کمان و قیاس فی الحقیقه از این قبل
 اشخاص تشخیص و نبض معانی و توجیه و تا دیلات ظاهر
 و باطن بعضی روایات و احادیث را طبع و توقع داشتن
 از دیده کور بینائی خواستن و از اطفال لال طلاق و لایله
 و فصاحت بیان چشم داشتن است زیرا قریب دو هزار
 سال از انشغال حضرت عیسی علیه السلام میگذرد و با وجود
 در کتب و تواریخ هنوز نغمه اند که آن طلعت روح چگونه روح
 بخش مردگان در مردمان مصلحت شرح میان ایشان بوده اند

و چنان گمان میکنند که هر یک از معترضین و مبغضین طلب محبت نمودند
 فرزند زنده ای پوسیده ایشان را زنده میکرد و بدین جهت مبادرت
 انحصار برده زنده کردن و شغل و شانش انحصار بهین کار داشت
 اولاً این نکته دقیق را یاد ما که کرده اند که نبای هیچیک از انبیاء
 بر این نبوده که بقوت معجزه قوم خود را قدراً مؤمن و موافق نمایند و کلیتاً
 معجزه را محبت امر خود قرار دهند اگر چنین بود احدی از اشقیاء
 و اقلیای قوم در مقام اعراض و انکار باقی نمی ماند تا جاسد بر آنکه
 در صد ذبیت و آزار برآیند و نسبت ضلالت و سفاهت ایشان
 بدینند بلکه بنای دعوت و رسالت ایشان مبنی بشوق الفس و موافقت
 و نصیحت و القای کلمات و آیات خفیه و استماله و دلالت بوده
 تا آنکه بلا مینت و میل طبیعت اصلی جوهر و حرات عصر خود را جذب
 کنند و سعید را از شقی نه بر خورند و در ظرف فرخنده که نیز از برای مطلق
 الهی اهل ایمان و استعداد باطنی را که قابلیت لیاقت معنوی دارند
 بیارند و معرفت حضرت احدیت دعوت بنمایند و حسن سر بر عبودیت
 و محاسن خود می کنند نه بر عرض مبغض عند اهی که وجودشان باطلت کفر
 و منافقانه تخمیر شده و خفاش صفت دشمن بگوش صفت انوار معرقتند
 بزنده و دلان روح ایمان زنده و کانی جاویدان می کشند و لور زبان را
 از نیران غفلت نجات میدهند و کار فطر را که نمند و وار با شوق ضلالت
 و کما فی سیر و حلق و خود را بوقتن عشق بازند و اگر بر وفق انصافی وقت

The object of news of the
 prophets has been to
 compel people to
 believe by incontro-
 vertible miracles.

و حکم اظهار سحره نمودند آنهم محض اصلاح امور ظاهره و باطن مددگان خداوند
 ایقان و اطمینان ایشان بوده نه آنکه سحره را بجهت خودشان و جهت فرار برین
 و نسبت به این اظهار اقدار و قدرت نمایند بلکه ارجح اوقات و اعصاب
 مستعمل انواع صدمات و لطافات معصین و استهزاء و انکار سحرین شدند
 و تا بالمره نایب کامل وصل نمی نمودند و مجبور و مانور نیشند اقدام باظهار سحره
 بحسب طبایع خلق نمی فرمودند چنانچه بنا حضرت موسی با یوس از ایمان آوردن
 فرعون و قوم او نشد و در ویل با خون و عصا از او بانمودند تا اینکه سحره اقرار
 و انکار و دفع هر معاندی فراراً عصا از او بمانند و این فقوه را بجهت خردشان
 و معنی قتل داده بود و کذک کرده زنده کردن حضرت عیسی مثل آنکه
 در هیچیک از کتب تاریخ معتبره دیده نشده که باسم درسم و فلان با کس آن سحره
 زنده کردند و بازیم در آن دنیا چند سالی صاحبان فرزند کافی شدند و عقل سلیم
 نیز که ابر سید بد که اگر آنحضرت بنا بخوابش نفس بر کس و ناگرم زنده میکرد
 یا اقل در مدت دعوت بده نفر یا سکه از اموات زنده کی ظاهر می بخشید
 بیع اهل عالم بخند و سوادش اقرار و اعتراف میکردند و احدی قادر بر احوال آنجا
 نشد و ایشان نیز از دست نظاول و تعدی سحران سسته در کرده و سابق
 فراری و سحر کردن نیک شد آنرا از هر دو ای سحر و طری که از جمله اصحاب طبع
 سحره و نیر فرزند باعث که فراری و دار کشید آنحضرت نمی گشت تا اکنون
 هم اغلب ظاهری شود و بعضی از جهال و معصین ملت مختلفه سحره گویا
 امروزه از اول ایشان انقیاد و ایفای سحره را از آن معصین این سحره گویا

و مصنفین این قسم کتب جماعه در فرهنگستان فزادند خلاصه بر یکایک موزع و مصنف
 و با اطلاع ثابت و میرین است که مرده زنده کردن آنحضرت برخلاف
 عقاید و خیالات بعضی جهال است پس سوال شرح خواهد این کلام لیکت ترسم
 تا لغز و پای عالم نیست محرم تا کرم بی لعاق من زدم و الله اعلم بالرفاق
 و ثانیاً اگر محض عناد کسی اراد کند که آنحضرت بسر قبر مرده ای چندین ساله وارد
 میشود و سوال و جواب مینویزند اینقدر بجهت آنحضرت محبت و داخل شدن نیست
 در فرهنگستان هم صاحبان علم منطق بطبی با در و دیوار و مینر و حسنها و با ارباب
 و حیوانات هر چیزیکه بخواهند گفتن می کنند و مطابق سوال جواب میشود و
 آنکه آنحضرت جمیع مردم را بزرگوار و بزرگواران دنیا و تعلقات آن قطع از جمیع
 ماسوی القدمین و دند و خرد و نیز بالمره مخرج و قطع از جمیع علایق و عوارض دنیا بود
 و از جمله فصیح و آوازه ایشان چنانچه در آنجمل مذکور است یکی این است که
 پسندید بغیر آنچه را که بر خود نمی پسندید و موافق اندازید در اینصورت چگونه می
 پسندید و محض خواستن بعضی مرده ای چندین ساله را باز زندگی بخشید
 و مجدداً بعلاقر کردن این دنیا دالات میفرمود و خلاصه قطع از نفس
 از دلائل مذکوره حضرت می صراحتاً میفرمودند منم بخشید . جبره ابدی در هر
 پروی سپهرستان را بناید بزندگان جاوید میرسد و این از مردن میشود
 و کذا لک امثال این کلمات و بیانات در آنجمل فزاد آن است لهذا بر آنچه
 دانستند و خرد و پنهان خود مند این نکته بس و واضح و واضح است که
 فرض وقوع مرده ما بدنیار صحبت و اذن و چند سالی توقا زنده و کس

Allusion to European spirit rapping -

Errors from the Gospel that say "bringing the dead to life" Jesus meant the raising of dead souls, not the raising of the actually dead.

بخشیدن و یا با او در قبر نخل نمودن موجب حیوة ابدی او نمیشود و حال آنکه حواریین
 که زنده بودند و آنهم اطاعت و متابعت و پیروی نمودند هر یک یک یک
 مردند و هیچکدام در این دنیا صاحب زندگانی ابدی و عمر جاودانی نشدند
 پس در اینصورت یا مرافقی این دلیل قاطع مبرهن باید مکرر رسالت و کتابت
 آن حضرت شده پسانات انجیل و کلمات و معجزه ایشان را حاصل کذب
 و اقرار نمود و یا آنکه پسان باین واضحی و صریحی را توجیه و تاویل کرد ولی
 این فخره بدیهی است که پسانات و کلمات منطابرا الهی هر قدر در دنیا
 توضح و صراحت باشد باز هم چندین بطون باطنی و معانی حقیقی دارد
 که بی کینه آن نمیرند مگر زنده دلان که آت قلبشان بنور ایمان و عرفان
 و بیان مصحفی گشته اولاً این نکته پس روشن و مبرهن است که موقفاً
 مرده زنده کردن هیچ ربطی و نسبتی بحیوة ابدی بخشیدن و دعوتی است
 روح الهی نمودن ندارد و لیکن آن روح الهی عظیم و مکتل ایمان اهل علم
 بیغریبی که قابل هدایت و تسخیر جان معرفت بودند روح ایمانی بخشیده
 و روان جاودانی عنایت میفرمود یعنی بردمان مرده متحرک که تجرد
 ابدان بخلقت تمام خنوده و عاری از حیوة ابدی عودیت بودند فی الجمله
 استحقاق باطنی نظری و لماقت بعثت و رجعت داشتند بایشان
 جان جاودان و زنده گان ابدی ایمان و روح عودیت و عرفان
 و روان اطاعت و اطمینان کرامت میفرمود و خلقت خلقت جدید
 و زنده کی بنده کی جاوید می بخشید و قس علی هماغزده زنده کرد

و رحبت اوان حضرت قائم را نیز موافق دلائل مذکوره بدون زیاده
 و نقصان بهین قسم قیاس کنید مثل اینکه باران بهاری و نسیم علوی هم
 فصل ربیع اشجار ششمره را مرتب و مکرر میزند بشهر میرسانند و بهرخت
 بار و روزه کی و طراوت و برکت و برسد هند و بنهال مستعد قابل
 نایش و افزایش و نو جدیدی بخشند و بهرخت های خشک گرسیده
 و خشک های مستند که مستحق سوختن و در خور آتش هستند همچون آژر طوق
 و آتش را نفاس بسیار و اولیا بعینا نظیر تا شرفصل بهار است که آرزای
 آن در گل دل باغ و سینه صحرای طبع و در صحن بدن بوستان انواع باغین
 از بنبل در بجان و سوسن و ضمیران میرود و لکن در خاک شور و خوار
 و خش خیزی بزودید و از رنگ تیره کیا هی برنده باران که در اطلاقش
 خلاف نیت در باغ لالار و دید و از شوره زار حس در بهاران کی
 شود سر سبز رنگ خاک شود تا گل برودید رنگت بین که از ارض
 وقتند اولیا مرده را زایشان حیایت ناما جانهای مرده اندر
 کورتن بر جلد زوا و زشان اندر بدن فصل باران بهاری با درخت آید از
 انفاشان بانگ بخت گفت سغمبر که نغمه های حق اندرین ایام
 بس کوشش و ایدان اوقات را در زبایدان نغمات و افق
 آمد شمارا دید و رفت هر که اینجو است جان بخشد و وقت و آنکه میاید
 خرد واقف نشد و ای آنجا که او عارف نشد و این علمای قشری مثل سنگ
 و بخت با مدد و عوام مقلد سنجید نیز به خاک تیره شوره بودند که از باران

Quotation from Masha'ir
 illustrating the meaning
 of the "quietness of the
 dead" in this sense.

وجودشان جز خار حسد و الحار زست اثرات ظنور در دل بکت ایشان هیچ چه باری
 کرد بگردد در سختی و شور که خود ثابت تر شدند زیرا که اسپاه اول با تسم و کل جمع نیک
 و بدند همچنان را همچنان تر میکنند و امروز که نیز انظلم و مرتب صبح عالم و اعم درو
 اسما حقیقت شرف و مضی است و آیات فضل و عنایت از صد شریعت
 و کمرت حضرت احدیت با نند باران نیسال در جریان و نزول است
 و نفعات روح بخش این بهار روحانی در مرور با آله نهایت صفاقت است
 که بنده کان خدا محض تقلید بعضی از قطع الطریق که بلباس اهل علم طریس شده
 و دیگران را نیز ملوت نموده اند مثل سنگ سخت نوره و خشب مستده در حیات
 انجامد و بیخ احمقی باقی با نند و بعلاجه این علت تر من جهلکت نپزد از نند جناب
 مولی در شنوی میفرماید که حضرت عیسی بکمال تعجیل بفرار از کوهی میگریست
 یکی از دوستان ایشان را بحالت فرار و خنطه از دید حبه را رسیده
 آنحضرت از شدت شتاب جواب نداد و آن شخص بقدری از تعجبش
 دید و سوگند نشنود تا آنکه فرمود از دست اسمعان گریز انم گفت از بمن
 گریز انم برو میر با نم طریس را مانع شو گفت آخوان مسیحانه قول
 که شود کرد و گران تو بستوی چون بجوانی کیغنون بر مرده بر جهل
 شیر خسید آورده گفت عیسی که بذات پاک حق منبع تن مخالف جان
 در سبب کان فزون در هم انظلم را که من بر کرد دیگر خواندم شدن
 بر تن مرده بخواندم کلمت حق بر سر لاشی بخواندم کلمت شنی
 خواندم آن را بردل احمق بود صد نهاران بار و در طنی نشد

The folly of remaining blind
 to the careless in their most great
 manifestation.

Jesus Hides with the momentous
 to escape from fools a their
 folly.

سنگ خارا گشته ز آن جز بجز نکشت ریک شد کروی ز روید هیچ گشته
 جمیع انبیاء و اولیا از شدت حماقت و جهالت فطری علمای عصر خود منقلبین
 ایشان بکتاب شده و مشتبهتای فراوان بودند و متحمل انواع صدمات و آذینت
 شاق شدند و شواهنشده رفح اجتهتی و مدتی ایشان را بنامیدند و در هر عصر
 و ادوان الی الان مشا و مبداء لکل فتنه و فتور و باعث شهادت و آذینت
 جمیع مظاہر آسمی و سبب ضلالت و کما اینی عوام همین علمای قسری بودند
 و عوام سحار نیز باغوا و فتوی ایشان در مقام انکار و طعن و لعن و استهزاء
 و آزار بسیار می آمدند چنانچه علمای بنی اسرائیل باعث و ارکشیدن
 حضرت عیسی شدند و علمای یهود و مسیحی نسبت جنون و سحر و کذابی بجهت
 خاتم النبیین دادند و جمیع عوام را از پرهر و تصدین نمودن منع نمودند
 و بعضی علمای عامه باعث قتل حضرت سید الشهداء و سایر ائمه و علما
 خاصه این عصر را می شهادت حجت عصر خود شدند و سبب ضلالت و کما
 عوام گشته محض اینکه ادراک معانی باطنی بعضی احادیث را نمیکردند
 و بظاہر بعضی روایات و مبعولات جنیالی خود منمکت گردیدند که چرا
 آنحضرت مددای پسیده شان را از زکوة در دنیا ورد و خود جبال
 با آن وضع و ملیت محض ظاهر شد و از فوط کبر انیت و آقالی
 و در حقیقت خودشان در صدد و تمحص بر نیامدند و الا از اینهمه علما یکله الا آن
 ادعای علم و عرفان و ایمان میکنند و کمال آرزو و آمان جز در
 در ادراک فیض زمان حضور و ظهور میدانند کمال تعشق و اشتیاق

بقای جان فرای آنحضرت اظهار میدارند و پیوسته در مقام اشتغال و طلب
 عجل الیه فرجه و ظهوره کویا نند و همواره دعا فرج میخوانند اگر در دعوی
 صادق و فی محقیقه مجتهد و مجاهد بودند و قلب و لسان مطابقت میبرد
 مصداق آیه شریفه یقولون باخوانهم مالیس فی قلوبهم نبودند در استعداد
 این مدت که آوازه ظهور را شنیدند و انهم جان فشانهای جانهای
 مقدس و اشخاص عالم فاضل سعی زاهد مجاهد را دیدند برایشان واجب
 و فرض بود که محض تکلیف شرعی و دینی خود ترک جمیع آسایش و آسودگی
 و تعیش و مشاغل دنیوی را نموده و بدون تعصب و بغض در صدد تحقیق
 بآیند و حتی المقدور در مقام مجاهده و طلب وجد و جیدی نمایند تا آنکه
 بر بطلان و باحقیقت امر صاحب دعوت یقین کامل حاصل کنند و عملاً
 نیز از حیرت و مشغولت برمانند تا آنکه با ستراحت تمام مشغول افصح
 و مباحثه خود شده و بصباحبت و توسل محرم محترم و تحصیل تعافیات
 و مالایم و در رد مظالم و ثلث خمس و زکوة و بیاضقن و کاکین و جعفر
 قزوات و تعمیر باغات بیست و هفت و جنب علی و اکتات اطلاق عمر و زید
 و غضب اموال صغیر و کسیر و از خود بدون دیدن و تحقیق نمودن
 با و آل بعضی جهال مغرض منتمک شده و پاره روایات را که
 توجه و تاویل آنرا نمیدانند دست آویز خود کرده و حکم کفر
 و قتل آنحضرت و عمو و بدینسانه اولاً اینفقره بر صاحبان بصیرت
 و فراصلت واضح و لایح است و بر کلمه سخنان و فتنه بر روشن

و نیز هر کسی که فتوی کفر و فساد طریقه عقیده کسی میدهد اولاً باید در عدم
 نقص ادراک و علم خود و هیچ وجهی از اوج شبهه و شک نداشته باشد خود
 بطور صراحت یقین علمی و فضلاً از آن شخص علم و فضل بیاند و ثانیاً از
 کلمات اکتب و بیانات و عقائدات و احکامات این آن بجا بر حق
 مطلع و مستحضر باشد و بندی کافی مستند و بدلائل مستقر و مبسوط
 مستحکم کرده و با آنکه ایشان را ملاقات کرده موافق ادله علمیه و فقهیه
 عقلیه و شواهد نقلیه بطلان عقیده او را ثابت و مدلل نموده باشد
 و لیکن علمای تبریز که در مجلس اجلاس چنانچه مذکور شد حاضر شدند چون
 فصاحت پان و طلاق لسان آنحضرت را بنوا ترشیده بودند
 سلباً نمیدانستند که در مکالمه و مناظره مغلوب میشوند بنا علی ما مضی
 حفظ اعتبارات و احترامات ظاهر خودشان از خود بر غرض و غرور و
 داشتند عداوت در بد و مبرس بنای تسخر و استهزاء را که داشتند و چون
 آنحضرت وضع مجلس و اجماع ایشان را معنی بر غرض سوگات ایشان
 از روی رشید و استهزاء دید ناچار سکوت اختیار فرمودند و در صفتها
 هم که مرحوم معتمد الدوله تجتبه پدید آمدن محقق از مبطل مقرر شد بود
 که علما در مسجد شاه جمع شده و با آنحضرت مناظره و مباحثه کنند
 بحکایت حمید بازی ایشان مشهور و بر لسان نون و کافر مذکور است جناب
 مستطاب شیخ الاقطاب قدوة الفضلا میرزا ابوالفضل از روی بصیرت
 و حقیقت مرفوم داشته بهنگامیکه حضرات مطلع آفتاب طلوع آنحضرت بنویسند

The utter unfairness of
 the Ulama of Tabriz in
 dealing with the Bab.

And of those of Isfahan.

Reference to Mirza
 Abu'l-Fazl.

Further particulars
concerning the conference
at Isfahan.

The Ulema appointed to
conduct the discussion,
viz. Muhammad Hasan,
Mudarris, Haji Mirza
Hasan Ahi
Tusirani,
Abu Muhammad Mahdi
Hakani, & others met on
the appointed day in the
home of Haji Muhammad
Ja'far Farsi; the latter,
being the oldest & most learned
of them, advised them to
avoid a discussion with the
Babi; for, "said he, if you
come off victorious, it will
be no particular credit to
you, seeing that he is
incredulous & ignorant;
whereas, if he for the best of
it, you will be eternally
shamed & disgraced. It
is much better for us to
leave and go here a
happy & at ease than to be
an infidel & a heretic."
This plan being unanimously
adopted.

مقرر شد که مجلسی برپا دارند و در حضور معتدله و له منبر چرخان مکران مصفهان
و امام جمعه و علمای معروف آن بلد با آنحضرت مباحثه و استماع اوله و بر این
گنهند و از هر کوزه که شکر نماند تا سنگ و ریب بر تفع شود و شسته اشکاف
منقطع و حق از سبطل بدید آید و روز را برای اینکار معیاد نهادند و چون
آن روز بر رسید جناب میر سید حسن مدرس و صاحب جلال حضرتی و سید کانی
و آقا محمد مهدی کرآسی و معز و دیگر از علمای و فقیهای معروف در خانه حاج محمد جعفر
فارسی اجماع نمودند که مجلس بر سر و حاضر گردند چون یکی حاضر و مجتمع شدند
جناب حاج محمد جعفر مذکور که استن و اقدام از دیگران بود گفت که بنا
شما خیال مباحثه و گفتگو با جناب بابت و مرا این اندیشه از نظر
سر بر زده که جوانی است عامی و سیدی است اعی از علمای مشهور نیست
که نام بردار شوید و بغلیه بر او مشهور بر دیار و اگر مغلوب او شوید چنانچه
معروف است که لسانی جری و شکری ثاقب دار دانا بد بخار عار
از روزگار علمای مختار زود و دود و طوم بر دیار و ضرب المثل قرون
و محصار کردید زیرا که با الهای دراز بد استنا شما گویند که علمای ملت
احمدی از مباحثه سیدی عامی منکوب بشوند و در مقاله جوانی اعی
مغلوب آیدند ما را در کفر باب جای شبهه و اریاب نیت احوط و
چنین و رای حقیر این است که در همین مجلس صحیفه در کفر او نگاریم و سبک
شهادت خرد بر او ثبت نماییم و از مباحثه او بپلوتی داریم حسیط
این رای موافق آمد و در همان حال صحیفه رقوم داشتند و تمام

بر آن مهر نهادند و سجل نگاشتند که سید باب واجب القتل و کافرانست و نصف
خدمت مروج معتد الدوله ارسال داشتند معتد الدوله که قلبی غیر و صبی
و فرستی کمال داشت از ملاحظه این کار بر آشت که ظنی اکبر و جهلی اکثر
ازین ملاحظه شد که استماع بران کسی را نکرد و حکم کفر او نمایند و ملاحظه
استدلال ننوده شهادت بر زدا و نویسنده بنام این است اخذ
بود و اشبه بن بجزو با سه شبهه الفوقه نمودند که بتمامه او نام خود
حکم بصلب طلعت عیسوی و کفر جمال احمدی نزدند و با بنیاط قسمی ذلت
ابدی دخره آن سردی شامل حال ایشان گشت که موجب عتاب و عقاب
هر قرون و زمان گشته و نیز در مطاری آن زمان امری روی داد که بر
برهوشیاری واضح و روشن شد که فرقه فقها را بصیرتی در اجرائی احکام دور
در رد و قبول مورثیت و این حکایت چنین بود که موسی در
تجهت استخوان و اختیار علماری و درایت خود را میزبان تشخیص و کفر و ایمان
بندگان بلکه معیار احقاق امر حق و ابطال هر باطلی سپید اند و نسبت
انسیا و ولایت صفیا باید تبعه این آفتاب است و برین کردی یکی
از خطب غیر معروف حضرت رضایه بایکی از ائمه دیگر را بر سر شربت
و یکی از خطب بدیع حضرت بارا با سیاهی نگاشت و نزد صبی
از علمای معروف برد و سوال نمود که در حق صاحب این کلمات و کلمات
حکومتیه آنها بعد از ملاحظه سخن و سیاه برد خاشیه صحیفه که بر سخن
گفته شده بود نوشته شد که کلمات این خطب غیر غلط و نادرست است

This declaration, stating
the Bab to be an infidel, &
worthy of death, being
forwarded to Ministers
Khan, Mr. Tamaddon, Paulak,
& the two priests mentioned as
their injurers.

said Bhatti (Killed) has translated
 Mullah Mirza Ullah
 has translated
 members of
 the
 committee

An erroneous view by a
Babi in coming to from the
complete ignorance & pre-
judice of the Ulama.
He took one of the two known
sermons of Mirza Asif, &
wrote it in red ink, as the
Babis had a clove of their
scripture. He also
wrote one of the Bab's
sermons in black ink. Both
of these he sent to the
Ulama, & asked their opinion
on them. They wrote on the
one in red ink (which they
imagined from that fact, to be
the Bab's) that it was
incorrect & improper, &
on the one in black ink
(that was really the Bab's)
that it was excellent, &
most elegant & edifying.

او کفر و زندقه و الحاد و قائلش کافر و مرتد و واجب القتل و در حاشیه صفحه
 که باها و سیاه نوشته شده بود نوشته شد که عبارات این خطبه در نهایت
 فصاحت و بلاغت و در شرافت و فصاحتش جواهر توحید و سوره تحقیق و
 وقائلش که با شبهه امام و خلیفه حضرت علیک علامت است زیرا که در آن
 ایام چنان معروف بود و دیده بودند که سلسله بابت کلمات خود را بر سخن
 میزنیدند و وقوع این فقره موجب استهسا و آگاهی اولوالباب گشت
 که معنون حدیث فقهاء و اولک الزمان بشرفها رتحت ظل السماء
 خرجت الفقه و الیهم قرد چگونه بطور پرستی که محض دیدن رنگ
 سرخ حکم کفر ائمه دین نزد سبحان الله خود را عالم ربانی و مجتهد کامل
 الاجتهاد و صاحب فقه قدسیه و عارف صدیقی میدانند در وجه عبادت
 و تحقیق و اجتهاد و استنباط و بصیرت ایشان بطوری بود که مذکور شد
 و مراتب فرست و فشان بطوری که مشهور گشت بوجوب تعجب است
 جز بخواهد بی تجربینه و جو غنیزن و ادنام طریق نبیند اعمال را دام
 آمال و عقال عقول جهان کنند و در کسب یا ست موع اند و در استفا
 لذت و شهرت بمنگ چگونه حوام آمانرا مطیع و منقاد کردند و حاکم دید
 رب العباد دانند افسوس که بعضی مردمان جاهل غافل درود دادند
 ندارند و در قید عرض و تقلید گرفتارند و صاحب روی درود را نیز برداشت
 که بدون تشریح و تقلید از این علم سوال کند و بگوید شما که سلسله زود و تحقیق
 و کمال فرموده است و در با حیطه و اقوی عمل میکنند و الی الاکن در مسائل

The Bab's used to write these words in red ink.

The recognition of the tradition
 "The jurisconsults of that time are the most limited of jurisconsults under the shades of heaven; from them comes forth mischief, and with them it returns."

جزیه ضمنی بقین حاصل کرده اید بکلام دلیل قاطع و برهان متقن صاحب
 اینداعیه را کاذب و کافر میدانید و حال آنکه ایشان را ندیده و از
 آیات و کلمات و خطب و مناجات و شترنات علییه و از احکام و اوامر
 و ذمیر آن سندی در دست ندارید که حاکی و مشعر بر بطون عقیده
 و داعیه ایشان باشد و با وجود ادعای اجتهاد و چه وقت مجاهده فی
 سبیل الله در مقام مجاهده و طلب و تشخیص حق و باطل بر آید و در این
 راه دو سنه لطمی نمزدید یا خود دو قدم رنج فرمودید و حال آنکه

Jabal Na' u Jabulsa.

محل زلف ایشان در جابلقا و جابلبای موبوم و سبکی دنیا می معلوم
 نبود که بر اسطر بقدر مکان دست رسی نداشته باشید و بهیچ وجه عذر
 و جوبالی مفرون بحساب ندارند جز اینکه مثل علما سر بود و نصاری

The nos of Antichrist.

بپاره موبومات و علامات مستند شده و دوم خود جبال را محکم
 گرفته و نسبت نبت بدینند که اخطایفه بکت زن را بنه شوهر حلال
 و هم را مال الله و حلال را عیال الله میدانند و محرمات مذمبی مانع
 صلح میمانند و حال آنکه آنچه نسبت میدهند میگویند شخص کذب است
 صرف است و ابد از عقاید و آئینی این طایفه بونی نبوده اند و اگر
 از روی حقیقت این امر استقام را بچیزی نمزدند و فی الجمله در مقام
 بقعش و تحقیق بر غمی آمدند البته از وادی غفلت و ضلالت میسر میدند
 و بدین عرفان و ایمان میسر میدند و با عی که اهی سایر عوالم باشند
 زیرا که الی الان مسیح فردی از افراد بشر از مجتهد و معتقد

و عارف و عامی در مقام تفحص و طلب بر نیاید که مهنری نشد و اصراری
 از مجتهدین مجاهد قدم باین جا زده بر خوف و خطر نهاد که قیامت
 بر او ای این ایمان رسید و هیچ نفی از نفوس فرافضه داخل در این
 شریعت بدیع نشد که خلعت خلعت جدید بر پوشید و بدر کمال
 و منتهای آمال خود فائز گشت با همان صفات ردیله که خلق
 با خلاق اله شده و بر اشخاص عامی که خاصا جعلم لدنی گردیدند
 و کذکات ناخالی هیچ طالبی قدم فرسای مرحد طلب نگردید
 که بطلب خود وصل و مقصودش حاصل گشت و هیچ دردمند
 بطلب طبیعت نخواست که بی نصیب شد در فرغ امر من و عمل
 باطنی و اعراض و اعراض ظاهر بر آتش نگردید عاشق شد که
 یار کمالش نظر کرد بچو چه در نیت و کریه طبیعت است افسوس
 اغلب مردم بدروبی در وی گرفتارند در دین و خیر اهل این
 ندانند و در بند تحصیل و مینند نه تحصیل مذموم و بعضی علمای
 هم مانند و نیک دارند که عوام از دام تزویر و تقلید ایشان بپند
 چشم و گوش باز کنند و حقیقت را از مجاز و تمایز داده و خود را
 فی نفسه در مقام طلب و مجاهده و تحقیق مطلب برآیند و دروغ را از راست
 و دروغ را از راست تشخیص دهند و بدرجه عوام را کالای انعام
 بل هم اصل و بی شعور را بعقل سپارند که بجهت تداین سبب است
 و اصناف و مخالفات ایشان ایند دلیل بی اصل بی معنی را با انواع

روایات مقلعه و شواهد کاذبه شامکی نرده و دهنی عوامی سحاره کرده اند که
 هر کس تحت نفوذ و اردو عیال با آنها بشود و یا آنکه با کفیر از ایشان ملاقات
 و معاشرت کند با و خردا و چاهای افزون کرده سید چند که بجز و خوردن
 اگر مانند نکت زمان و شیر زبان باشد بی اختیار طبع و سفا و بی
 سزای و جواب بانی خواهد شد ولی قطع نظر از سایر نسبتها و آفتهای کذب
 که باین طایفه میسندند و انواع اولی که کاذبه نیز آقا میسند اگر کسی فی الجمله
 بتنها در این فخر بیغرضانه نظر و تعقل کند بصحیح شده و شکی
 جهت او باقی نماند و بحکم عقل سلیم مدرک خود مسلمانان در آنکس میکند که این
 مجتهدین غیر مجاهد جمع نسبتها نیکه باین طایفه سید چند محض کذب و بغرض
 و صرف آفت و اقراست و بعینه نظیر این تفصیل است بدلیل آنکه
 اگر این نسبت و قول ایشان مقرون بصدق بود و کما فیطایفه را ممکن
 نبود و نیت که بارهای خردا بخرند و افزون کنند و باصناف بطرد
 و یا آنکه خردا خانها باز کنند و مجملهای ضیافت و روضه خوانی
 تربیت دهند و در قیل مدتی بدون قیل و قال و اینهمه بذل جان
 و مال جمع عالم را بانی و داخل در طریق خودشان نمایند و حال
 آنکه پیر و ان این طایفه و ره پیران این عقیده تا کسی را با الفطره
 مستعد و در نهایت جد مجاهد و در تمام طلب فرق العاده مصر
 و طالب نیستند و لایق ندانند اید با و انظار مطالبی میکنند
 تا پیر رسد با کفر عیال و محافل خردا و دهند ضایع و بیاد و تیس

Their belief that whoever
 went to the meetings of
 the Bábís was given a
 date and he was
 enchanted, on possession
 of which he became a Bábí.

The absurdity of this
 supposition apart from
 its impossibility.

The Bábís were disposed
 their hearts to anyone
 who they found him to be
 worthy to bear the cross.

آب عطار قدس روم میفرماید سالها بروم بسی رنج دواز تا صد بار
 دری کردند باز تو بدین نمودی بآن در چون رسی از نختین پای بر بر چون
 رسی سالها بروم لفظ نظر تا یکی در باز شد از صد هزار چنانکه
 بسی سپه تا که بواسطه عدم لیاقت از عقیده پران تا هنگام حلت
 آگاهی نیافتند و آری و بهره از این فقره نبردند و بسیار در آسبکه
 در وجود برادر بطنی خود قاطبیت اظهار این امر بدلیل نماندیده و هر باب
 زده ساکت شده و خاموش شدند و چه مقدار از ابل و ابل و ابل و ابل که
 فی الجمله از رویه و روش این راه آگاه شدند و اکنون بجهت وصول
 مأمول خود قدم نمیزند و در قبال باب میکنند و هر کدام بجهت و عدم
 سعادت فی الی الآن بحصول مقصود و اصل و مساعد شده و فتح باب
 بجهت ایشان میزنند. نسبت دستوری در اینجا قریح باب بخ
 امید اله اعلم بصواب باز یاش ای باب بر جای باب نارسند
 از تو قشور اندر لباب کعبه العشاق آمد این مقام هر که ناقص آمد
 اینجا شد تمام و این علماء الی الآن این مردمان سقده نادان را محض اضافه
 خوردن و القای یک کلمه در رخ از ادراک تجلی و فروغ شمس حقیقت محروم
 مزودند و نسیکه دارند که صاحبان استعداد فطری در عالم قدس در مجالس
 انس قدسی بگذرانند و معنی حقیقت عرفان و ایمان و عبودیت را اینجا
 پیشیند و مراتب حسن اخلاق و محاسن اشفاق و در درجات برودت
 و همراهی و مقامات قنوت و انسانیت بندگان خدا را ملاحظه

Often the very brothers & sons
 of Bab's have remained in
 ignorance of their relative
 rank.

نمودن و از معاشرت و مجالست مردان کامل مردی قابل چراغ اولوی
 شوند و از لغوی و تقدس و کلمات معنوی این خواهد بود و در اخذ و ادراک
 فیض کنند و از دروغ و آیات و بیانات مخطوب و بنا جایگزین از
 تراکم امواج این بحر الجوهری مطهر متلاطم امواج بسا جل حقیقت ظهور رنجیده این
 دل و حسیب جان را رکنند و مستغنی از زخرفات طائی و زخارف
 دنیوی گشته و قطره از این بحر سکران عرفان بچشند و رفع عطش
 و التها بکنند و آخر این ایشان بشود و قطعی و اراتس زلال زندگانی
 جاویدان در کام جانشان خون گردد آب نلی است آن حدیث جان
 یاریش در چشم قطعی خون نماند که نهم محسوس مشهود میشود که این سکران
 دریا حیدر آب است و چون بر اشقیاء و مانند قرآن مدل مادی
 بعضی بعضی را منضّل آمد فی الواقع در این دریا نه هر غواصی قهر غری
 و سبحی دارد و نه هر کشتی قیاس حاصل فضل شرادراک احساس نماند
 کرد سفینه نای وجود روحی بسوزد در اولین قبه آتش بر کردان قهر
 کند و لغزه ربا ظلمت نفسا میزنند و در طلب هدایت و نجات
 استعدای ربا لا ترخ خلق بنا بعد از هدایتنا چنانند با الله اگر ضعیف
 اهل عالم از قبوضات سردی و فرحات روح بخش جاودانی این بحر
 اعظم و بهار روحانی است شام را بجهت نمانند از غصه غفلت و غین خودشان
 هلاک میشوند و کذکات و صلیب و مقبلین نیزه اگر ادراک عقو مقامات
 جز در اینجا یعنی نمانند از شدت شور و شغف خواره بینند و یا انکه شال

و انون و سایر مجذوبین زمان همنسبه قدم فرسای مرعیه خون میبندد و با
 اگر در مقام تسلیم و رضا و رتبه فانی الی نظیر سلطان بطامی برتا
 لا اله الا انا فاعبدون و منصور در لکله انا الحق فطلق سیکر و بخصه
 اگر از استماع این بیانات و کلمات بجهت زیاده میشود و حیرت کم میماند
 شد و چون مکلم شخص بر حق صادق و آدم عارف عاقل کامل باطنی
 بود و گذشته از این در بدو تسبرل و تصدیق این امر از فرار یکدیگر
 میستورند و میگفتند شروت و کنت کلی داشته و جمع با میکت خورد
 اتفاق سایر حجاب نموده بود و چون غرضی در روی مشاهده کردم
 مصابقتش با من شدم و بیشتر طالب تجتیب این مطلب گردیدم و در صدد
 تفحص بر آدم تا اینکه بواسطه ایشان فیض خدمت شخص سید حبیب الله
 را دریافت نمودم که در جمیع علوم و در معارف و حکمت کامل و در عقول
 و منقولات فاضل و حسن شریفش قرب بهشتا و و یکسج نرانیست
 و روحانیت و حسن اخلاقی در آن جوهر و جواهر مقدس ملاحظه نمودم که در این
 ابدان ندیده بودم باین جهت از روی خلوص نیت شخص ایشان را بعبادت
 بهرسانیدم و روزی در حقیقت این ظهور پانانات بلند ملاحظه نمودم که
 ذکر آن نوع مطالب عالیه در این مختصر اوراق غیر ممکن است و زبان این
 جناب از تقریرش اکثر و در مقام صحبت بعضی دلایل و بر این دانی
 کافی از جناب ایشان شنیدم که محمودیه است که در مقام و بهر وجه مجال
 ایجاد نمودم علی ای وجه شجب و تمجید شدم که چرا این شخص فاضل

کامل با علمای مشرعی صحبت این مطالب را نیکند که اختلاف از میان خبرید
 و مردم گرفتار شباهت کلیه نباشند مدتی در این حیرت بودم
 و بخدمت نفر هم اظهار اندیشه خود را نمودم جواب دادند که راست
 سیکونی اگر عوض و تعصب را کنار بگذارید و طالب فهمیدن مطلب
 متنبه دادن حق از باطل باشید ممکن است با ایشان صحبت
 داشتن و اسباب امر را نمودن و اختلاف از میان برداشتن ولی
 رسم این علمای این است و فیکه از جواب عاجز میشوند از هر خطا که دروغ
 دارند فوراً حکم بکفر و قتل طرف مقابل میکنند که بخیر ایشان معلوم و ملاحظه
 نشود و ثانیاً ملاحظه میکنند که اگر پس از تحقیق و تصدیق نکنند
 با ما توهین و جفا بایشان شکست وارد میآید ریاست و ریختن
 شان از دست میرود و لابد باید لایزال حرکت کنند و بنای بندگی
 بگذارند و ثالثاً این نکته را هم دیده اند که محکم از اظهاریت امتحان بطن
 الشریع رای شهیف در ساله بیفایشان بجای عاقل و باطل خواهد شد
 و باین جهات مذکوره در مقام اظهار نظار ما چارنابت قدم استیاده
 و محالست که موفق و مدغم بشوند و همین علت است که ما در این شبهه
 بجمع مشت و اذیت وارده متصل شده و سکوت اختیار
 نمودیم و من این جواب را بهانه و نهانه نمی پنداشتم و صل بعد از
 سکوت ما که از قضایای اتفاقیه یکروزه و فزاد میشوند این
 طایفه در منزل اینجاب نشسته مشغول صحبت بودند شخص عالمی که مرا دید

Reasons why it is impossible
 to discuss these matters
 with the Ulama.

انجام عملی کرده بودند بدون مقدمه و خبردار و شد مجال مظهر و غدر
 ندیدم لابد تدبیر آن نمودم چون یکی از این دو نفر با هم با یکدیگر
 بودند و در سحر مجلس مصافحه از مباحثه و مکالمه نداشت جناب عالم
 مذکور از دیدن ایشان در اینجا قدری متفکر شدند دیدم که اگر
 حق و باطل مقابل شدند اگر صحبتی در میان ایشان مطرح شود به
 نیت لهذا اینجا سخن صحبت کردم و با شخص عالم کفتم جمع
 مسائل و اشیا که بجهت هدایت عباد و دعوت اهل بلاد آید
 مرکب با قضای وقت و ناموزیت و بحسب حکمت و مصلحت زمان
 خود کشید و این در میان قوم خویش گذارند ایشان را بجهت
 چند محدود داشتند و بیگانه بدرود گفتن این دنیا مت خود را
 بر حجت و ظهور بعد خود امیدوار نمودند و علامات عجیب متوقع
 چندی بر مرتبه ظهور معین کردند که تا زمان ظاهر شدن مظهر
 دیگر برود و در هر قوانین احکام و آیین ایشان منقرض و منهدم
 نشود و از احوال ملت خلل بر نرود و ولی مرسوم مردم
 منسک بعلایم موهومی شده و از انتظار ظهور آثار مظهر
 بعد از انکار نمودند و در اصله ذاتیت و آرزو ایشان بر آمدند
 چنانکه شنیده اند که با جمیع اولیا و انبیاء معصومین به نفع
 حرکت و رفتار نمودند و عملیات اینهمه اختلاف و اغتشاش عدم
 ادراک معنای و توجیه علامتیکه بر سر معصومین نرود و خبر داد

The author of this book is at
 last gratified in his wish
 to witness a discussion
 between a Babi & one of the
 'Ulema', for one day when two
 well known Babis were
 visiting him, one of the
 'Ulema' arrived, & one of the
 Babis being very fearless in
 expressing his views, a
 discussion ensued.

The Author starts the
 discussion -

The signs believed by the
Jews to herald the coming
of the Lord of the Times.

بها که ملتی اکنون قدیم از طایفه یهود نیست و قواعد این تشریح
ایشان از همه قانون در اکنون ملتمای دیگر صعب تر است
تراست و بجد و دانای محمد و دند که فوق قوه انسان است
با وجود این الی الآن که اینهمه مظاهر هر چه ظاهر شدند آنها
از حد خود تجاوز نکرده و متحمل اینهمه بار کران هستند زیرا که
پیغمبران ایشان خبر داده اند که حضرت کللی او طار یعنی
صاحب الزمان ایشان ظاهر میشود از میان حجاب آسمانی
در حالیکه آن حجاب از تابش آتش بخوابد بگذرد و نور پیدا
نیز در آن حجاب گذاخته شده مشغول عبور و مرور باشند
و آن آتش نیز غیر از جهات بسته خواهد بود و خواهد شد و حال
آنکه عقل سلیم گواهی میدهد که ظهور این علامات منتهی و محال
اذا آتشی که غیر از جهات بسته عالم امکان پیدا شود
امری است محال و ثانی در آن حجاب آتشی مانند نور چرا
ضعیف چگونه میتواند در و عبور نماید پس معلوم
می شود که از این قبیل آثار و علامات است که ذکر شده معانی
و تاویلات دیگر در آن گمانیکه درکت معانی را کردند
بمنظر بعد است و اقبال نمودند و آنها سبک در قید بعضی
موهومات عقیده بودند اعراض و انکار نمودند و سنوز
انتظار ظهور آنها را موهوم را دارند خلاصه طایفه یهود

که آنهم سلطنت و سروری و بزرگی در ایران داشتند
 و در زمان خود محمود جمیع دول و ملل بودند و بر او
 بعضی حوادث مملکت و ملت ایشان پامال و صدمات
 کثیره احوال شده و اکنون معدودی که از بقیه اسیر
 مسلمانان باقی هستند آنهم از فرط صدمه در اطراف
 متفرقند و اینهمه صدمات و لطایف که بر ایشان وارد
 شده و میشود و صبر میکنند محض این است که پیغمبران
 مدآبادی دشت و خوشوار دشت موافق آیات
 و سیرایشان خبر دادند از ظهور پیغمبری که ملاقات
 ظاهر میشود و عالم را از ناستوده کی و آلودگیها میرسانند
 و دین بی رواج میدهند چنانچه در دستاویز خلدون
 در جن حضرت ماسان پنجم در صفت احوال ایشان
 حضرت رسول اکرم الفهم میفرماید که روی ایشان
 آزی و در هم افاده و بدکار و آنچه بزرگت
 ایشان گفته هم میکنند هرگز از بزرگان خود را کشند
 چون هزار ساله تاری آئین را که در و چنان شود
 آن آئین از جدا ایسا که اگر آئین کر نمایند
 باز بدانند شناسن از پیدا شدن آید آن
 در آئین با بر اکرم از کسان که کسی و تا زمان

The Zoroastrians also are in
 expectation of the coming of
 a prophet who shall reform
 all things. no prophets in the
Desâir.

حنان کنم که کردند از هم شام چون موش و کر به
 از چنگت کر به و شیر در سوراخ و نهانجا کف و جای
 دیگر حضرت سامان اول معینه ماید از تازیان
 مردی پیدا شود که از سپه وان او در بیم و سخت
 و کوشش برافسد و شوند سرکشان زیر و ستان
 و آئین کرایشان بر روی باشد سخن و رسن
 او در بیم پشیمده و هر کس بر سو بردش و جو نام
 نیاید از آن آئین در آئینهای اکنجسته در روز
 بر و زجه لای و دشمنی در آنها افزون شود
 پس باید شام خونی از این و اگر ماند یکدم از همین
 چرخ بزا بگیزم از کسان تو کسی و آئین و آب
 تو بتورسانم و پیغمبر و پیشانی از فرزندان
 تو بر اکنجینم و بواسطه همین آیات و اوضوح
 تا الحال منظرند و علوماتیکه بجهت ظهور پیغمبر
 هفت روز در وسط السماء می ایستد و تا بشر اذیت
 او باین که دو اذوه مقابل پشته میشود و همچنین
 طایفه بود تا این زمان که متعطل انده تکلیفات شاقه
 مذہبی خودشان و صدقات مسلمانان شد ایند
 و میشوند بعلت این است که حضرت موسی علی شینا

بایشان خبر داده و فیکه آسمان مثل آتش فروزان شود
 من از پشت بام خانه در شب شبها نازل میوم و چنان
 آئینی خود را رواج میدهم که شما مسلم جمع اهل عالم شوید
 و کذ لکت حضرت عیسی نیز بقوم خود خبر داده است
 و فیکه جمع کرده بود اهل آتش شود پس انا ان بر ما
 نازل و ظاهر میشود چنانچه در انجیل میفرماید پس انا
 می آید از آسمان سوار بقطعه ابره

Similar beliefs of the Christians

و بدستش نیزه از نور بیستی که سرش از طلا و پایش از مرقا
 اکنون آنا و علاماتی که از هر طقت ذکر شده فراموش نمانند
 و بجز اطربس پارید و نیز بفرمائید آیا آن کسانیکه تا بحال
 تمسک و منتظر ظهور این علامات و آنا ر معروضه شدند
 و در آئین خود باقی ماندند و قبول دعوت انهای
 بعد را کردند بهتر فهمیدند و حق بجانب آنهاست و با آنکه
 از مومنان و علاماتی که ذکر شده قطع نظر کردند و بجهت
 پیغمبران بعد از من از نمودند و از عدم ظهور آنا منکر
 و معرض انهای بعد نشدند چرا پس از آنکه این
 خبر مسلم و بدیهی است آنا نیکه عارف بحق مظهر صمد

The answer of the
 Muftehid.

و تبریل دعوت ایشان را نمودند و از عدم ظهور علامت و آثار ایشان
 انکار کردند و عرض کردند این تصدیق خود را بهم فراموش نکنید و در وقت
 دیگر اقامه از خود را انکار نفرمائید جواب داد استغفر الله بیهوشی
 را انکار نمیتوان کرد و خواستم در خصوص بیهوشی از ایشان سئوالی
 نماید شخص دانشمند با پی شتر نتوانست خود در ای کف کند گفت جناب
 آقا هر چند سببناست پس چرا شما با متمک ابغلامت سوره می
 شدید و ظهور رحمت بر خود و صاحب عصر خود را انکار نمودید حکم
 نقل او کردید با کمال تغییر جواب داد که ام بینه و برهان جناب
 باب حضرت قائم غائب بود و حال آنکه ما احادیث مؤثر معتبره
 داریم و فیکه انظلم عالم را احاطه میکند و رسم راستی و درستی
 و امانت و صداقت از میان مردم متروک و منسوخ میشود و از
 اسلام جز اسمی و از ایمان غیر از رسمی باقی نماند چنانکه
 حضرت رسول صخره سید هر سیاتی زمان علی امتی لاسقی
 من الاسلام الا اسم و من الایمان الا رسم و من القرآن
 الا درسی و نیمه دانی نیم و بیستم بطونم و قبلتم ن نیم انوقت
 انخبرت در خانه مکه ظاهر میشود بصورت شبانی و اخطای
 خود را میساید نه از فارس و شیراز من با ایشان که هم
 جناب آقا هیچ تغییر نکنید معصوم و مباحث و مجامع است
 و صلح است و انجمن و خطری نمیدان و عطشی درکت نزدیک اگر

The Babi begins to argue, and notes that the Mussulmans, adhering to similar vain beliefs of the signs which must herald the coming of the Had'omi, rejected the Babi offer of the Mujtahid, who proceeds to quote the signs of the advent of the Had'omi.

"A time shall come on my church when hosqur shall remain of Islam but a name, not of the Faith but a form, nor from the Koran but a lesson. etc."

علایم ظهور حضرت قائم اینهاست که فرمودید این آثار و علامات
 مدتهاست که ظاهر و باهر شده و در هر کدام شبهه دارید بفرمایید
 تا من بدقیق بدارم اولاً فرمودید که ظلم عالم را احاطه میکند و علت
 از بسیار می رود و هر چیزی حدی و اندازه دارد ولی در ممالک
 اسلام ظلم از حد و اندازه گذشته و آنها همه وقف ندارد
 و نه بین ویرانیان ظالمند جمیع مردم از عامی و عالم ظالم شده اند
 چه در حق خود و چه در حق غیر مکر دروغ گفتن و ارتکاب مجاصی
 کردن و حفظ مراتب حق خدا و حق خود را نکردن و این دو حق با
 پاسی نداشتن و نشناختن ظلم در حق خودشان نیست مال مردم
 خوردن و اطلاق و اموال غیر را غصب نمودن با آیت و آزار
 خلق خدا که شهیدن و از مروت و انصاف و حق ذوالحقوق
 چشم پوشیدن و کم فروختن و حکم بغیر حق نمودن و قوی با حق
 دادن و رشوه دادن و رشوه گرفتن که سبب را سبب انانالی
 این ملک و ملت شده مگر ظلم در حق دیگران نیست و ثانی فرمود
 رسم باستی و درستی و امانت و صداقت از میان مردم
 میزد و کشته ناست و این جانب در این مدت که در این
 سیاحت بکنم و با هر قسم اشخاص را دیدم دارم این چند
 صفت را یاد می آورم اگر حالت التماس دارید بفرمایید دلیل برین
 گویم و در برابر شما هر صادق و صریح مدعی خود می آورم

The author proceeds to prove
 that all these signs have
 taken place.

Oppression & tyranny have
 encompassed the countries
 of Islam.

Truth & uprightness have
 disappeared.

بخود خردنای عالی تصدیق و تصور بفرماید که اگر راستی و درستی
 و امانت و صداقت در میان مردم باشد این همه مراعات
 در میان مردم پدید نیاید و مشغله و مایه منحصراً برافنده و محاکمه
 نمی شود و اینها در حقیقت و کثرت بهم نیرسانند و ما نشان
 با ایم توقف مدرسه و شدت فقر و فاقه و فرقی نیکند
 و اینکه فرمودید لا یقی من الا سلام الا رسم این بس
 واضح است چیزی که عیانست چه حاجت به پانصد در این
 ملت اسلام متجاوز از حد طوائف مختلف است که همه مدعی
 مسلمانی باشند و غیر متابعین خود را بدلائل چند مشرک و ملحد
 میمانند مثل طایفه امامیه و غلات و خوارج و فریقین و زیدیه
 و صفاتی و جبرییه و معتزله و غیره و کذکلت که هر یک از اینها
 متعصب بچندین شعبه هستند و کذکلت اثنی عشریه که آنهم متفرق
 عیناً در فرق است چنانکه حضرت رسول افخم میفرماید
 متفرق استی بصفتها و سبعین فرقه و واحده منها چه
 و الباقی ما لکه و نیز در کتب سادوی زر در شتیان که برند
 و اوسا و دساتیر نامزد است خداوند رحمن بحضرت سالن
 اول از اختلاف و انحراف این آیین خبر میدهد و میفرماید و چون
 نیایی از آن آیین در آئینهای انجمنه و روز بروز جدا اند و در
 در آنها افزون شود و جای دیگر بحضرت سالن پنجم میفرماید

Nothing remains of Islam
but a form.

The numerous schisms
in Islam.

These schisms in Islam
fractured in the Decretes.

چون هزار سال تازی آئین را که زوچنان شود آن آئین از جدا نیجا
 که اگر آئین کرنایند باز ندانندش در این صورت عیب آن کشت که
 اسمی نیز باقی مانده و این بدیهی است و فیکه از مسلمانان جز اسمی
 باقی نماند از ایمان کجا رسی بجا میماند و در صورتیکه مؤمنی و مسلمانی
 منصرف لفظ معنی بشود البته و نشان و نامیر و قبله ایشان نماند و بگوید
 اگر حقیقت اسلام در جهان این است هزار خنده و زنده کفر بر میان
 خلاصه از استماع این کلمات بر آشفست و گفت راست است
 بنیان مسلمانان بر اسط اعمال و افعال بعضی جناب جناب نیز فریفته
 ولی آثار ظهور آنحضرت باین چند شفره که ذکر شده انحصار ندارد
 از آنکه آنحضرت پس از ظهور در عالم را محمل از عدل و داد میسر باید
 آن شخص بابی جواب داد که جناب آقا صحیح و درست است لیکن آن
 کسانیکه آن محنت بر خود در ایشان خند و او را بر غم خود مردود
 پنداشتند و کشتند با و امر و نواهی او را که مطلع گشتند و عمل کردند
 عمده حکام ایشان امر عدالت و تعادل بود قدم بعالم این
 اشخاص بگذارید و معانی عدالت و مروت و صداقت است
 و درستی و راستی و صدق و صفا و الفت و محبت با عبس العین است
 هر آینه چشم دل باز کن که جان منی آنچه نادیدی است آن منی
 که با تسلیم عشق رو آری همه آفاق گلستان منی او مانم که از نکال
 اعدا کس خود با الفطره ما دلیم و سخنی از محاکمه و عدالت شخص نالیم

in answer of the allusion to
 these remarks. He replies
 that there are many other
 signs of the Ra'im's
 coming beside this

This is what when the Ra'im
 comes he shall fill the
 world with justice.

The Babi's answer.

چنانکه ماکزن آنچه از دیگران با ما هرگز نصدقه و آرد آمده بجز در کلا
 خد او ند بر بار و یاری به او خواهی و طلب عدالت و احسان
 زرقه ایم جنگشیم و ملائت بریم و خوشباشیم که در طریقت
 ماکا فریست بنجیدن و چون انشخص عالم مد و معقولی منصفی بود
 انحراف از طریق انصاف ننمود فرمود این فقره صدق و صحیح است
 مراتب انحاء و مواسات شمارا پیش ازین شنیده ام انشخص خد
 نه خجانت که بسع شریف رسیده است و معرضین و معضنین
 شهرت دادند که ما مال را مال اله و عیال را عیال اله میدانیم
 مواسات و اتحاد ما در عصمت و عیال نی بلکه در جان و مال است
 با دوستان مضایقه در جان و مال نیست پس از آن انشخص عالم
 از ایشان سوال نمود که از این قبیل علامات بر چه مکتوبیم توجه
 و تامل سینمائید و راه استدلال و ازید لکن باز اینهمه علامات
 آسمانی که در احادیث معتبره وارد است کدام یک بظهور رسیده
 آن شخص گفت الحمد لله که از علامات آسمانی مستخلص شدیم و اکنون
 باید با آسمان عروج کنیم ولی عجیب عمده این است که با آسمان است
 رسی نداریم لکن علی اله از جمله آثار آسمانی یکی را بفرمائید که است
 جواب دادند که از جمله آنها ظاهر شدن صورتی است از میان
 قرص خورشید که تا سیه اش نمایان باشد و ثابرت ظهور را
 به پهلوس از آن خروج و جلال و غرور است انشخص خد

Denial of the conventional theories often attributed to the Bábí.

The discussion turns on the celestial signs which are to herald the Bábí coming.

- ① The appearance of a figure in the disc of the sun.
- ② The appearance of a luminous & hissing.

و گفت جناب آفا شکر کردیم که احمد هه از کار زمینی فارغ شدیم و بی
 آسمان عروج کنیم باز هم که دو چار و جمال و خزان شدیم چار پست
 بخت جمل بنشیند اگر د اول صفت جمال و خزان را بفراستد
 که خروج آنرا موافق احادیث چه قسم خبر داده اند جزا بداد گفت
 در این خصوص روایات مختلف است ولی آنچه حتمال صحت آن
 مشر است این است که خرد و جالب واحد العین است خردی
 و آرد که ما بین دو کوش او یکیل راه است و هنگام حرکت هر قدم
 که بریدارد یکفر سخت صبح بده و قصه جابت و قری و اطراف عالم
 بر یکیند و صبح کثیری از جمال بد بنال او میروند و متابعت او را
 میکنند و موافق اخبار دیگر چنانکه ذکر کرده اند از بر سوی خرد
 صدای سازی و آوازی می آید و فضله او بشکل خرم است
 و کاینکه بد بنال او می فتنند از شدت فحش و جوع فضله
 خرد او را چسبند اند و میزنند آن شخص جواب داد که من
 نسکوم این قبیل اخبار در ولایت محفل صدق و کذب است
 و یا معالی و تاویلات دیگر دارد و اگر بخواهیم بذکر تحمل و تاویل آنچه
 او میپرداریم و بگوئیم مقصود از جمال که بود و فضله خرد او که شپه
 بجز ما بود چه بود مجلس منتقصی میشود و مقصود از دست میرو و
 لیکن از خود جمال عالی سزا نیستیم بشرط آنکه موافق دلیل عقل و فضا
 جواب بدینند آفا حکیم بن القدیم او یکفر نفع و ما بین دو کوش

Description of the appearance
 A qualities of Antichrist.
 He is one-eyed.
 The distance between the
 ears of his ass is a mile,
 or takes a step of one
 farsakh.

From each of its horns comes
 forth the sound of some
 musical instrument.

بک میل مسافت دهشته باشد چگونه ممکن است ازین کوچهای کج طرح خم
 کشایران عبور کند و از کدم دروازه شهر داخل و از پله ایستیرو
 خارج بشود و بان سرعی که او میکند این مردم که شسته فحش کشیده
 چشم باو بره ای میکند و کجا امکان دارد و چگونه ممکن است که تنو
 از او تعاقب و تبعیت بنماید عقل سلیم همیشه در ملک صدق و کذب
 ایگونه روایات و موهومات است خود جانا بعالی تصدیق و تصور نماید
 عقل سلیم هرگز قبول این معنی را نمیکند جواب ادبلی بعقل درست نمی آید
 ولی از قدرت خدا بعید نیست انشخص بآلی پاسخ داد که جناب آقا
 حق سبحانه تعالی قادر است که بدون ازدواج و امتزاج و مثل
 و توالد این مخلوقات را از کتم عدم بعد صمد ظهور پیاورد و نرحمت
 کشت و وزع و اسباب تجمیل معاش اینده تلاش روزی موجودات را
 از آسمان نازل کند و این عوامل و اهل عالم را اسباب بهم
 قرارند بدول چون در خلف بنی نوع مخلوقات و جمیع موجودات
 مشیت و حکمت کامله الهی بدین نوع قضا فرمود و جمیع عوامل را
 آن سبب کل اسباب هم فرار داد ابرو باید و مرد و حشر شید
 فلک در کازند تا فرمان بکف آری و غنبت نخوری لند احمی است
 که آن حکیم علی الاطلاق بر خلاف حکمت از لیه خرد و بعکس عادت
 و طبیعت اولیه حرکتی و خلقی بفرماید چنانکه از بد و خلق تا الی
 هر چیزی خلق کرده چنانکه آیه شریفه سنتم السالتی قد خلقت بن
 قلوب

The Babi points out the
 absurdity of taking these
 signs literally -

God acts in a uniform
 manner, according to
 His eternal wisdom -

دل تجرسته اله بتدبلاش به بر این معنی است و من کفتم
 جناب فاکر خداوند باری قادر نبود که جمیع انبیاء و اولیا
 را بشکلی عجیب و صورتی دل فریب که غیر از خلقت انسانی است خلق
 کند و بر سالت و هدایت عباد بفرستد تا بجهنم و بدین بهترین
 بشوند و بعضی مقبل و بر حسی منکر نکرند و اینهمه اختلافات از میان
 برخیزد و رخص اینهمه قیل و قال بشود و جوابه اذ قدرت داشت
 ولیکن بر فنی اقتضای حکمت و مصلحت نبود و ثانیاً خواست که در عالم
 کون و فساد بیسایکل عالیه از حجاب و سافله استیازمانند و در عالم
 شود و خیار و اشهرار مشهور و اولی الا لبصار شوند و اگر انبیاء
 و اولیا، بسکلی مخصوص میداشتند و بغیر از هیئت بشیر ظاهر
 میشدند و انظار امر میکردند عامه عباد بظواهر چاره خوار
 نداشتند لهذا سو وطن و حسن نفس ایشان معلوم نمیشد و نیک
 و بد را تمیزی نبود آن شخص گفت جناب آقا اگر همین فقره
 که فرمودید اعتقاد و ارید و از رو بر نفس میفرمائید چگونه منظر
 و معتقد استید که صورتی از میان قرص خورشید ظاهر شود
 و بشارت ظهور را بدید و چو در این موقع دلیل با که خود فرمودید
 جاری و جایز استند و خود انصاف دهید و قدری تعقل
 و تحلیل بفرمائید و فیکر که هر چه صورتی از میان قرص خورشید تا سینه
 نمایان شود و او را جمیع عالم ببینند و ندای بشارت شنوند

محال و منع است که پس از ظهور بانحضرت اقبال و هشتم از نحمد و نحمد
 ایراد و انکار بر آید و آنوقت همچنانکه فرمودید فرق میان خوب و بد کون
 و طمعه از کجا معلوم معین میشود حق فرستاد انبارا به این تا جدا
 کرد و از ایشان کفر دین پیش از ایشان با همه یکسان بدیم کس
 نیستش که مانیت و بدیم چون بر آمد اثاب انبا گفت ای عیسی
 دور شو صافی با و در صورتیکه مشبه را قوی کنیم و قطع نظر از
 تشخیص خست و طیت بکنیم و فیکه هر صحت صورتی ظاهر شود و ندا
 کند کیت که بتواند در مقام اعراض و انکار بر آید و این بدیهی است
 و سلم که همه مل و دول اهل عالم بدون خرد داری و اجمال فرما
 اقرار و اقبال میکند زیرا همچنانیکه در اول عنوان صحبت که این
 مطلب شد که جمیع اهل دنیا بخمال و احتمال خردشان همین نقطه
 را دارند و هر یکی منظر ظهور صاحب الزمان هستند و با وجود این
 چگونه ممکن است که با انحضرت در مقام جنک و جدال بر آید
 و او را لعن کند و اصحاب و انصار او را بکشند و بسوزند و سرها
 ایشان را ببدیه ببرند و حال آنکه در این خصوص صد قسم احادیث
 مشهور و معتبره وارد است که پس از ظهور اول انحضرت را
 علما انکار و تکفیر میکنند همچنانیکه میفرماید اذ ظهرت رایة الحق
 لعننا اهل الشرق والغرب و جای دیگر در ربیع مذکور
 و مطبوع است بظهور من بنی مائسی صبی ذوا احکام حیدر بقید ان

Tradition relative to the Hairan
 showing that most men will
 reject him, which would not
 be the case if true, extraordinary
 & incontrovertible evidence
 to occur as a proof in the case.

"When the dominion of the
 Truth appears, the people
 of the East & West shall
 cause it."

if you see of Banu Hashim
 that appear, with new
 laws, & none that
 answer him; & most of
 his enemies are the
 'Umayyads; & when he
 commands any thing, they
 shall not obey him, -
 shall say, 'This is contrary
 to what is with us'

فصلنامه احد و اكثر اعداء العلماء؛ فاذا حكم بشي لم يطعوه وبقولون
 هذا خلاف ما عندنا نظر مضمون اين حديث و ساير احاديث معتبره
 ديگر كه دلالت بر عييب ميكند و موافق تصديق عقل سليم ثابت و محقق
 شود كه آنحضرت محض امتحان و آفتابان مردمان بدون ظهور اين
 آثار و فسر مردود ظاهر ميشود و اظهار امر خود را ميسنمايد كه شتي و طلق
 از هم استياريانند و آنچه كسانيكه منظره و دين صورت موجودي شديده
 صورت او استند آنحضرت را الخازن و لحن مينمايند و موافق مضامين
 احاديث معتبره و روايات مشهوره زمين را از خون او و صحابه
 و انصارش رگين ميكند مثل اينكه بدون تخلص و تحسب ملاحظه آيات
 لطيفات و ديدن برهان و پان ايشان متمسك بوجوه مات
 شدند و چشم از معلومات پرشيدند و از دور و نزديك حكيم
 بكفر و قتل انچه هر چه موجودات و صحابه و انصارش منزه و كلف
 انچه را كه بنا بر كشمند پس از قدرتي كريبه و نذبه با نهايت تاسف
 پرسيد كه جناب آقا شما انچه در ملاقات و آيانش را ملاحظه
 نموده و از برهان و سانس خبري شنيد. بوديد جواب داد خبير
 ولي از خارج بعضي خبري شنيد. بودم كه خارج از قانون
 شرع بود پاسخ داد كه محض اقوال معاندين و معوضين چگونه
 جايز است حكيم بكفر و قتل گسي كردن با الهه اگر مضمون اين حديث
 موثق معتبر را بدانند انصاف بسپاريد و خود بدون عرض منصف

The tradition of Jabri, in the labor of Fabria -
 "On him (i.e. the Ka'min) is the perfection of Moses, & the brightness of Jesus, and the patience of Job; & his name shall be abased in his time, & their heads shall be given as presents to the heads of Turks, & Deplams, etc.

حاکم در کتاب خود در حدیث جابر از اربع ائمه از حضرت جابر نقل کرده است

شودید و دیگر دلیل و برهان نمی طلبید و طالب تصدیق می شوید زیرا که مضمون این حدیث با آنچه در این طور خطاب بر شد و کجای سخن شهادت میدهد و طلب را ثابت و مبرهن بنمایید علیه بحال موسی و بهار عیسی و صبر ابراهیم و فیصل اولیاء فی زمانه و متناهی ز و سهم کما قتها دی روس السرتک والدیام فیقولون و یحرقون و یکون خائفین مرعونین و جلدین تصعب الازمنه من دناهم یعنی الویل والرنه فی نفسهم اولکک اولیائی احقاً اگر این حدیث را قبول دارید دیگر جای انتظار دیدن صورت موهوم و محفل نامل و توقف و مجال ایراد و انکار باقی نمیناید و اگر منکر این حدیث معتبر بشوید ما بهم جنون ایم احادیثی را که شما بجهت علامات ظهور بیان میکنید رد کنیم ولی ما از طرفی الصفا انخلاف و از اعتدال تجاوز نمیکنم ولی عجب است از جناب شما که ازین قیل و حدیث مبرهن مبتنی قطع نظر میکنید و متمسک با احادیثی می شوید که توجیه و تاویلات عدیده دارد و معانی آن رموزات و موهومات است سستی ندارند هر چند ممکن است که بدلائل و براین قاطعه معانی و مقصود آنها را معین و مشهور و نموده ولی اکنون القدر بحال نیست زیرا که این پانزده مقدمات چندی لازم دارد تا مشکل حل شود و موهوم معلوم گردد و اگر معانی این شمس و مساوات و تاویلات از کلام حق بجزابید باشد رجوع بر ساله ایقان نمائید تا از بدین مطن و کلمان بگذرید و بطور علم

Reference to the IHad.

یقین برسید و هر چند که ما به لیل عقلی و موافق احادیثی که ذکر شد
معلوم و مدلل نمودیم که این علامات معانی و آیات و کلمات و کردار
و انحضرت بدون ظهور آن آثار ظاهره ظاهر می شود و همچنانیکه شد
و پس از اظهار امر آنکه که انتظار بروز آن را داشته چشم حقیقت
حق پوشیده و حضرت سلطان را با طغای نر و خود ان طلعت
روح و ادا شده در این موقع جناب مولوی از صفای باطن فضل
مواظف خود و حقد مناسب مثال می آورد و خبر سید پدش از
آن که نفس احمد فرزند لغت او هر کبریا تعویذ بود کاینچنین کسرت
تا آید پدید از خیال روش دلشان میطیبه آنهمه تعظیم و تحمیم و و داد چمن
بدیدندش بصورت بر باد آنهمه انکار و کفران نادانان چون سینه
سیر آخوزمان نقش او را کی پای به بر شغال بلکه فرغ نفس او یعنی جانی
زین سبب جان نبی را جان بد نامشنا گشت و نیت پای زد اینهمه
خواندی فرو خوان لم یکن تا بدان لچ و کفران کن سنت چشمانه
که شب جبران کند کی طواف مشعل ایمان کند و آیات قرآن نیز
کو اوی بافعال و اعمال این مکرین و معاندین میاید اکل باکم
رسول^ص بما لا تنوی انفسکم استکبرتم فریقا کذبتم و فریقا قتلتم
و تتردد جای دیگر میفرماید و لقد همت کل ائمة برسولهم
لیاخذوه و یجاوله با باطل لید حضرت الحق و کذکلت لعلما
خطاب میفرماید یا اهل الکتاب لم یلبون الحق با باطل

Whenever a prophet came to
you with that thick forehead,
did not like, did ye deny
some by day some
(See page 283).

و کمترین الحی و انتم تعلمون انحصار عالم جواب داد که این روایات
 و آیات صحیح است و در مقام انصاف نمیتوان سکر احادیث آیات
 قرآن شده ولی علامات ظهور باینها که ذکر شد اگر انحصار رسید
 تصدیق و دلائل و براین شمارا میگردیم و اکثرا میبینیم ولی این
 احادیث را چگونه توجیه نماییم و بچه حمل کنیم که در کتب معتبره
 وارد است زمان ظهور آنحضرت آفتاب از مغرب طلوع میکند
 و در وقت زوال هم مدتی میماند و در سه روز یا هفت روز مثل
 آتش است و با آنکه سرخی در آسمان پیدا میشود آن شخص حجاب
 که جناب آقا از استمدلال اینها دلائل و براین و ذکر اینها
 معتبره نیست و اگر بودیم که پیش ازین ما را در آسمان من و مکان
 سرگردان بکنند و بارض یقین معاودت نمایند باز هم که در
 خورشید باید سیر و گفتگو کنیم ولیکن چون وقت را چندان وقت
 و ما را القدر فرصت نیست محض اینکه رشته صحبت گنجینه نشود
 و گفتگو ناقص نماند از امثال این آثار و علامات آنچه در خاطر
 عاقل هست همگی را منقول نظر بدارید تا جواب همگی آنها یکبارگی
 عرض شود که دیگر پیش از این مشغول مباحثه نبودیم اولاً نمیگوئیم
 که هر چه ازین قبیل آثار و علامات که ذکر نموده اند توجیه نماید
 دیگر وارد چون فرض محال محال نیست ما همگی را فرض میکنیم
 بظهور آنحضرت انعمه علیهم السلام خبر داده اند حکما کان باید

The mentioned quote states
 traditions concerning the
 coming of the Mahdi - e.g.
 The sun shall rise from the
 West - etc.

The Ball first points out that some of these signs only indicate the coming of the Ha'im; others are to follow it:

Near that the "rising of the Sun from the West" is meant metaphorically -

Thirdly that many of the signs which were to herald the coming of the Ha'im have occurred, such as the terrible famine, & the "bringing near to each other of distant lands", which has been brought about by rail roads & telegraphs - etc.

و وقوع باید و بی این علامت بعضی قبل از ظهور و بعضی معاصر ظهور و پارچه از ظهور باید و وقوع باید و ظاهر شود و تا نیامد از طلوع شمس از مغرب طلوع شمس حقیقت است از مغرب خود که وجود اگر م آن نیز اعظم است نه علامت ظهور آن صراط اقوم چنانکه تمهید همین حدیث صحیح در این است
 راوی میگوید که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام از من خود حضرت قائم است که شمس حقیقت افتاب هدایت و نیز غم و لاینت و هر کس جلده غیب بجای مجلس و حدیقه فاضل اردبیلی را دیده و میداند صحت این معنی را و شما گویا آثار را از کتب اخذ نموده باخبار عوام آگهانوده اید و دیگر حواصلا ملاحظه میکنید انعلاماتی را که ظاهر گرد و برخی از آنها نیز ذکر شد و گذشت چند سال قبل چند شب استماعی در آسمان و آنهمه علامات عجیبه ظاهر شد فخطی را بان شدت که مردم کرشت اطفال و مردمانی خود را میسوزند و فرج از کر سکنی میگردند ندیدند و او وسطه و راه را بر آه و بنگر و ولایات و ممالک بهم نزدیکت فشدند فتنه در دین و اینهمه اختلاف در آئین ظهور و بروز بگرد و حال آنکه اعظم علامات این است که خداوند بر خود رحم فرستاده که هر وقت فتنه در دین آید ظاهر شود و از مظهر هر خود مظهر را بجهت تجدد و تکمیل آن آئین فتنه و هدایت عباد نامور و نمویید فتنه باید بصفایت دیدیم چنانکه قبل ازین مدلل داشته که از اسلام بجز اسمی باقی نمانده فتنه

دستور پیش از این منصور و میسر می شود و هرگز خداوند پیش از این
 بندهگان خود را بسنده فرمان راهیهای مختلف و منحرف و این
 و آن و سرگردان و حیران میگذارد که هزار سال متوالی بطن بطن
 عمل کند حاشا و کلا و از آنها گذشته اگر خداوند عالم را بغفل
 پشاه و حکیم مایرید میسید آید و در این معنی شبهه ندارد و جواب
 میگویم محض اینده فتره و فتوری که در دین و آئین پیدا شده بود
 بواسطه امتحان و فتنان مردمان و با محض حکمت کامله پیشش
 قفل گرفت که آنحضرت بدون خود همه این آثار و علامات
 ظاهر شود و چنانکه اغلب آیات قرآنی مثل ولله تعالی فی فعل
 مایه و حکیم مایرید و قوله فقال للمایه و قوله یحیراته
 مایه و تثبت تثبت این کلام است افسوس که دیده بنی
 و کثر شترانی نیست و الا چه لغزو یا مغربت این کلام
 الالف قد یعنی علیک ایما و اشتغلت فیها بما توی
 بر نفسک من الظنون والا و امام الی متی تگون ما قد اعلی
 بساطک فارفع رأسک عن الزم فان الشمس قد اقعنت
 فی وسط النزول لعل شترق علیک من الوارحجاب ترک
 خواب غفلت محرکوش کن غزش این بشیرای محرکوش کن جنبه
 و سواس بیرون کن ترکوش تا بگوشت آید ان بانکت سر و شش
 دفع کن از مغز و از پنی زکام تا که ریج التاید و رشام و فوج

"O son of man! the days have
 by thee; & therein thou
 hast thyself till that
 thou desist of ideas &
 fancies: until when wilt
 thou sleep upon thy pillow?
 raise up, then, thy head
 from sleep, & verily the dawn
 hath risen high in the
 midst of declivity: & behold
 there shall shine upon
 thee of the lights of the
 Beauty."

که چنانچه شما سوهمات را محکم کرده و معلومات را بجلی ایزد داد ماید و لطفت سایر احادیث صحیح در آیه کافیه غیثوید که همان قسمی که آنحضرت ظاهر شد و واقعاتیکه واقع گردید بی زیاده و نقصان بیان واقعات که بر او حق خیر میسید بد و بیان میفرماید اولاً در سنه ظهور آنحضرت ملاحظه حدیث مفضل را بنامید که میفرماید **سَلَّ عَلِ الصَّادِقِ فَكَيْفَ بِأَمْرَائِي** ظهوره فقال في سنة اثنين يظهره ويعلم ذكره سبحانه انك انحضرت نیز در سنه دو بیت شخصت اظهار امر فرمود و گذرگت از حالت صفت شخص ایشان از حضرت صادق سوال نمودند فرمودند **يُظْهِرُ بَنِي هَاشِمٍ وَيَأْمُرُ النَّاسَ بِطَعْنِهِ وَهُوَ ذُو كُنَابٍ جَدِيدٍ عَلَى الْعَرَبِ شَيْبَةٌ فَانْصَبْتُمْ مِنْهُ شَيْئًا فَاسْعَوْا لَهُ** و نیز در اربعین مذکورست **يُظْهِرُ بَنِي هَاشِمٍ صَبِيًّا وَوَحَاكِمًا جَدِيدًا فَيَدْعُو النَّاسَ إِلَى أَنْ قَالَ وَإِذَا كُنْتُمْ أَعْدَاءُ الْعُلَمَاءِ وَبِحُجْنٍ دَرَعًا نِيْزًا مَذْكُورًا** است **يُظْهِرُ مِنْ بَنِي هَاشِمٍ صَبِيًّا وَوَكُنَابًا وَاحْتِجَامًا جَدِيدًا إِلَى أَنْ قَالَ إِنْ كُنْتُمْ أَعْدَاءُ الْعُلَمَاءِ وَدَرَايِمَ حَدِيثِ الْحَدِيثِ مِنْهُ أَرْجَا بَلَقًا وَجَابِلَ مَوْجُومًا وَكِرْمِي مَعْلُومًا وَبَنِي هَاشِمٍ بُوْدُنَ الْخَضِرَةِ وَاصِحَ اسْتِ وَدَرَّ شَبَابَ جَوَانِيهِمْ** ظاهر میشود و نوشته که هنوز سن شریف ایشان بیت و چهار سال تمام نبود و هفت سال نیز مدت دعوت ایشان طول کشید و در سن سی و دو سالگی در سنه هزار و دو بیت و شخصت

And it is also called of Sadiq, "How, O my lord, shall his manifestation be?" and he said, "In the year '60 shall his dispensation appear, & his mention will be on his high."

And again Sadiq, being asked concerning him, said, "A youth shall appear of the Beni Hashim, & shall command men to follow him; & he shall have a new Boot, difficult for the Arabs; and if ye hear anything of him, then hasten unto him."

The Bab was indisputably of the Beni Hashim, since he was a Scyphid, & he was only 24, or less than he first proclaimed his mission - & his whole career from that time until his death was only 7 years - & at the age of 32 in the year A.H. 1266 he was martyred at Tabriz.

هجر در تبریز بدرجه رفیع شهادت رسیدند و باعث این فتنه و فتنه
 خانچه مذکور شد علمای فشریه و فقههای دنیا طلب بودند ای دروغ
 گو که بود کاشانی اندر و ذره منور آدمی کو بودی مثل ندید دیده
 ایس حطینی ندید لمن داودی بسکت و که رسید کوس هشتکین
 و دانش کم شنید صدقه هم هم شوم طلعه یومنونکم من مخاضی القهار
 صدقه هم هم بدور زابده قبل ان یلقوکم با ان بهره صدقه هم هم
 مصاحح الدجی صدقه هم هم مفتاح الرجا بالله اگر بدیده
 حدید حدیثی را که در بحار الانوار مذکور است بدون غرض و تقصیر
 جا علیه ملاحظه نماید رفع جمیع وساوس و شبهات نماید
 که میفرماید ان فی قائمنا اربع علامات من اربعة نبی مرسی
 و عیسی و یوسف و محمد و اما العلامة من برسی بحرف و اللطفا
 و اما العلامة من عیسی ما قالوا انی حق و اما العلامة من یوسف
 السجن و اقیة و اما العلامة من محمد انه یطهر باثا مثل الفرقان
 اکنون خرد جنا بعالی تصدیق و تصور کنسید مکر الخضر ت با این
 علامات ظاهر نشد و از انجا رسکین و معاندین در فساد
 و غنا و علامتی مجوس بخش و پان که جامع جمیع کتب باوی است
 از انجا روبرمان ایشان نبود ملاحظه فرماید جمیع این حسان
 ملل و مذاهیب که در روی کره ارض هستند از سینه خودشان
 بنقد چه سندی در دست دارند و بگذام انما رخصتیم کن

Hadith from the Biharul Anwar.
 "Verity in our Hā'mie are four
 signs of four of the prophets;
Moses, Jesus, Joseph, &
Muhammad. Now the sign
 of Moses is fear & expectation
 and the sign of Jesus is that
 which they said concerning
 him; and the sign of Joseph
 is imprisonment and
 and the sign of
Muhammad is that he
 produces winds into the
Fourān."

Has any sect got any other sign or proof of their prophets from the books left by Isaac?

The mystahid asks what miracles, like Muhammad's clearing the moon, did the Báb do?

The Báb says that although they do wonders greater than the clearing of the moon, the Báb had no signs on him as signs.

objection to a claim in the clearing of the moon -

هستند آیا بجز کتب حجتی دارند اهل فرقان هم بغیر از قرآن چه دارند
 او را با پان تطبیق کنند تا بدانند که ام افصح و المصاحف است
 کرت نسبت باور بیاورین پس ^{نزدیک} اهل انشخص عالم رسید از حضرت
 غنی مآب اینفیه خوارق عادات و معجزات مثل شش القربوه وغیره
 که ظاهر شده از این وجودی که ما اورا باین دلائل ذکر کرده ایم
 حضرت قائم بدانیم و استوار بقائیت او نمانیم که ام اعجاز
 ظاهر شد شما چه دیدید اید انشخص چه ابداد اگر چه آن چیزها بلکه
 ما دیدیم فوق رتب شش القربوه ولی چون انحضرت از فوط
 انقطاع و استعناء ابد او اصلا عتسالی بخوارق عادات
 ندشت لعدانیه از اظهار آن عار و عتبار داریم خود نباشد
 اقبال را دلیل غیر زرقاب سبیل ولی شما عظم معجزه که ذکر
 میکنند شش القربوت و ما اگر بعد قبول کنیم سایر مثل
 نکول میکنند و میخندند و متخرنمانند چنانکه میگویند
 که کره فرفرش میشد همه عالم میدیدند و انحضرت جمع
 من فی الارض ایمان میآوردند و حال آنکه احدی ندید و در
 هیچ تاریخی از آن ذکر نشده انشخص عالم جواب داد
 ندید آن دیگران دلیل بر عدم شش القمر نشود و من از اجتماع
 اینهمه زخافات فوق العاده کسل و مله جرح شده و شش
 زیاده از آن متصل بشوم و لا طایل بشنوم که من جناب

اول معین بفرماید که فروردین و آسمان چه چیز است ما بدیم
 و فهمیم قابل شن افر شدن است باخیر جواب داد از فرار یک در
 اخبار و روایات مذکور است فر از جمله که اک سبب سیاره است
 و در آسمان اول است و هکذا اول از زمره سبز است یازده
 و اشمس و فضا است و خورشید از کوکب سیاره است ولی از همه عظیم
 و در آسمان چهارم است که بقولی آن از نقره خام و بقولی
 از مروارید و نامش طول و بقولی ضیعا یا رفلون است من بدیم
 به چه چه آدم ابد نادانی از معقولات سخن گفتن عمر تلف نمودن
 خندیدم و ساکت شدم از قسم من متغیر شد و گفت اگر
 غیر ازین است بفرماید و جواب بدید ما چار کفتم جناب آقا
 این شخص حیاره از صبح تا بحال آنچه با فائده دلایل عقل
 و نقل مطلب را بشما مدلل و مبرهن میدارد باز شما درنگا
 خود اصرار دارید من چقدر باشما مباحثه نام و اوقات
 صرف کنم تا یقین حاصل کنید که این آسمانها نیکه میفرماید
 از زمره زرد و سبز و از نقره نخته و خام نیست جوای صرف است
 و از کثرت دوری بنظر این قسم میآید و بقول جناب
 این ستارهای سیاره منحصر بهفت عدد نیستند بجز
 اینها نیز دیده اند وضع حرکت آنها را معلوم نموده اند
 و غلبه این کوکب را که می پسند گران است مثل

The author asks the
 Muscatid if he knows
 what the nature of the
 Moon is, & whether it
 is capable of being slept.

The Muscatid answers
 that the Moon is one of
 the seven planets, & is
 in the first heaven, which
 is of emerald or green;
 & the Sun is also one of the
 seven planets, & is much the
 largest of them, & is in the
 fourth heaven, which is of
 pure silver or of pearls.

The author smiles at hearing
 such nonsense, & is discontented
 seeing that the Muscatid is
 very angry, & says, "If it
 is other than this, kindly
 tell me."

The author tries to convert
 the Muscatid's views on
 astronomy.

این کره و با هم در کوچه‌ی و بزرگی تفاوت دارند و همه با ذب
 بعد یکدیگرند مثل اینکه کره قمر که از ثلث این کره کمتر است بقوه
 الکرسیه و جذبیه است که این کره ارض دارد در دور این که دو وار
 مثل یکپای پرگار در گردش است و بطوریکه حکما و علمای اروپا
 معین کرده اند مسافت دوری آن ازین کره دو سیت و پنجاه هزار
 میل است و مساحت دوران شش هزار و ششصد و چهل و هشت
 میل است و سرعت سیرش هر ساعتی دو هزار و سیصد میل است
 و بادورین و ادوات و آلاتیکه مخفی همین کار اختراع کرده اند
 بحشم حس و یقین که همانیکه در آن کره هست دیده اند و بر
 وفق قانون طبیعی و جوب وجود موالید ماثله مانیز در آن
 معلوم نموده اند و لیکن نوع هیت و هیولارا هنوز معین نشده
 و کذلت کره خورشید که دو کره و سیصد و شصت هزار مقابل
 زمین است بقوه مغناطیس و جاذبه‌ی که دارد بجذب او این کره
 متصل متحرک و در فضای این هوای اعلی الاصل در دوران
 مشغول دوران است و این کره زمین را که بالای شاخه‌ی کای
 ساکن میدانند هر ساعتی شصت هزار میل سیر میکند و همچنین
 در فضای این هوای بی آنها کره را با ادوات و آلات
 و دورین و اسبابا همانیکه دارند دیده و معلوم نموده اند که از
 کثرت بعد مسافت در مدت سی هزار سال نود و او بارین که سیر

The Moon 250,000 miles
from the earth.

It goes 2300 miles an hour.

The earth revolves with a
velocity of 60,000 miles
an hour -

و حال آنکه سرعت سیر نور در هر ثانیه دو بیست هزار میل است همچنانکه
 نور کره خورشید در هشت ثانیه باین کره میرسد خلاصه چون
 باین آلات و اسبابیکه الآن دارند دیدن کوانتیکه فوق کره
 مذکور هستند ممکن نیست الحال خیالشان مصروف ماخترع
 و ابداع اسبابی است که به دفعه او بتوانند کرامی غیر مرئی را
 نیز ببینند و کم و کیف آنها را معلوم کنند و علمای اسلام این
 علوم بی ادبانه و این انواع مخلوقات را نقد و لاخصی را منحصراً
 عالم میدانند اگر چه گاهی خیال واهی مثال هجده هزارم میسند
 و علوم را منحصراً فقهی بشمارند و فاس و طهارت و نجاست
 و ضرب زیند عمر آموزه و بوجومات غیر معلوم نمک شده اند که
 آسمان از زرد و زرد و سبز است و از معقولات و محسوسات
 بکلی دست کشیده اند از اشاع این پانان زیاد الوصف برت
 و گفت بگدام دلیل و برهان احوال از حرف کلمات فرمکنند
 باید قبول کنیم و بگوئیم آسمان برهانی است خالص عن مردم همان
 دلیل حاضر موجودی که الآن دارند و آتش را درین گذاشته اند
 که هر چیز دور را نزدیک میکند و کما هو الحق میسند چه جواد
 محال است اختراع همچو دور بین و بعقل و دست نیاید و چگونه
 میشود که هم جناب آقا نهایت این است شما بفرمان زنده ای
 و آن دو بر سینه را ندیده اید ولی سایر ضاعات و اختراعات

The narrow & contracted view of knowledge taken by the 'Ulema'.

The mujtahid is foolish & asks - For what reason should I accept the ridiculous & nonsensical statements of Firangistan?

ایشان که اعظم از بن است مثل شادت بر صدق است طلب میدهد
 و جنبه خارجی لازم ندارد فقط عراف و مکراف انصاف و سید
 و مشهور کنندگان که بقوه علم و ادراک همچو اسباب اختراع
 کنند که در آن واحد شما با هر ملک از ممالک دنیا بخواهید سوال
 و جواب کنید بتوانید عاجزانه از اینکه دور فنی اختراع نماید
 و کرات و افلاک را ببینند چگونگی آنها را معلوم و معین کنند
 و آسمان زمره را از هر او کرده را از قوس و جرم نیز و شخص
 دهند و در کتاب حادث شما در فقره طوفان حضرت نوح
 مذکور میشود است که خداوند بجزئیل تعلیم میفرمود و وضع ساختن
 کشتی را و جزئیل هم بحضرت نوح بیاد میداد و آخر الامر پس از
 چندین سال حضرت نوح که پیغمبر و از همه چیز با خبر بود معلوم نمود
 و جزئیل سفینه یادی بی اختیار ساخت که هر وقت باد می آمد
 داشت و آلودی آب سرگردان و گرفتار طلائع و تراکم امواج طوفان
 دریا بود اکنون ملاحظه کنید کشتیهای آتشی و راههای آتشی را که سینه
 صحرا و دل دریا را چگونه شکافند و در سزت سیر به برف مبت
 میگیرند ولیکن نه این است که ما فرکیهای بمعنی عربی ندان را بخواهیم
 بحضرت نوح علیه السلام العباد بالله ترحم بدو بیام و بی استعداد
 و قصتهای آن زمان پیش از آن بنود و آنوقت اگر کسی میگفت
 فلک اطلس از یکبار چه اطلس متعارف است همه کس باور میکرد و آن

اکنون درجه معارف و علوم بطوری در ترقی و تزايد است که جمیع
 موهومات را معلوم کرده و یکسند و نیشود کف آسمان از زردی
 ببحر کفش فرور آید و میباید و میشود میدارند که بعضی است
 از جمله آثار ظهور که در کتب احادیث شما مذکور و مطور است
 این است که در زمان ظهور شهرها بهم نزدیک میشوند و شما خان
 فرض میکنید و بگوید که گمانی را میکند و این زمین
 جمع میشود و شهرها بهم نزدیک میگردد و حال آنکه قدری نقل کند
 میفهمد که وقوع هر سوارگی از جمله محالات است و از مقوله بلفظ
 و هیچ دی شعوری این قول را قبول نمیکند و باین کلمه تسلیم میشوند
 زیرا که بر حقیق ابد و دیوانه و بسکی افتد رفتم و فکر دارد که فکر
 و ملاحظه کنند که اگر فرض حال بخواهند کن زمین خراسان و شما
 بکشند و نهم وصل کنند وقت کشیدن آنرا که لابد باید بنیابور
 و سبزوار و سنجان و دامغان و شاهرود و بطام و طهران
 و قم و کاشان با سایر قریبها و قرای دیگر بشکم زمین فرورد
 و یا اینکه حمل بر این میکنند که شهرها از کثرت آبادی تصاب
 بهم میرسانند که شته از سایر دلایل دیگر معاینه می کنند
 خطه ایران از عدم قانون کلیه و تنظیمات عدلیه روز بروز
 بلکه انما فاما و ایران تر میشود با وجود این از کثرت حماقت میاید
 آبادی و آزاد را دارند نه فراست و هوشی که درک معنی

One of the signs of the
 appearance of the Mahdi
 foretold is that 'Cities
 shall become near one
 to another'.

The telegraph & railway
are the fulfilment of
this prophecy -

بیانات و کلمات بسیار اولیایانمانند و مقصود ایشان را در آن
گذر و چشمی و شعوری که ملاحظه و مشاهده کنند و بفهمند و ببینند که
همین مکررات و تکرارها و تکرارها را هم نزدیک کرده است
و باعث آبادی و آسودگی جمع عالم و انالی آن شده از بخردی
از هیچ عیالات موجود معین معلومی صرف نظر نموده و خیانتان
بر این مصروف داشته اند که رکهای زمین را خواهند کشید شعور
اینان مثل جماعتی است که روز روشن با چراغ در طلب تجسس
آفتاب برآیند و این جانب عجب تر از این در بد و ورود ایران

The author relates how while
he was in Tabriz, an eclipse
of the moon took place. -
all the people began to
beat brass plates, etc.
- the devils among the devils
which had deviled the moon.

دیدم ام یک شب در تبریز بقول اهل ایران ماه گرفته بود و انجم
خانها صدای زدن طلشت و جام مس و غیره بلند شد و کوشش را کردند
از چند نفر جن را پرسیدم با اقوال مختلفه جواب دادند که سیاه
و با اجنه و عفریت ما را گرفته اند چون از زدن صدای مس میزنند
وقتی که این صدا میشنوند با هر از و تر را میکنند آنچه خواستیم بکنند
مدلل بدانم که اشتباه کرده اند و نه چنین است که شنیده اند
ممکن نشد و شو انستم در صورتیکه علامت معتقد بکشیدن رکهای زمینی
و این قسم موجودات و مزخرفات هستند جوام الناس و کبریا
اولی خواهند بود و نیز تصور کنید که از اول بعثت حضرت
آدم که مورخین آنرا کبیرت میدانند اینها بسیار اولیا
و عقلا و علما که بدینها آمده اند و یکی محتاج چراغ بودند که آدم یک

چراغی اختراع کردند با خبر دادند که پی فیلده دروغ را روشن کرد و باز
 باد و آب هیچ چیز خاموش نشود و قدم بگذارد بفرنگستان
 و پرسید که چراغهای جمیع ولایات بدون فستیده و دروغ از یک
 منبع مخصوص چگونه روشن میشود و از آب و باد و هیچ چیز هم خاموش
 نمیشود و کذا لکت امثال این اختراعات و بدائع صناعات بسیار
 اگر بخواهیم ذکر کنیم مطلب از دست میرود ولی همین قدر هست که
 مثل اهل ایران لکلی از معقولات و محسوسات بی خبر نیستند
 که هوای خالص را از مر و تخفیف و تمیز شرانند بدهند و هر چه
 ابو حریره در کتاب کعب الجمار نوشته باشد قبول کنند و فرس
 که اهل ایران با پارا پرو پوچات بمعنی قائل شده و با مله از
 عالم علم و معانی غافل گشته اند و تمام اوقات خود را صرف
 سخن ناقص معنی نموده و صد هزار قسم حقه شرعیه و مسلمة توریه
 و عنین العین و عنین فی العین و مصالحه صحیح و فاسد را اختراع
 کرده و اینها را اسباب بزرگی و فضیلت خود قرار داده و اسم
 خودشان را با نام و قبله انام گذاشته و جمیع اموال و املاک
 مردم را بعبوض مال امام و در مظالم و ثلث اموات تصرف
 کرده اند و اسم پاره مجملات بیفایده را علم گذاشته اند
 و حال آنکه علم معلومات و نتیجه و ثمرات لازم دارد از نتیجه و ثمره
 علم آنها که اسم اسباب رفاهیت و معیشت مردم فراهم آید

و اختراع کلام صنعت و حرفت شده که باعث ثروت و کثرت
 و از آادی ملت و آبادی مملکت گردید و کلام موجود معلوم و معلوم
 موجود شد کالکه بخار و وجود آمده ز قوه برقی گرفته شده ز جوهر
 کازندید گشت ز علم فیزی و شمسی معین گردید ز شیر و چغندر را
 هتر از قند مکرر کردند و هزار قسم کارخانه جات را نمودند
 ذغال سنگ و قوت بخار بکار بردش آوردند و جمع فقر را ضعیفا
 و عاجزین و مساکینی ملت را از بند بیکاری و پریشانی رسانیدند
 و استراحت و سامانی رسانیدند ز خلاصه این همه بدایع صنایع
 و مملکتان و ترقی ملت و دولت ایشان از نتایج علم علی
 شان است بچنانیکه ذلت و عسرت این ملت نیز از عدم دراک
 و علم ایشان است در کتاب یکی از حکمای دانشمند ایران محض
 حب وطن و دلسوزی بجالت هم وطنان خود پانانی چند دیدیم
 که دلم بجالت عالیه اهل ایران سوخت فوق العاده و ذکر
 بعضی فقرات آن مناسب این مقام است در رفع ای برادران
 مگر تو در ابتدا معدن جمیع علوم و مبدا او فضا و کل کلمات
 و فضایل و معجزات بودی که آن شوکت و سعادت
 و معلومات تو که در عهد سلاطینی کبان میسر شد و اگر میگویند
 شوکت و غلب شوکت و سعادت عالیه ملل فرنگستان و مملکت
 بنزله شمس است که در مقابل آفتاب ولیکن نسبت بجالت

Triumph over the former
 greatness of Persia.

این زمان ایران مانند فرست در مقابل ظلت آری ایران زینکه
 سلاطین و فرس در عالم نمانداری داشتند و به چنان فرهنگ
 عمل میکردند اینهمه احکام مختلف در ساله در راههای منحرف نبود
 و مردم در زیر سایه سلطنت و عدالت ایشان آسوده کی و خوشتر
 داشتند و از فهای الهی بهره یاب میشدند و در عزت و آسایش
 و زندگانی میکردند فقیری و که الی نمیدانستند پختی و پشیمان
 نمیدانستند در داخل مملکت و در خارج آن محترم بودند بر خلاف
 این زمان که در داخل مملکت عاجز و گرفتارند و در خارج خفیف
 و خواری و در آن زمان شهرت و عظمت سلاطینی ایران کمال افتاد
 و اگر چه بود چنانچه بر جهانیان آشکار است که در از منته قدیم عرصه
 ملک سلاطین فرس در همه وسعت بود از طرف شمال بود همچون
 و دریاچه اربل و باب الابواب در بند و از طرف جنوب خلیج فارس
 و بحر عمان و از سمت مشرق رودخانه سلیمان سند و هند و سنان
 و از سمت معرب لغاز اسلامبول و کنار بحر سفید و با همه ولایات
 بلوچستان و افغانستان و کابلستان و غورستان و لاهور
 و کشمیر و سکار پور و تمامی سند و بلخ و خجوه و ارکنج و کوشقان
 و شیروانات و مابل زمین و بلاد خیره و دیار بکر و ارمن زمین و سنان
 و اینهمه ولایات در زیر اقتدار سلاطین ایران بود و بر با عا
 ایشان در بر عزت و سعادت میبودند خفیف تیرای ایران

کو اندولت و شوکت و سعادت تو که عرهبای کر سینه برهنه
 تو را بدبخت کردند و جمیع کتب علوم ترا و فنون ضمایل تو را
 آتش زدند و تو را ویران و از زبور علم و هنر عریان و اهل ترا
 نادان کردند پس از آن از اختلاف و اعوجاج راهای خود دان
 و کثرت لجاجت و حسد با هم تضعیف و ناتوانی تو تابوش شده
 و جوهر قابلیت و علوم تو را ربکت آلود کردند و علم و فضل را
 منحصراً بصدیق زبان عرب و پاره سهرمات نمودند و تو را بدت
 و آفات طبع و زرات و ذلت و عبودیت و تعلق و ریاء و نفاق
 و کفر و خدعه و جنین و تفتیه خور ساخته و جمیع خصایص حسنه را
 از صداقت و عدالت و وفا و جوامع زدی و شجاعت و علوی طلبی بلند
 بستی و بی طبعی و ذکاوت و وفایت و فضیلت و علوم را از طبیعت
 تو سلب کردند الحاصل جناب آقا افندره هم مستند بجهومات
 شدن و چشم از معلومات پرشیدن خلاف مراتب و مرتبت
 و معروف است فاصله از امثال شما اشخاص که خرد را خارج تحصیل
 میدانند اکنون که بدلائل حسی و عقلی معین و معلوم شده که بقوه
 ادوات و آلات و دور بسینها بیکه ساخته اند و دید مانده و نفس
 حاصل نموده اند که آسمان بجز بهوا چیزی دیگر یا زمر و زرد و بزر
 نیست و این کرات نیز بر خلاف قیاس ثبات الحال جناب
 بفرمایند که بکدام آذله واضحه معتقد هستید که آسمان چاهم

نقره خام و آسمان اول از زمرد است جواب داد که دلیل
مضموم در این خصوص اقامه نشده در روایات و اخبار مذکور
مسطور است کفتم انصاف بدهید اگر در روایات و اخبار
العیاذ بالله خدا دو تاست باید قبول کنید و هیچ تصور صدق
و کذب آنرا ننمایند و حال آنکه حضرات ائمه میزان بخت شما داده
که هر حدیثی که حدیث دیگر معادون دارد و آیات قرآن دلالت
بر صدق آن میکند و عقل نیز قبول مینماید قبول کنید و الا فلا
در اینصورت بمقادار طرب و لایال بس آتای کتاب بسین در قرآن
که ام آیه بصراحت دلالت میکند که آسمان از زمرد است
و عقل سلیم هم بدلائل حسی چند گواهی میدهد که این فخره
غیر ممکن است اولاً که خورشید که سبزه را منور میکند خود
فی حد ذاته نور نیست و از جای دیگر نور با و میرسد و مثل ناله
و دایره دور او را احاطه مینماید و فلکت نجوم را که شگفتک
عطار رد میداند و میگویند از طلاست و آسمش را نیز فرستادند
که آشته در این صورت اگر فلک عطار از طلا باشد حایل
و مانع میشود از اینکه خورشید کسب نور از جایی دیگر نموده
و باین گره نور بدهد و این گره را هم که منور مینماید محض این است
که در میان چیزی حایل نیست و همین یکقطعه ابری حایل و مانع
میکرد و از تابش نور آن الحال تصور کنید اگر آن قطعه بر

یکی در چه بلور سبز باشد ز آفتاب مسلکی است که در کمال سبزی
 در اینگونه تجلی میکند چنانچه بلوری میفرماید ز ابگینه سبز چون ساز
 آفتاب سبز منی جمله روی آفتاب و قطع نظر ازین فقره دیدهاید
 که بار چه بلوری که مقابل آفتاب نگاه میدارید شعاع آن بهر
 جایی میتابد آتش میزند پس اگر آسمان زمره که صد هزار
 درجه اکل و اتم از جنس بلور سبز است حایل میان این کره و تیر
 اعظم شود باید حکم تجلی ز نور شدید در اینگونه به کمال سبزی باشد
 و بدلیلی که ذکر شد در آن واحده نیز جمیع عالم اشتعل و محترق نماید
 پس معلوم و ثابت شد که اینهم از جمله موجوداتی است که بدون
 تحقیق و تامل به آن معتقد و معتقد شده اند و نه بهین قنایلت
 اسلام بدینگونه موجودات اعتماد و اعتقاد دارند بر هر که بگری
 بهین در دست است اغلب ملل اهل عالم بعلت طنزون
 و او نام شایسته اند از حد خود سخا و زکندند و در عالم طنز و کلام
 سرگردان مانده اند آن علماست که از اکثر صاحبان ملل دایره
 این زمان پان نمودم و نیز استدعی شدم که در نظر داشته باشید
 و فراموش نفرمائید منظور نظر خدای تعالی است یا محتاج
 باظهار و تکرار است فرمودند همگی را بجز اطره سپه و امام عین
 کردم انصاف دهید و تصور کنید که امام بکت از آن
 اما در علماست که ذکر شد بوقوع پیوست که شما اکنون

که این علامات و موهومات محال ممتنع که خلاف حکمت مبع و
 مخترع این عالم امکان است ظاهر شود از آنکه این آثار و علاماتی که
 ذکر شد مختصر تر و سهل تر علامتی است که بعکس سایر نباتات
 و خورشید است چنانکه کوشیده و منحصراً بکفیه نموده و فرموده
 زمان ظهور حدت تابش آفتاب باین گره دوازده مقابل شتر
 میشود و این بنظر و کفن آسان میآید و حال آنکه حکمای اروپا
 انگلیسیها آنها درجه حرارت را صد بیت درجه معتین نموده اند
 از شصت درجه آنچه قنزل کند برودت زیاد میشود و آنچه از
 شصت درجه ترقی کند هوا گرم تر میشود تا بنود درجه و صد درجه
 که میرسد ممکن است در سرداها و زیر زمینها بصیرت زنده می گردان
 و بصد درجه که برسد دیگر زندگانی مشکل میشود و در صد بیت درجه
 حران در عروق بپوش میآید و محالست که ذمی جردی در عالم امکان
 باشد در این صورت چگونگی ممکن است که حدت حرارت آفتاب
 دوازده مقابل زیاده ازین درجه بشود و لیکل فرموده حضرت
 زرتشت را باز بستران نوحی توجه نمود و موافق علم طبیعی و نجوم
 محل صبح دارد ولی اینکه حضرت عیسی میفرماید و هتیکه گره هوا
 مثل آتش شود پیرسنان از آسمان نازل میشود و قدری بدقت
 ملاحظه کنید پیوسته ماه و چهره و تاویل ندارد زیرا که باعث زندگانی
 و تنفس جمیع نفوس است که در عالم امکان هستند همین است
 و اگر هوا

و اگر هو انباشد نفس کشیدن غیر ممکن است و اگر این چه ایش
 آتش بود جمیع عالم امکان را در آن واحد شعل و محترق میکند
 دیگر پسر نهان برای که وجه و کجایی آید پسر ثابت شد که جمیع
 این آثار و علامات یکسانند بسیار اولیا پان فرموده اند یا بعض
 حکم و مصلحت بر هومات مجال منع الوقوع چندی مردم را منتظر
 و امیدوار نموده اند که قوانین آیین ایشان تا زمان ظهور مظهر
 دیگر حائل پذیر نباشد و نشود و یا اینکه امثال اینکلمات و بجزوات
 تو حیده و تاویلات دیگر دارد اکنون اگر جنابعالی در دین دارید
 و در بند دین داری هستید لابد و لا عجب با قدرام یکی ازین
 دو کار اولاً با جمیع وساوس و خیالات و فتنهات باطنیه
 خود را ترک کنید و دست از دامن برهت بکشید و قدم بعبر
 سربیت آن مردانه معلوم بگذارید تا حرق حجابات و رفع شبهات
 شما بشود و یقین کامل حاصل کنید بجزیم مراد عشق مشن
 قدیمی که سوداگنی از این سفر زان کرد و ثانیاً اگر مستعد
 برهت و علامات هستید و عقائد و عقایدتان در این رجوع
 بدین آبا و اجداد اولیه خود نماند و داخل طریق حق بشود
 باید بشوید و اینهمه بسیاری بعد از بعثت عدم ظهور علامات
 و آثار مذکور را بخاک کشید چون جوابی بروی حساب شد
 بگوید از فرط حیرت و غم گفت سبحان الله امروز و چهار

The author says to the
 Muztahid, "You have
 logically only two courses
 before you, one is to
 regard these extraordinary
 fortifies in the heavens
 foretold by all prophet as
 nothing in the next world
 as either a reward or
 prevent anyone claiming
 to be a prophet until the
 future is foretold
 one set for this function,
 or as having another
 meaning than the
 apparent one;

Or else you must, if you
 will persist in clinging
 to these signs, believe in
 the promissal reality of the
 heavens, & reject all
 subsequent prophets as
 impostors, since on their
 appearance, such signs
 did not occur.

دو نفر کافر شده ام و بدلیل و برهان کفر خودشان را در
 وجود من ثابت میکند فوراً انشخص بانی خرید و کف صدق
 اقولک ما بر شما معلوم شد و دیدید که این قبیل شخص قسکه
 مطلب بایشان ثابت میشود و بالمره عاجز از جواب میگردند
 محض حب ریاست و حفظ مراتب و مصیبت و جماعت خودشان
 عمداً حکم کفر مدعی میکنند و از اوصاف و ایمان و دین و آیین
 چشم پوشیدند و میگردند بواسطه اینکه با مامت و آقاخان
 و درهم و دینار و احترام و اعتبار ظاهره ایشان خللی وارد
 نیاید و باینجه است که غالباً از لکوبسته و صبر و سکوت را
 بر حسب رفاهیت و سلامتی وجود خود دانسته ایم لهذا معلوم
 شد که ایشان محقند و دیگران طالب تحقیق مطلب و رفع
 اختلاف نیستند من از آن شخص بانی سؤال نمودم
 که من سیر سیرت جمع مطلق و سیاحت عقاید و اعمال ایشان را
 کرده ام در اقوال و افعال شما هیچ وجه خلافی مشاهده نشد
 و آنچه الی الان مشهور آمده همه بروفتی قانون حکمت و قاعده
 مراتب انسانیست و مدّثیت بوده لیکن در فقره تیر انداختن
 با علی حضرت سلطان تعجب و حیرت دارم کیسه خود را
 عقل کل بدانند و صاحب اقتدار باشند چگونه بهمی علی
 خلاف که خارج از مراتب حکمت است امری نماید انشخص

The magistrates say,
 "To day I have fallen
 in with two infidels,
 who support their
 infidelity to me by
 proofs & arguments."

The Babé laughs, & says,
 "Since people, when they
 find themselves powerless
 to answer arguments,
 merely to preserve their
 lordship & superiority,
 prostitute their opposition
 to the infidels."

The author says, O the
 Babé! that he finds nothing
 in the tenets of the Babé's
 contrary to reason &
 humanity, or oblige is
 other than admirable,
 but he is astonished at
 the attempts made by
 them on the Shah's life.

جواب صحیح است و لیکن تجریداً یک جمیع عوالم امکان در قبضه قدرت
اوست که باین حرکت خلاف ابداء از مبدأ اشاره نشده بود
ولی چون از همه طایفه غافل و حامل بیست دو ست فقر جا بل غافل
نادان محض و سوسه شیطان و بهوای نفسانی خردوشان
بعد از اینکه صفای عالم را بر وجود خرد تنگت و جانسان را در بعضی
خطر و هلاکت دیدند بدون اطلاع احدی از معقولین با نظایر ایشان

The Bahá'í admit the wrongfulness of the action, but swear that it was not done in accordance with the command or approval of their spiritual Head.

The perpetrators of the action do it in ignorance, and it is entirely on their own authority, as was shown by the Bahá'í in it.

The reason that these three or four Bahá'í tried to kill the Shah was because their fathers or other relations had been put to death by order of the Shah & the Ulema.

How in the times of former prophets not only the ignorant & foolish, but even the wise behaved towards blood-thirsty tyrants & tyrants.

عمل شیخ خلاف اقدام کردند و این فقره فوق العاده خلاف
رضای حضرت ایشان شد و این حرکت موجب مرگ خودی آنها گردید
زیرا که باعث قتل نفس جمیع کثیری شدند و اقدام آنها با بغل قبیح بود
بعثت این بود که پدران و کسان ایشان را باین اسم فتنوی
علما و حکم علیحضرت سلطان کشته بودند از شدت دل سوخته که
و جهالت حالت جنونی در آنها بروز کرده بود از فرط غایبست
باین صدد بر آمدند و سبب کشته شدن جمعی بی گناه گشته
ملاحظه زمان قبل را نماند که سفها و جهالی بلکه عقلا و علما با انبیا
و اولیا و سلاطین سفاک چه قسمها حرکت نمودند سهل است
آن کسانیکه خرد را عاقل و عالم میدانند از عدم بصیرت و ادراک
غیب انبیا و اولیا گشته و باعث هلاکت ایشان گشته و بجهت
قسم اعمال و افعال شنیعه ارتکاب کردند خلاصه پس از این
مقدمه بجهت تبه و آگاهان عباد دعا علی حفظ وجود علیحضرت

شهباشی از مبدأ اله نازل شد و بر هر کسی علی الصبح سه مرتبه
 بخواند آن را فرض کند و برودند خانیچه ما بعد از ادای فریضه
 آن را واجب میدانیم و این هفت آنگذعا هو المقدر علی ما یشتا
 باسمه المبین علی الاسماء یا الهی الرحمن المقدر علی الامکان
 استک نغفک بان تحفظ سلطان ثم استک بال لا
 تنظر الیه و جریات من سبقه فی الملک بل الی بحر جودک
 و سما فضلك و شمس الطفاک ارت بکف غدا کف السوا
 و بالید الی جعلها فوق الاید الخلق انک انت المقدر المتعالی العظیم
 الکبیر و مضمون این دعا دلالت میکند و شهادت میدهد بر اینکه
 آن فقره بدون اشاره و مضای مبدا بوده کمال فضل و
 ملاحظه کنید با وجود اینهمه لطافت و صدمات که بانیتا یافته اند
 مر آورند باز هم امر بدعا گوید میفرمایند محض اینکه در مقام طیه
 و کرفار صابر و شاکر باشند و لب بفرین نکشایند و پیوسته
 در جمیع توفیقات میفرمایند که اگر رضا رحمت را دوست دارید
 و طالب خوشنودی حق هستید اگر جمیع اهل عالم در صدد بدی قصد
 زدن شما برینند شما هم امکان و علی ای نحو کان مصمم نکند و نحو
 باشید و در مقام هر بنای و محبت بر آید و باین جهت است که اگر
 جمیع اهل عالم با دیت و آزار ما دست تقدیر و قطا و ل بختایند
 ما محض اطاعت امر حق و حب رضای حضرت است در مقام تسلیم

After the attempt on
 the Shah's life an order
 was issued by the chief
 of the Babis for all
 Babis to recite a prayer
 for the Shah 3 times a day

Text of the Prayer.

The Babis are commanded
 to return good for evil.

درضا به استقامت تمام ثابت قدم ایستاده و تکامل ابتدا و بلا
 صابر و شاکریم و ابدال بشکوه و ثکابیت نمی گشایم تا خیال
 درت در اسرار است جاگری جان سیاری کار است بر خطه
 او سرینیم جان شیرین را اگر دکان مسیده هم ما اگر قلاش
 اگر دیر اندایم مستان قی و آن دیر اندایم و بعضی مردمان
 جا بل غافل چنین ما را در مقام با و چون بسحر چه افشوده و پزمرده نمی
 بسند خیال میکنند و شدت میدهند که اعتقاد ما بر این است

The statement falsely made
 concerning the Babís that
 after 40 days from their
 death, they believe that they
 will come to life again.

که پس از گذشته شدن و مردن چهل روز دیگر زنده می شویم و در حقیقت
 یکینم و حال آنکه غافلند که ما از فرط انقطاع ابا حمتان شکران
 ملکیت و این نشان نداریم و از بن سر منزل بلا و محسن و محل خود رفتن
 در نهایت شوق و خرق و تکمیل و تعجیل مصمم که شستن و باغزیم
 عازم رفتن هستیم و از بن گفته رباط که سر منزل برود و الواط است
 با وجود و بساط خیال ارتحال و غیبت را داریم برخلاف دیگران
 در خت اقامت کرده و بساط را از بن چیده اند ما اعلام
 آنکه او در این رباط خویش با واصل ندانند بر بساط پس بیا و آید
 بدایه فتمن الموت انکنتم صادقین در نهایت جلد و طلب سختن
 قفسرتن و پروردان خودن و از بن و از بنان خت پروردن و مردن
 و در عالم بقا باقی بودن و زنده کی کردن رباط بسیم و بر یکیت از
 با غیر آنه مرتعیم فتون فتون با ثقب ان وقت حیات

فی حیات آن بودم مرکب از در زنده گیت کر هم زخم زنده کی پانده
 مرکب ششیر می گشت و نظم زین را هر چه نفس جستن پریدن رخ را خند
 پس از آن قدر صحبت عرفان که موجب مزید اقیان بود با ایشان
 میان آمد و پاره سؤالات نمودم جوابها را شانی کافی دادند
 که ذکر آن مطالب و بیان آن بیانات عالیه در ایند فرنگش
 ندارد و اگر حالنی و فراغتی است دهد تا ما در در قدر دوم ذکر شیوه
 اول اگرین گفت که بسیار شد خاموش شدم مسله تسلیم کردم تنم
 لاجرم کوتاه کردم بر زبان که تر خواهی از درون خود بخوان با
 این گفته آید پی زبان و اول آنکه که دارد در زبان الحاصل
 آنچه در این مختصر اوراق نگاشته شد موافق یاد دشتی بود که هنگام
 مکالمه بعضی فقرات لازم را معجزا میبویستم و بر جی ناخواطر میبویم
 آنچه در خاطر دهنم بر سبیل اختصار و اجمال نگاشتم اگر عبارات فصیح
 طبع مطلب ادا شده باشد ملاحظه کنندگان خورده نگیرند زیرا که
 اول این جانب چکیده ماین زبان نبود و در تحصیل و تکمیل آن هم
 وقت را چندان و سعی و حالتم از چندان فرصتی نبود و مقصود
 بقدر کفایت و رفع احتیاج بود و شایسته منظور کلی ذکر مطالب
 بود و از اظهار فصاحت و بلاغت و لیکن رساله اگر تکلیف خود بخبط
 فرشته زشته مطالب شیرین تر و تیره اهل زری مرغوب و محبوب
 و دانسته است که بر زبان بیان آن مسائل مشهور خواهد شد خلاصه

The author apologises for the want of literary style & elegance of composition in his book, for which he excuses himself on the ground of Persian not being his natural language; & also because his object was to der from the truth of the sentiment matter, not to show off his learning or eloquence.

He alludes to a theatrical style in his own language; in French, chateaux & travaux de la plume & de la parole.

The author concludes by promising, if he be spared, to write a second volume concerning the further history of the Bahá'ís as well as their laws, doctrines, ordinances, etc.

بقیة اجراء استاین بسلسله که مشعر بر چگونگی احکامات و سنن ایشان و بعضی مطالب عالی عرفان و شمه از مراتب محاسن و اخلاق و آداب و صدیقی که از ایشان مشهور آمد و برای العین مرئی گردید اگر خداوند بخواند و اجیل امان بدهد در دفر و قوم دگر میشو و با پانی کان بود نزدیکتر از این کنایات و حق مستر بر که فیما بعد دستوری رسد از کتابی گفتنی گفته شود

[Finished reading this book on Dec. 8th 1888 -
E. G. Browne.]

قد فرغت عن مطالعة هذا الكتاب المستطاب
في اليوم الثالث من شهر ربيع الثاني 1306

[Finished copying out this book for the press on Saturday, Feb. 8th 1890 -
E. G. Browne.]

قد فرغت عن نقل هذا الكتاب المستطاب
و تسطير نسخة اخرى منه في اليوم التاسع
و العشر من شهر جمادى الثاني
1307